

Pázmány Péter Katolikus Egyetem

Alumni 2017



TARTALOMJEGYZÉK

PÁZMÁNY PÉTER KATOLIKUS EGYETEM – ALUMNI 2017

Pázmány Péter Katolikus Egyetem

Alumni 2017

Felelős kiadó: Dr. Szuromi Szabolcs DSc. rektor

© Pázmány Péter Katolikus Egyetem

A kötet a Pázmány Péter Katolikus Egyetem támogatása keretében valósult meg: Központi Alapok Program KAP16-71027-1.8-KP

A kötet lezárásának időpontja: 2017. június 30.

Szerkesztette: Bécsi Orsolya

A fotókat a PPKE ITK VM Stúdió, Tátrai Kriszta, Mudra László és Pilló Ákos készítette. Boromisa-Habashi Dávid és Schöberl Márton hozzájárultak képeik használatához az interjúk közlésekor.

A kiadvány elkészítésében
közreműködött:

Bakóné Petőcz Éva	Dr. Szuromi Szabolcs DSc.
Dr. Dégi Nóra	Dr. Vida Tivadarné
Dr. Fodor György	Fejes János
Dr. Iván Kristóf	Geyer Zsanett
Dr. Kránitz Mihály	Horváth Barbara
Dr. Molnár Péter	Markó Tamás
Dr. Molnár Sarolta Judit	Papszt Miklós
Dr. Oláh András	Sergő András
Dr. Szalai Márta	Törökné Radnai Ágnes

Tördelés és grafikai munkálatok: Kapitány Dekor

REKTORI KÖSZÖNTŐ	8
HITTUDOMÁNYI KAR ÉS KÁNONJOGI POSZTGRADUÁLIS INTÉZET	
Dékáni köszöntő	16
Kari élet	
Úttörő oktatás	18
Doktori képzés	20
Események	
Rendezvények, konferenciák	24
Kánonjogi szimpóziumok, konferencia és egyéni előadások Magyarországon	28
Nemzetközi kapcsolatok	48
Megemlékezés a reformációról	50
Az Őszövetség tudományos kutatása	55
A Pázmány szolgálatában	
„Arra vágyom, hogy az a tűz, ami bennem ég, másokban is fellobbanjon”	
Interjú Vizvárdy Ritával	60
„Ha rámosolygunk valakire, az tovább él benne, és nem tudni, hol jelenik meg újra”	
Interjú Beran Ferencsel	70
Hitélet	
Harmadszor – Kapcsolataim a Hittudományi Karral és a Papnevelő Intézettel	
Marton Zsolt írása	80
Itt végeztek	
„Ha Jézus szeretetét viszem a kicsik közé, akkor nem lehet kiégni”	
Interjú Benyusné Szász Mónikával	86
„A pedagóguslét örök tanulási folyamat”	
Interjú Rósáné Ütő Csillával	94
Továbbképzés	100

TARTALOMJEGYZÉK

BÖLCSESZET- ÉS TÁRSADALOMTUDOMÁNYI KAR

Dékáni köszöntő	106
Kari élet	
Tehetséggondozás	108
Doktori képzés	112
Kutatások	116
Együttműködések a Magyar Tudományos Akadémiával	117
Kutatócsoportok	119
További kutatások	125
Események	128
Tudományos konferenciák	129
Egyéb jelentős szakmai rendezvények	132
A Pázmány szolgálatában	
„Aki a krimiket szereti, legyen régi irodalmár”	
Interjú Hargittay Emillel	134
Akit még Oroszországból is felhívtak segítségért	
Interjú Stocker Lászlónéval	144
Hitélet	
„Döntés kérdése, hogy egy pap befelé vagy kifelé beszél”	
Interjú Pál Ferenccl	152
Itt végeztek	
„A hallgatók jobb kutatót faragnak belőlem”	
Interjú Boromisza-Habashi Dáviddal	160
„Közelebb került az államigazgatás az emberekhez”	
Interjú Schőberl Mártonnal	168
Továbbképzés	176
Pázmány Szenior Egyetem	178

JOG- ÉS ÁLLAMTUDOMÁNYI KAR

Dékáni köszöntő	186
Kari élet	
Tehetséggondozás	188
Tudományos diákkör, mentorprogram, büszkeségeink	189
Gradus ad Facultatem – Nem lehet elég korán kezdeni	191
Doktori képzés	194
Kutatások	198
Együttműködés a Heller Farkas Közgazdaságtudományi Intézettel	200
Nemzetközi kapcsolatok	202
Hallgatói mobilitás, csereprogramok	203
Oktatói mobilitás	204
Dolgozói és személyzeti mobilitás	205
FIDE kongresszus	206
A Pázmány szolgálatában	
„A diákok »Erasmus-mamijuknak« tekintenek”	
Interjú Pollák Zsuzsannával	210
„Mindannyian felelősek vagyunk a környezet védelméért, nem szabad mindig másokra várni”	
Interjú Bándi Gyulával	218
Hitélet	
„Mi okozza nekem az igazi boldogságot?”	
Interjú Alessandro Capriolival	226
Itt végeztek	
„A jog mellett az erkölcsi szempontok is”	
Interjú Tahyné Kovács Ágnessel	234
„Tisztázni kell, kiket tanítunk, s mit akarunk átadni nekik”	
Interjú Komáromi Lászlóval	242
Továbbképzések	250

TARTALOMJEGYZÉK

INFORMÁCIÓS TECHNOLÓGIAI ÉS BIONIKAI KAR

Dékáni köszöntő	258
Kari élet	
Küldetésünk	260
A felvételi és kiválósági számok tükrében	262
Tehetséggondozás	266
Roska Tamás Műszaki és Természettudományi Doktori Iskola – 15 év a tudósnemzedékek nevelésének szolgálatában	268
Célok és eredmények a kutatás-fejlesztés és innováció területén	272
Együttműködések	275
Események	278
Hallgatói élet – a hallgatói közösség összetartó ereje	282
A Pázmány szolgálatában	
A számok is okozhatnak örömet	
Interjú Szitáné Németh Évával	286
Mérni és segíteni	
Interjú Tihanyi Attilával	294
Hitélet	
„Kihez szól a küldetésem?”	
Interjú Hodász Andrással	302
Itt végeztek	
„Akikért a kutatás folyik”	
Interjú Egervári Csanáddal	312
Hogy a kéz alkalmas legyen	
Interjú Lévay Györggyel	320

A PÁZMÁNY PÉTER KATOLIKUS EGYETEM NEMZETKÖZI SZEREPVÁLLALÁSA

	331
Kettős képzések	335
Karközi intézetek nemzetközi jellege és a Nemzetközi Kánonjogtörténeti Kutatóközpont	336
Jelentős események, rendezvények	337

ALUMNI PROGRAM

Találkozók képekben	340
Alapítványok – támogassa egykori egyetemét!	342

REKTORI KÖSZÖNTŐ



Dr. SZUROMI Szabolcs Anzelm O.Praem

a Pázmány Péter Katolikus Egyetem rektora (2011–)

Tisztelt volt Hallgatóink!

A Pázmány Péter Katolikus Egyetem (PPKE) immár harmadik alkalommal adja közre ún. „alumni kötetét”. Hat évvel ezelőtt – 2011-ben – indítottuk el azt az aktív alumni tevékenységet, amely a PPKE honlapján önálló felületen számol be a pázmányos öregdiák eseményekről, illetve mutatja be az öregdiákok előtt is nyitva álló lehetőségeket alma materükben.

Az elmúlt hat év talán rövidnek tűnik, másfelől mégis kiemelkedő jelentősége van egyetemünk és a nálunk végzettek életében. Közismert, hogy a Katolikus Egyetem létrejött a Pázmány Péter bíboros által 1635-ben megalapított ősi Hittudományi Karhoz köthető. Azonban egy másik dátum ebben az évben különösen is az emlékezésre, az eddigi egyetemi tevékenység értékelésére, és mindazok megbecsülésére kötelez minket, akik akár hallgatói, akár oktatói – sőt: akár mindkét – státuszban

gazdagították az egyetem életét, miközben ők is tovább gazdagodtak, ismeretben, gondolkodásban, emberi értékekben. Huszonöt éve annak, hogy a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia a Bölcsészettudományi Kar (mai nevén: Bölcsészet- és Társadalomtudományi Kar) megalapításával kibővítette az első folyamatosan működő magyarországi egyetem legelső fakultását, ezzel létrehozva a Pázmány Péter Katolikus Egyetemet. A cél kristálytiszt volt: az állam által elismert formában, a Katolikus Egyház fenntartásában, a tudományok lehető legszélesebb spektrumát kínálni az új generáció számára, a rendszerváltás utáni szabad környezetben; gazdagítva a felsőoktatást, a hazai és a nemzetközi értelmiséget a katolikus egyetemi identitás sajátos szellemiségével: azzal a katolikus gondolkodási örökséggel, amely az európai egyetemi rendszert létrehozta, és amely – különösen erkölcsileg és értékrendileg szétzilált korunkban – a kiegyensúlyozott, a klasszikus értékeket megőrző, de egyúttal modern, innovatív, kreatív és párbeszédre kész legmagasabb szintű képzést tudja nyújtani. Szent II. János Pál pápa, XVI. Benedek pápa és Ferenc pápa egyaránt állást foglalt a katolikus egyetemeknek a 20-21. században betöltött sajátos küldetése mellett. Ezek az állásfoglalások tovább erősítették intézményünket, hogy ne pusztán az önálló gondolkodásra, kutatásra, problémamegoldásra, a kiválasztott pálya lehető legmagasabb és felelős megvalósítására készítsük fel hallgatóinkat; hanem egyúttal példát mutassunk a katolikus tanítás időtálló voltáról, az örök értékek mindennapi életben betöltött fontosságáról, a mások felé megnyilvánuló emberséges magatartás fontosságáról, amelyek nagyon gyakran sajnálatos módon háttérbe kerülnek korunkban. A minőségi oktató- és kutatómunkán túl több olyan kezdeményezésünk volt, ami különösen érzékeny területeket érintett, azért, hogy felhívjuk a figyelmet azokra, akik akár életük árán is megtartották hitüket, meggyőződésüket, és mártírként semmi mással össze nem hasonlítható módon tanúskodnak az emberi

REKTORI KÖSZÖNTŐ

élet értékéről és az emberi méltóság alapvető megőrzésének fontosságáról. Igen, ezek a gondolatok korunkban forradalminak tűnnek, pedig az emberi személy sajátosságaiból következnek, és mindig jelen voltak az Egyház tanításában. A Katolikus Egyetemen eltöltött évek közel hozták egymáshoz a különböző területen tevékenykedő hallgatókat és oktatókat, az életről különböző felfogást vallókat. Ezáltal tudott – és tud – kialakulni egy olyan egészséges egyetemi szellemi kör, amely felismeri a másik személyben – a másik egyetemi polgárban – az értékeket, amelyek mentén lényeges és építő jellegű viták, tudományos disputák, de akár baráti beszélgetések is folyhatnak. Ez kovácsolja egységes közösséggé a különböző érdeklődésű és személyiségű hallgatókat és oktatókat. Ez a közösség pedig nem tud felbomlani a különböző egyetemi fokozatok elnyerésével befejeződő tanulmányok nyomán. A közösség azért közösség, mert szükségünk van egymásra, egymás egyedi érdeklődésére, ismereteire, eredményeire és meglátásaira, hogy túlszárnyalhassuk azt, amire egyénileg képesek vagyunk. Ez az, ami különleges értékkel ruházza fel a folyamatosan növekvő alumni kört, amely tovább erősíti alma materünk identitását.

Az évek láthatóan telnek, és azoknak a kapcsolatoknak a lehetséges fenntartása is, amelyeket az intézményhez való kötődés motivál, közös munkát igényel. Ne feledjék: a klasszikus kultúra fokozatos összeomlásának ellenére Önök mégis stabil ismereteket tudtak szerezni és maradandó értékrendet sajátíthattak el. Ezért tud az Önöket követő új generáció büszkeséggel tekinteni Magukra, mint olyanokra, akik készek igaz ismereteiket átadni mások számára – beleértve természetesen azokat, akik most tanulnak az egyes fakultásainkon. Így az alma mater jóval többet kell, hogy jelentsen Önök számára, mint néhány épület és ahhoz kapcsolódó emlékek. A pázmányos identitás olyan szoros közösségi összetartozást hordoz magában, amely maradandó értékkel ruházza fel az öregdiákok és a jelenlegi hallgatóink közötti szoros köteléket.

ALUMNI PROGRAM

Az öregdiák program fontos eszköz az egyetem kezében ahhoz, hogy betöltse értékteremtő és értékőrző célját és küldetését: a katolikus szellemiség társadalmi szintű érvényesülésének elősegítését. Ehhez nélkülözhetetlen, hogy az intézmény az oklevél megszerzése után is élő kapcsolatot ápoljon a volt hallgatóival, szakmai, kulturális és egyéb programokat szervezzen, és egyben teret biztosítson az alma matert támogatni kívánók számára. A kölcsönös együttműködésen alapuló alumni tevékenység mindkét fél számára egyedülálló értékeket hordoz és nagyban erősíti a pázmányos közösségi identitást.

Miért jó az alumni közösség tagjának lenni?

- ...mert a **honlap** (<https://alumni.ppke.hu>) és a **Facebook-oldal** (<https://www.facebook.com/pazmanyalumni>) folyamatos frissülésével az egykori hallgatók mindig értesülhetnek a legaktuálisabb információkról.



- ...mert a Jog- és Államtudományi Kar Deák Ferenc Intézete által meghirdetett **szakirányú továbbképzésekre** 10% kedvezmény jár, melynek feltételei megtalálhatók az intézet honlapján.



- ...mert a végzettek első kézből szerezhetnek tudomást a legkülönbébb, többek között az egyetem és az egykori hallgatóink által alapított vállalkozások által közzétett **állásajánlatokról**.

- ...mert az **alumni adatbázis** már több mint 19 ezer főt tartalmaz, regisztrációt követően a honlapon keresztül könnyebben elérhetőek az évfolyamtársak...



- ...akkal számos alkalommal nyílik lehetőség találkozni: évente többször kerülnek megrendezésre az **alumni találkozók**, melyek fontos részét képezik az alumni programnak.



A találkozók lehetőséget biztosítanak a végzett hallgatók részére a személyes kapcsolatfelvételre és kapcsolattartásra, kulturális programokon, beszélgetéseken vehetnek részt. Az aktualításokról a honlap **Hírek menüpontjában** és a Facebookon értesülhet, míg az Évkönyv egy későbbi részében megtekinthető egy rövid válogatás az elmúlt évek eseményeiből.

- ...mert térítésmentesen igényelhető **Pázmány Kártya**, mely egyedi kedvezményeket biztosít az ország és Budapest számos pontján. Az egykori és jelenlegi hallgatók mellett az oktató és nem oktató munkatársak is igényelhetnek kártyát az alumni honlapján.



- ...mert a kártyával **térítésmentesen** használhatók bizonyos egyetemi szolgáltatások, például az **Informatikai Labor**.
- ...mert a Pázmány Kártya-partnerekkel aktív kapcsolatot ápol az egyetem, annak érdekében, hogy a pázmányosok a **lehető legjobb ajánlatban részesüljenek**.

A partnerek köre folyamatosan bővül, így érdemes figyelemmel kísérni az alumni honlapon található **Kedvezmények** menüpontot.





Hittudományi Kar és Kánonjogi Posztgraduális Intézet

SACRA THEOLOGIA SACRI CANONES



DÉKÁNI KÖSZÖNTŐ



Dr. KRÁNITZ Mihály
dékán

A Hittudományi Kar a Pázmány Péter Katolikus Egyetem igazi fundamentuma. Ugyanis 1635-ben, amikor Pázmány Nagyszombatban megalapította az egyetemet, akkor először a teológia jött létre, majd a későbbiek folyamán erre épült rá a többi fakultás. Már pusztán ez a tény jelzi az egész egyetem irányultságát, mely mindig is döntő volt a különféle tudományok művelésében. Bár az egyes diszciplínáknak megvannak az illetékességi körei, de létezik egy olyan kiindulópont, amely nélkül egyik sem jöhetett volna létre.

Az egyetem huszonöt éve működik katolikus egyetemenként, és annak a Pázmány Péternek a nevét viseli, aki maga is jártas volt a teológia tudományában, s életrajzából jól tudjuk, hogy Európa nagy szellemi helyszíneit is bejárta: tanult Krakkóban, Bécsben, Rómában, és tanított Grazban. Egyetemünk ugyanezt a tágas körű szellemi jártasságot jelenti a szent tudomány, vagyis a teológia biztos alapjain felépülve.

Akik a Hittudományi Karon végezték a tanulmányaikat, nemcsak a szellemi képességeiket tudták fejleszteni, hanem egy látásmódot, egy szellemi irányt is elsajátíthattak, mely a keresztény magatartásra és egy hívő világlátásra vonatkozik.

Azt kívánom régi hallgatóinknak, hogy továbbra is igyekezzenek két ország polgárai lenni, és éppen a hitük alapján vegyék ki részüket a földi haza építésében is. A társadalmi tevékenységet nem szabad szembeállítani a vallási élettel. Ahogy az universitas egységbe hozza a különböző tudományokat, hasonlóképpen a Hittudományi Kar és az egész katolikus egyetem végzett hallgatói élő egységbe illesztve valósítsák meg emberi, családi, szakmabeli, tudományos és technikai törekvéseiket a vallási értékekkel.

Az egyetemmel való kapcsolattartás pedig erősítse meg, hogy a társadalomban és minden helyzetben Krisztus tanúi legyenek.



A Hittudományi Kar képzési kínálat profilját hagyományosan meghatározza az osztatlan teológia szak, mely mind nappali, mind levelező formában működik. Az osztott képzésben két BA és két MA szakkal rendelkezik a kar: katekéta-lelkipásztori munkatárs BA szak (katekéta, illetve lelkipásztori munkatárs szakiránnyal) és egyházi közösségsszervező BA szak; valamint hittanár-nevelő MA szak és katolikus kánonjogász MA szak. A 2010-ben akkreditált katolikus közösségsszervező szak új típusú képzési formát indított el a karon, de egyúttal elsőként élt a PPKE karai közötti konstruktív együttműködés lehetőségével, mely az oktatói állomány fejlesztése nélkül is minőségi, új szakok alapítását és indítását biztosítja. A szak abból a tekintetből is úttörőnek bizonyult, hogy az elsajátítandó kompetenciák között nem pusztán a hitéleti képzések egyedi ismeretei szerepelnek, hanem a szociológia, a jog, a közgazdaságtan, a pedagógia, a pszichológia, amely így bemeneti szakként jelenik meg a szociológia MA szakhoz.

A katolikus kánonjogász MA és a Hittudományi Doktori Iskola két, Teológiai és Kánonjogi Programja egyedülálló az országban; a kánonjogászképzés pedig magában a régióban is, amelyet jól mutat az a nagyszámú határon túli érdeklődés, amely immár több mint húsz éve jellemzi ezt a képzést, mely világviszonylatban is komoly nevet vívott ki magának. Nem véletlen tehát, hogy ezek azok a pontok, ahol a további fejlesztés lehetőségét látja az intézmény. Ez megnyilvánul a két nemzetközi együttműködésben induló specializációs irányban, amely a bibliatudomány, illetve a patrisztika területén fog szakdiplomát kínálni (Madrid – Budapest – Toulouse); továbbá az angol nyelvű kánonjogi MA és PhD megindításában.



A Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudományi Doktori Iskoláját (továbbiakban DI) együttesen alkotja a Teológiai Programja (katolikus hittudományi PhD) és a Kánonjogi Posztgraduális Intézet (KJPI) Kánonjogi Programja (katolikus kánonjogi PhD). A doktori iskola magas szintű képzésben kívánja részesíteni a hallgatókat, mind a világiakat, mind a papnövendékeket, akik majd főiskolai vagy egyetemi és szemináriumi képzésben fognak tevékenykedni. A doktori iskola ezért a következő évekre kitűzi azokat a fő kutatási témaköröket, amelyeket a doktori iskola növendékei disszertációjuk tárgyául választhatnak.

A PhD-képzés a DI-ben a Sapientia Christiana (1979. IV. 15.) és a Novo Codice (2002. IX. 2.), valamint a további vonatkozó kánoni előírások alapján – szem előtt tartva a tisztán hitéleti képzések sajátosságait – szervezett formában történik, melyen belül elkülönül a licenziátusi és a doktori ciklus.

A licenziátusi ciklus időszaka a hittudományi programban négy félév, a kánonjogi programban pedig – a Novo Codice kezdetű határozat (2002. IX. 2.) alapján – hat félév. A PhD-képzés teljes ideje 2016. szeptember 1-től nyolc félév, amely magában foglalja a licenziátusi ciklus időszakát.

Mindkét képzésben (hittudomány, kánonjog) az egyetemi diploma és a doktori diploma között a szent tudományok képzési rendszerében létezik egy köztes tudományos fokozat, a licenziátus, amely nemcsak a fő teológiai (a Hittudományi Program esetében), illetve kánonjogi (a Kánonjogi Program esetében) tárgyakból tett szigorlatot foglalja magában, hanem egy tudományos igénnyel és módszerrel benyújtott nagyobb terjedelmű dolgozatot is, amelynek eredményei részét képezik a licenziátusi szigorlat tételeinek. A Teológiai Programon belül a Doktori Tanács – a fenntartó jóváhagyásával – teljes egészében megújította a doktori képzésének belső szerkezetét és tartalmi kurrikulumát 2014-ben, ami így

mindenben integránsan illeszkedik a római székhelyű Nevelésügyi Kongregáció egész világra kiterjedő legújabb nemzetközi tartalmi és minőségi elvárásaihoz. A DI-ben letett licenciátusi szigorlat az állami előírások szerinti doktoranduszi abszolutóriumnak felel meg, amely kiemelkedően – a kötelező állami előírásokat messze meghaladó módon – biztosítja a doktoranduszok tudományos tevékenységének és eredményességének minőségét.

A DI képzési és kutatói tevékenységének értékelésében meghatározó szempontot jelent, hogy a katolikus teológia, a keresztény filozófia és a kánonjog művelésének legfontosabb – a Szentszék által egyedül elismert, és az állam által egyedül akkreditált – hazai és regionális műhelye. Az ehhez kötődő tudományos képzési és kutatási teljesítmény képezi a PPKE és különösen is a HTK vezető szerepének fundamentumát a hazai katolikus teológusképző intézmények körében. Magyarországon katolikus hittudományból és kánonjogból tudományos fokozatot szerezni és habilitálni csak ebben a DI-ben lehet. Ugyanez mondható el a Szentszék által elismert tudományos fokozatok megszerzéséről is.

A kar szisztematikusan törekszik arra, hogy kövesse a professzorok és megbízott oktatók publikációs tevékenységét, kiemelt módon kezelve a doktori képzésben részt vevő törzstagok, témavezetők, oktatók, valamint a doktoranduszok és doktorjelöltek tudományos munkáját. A tudományos eredmények elismertségének mérése – a tisztán hitéleti tudományterület sajátosságai szerint – a publikációt biztosító folyóiratoknak és sorozatoknak a Nevelésügyi Kongregáció által ellenőrzött fakultások nemzetközi hálózatához tartozó, hittudományokat művelő intézmények elismerése alapján történik. A PPKE HTK és KJPI ilyen, kiemelten elismert, nemzetközi szerkesztőbizottság által lektorált, referált folyóirata

magyar nyelven a Teológia és a Kánonjog; idegen nyelven pedig a Folia Theologica et Canonica. A Studia Theologica Budapestinensia, a Bibliotheca Instituti Postgradualis Iuris Canonici Universitatis Catholicae de Petro Pázmány nominatae és a Varia Theologica-sorozatok hasonlóan rangos helyet vívtak ki a katolikus hittudomány és kánonjogtudomány terén. Az említett folyóiratokban és sorozatokban a HTK és a KJPI professzorai mellett rendszeresen publikálnak a szakma nemzetközileg legrangosabb szaktekintélyei, valamint a kutatási programokba bekapcsolódó és mértékadó új tudományos eredményt feltáró doktoranduszok és doktorjelöltek.



Rendezvények, konferenciák

2015. szeptember 17–20. között

az Európai Katolikus Teológiai Társaság (ESCT) a **Dei Verbum** zsinati konstitúció megjelenésének **50. évfordulóján rendezett konferenciát**, melyen Dr. Perendy László professzor úr vett részt. A nagy konferenciához csatlakozó úgynevezett junior konferencián Hoványi Márton doktorandusz tartott előadást.

2015. október 5-én

a Hittudományi Kar I. rendes ülésén köszöntötték Dr. Laurinyecz Mihályt, az Erkölcsteológiai Tanszék új vezetőjét.

2015. október 7-én

a Hittudományi Kar Szakmai tudományos napján **A fény szimbolikája a katolikus teológiában** címmel tartottak konferenciát.

2015. október 14-én

az **egyetem alapításának 380. évfordulójának** alkalmából rendezett ünnepségsorozat keretében a Hittudományi Karon a tanszékeinek történetéről tartottak az illetékes professzorok előadásokat.

2015. október 15-én

a Hittudományi Kar korábbi professzora és az egyetem első rektora, **Dr. Gál Ferenc születésének 100. évfordulóján** megemlékező konferenciát rendeztek.

2016. január 27–29. között

a Hittudományi Karon került sor a **Teológiai Tanárok Konferenciájára**, melynek témája az igazságosság és az irgalmasság kérdésköre volt.

Ugyanekkor jelent meg az előző, 2015. évi Teológiai Tanárok Konferenciájának az anyaga, **A hét főbűn: Teológiai tanulmányok** címmel a *Varia Theologica* 7. köteteként.

2016. március 1-jén

kelt levelével az egyetem nagykancellárja, Dr. Veres András püspök úr, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) elnöke **egyetemi docenssé nevezte ki Dr. Kajtár Edvárdot a Liturgika Tanszék élére.**

2016. március 7-én

kapta meg Dr. Kocsis Imre, az Újszövetségi Tanszék vezetője a Szentszék által jóváhagyott **nyilvános egyetemi tanári kinevezését.**

2016. március 4–6. között

Dr. Perendy László tanszékvezető az ukrainai Lvivben részt vett az **Európai Katolikus Teológiai Társaság** évenként megrendezett szimpóziumán és kuratóriumi ülésén.

2016. augusztus 25–30. között

Dr. Kránitz Mihály dékán részt vett Helsinkiben a **Societas Oecumenica konferenciáján** és a kétévente megrendezett ökumenikus találkozón előadást is tartott.

2016. szeptember 27-én

az Európai Katolikus Teológiai Társaság (ESCT) magyar szekciója a Pécsi Hittudományi Főiskolán nemzetközi konferenciát szervezett **A teremtés értéke – az ember méltósága** címmel, melyen Dr. Perendy László professzor tartott előadást.

2016. október 3-án

került sor a **Hittudományi Kar tanévnyitó ünnepi ülésére**, melyen Dr. Kránitz Mihály hivatalba lépő dékánnak Dr. Szuromi Szabolcs rektor átadta a dékáni

láncot. Az ünnepségen az ötven és hatvan évvel ezelőtt végzetek vették át arany-, illetve gyémántdiplomájukat.

2016. október 3–4. között

Dr. Vincze Krisztián professzor a **Kolozsvári Babes-Bólyai Tudományegyetem Katolikus Teológiai Karán tartott előadásokat** az Erasmus program keretében.

2016. november 4-én

rendeztek **továbbképző előadásokat a Hittudományi Karon** végzett levelező képzési rendű hallgatók részére.

2016. november 9-én

a **Szakmai Tudományos Nap** előadásai ökoteológiai kérdésekkel foglalkoztak, Ferenc pápa *Laudato si'* kezdetű körlevele alapján.

2017. január 25–27. között

került sor a Teológiai Tanárok Konferenciájára **A Reformáció 500. évfordulója és ökumenikus párbeszéd** címmel.

2017. április 26–28. között

Dr. Kránitz Mihály a Varsói Katolikus Egyetem rektorának meghívására részt vett a **közép-kelet-európai katolikus teológiai karok dékánjainak találkozáján.**

2017. május 4-én

a 14. alkalommal megrendezett **Német, magyar teológusok napja** alkalmából német és magyar előadások hangzottak el a Passaui Egyetem és a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudományi Kara professzoraitól a teológia jelenkori társadalmakban betöltött szerepéről.

KÁNONJOGI SZIMPÓZIUMOK, KONFERENCIA ÉS EGYÉNI ELŐADÁSOK MAGYARORSZÁGON¹

A HTK és a KJPI minden akadémiai évben több, különböző méretű szakmai tudományos szimpóziumot, nemzetközi és magyar nyelvű konferenciát szervez, amelyben az oktatókon túl a doktoranduszok és doktorjelöltek is részt vesznek. Intézményünk ehhez hasonlóan közreműködik nemzetközi, illetve a szakterület legrangosabb seregszemléi közé tartozó világkongresszusok megszervezésében idehaza és külföldön. Mivel a doktori iskola két programja a hittudományban és a kánonjogban Magyarországon egyedülálló, nemzetközileg elismert, magas szintű tudományos kutató tevékenységet folytató központ, így a DI törzstagjainak, témavezetőinek és oktatóinak tudományos kutatási programjaiba és az elért eredmények megismertetésébe a doktorandusz hallgató a PhD-képzés folyamán – kutatási tervének megfelelően – lépésről lépésre kapcsolódik be. A DI műhelymunkájának keretében feltárt új tudományos eredmények nemcsak a doktorjelöltek disszertációjában és tudományos közlemények formájában jelennek meg (tudományos szimpózium, szakcikk, gyűjteményes és önálló kötet stb.), hanem folyamatosan beépülnek a DI képzési programjába is. A HTK és a KJPI oktatóinak kiemelkedő számú, kánonjogi témájú, külföldi konferencia-

és egyéni előadásának felsorolása a 2015 és 2017 közötti időszakra vonatkozóan részletesen megtalálható a Teológia 49 (2015); a Teológia 50 (2016) és a Teológia 51 (2017) számaiban. Az alábbiakban csak a hazai tudományos előadásokat és konferenciákat soroljuk fel.

2015.

A Magyar Jogász Egylet által rendezett XXXVI. Jogász Vándorgyűlés Egerben tartotta ülését 2015. május 14. és 16. között. A Magyarországon zajló új kodifikációs feladatok ismertetése mellett a szimpóziumsorozaton helyet kapott a büntetőeljárás, az alapítványokra vonatkozó jogszabályok, az üzleti szerződések adójogi és számviteli vonatkozásai, a halmazat és a végintézkedésre vonatkozó új törvényi előírások kérdésköre, valamint a lelkiismereti és vallásszabadsági törvény módosításának problémaköre. Utóbbi témában, Dr. Mezei Barna, az Eötvös Loránd Tudományegyetem rektora elnökletével, Dr. Szuromi Szabolcs Anzelm O.Praem., a Pázmány Péter Katolikus Egyetem rektora tartott előadást, amelyet Dr. Raisz Anikó egyetemi adjunktus, az Igazságügyi Minisztérium Miniszteri Kabinet tagjának és Dr. Schweitzer Gábor egyetemi docens, a Magyar Tudományos Akadémia (MTA) Jogtudományi Intézete főmunkatársának korreferátuma egészített ki. A mind elméleti, mind jogalkotási és jogalkalmazási, mind pedig az Európai Unió különböző szervezeteinek és az Emberi Jogok Európai Bíróságának álláspontját tárgyaló előadók a diszkrimináció kérdéskörének a vizsgálatára helyezték a hangsúlyt. A szekcióülés előadói és hozzászólói konstruktív módon vizsgálták a 2011. évi CCVI. törvénnyel kapcsolatosan felmerült különböző szintű kritikák forrásait és azok jogtechnikai megoldásának lehetőségeit. Dr. Szuromi Szabolcs kihangsúlyozta, hogy azokon a területeken, ahol a bejegyzett – az állam általi elismertség különböző

¹ Megjelent: Szuromi Sz. A., Kánonjogi szimpóziumok Magyarországon 2015. május – 2016. május, in Kánonjog 18 (2016) 119–124; Szuromi Sz. A., Kánonjogi szimpóziumok Magyarországon 2016. május – 2017. május, in Kánonjog 19 (2017) 117–122.

sintjein elhelyezkedő – vallási közösségek olyan tevékenységet tudnak nyújtani, amely átvállalja, megkönnyíti vagy pótolja az állam saját polgárai irányában vállalt kötelezettségei teljesítését, ott az együttműködés magasabb értéket jelent, mint a laicitás elvének merev megtartása.

A Pázmány Péter Katolikus Egyetem Bölcsész- és Társadalomtudományi Kara Klasszika Filológiai Tanszéke Scriptorium címmel előadássorozatot szervezett, melynek első alkalmára 2015. szeptember 16-án került sor, Dr. Szuromi Szabolcs Anzelm O.Praem. A paleográfia mint a klasszikus szövegértés kulcsa című egyórás előadásával. A PPKE rektora, egyben a budapesti Nemzetközi Kánonjogtörténet Kutatóközpont vezetője, az elmúlt tizenöt évben végzett paleográfiai és kodikológiai kutatásai alapján mutatta be az egyes középkori eredeti kéziratok elemzésének módszereit.

A Pázmány Péter Katolikus Egyetem Kánonjogi Posztgraduális Intézete 2015. szeptember 29-én tartotta meg – immár tizenkilencedik – évnyitó konferenciáját, amely hagyományosan összekapcsolódik a Magyar Kánonjogi Társaság éves szimpóziумával. Dr. Szuromi Szabolcs Anzelm O.Praem megnyitójában a kánonjogász hivatás felelős gyakorlását hangsúlyozta és röviden összefoglalta Ferenc pápa 2015. szeptember 8-án kelt Mitis iudex kezdetű apostoli levelét a házasság eredeti érvénytelenségének megállapításáért folyó kánoni eljárás reformjáról. A PPKE rektora elengedhetetlennek nevezte a jelenlegi kánonjogász képzésben részt vevő generáció a házassági perek folyamatának, elemeinek és a jog által az irgalmasság és az igazság szolgálatában rendelkezésre álló eszközöknek a naprakész és alapos ismeretét. A kánonjogi diplomák átadása után A

részegyházak és csoportjaik kérdéskörének szentelt konferencia S.E.R. Kocsis Fülöp, hajdúdorogi metropolita előadásával vette kezdetét, A metropolita kötelességei és jogai a keleti katolikus sajátjogú egyházban címmel. Előadást tartott továbbá Dr. Szabó Péter, a PPKE KJPI professzora Sajátjogú egyházak a keleti katolikus egyházjogban; valamint Dr. Szotyori-Nagy Ágnes, a PPKE KJPI megbízott oktatója A részegyházak a keleti katolikus egyházjogban és Dr. Szuromi Szabolcs Anzelm O.Praem. A patriarchátus és primácia a latin egyházban, kánonjogtörténeti megközelítésben témában. A konferenciának különleges jelentőséget adott a Magyar Görögkatolikus Egyház jelentős hierarchikus átszervezése, valamint a latin és keleti egyház közötti teológiai és egyházfegyelmi párbeszéd megélénkülése. A kiemelkedően széles körű és nagyszámú hallgatóság magában foglalta az intézet régi és új hallgatóit, a kánonjogi és a teológiai doktori program résztvevőit, a szent szolgálatra készülöket, az egyetem további fakultásainak vezetőit, oktatóit és hallgatóit, de a szomszédos országokból is számos érdeklődő érkezett.

2015 őszén emlékezett meg a Pázmány Péter Katolikus Egyetem a Pázmány Napok keretében alapításának 380 éves évfordulójáról. Az ünnep kapcsán több tudományos eseményre került sor az összes karon, amely sorozatot a jogfolytonosságot őrző legősibb fakultás, a Hittudományi Kar nyitotta meg 2015. október 14-én. A konferencia a fakultás egyes tanszékeinek történetét mutatta be, a jelenlegi tanszékvezetők előadásával (vö. Dr. Fodor György, Dr. Kocsis Imre, Dr. Kránitz Mihály, Dr. Kuminetz Géza, Dr. Laurinyecz Mihály, Dr. Perendy László, Dr. Puskás Attila, Dr. Török József, Dr. Vincze Krisztián). A Kánonjogi Posztgraduális Intézet részéről a Hittudományi Kar Kánonjogi Tanszéke történetének témájában Dr. Szuromi Szabolcs Anzelm O.Praem Bánk József érsek-püspök mint kánonjogász címmel tartott előadást.

Szintén a Pázmány Péter Katolikus Egyetem 380. évfordulójának tiszteletére rendezett konferenciát a Jog- és Államtudományi Kar, A nagy elődök emlékezete címmel, válogatva a Pázmány Péter Tudományegyetem szellemi örökségéből. A Kánonjogi Intézet részéről Dr. Szuromi Szabolcs Anzelm O.Praem. tartott előadást Baranyai Jusztin O.Cist. a pesti jogi kar utolsó egyházjogi tanszékvezetője címmel.

A Bölcsész- és Társadalomtudományi Kar szervezésében 2015. november 3. és 4. között nemzetközi konferenciát tartottak The Use of Psalms in Jewish and Christian Traditions címmel. A konferencián mind a történelmi, mind a kortárs zsidó és keresztény zsolnáértelmezéssel kapcsolatos előadások is helyet kaptak, különböző megközelítésben. A tudományos eszmecserén a téma kiemelkedő szakértői képviseltették magukat, nemcsak a házigazda PPKE részéről, hanem a Budapesti Evangélikus Egyetem, az Országos Rabbiképző Zsidó Egyetem, a Szegedi Tudományegyetem, a University of Exeter, az Universität Wien, az Universität Jena, az Universität Hamburg, a Polis Institute Jerusalem, a Tebtunis Papyri Program of Berkeley neves előadói is. A PPKE Kánonjogi Posztgraduális Intézet részéről Dr. Szuromi Szabolcs Anzelm O.Praem. tartott előadást Fundamental Role of Psalms in continuous Jewish and Christian Liturgical Tradition, up to the Systematic Development of the Liturgy of Hours címmel.

Az Országos Rabbiképző – Zsidó Egyetem (OR-ZSE) Csodák és tudomány – A Pátriárkák korától napjainkig címmel szervezett konferenciát Budapesten 2015. november 23–24-én. A bibliatudomány, a rabbinikus irodalom, a történelemtudomány, az irodalomtudomány, és a kánonjogtörténet területét felölelő, interdiszciplináris tudományos szimpóziumot széles teológiai és nemzetközi kitekintéssel

alapozták meg a rendezők. A konferenciát Dr. Frölich Róbert országos főrabbi nyitotta meg. A Pázmány Péter Katolikus Egyetem Nemzetközi Kánonjogtörténeti Kutatóközpontja részéről előadást tartott Dr. Szuromi Szabolcs Anzelm O.Praem. A csoda az egyházi szenttéavatási eljárás kikristályosodásának tükrében címmel.

A Jog- és Államtudományi Kar által szervezett Professzor-szeminárium sorozat keretében illeszkedett Dr. Szuromi Szabolcs Anzelm O.Praem. 2015. november 26-i előadása. A PPKE JÁK Kánonjogi Intézetének vezetője A középkori kánonjogi kéziratok elemzésének jelentősége Európa jogi kultúrájának rekonstruálása szempontjából címmel összegezte a Szentpéterváron és Európa számos könyvtárában végzett legújabb kutatási eredményeit és annak metodológiáját.

A magyarországi egyházi bírósági helynökök és az egyházi bíróságokon szolgálatot teljesítők rendkívüli ülésére került sor 2015. december 7-én a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Szent II. János Pál pápáról elnevezett dísztermében, amelyen részt vettek a Kánonjogi Posztgraduális Intézet professzorai és hallgatói is. A rendkívüli ülés témája Ferenc pápának az egyházi házassági semmisségi perek reformjáról rendelkező, Mitis iudex kezdetű motu proprio hatálybalépése kapcsán felmerülő kérdések egységes hazai értelmezése és a bírósági gyakorlatba történő átültetése volt. A hazai egyházi bíróságok egységes eljárását segítő tájékoztatót S.Em.a R.ma Erdő Péter bíboros, esztergom-budapesti érsek tartotta. Ismert, hogy Az Úr Jézus, aki szelíd bíró kezdetű apostoli levél 2015. augusztus 15-én került kihirdetésre és 2015. december 8-án lépett hatályba. A dokumentum célja egyértelműen kettős: a házassági semmisségi eljárások időben történő lerövidítése és az eljárás folyamatának leegyszerűsítése. Erdő Péter részletesen vázolta a

változtatások indítóokait és hátterét, beleértve az egészen 1741-ig visszanyúló helyzetképet. A bíboros aláhúzta Ferenc pápa azon kijelentését, hogy a *motu proprio* a „hit és a fegyelem egysége védelmében” született, azaz nem az érvénytelenségek nagyobb számban történő kimondásának céljából. Külön kitért arra a társadalmi tényre, hogy számos országban a hívők fizikailag távol vannak a hivatalos egyházi struktúráról, így ezáltal sérülhet a lelkek üdvösségének legfőbb célja, amely különlegesen is megnyilvánul az egyházi házasságok rendezése területén. A részletes tájékoztatásban az esztergom-budapesti prímás-érsek kifejtette, hogy az új eljárási normával húsz kánon módosult az Egyházi Törvénykönyvben. Ezek új szövege azóta teljes egészében napvilágot látott a Szent István Társulat gondozásában megjelent kétnyelvű kiadásban. Ez jelentősen segíti az egyes egyházi bíróságok jövőbeli tevékenységét. Erdő Péter rögzítette azt is, hogy a rövidített eljárási forma lehetősége azokra az eljárásokra vonatkozik, ahol mind a felperes, mind az alperes teljesen ugyanazt fogalmazza meg – tényekkel alátámasztott módon – érvénytelenségi címként, amely cím konkrét érvénytelenségi okként van nevesítve az Egyházi Törvénykönyvben. Mindehhez további elengedhetetlen feltétel, hogy a bizonyítékok egyértelműen és nyilvánvalóan bizonyítsák a házasság érvénytelenségét, azaz a bíró azonnal el tudja jutni a konkrét ügy tekintetében az erkölcsi bizonyosságra. Az így adott feltételek fennállása esetén lefolytatott eljárást lezáró, a házasság semmisségét kimondó ítélet, amennyiben egyik fél és az úgynevezett kötelékvédő sem fellebbez, úgy azonnal – azaz következő fokozatú eljárás nélkül – végrehajtható. Erdő Péter számos példán keresztül világította meg a megyéspüspök, a metropolita, a Prímási Bíróság, a bírósági helynök funkciójának jelentőségét az új eljárásban, amely már egyedi engedély nélkül indítható, nemcsak az alperes felett, vagy a házasság helye szerint illetékes egyházi bíróság

előtt, hanem a felperes felett, illetve a bizonyítékok többségének fellelhetőségi helye szerinti egyházi bíróság előtt is. A bíboros külön felhívta a figyelmet az ingyenes lelkipásztori tanácsadás helyeinek megszervezésére, ahol a kánonjogban jártas klerikusok vagy világiak megfelelő odafigyeléssel tudnak segíteni azoknak, akik házassági krízishelyzetben vannak; de azoknak is, akik házasságuk rendezését kívánják. Ez utóbbi lelkipásztori szolgálat nagymértékben segítheti az egyházi bíróságokon meginduló eljárások rövidebb időn belüli elvégzését.

2016

Igazságosság és irgalmasság címmel rendezte meg a sok évtizedes hagyományra visszanyúló magyar katolikus teológiai tanárok konferenciáját és továbbképzését a Hittudományi Kar 2016. január 27-től január 29-ig. Az aktualitásokban gazdag programot Dr. Fodor György, a Hittudományi Kar dékánja nyitotta meg. Az első napon – amely a témakör biblikus és patrisztikus megközelítésének volt szentelve – Dr. Rózsa Huba (Budapest, PPKE), Dr. Fodor György (Budapest, PPKE), Dr. Kocsis Imre (Budapest, PPKE), Dr. Martos Levente Balázs (Győr), Dr. Perendy László (Budapest, PPKE) és Dr. Gyurkovics Miklós Gyula (Nyíregyháza) adott elő. A második nap a filozófia, a fundamentális teológia és a dogmatika oldaláról tárgyalta a kérdést, valamint már érintette az erkölcsoteológia területét is Dr. Vincze Krisztián (Budapest, PPKE), Dr. Tóth Beáta (Budapest, Sapientia), Dr. Székely Dénes (Gyulafehérvár), Dr. Kránitz Mihály (Budapest, PPKE), Dr. Dolhai Lajos (Eger – Budapest), Dr. Laurinyecz Mihály (Budapest, PPKE) tudományos elemzéseiken keresztül. A harmadik – egyben a záró – nap az erkölcsoteológiai, lelkipásztorkodástani és kánonjogi területet igyekezett bemutatni, Dr. Németh Gábor (Győr), Dr. Berán Ferenc (Budapest, PPKE), Dr. Kuminetz Géza (Budapest, PPKE) és Dr. Szuromi Szabolcs Anzelm O.Praem. (Budapest, PPKE) kifejtésében.

Tizennyolcadik alkalommal került megrendezésre a budapesti, fakultási jogokkal rendelkező Kánonjogi Intézet éves nemzetközi konferenciája 2016. február 8-án, az intézet fennállásának huszadik évében. Az eltelt évek és a nemzetközi szakma legnívósabb előadói közreműködésével megrendezett tudományos eszmecsere nagyban hozzájárult ahhoz, hogy a magyarországi kánonjogi kutatásoknak és képzésnek a nemzetközi szakmai környezetben kivívott megbecsültsége tovább erősödjön. A szakmai napnak különleges aktualitást adott, hogy az intézet ebben az évben ünnepelte fennállásának huszadik évfordulóját. A szimpózium a Kérdések az eljárásjog és a közigazgatási intézkedések területéről címet viselte (vö. *Questioni attuali nel campo del diritto processuale canonico e degli atti amministrativi*). A meghívott előadók szakterületük legismertebb szereplői voltak, amely külön megtiszteltetés a Pázmány Péter Katolikus Egyetem számára. Elsőként Mons. Carlos Morán Bustos, a Madridi Rota dékánja a *Mitis iudex* apostoli levélből következő házassági eljárási módosulásokat és azok hatásait elemezte *De processu matrimoniali brevior coral Episcopo* címmel. Dr. Giuliano Brugnotto a Studium Generale Marcianum (Velence) Kánonjogi Karának dékánja a *Mitis iudex* apostoli levélhez 2015. december 7-én kiadott, annak végrehajtásáról rendelkező leíratot elemezte, különös tekintettel a jogszabály műfajának jellegzetességeire, valamint a konkrét leírat tartalmára *La comprensione dell'atto amministrativo, del rescritto alla luce dei cann. 36 e 17 del Codice di diritto canonico. Annotazioni sul rescritto di Papa Francesco del 7 dicembre 2015* címmel. Dr. Kurt Martens a The Catholic University of America (Washington D.C.) Kánonjogi Karának professzora az egyházi közigazgatási eljárás folyamatát, jelentőségét és nélkülözhetetlen elemeit vizsgálta *Hierarchical Recourse as a Dialogue between Particular Church*

and Universal Church? Difficulties, Challenges and Opportunities című előadásában. Végül Dr. Szuromi Szabolcs Anzelm O.Praem., a Pázmány Péter Katolikus Egyetem rektora és a budapesti Nemzetközi Kánonjogtörténeti Központ vezetője XIV. Benedek pápa (1740–1758) kánonjogi munkásságának az egyházi eljárásjogra – különösen a házasságjogi és a szentté avatási kérdésekre – gyakorolt hatását mutatta be, tételesen ismertetve a pápa által kibocsátott jogszabályok tartalmát és mindmáig tartó jelentőségét. A teológusok, kánonjogászok és jogászok széles körének jelenlétében megtartott konferenciát megtisztelte jelenlétével S.E.m.a R.ma Erdő Péter bíboros, prímás, esztergom-budapesti érsek.

A PPKE Nemzetközi Kánonjogtörténeti Kutatóközpontjának szervezésében előadássorozatra került sor a Kánonjogi Posztgraduális Intézetben a Központ törzs- és társult tagjai részéről. Az egyes alkalmakat Budapesten, a Kánonjogi Posztgraduális Intézet falai között tartották 2016. március 8-án, április 5-én és május 10-én. A tudományos előadássorozat célja az volt, hogy közvetlenül beillesztésre kerüljenek a legújabb nemzetközi kánonjogtörténeti kutatási eredmények a kánonjogi doktori képzésbe. 2016. március 8-án Dr. Nicolas Álvarez de las Asturias (Universidad San Dámaso), 2016. április 5-én Dr. Bruno Esposito O.P. (Pontificia Università S. Tommaso), 2016. május 10-én pedig Dr. Hans Engelhardt tartotta meg előadását kutatási területéről.

A magyar egyházi bírósági helynökök kilencedik alkalommal tartották meg éves kihelyezett ülésüket, ezúttal 2016. május 7-én, a Miskolci Egyházmegyei Bíróságon. A résztvevők Dr. Szuromi Szabolcs Anzelm vezetésével áttekintették az egy-

házi perek elmúlt évi általános magyarországi statisztikáit és szakmai konzultációt folytattak a perek folyamán, az eljárások során felmerült problémák megoldásáról. A találkozók fő témája Az új egyházi házassági eljárás alkalmazásának első gyakorlati tapasztalatai tárgykör volt.

A Magyar Kánonjogi Társaság 2016. évi első ülése május 10-én került megrendezésre. A 2015/2016-os akadémiai évet lezáró konferencia A szentmisén túli istentiszteleti cselekmények címet viselte. Előadást tartott Dr. Szuromi Szabolcs Anzelm O.Praem. (Az ereklyék tisztelete), Dr. Kuminetz Géza (A zsolozsma jelentősége az Egyház életében) és Dr. Juhász Gábor Tamás (A fogadalom és az eskü). A magyar nyelvű konferencia – megszokott módon – a Kánonjogi Posztgraduális Intézet, a Hittudományi, valamint a Jog- és Államtudományi Kar hallgatói, az intézetben végzett és a régióban tevékenykedő kánonjogászok, továbbá az egyetem egyes társfakultásainak vezetői és professzorai jelenlétében zajlott.

Az 1961-ben Brüsszelben megalapított Federation International de Droit Européen (FIDE), európai jogi nemzetközi szervezet 2016. május 19–20. között Budapesten tartotta meg huszonhetedik kongresszusát. A kongresszus nyitó plenáris ülésén, 2016. május 19-én a szervezők részéről Dr. Darák Péter, a Kúria és egyben a FIDE elnöke, illetve Dr. Szuromi Szabolcs Anzelm O.Praem köszöntötte a résztvevőket. A PPKE rektora megnyitójában hangsúlyozta a *lus Commune Europae*, egy új európai jogrend kialakításának szükségességét, amelynek egyik példája lehet az európai magánjog kodifikálásának lehetősége, mint olyan terület, amelyben az integráció iránti igények, illetve a nemzeti jogrendek sajátos-

ságainak megőrzése együtt mutatkozik meg. Megnyitó előadást tartott az európai jog különböző értékeit hangoztatva Dr. Koen Lenaerts egyetemi tanár (Leuveni Katolikus Egyetem), az Európai Bíróság elnöke, Dr. Trócsányi László egyetemi tanár, igazságügyi miniszter és Dr. Francisco Fonseca Morillo, az Európai Bizottság főigazgató-helyettese.

Szűz Mária születése, azaz Kisboldogasszony ünnepén, 2016. szeptember 8-án tartotta meg a Pázmány Péter Katolikus Egyetem évnyitó ünnepi szenátusi ülését. A 2016/2017. akadémiai évet és az egyetem 381. tanévét hagyományosan megnyitó rendezvényen a vezető oktatókon túl jelen voltak az egyre bővülő hazai és nemzetközi kapcsolatokkal rendelkező intézmény stratégiai partnerintézményeinek vezetői és a magyarországi felsőoktatás hivatalos képviselői. A fenntartó MPKP nevében S.E.R. Spányi Antal székesfehérvári megyéspüspök mondott ünnepi beszédet. Dr. Szuromi Szabolcs DSc. rektor hagyományos évnyitó, rektori székfoglaló előadását Az egyetemi képzési forma értékeinek változásai címmel tartotta meg. Ebben öt nyelven adott tudományos elemzést a legrégebbi európai felsőoktatási intézmény, a Párizsi Egyetem eredeti és ősi szabályzatából kiindulva, az egyetemi képzés céljainak, értékeinek és elfogadottságának módosulásaira, amelyre folyamatos hatással volt a konkrét kor társadalmi helyzete és az azon belüli elvárások.

A Kánonjogi Posztgraduális Intézet 2016. október 4-én tartotta meg a 2016/2017-es – huszadik – akadémiai évet nyitó ünnepi ülését, amely egyúttal a Magyar Kánonjogi Társaság hagyományos tudományos konferenciáját is jelentette. Dr. Szuromi Szabolcs Anzelm O.Praem megnyitójában a kánonjogász hivatás felelős

gyakorlását hangsúlyozta, amelynek különleges szerepe van az Egyház 21. századi küldetésének a társadalomban történő helyes értelmezésében, az egyházfegyelemnek az Egyház tanítását védő megfelelő átadásában, továbbá elsődlegesen a kánonjogi képzés során elsajátított ismereteknek a lelkek üdvösségének előmozdítására történő mindennapos alkalmazásában. A rohamosan változó társadalmi környezet és közgondolkodás egyre komolyabb kihívás elé állítja a krisztusi tanítás hiteles átadására vállalkozókat. Azonban éppen ennek a felelősségnek a súlya jelzi az egyházfegyelem pontos ismeretének elengedhetetlen voltát és ezáltal az aktív részvételt a mások számára történő segítségnyújtásban. A kánonjogi diplomák átadása után az Egyház legfelsőbb hatósága kérdéskörének szentelt konferencia S.Em.a R.ma Erdő Péter bíboros előadásával vette kezdetét, A szinódus intézményének fejlődése címmel. Dr. Erdő Péter – az 1996-ban alapított fakultási jogú intézet első elnöke – előadásában nemcsak a II. Vatikáni Zsinat döntése nyomán VI. Pál pápa által létesített püspöki szinódus intézményének és sajátos feladatköre gyakorlásának alapelveit vázolta, hanem elemezte a legutóbbi rendkívüli és rendes szinódus lefolyásának lényeges elemeit, valamint a szinódus intézményének esetleges további fejlődési irányait. Előadást tartott továbbá Dr. Szuromi Szabolcs Anzelm O.Praem., A Római Szent Egyház bíborosai és a rájuk vonatkozó egyházfegyelem kikristályosodása, Dr. Szabó Péter, a Kánonjogi Intézet (KJPI) professzora A római pápa és a püspökök testülete, valamint Ft. Simon-Wagner István, a KJPI doktorandusza A római kúria és intézményi felépítése témában.

Pázmány Péter születésének 446. évfordulója alkalmából szervezte meg a Pázmány Péter Katolikus Egyetem az akadémiai év legkiemeltebb ünnepi eseményét, a hagyományos Pázmány Napot. A rendezvényen részt vett S.Em.a

R.ma Erdő Péter, prímás-érsek; S.E.R. Alberto Bottari de Castello, pápai nuncius és S.E.R. Palánki Ferenc, debrecen-nyíregyházi megyéspüspök, az egyetem karainak vezető oktatói, munkatársai, a habilitációjukat az elmúlt akadémiai év során letett oktatók, valamint a doktori fokozatukat az elmúlt évben sikeresen megvédett hallgatók és hozzátartozóik. Az egyetemi Szenátus bevonulása után Dr. Szuromi Szabolcs Anzelm O.Praem rektor megnyitó beszédében hangsúlyozta, az egyetemi képzés és munka célja, ahogyan Pázmány Péter korában, most is a tudományos ismeretek szisztematikus átadásának és elsajátításának a kiszámítható intézményes keretek között történő biztosítása. Erre vállalkozik korunkban a katolikus egyetem, erre kaptak sajátos hivatást, akik az oktatók és a hallgatók között foglalnak helyet. Mindez pedig egyedülálló kötelességgel ruházza fel őket a következő generációk irányában azért, hogy ők is tiszta lelkiismerettel megismerhessék és hűségesen szolgálhassák a nagybetűs Igazságot. A rektor emlékeztetett arra, hogy a 2016. évi Pázmány Nap különlegesen is jelentős, mivel a PPKE ezen ünnep keretében emlékezik meg a Fakultási Jogú Kánonjogi Intézet Szentszék által történt alapításának 20. évfordulójáról. A PPKE rektora ezt követően, miután az egyes karok dékánjai méltatták az elmúlt akadémiai évben PhD-fokozatot elért hallgatókat, huszonhét új doktort avatott az egyetem négy karáról, és hat habilitált doktori oklevelet nyújtott át. Az ünnepség második szakaszában emlékezett meg az egyetem a Kánonjogi Intézet „ad instar facultatis” húsz évvel ezelőtti alapításáról. Ennek keretében S.E.R. Alberto Bottari de Castello felolvasta a római székhelyű Nevelésügyi Kongregáció titkárának, S.E.R. Angelo Vincenzo Zani érseknek az évfordulóra küldött köszöntő levelét. A PPKE KJPI alapításáról, a kezdettől fogva meghatározó nemzetközi jellegről és az elmúlt húsz év eredményeiről S.Em.a R.ma Erdő Péter, a PPKE KJPI első elnöke tartott előadást. A Pázmány Nap és a

KJPI 20. évfordulója tiszteletére Dr. Szuromi Szabolcs Anzelm O.Praem. rektor az intézmény legmagasabb tudományos elismerésével, a Pázmány-plakettel tüntette ki Dr. Bruno Esposito O.P. professzort a Pontificia Università S. Tommaso d'Aquino (Róma) kánonjogi karának korábbi dékánját, Dr. Janusz Kowal S.J. professzort a Pontificia Università Gregoriana (Róma) kánonjogi karának korábbi dékánját, és Dr. Helmuth Pree professzort, a Ludwig-Maximilians-Universität (München) kánonjogi intézetének korábbi elnökét. Az évfordulóra megjelent két kötetet (Erdő Péter: Jog az egyház hagyományában és életében, Budapest 2016; Szuromi, Sz. A. (ed.): „The authentic love is service of the salvation of souls through wise validation of justice” 20th Anniversary of the Institute of Canon Law „ad instar facultatis” of the Pázmány Péter Catholic University [Folia Theologica et Canonica, 2016, Supplementum]) Dr. Szuromi Szabolcs ismertette az ünnepi ülésen megjelentek előtt.

A Jog- és Államtudományi Kar, valamint a European Association for Education Rights and Policy (ELA) szervezésében került megrendezésre Budapesten, a PPKE-n The Justiciability of the Prior Right to Education címmel a neves nemzetközi konferencia éves ülése 2016. október 19–22-ig. A konferencia Dr. Jan De Groof professzor, az ELA elnökének nyitó előadásával vette kezdetét. A másik két nyitó előadást Dr. Aáry-Tamás Lajos, az oktatási jogok országgyűlési biztosa és Dr. Szuromi Szabolcs Anzelm O.Praem. rektor tartotta. Dr. Szuromi Szabolcs előadását Relation between the religious freedom and right to education on the basis of human dignity címmel tartotta meg, elemezve az egyházi fenntartású iskolarendszer szekularizációját, annak mellékhatásait, valamint a Katolikus Egyház legfőbb hatóságának állásfoglalásait a vallási felekezetnek megfelelő iskola megválasztásához

való joghoz, amely az emberi méltóságra, a vallás szabad gyakorlására és az állampolgároknak az oktatáshoz való alapvető jogára épül. További előadók voltak Dr. Varga Zs. András, Dr. Schanda Balázs, Dr. Renata Uitz, Dr. Pablo Meix Cereceda, Dr. Rozsnyai Krisztina, Dr. Sándor-Szalay Elisabeth, Dr. Papp Z. Attila, Dr. Maria Smirnova, Dr. Dragos Efrim, Dr. Charles Glenn, Dr. Ingo Richter, Dr. Roberto Toniatti, Dr. Forrai Tamás, Dr. Szigeti Enikő, Dr. Csáky Csongor, Dr. Tárnok Balázs, Dr. Andrea Kovácsévics, Dr. Gerencsér Balázs, Dr. Merilin Kiviorg, Dr. Kardos Gábor, Dr. Charles Russo és Dr. Erica Murphy.

A Central European University felkérésére tartott plenáris előadást Dr. Szuromi Szabolcs DSc. rektor Cohabitation of Different Religious Cultures in the Middle East and its Global Effects címmel 2016. november 4-én. A Gellner Roomban megtartott előadást Dr. Csepeli György, az ELTE Társadalomtudományi Karának professzora vezette be. Szuromi Szabolcs Anzelm O.Praem. előadásában a különböző vallási önazonossággal rendelkező és azzal átitatott kultúrákhoz tartozó keresztény és muzulmán csoportok békés együttélésének kérdését vizsgálta, különös tekintettel a közel-keleti államokra, történeti kitekintéssel; reflektálva az elmúlt öt évben lezajlott eseményekre is. Az előadás kiindulási alapelve a kölcsönös tisztelet megléte és kialakításának folyamata volt az egyes vallási közösségek között.

A Bölcsész- és Társadalomtudományi Kar Vallástörténeti Műhelyének keretében került megrendezésre 2016. november 10-én a PPKE BTK Mikszáth Kálmán téri épületében a Halál és szakralitás című interdiszciplináris konferencia. A Dr. Fröhlich Ida professzor elnöklétével megtartott tudományos szimpóziumot Dr. Kránitz Mihály, a Hittudományi Kar dékánja nyitotta meg. Az elsődlegesen az ókori

keleti, távol-keleti, hellenisztikus és a biblikus kultúrkört felölelő tizenegy konferencia-előadás között nemcsak a PPKE HTK biblikus és patrisztikus elemzései kaptak helyet, hanem Dr. Szuromi Szabolcs Anzelmnek, a Kánonjogi Posztgraduális Intézete elnökének A temető mint szent hely, különös tekintettel az elhunyt szerzetesek közé történő temetkezésre (11–13. század) című előadásával a Katolikus Egyház stabil kánonjogi hagyománya is bemutatásra került.

2017

A londoni székhelyű Academia Europaea magyar szekciójának éves ülésére 2017. január 31-én került sor, melynek házigazdája az MTA volt. Az Akadémia székházában tartott ülésen az Academia Europaea tagjai részéről két tudományos előadás hangzott el: Dr. Padisák Judit intézetigazgató, egyetemi tanár (Pannon Egyetem) Klímaváltozás – inváziók témában; valamint Dr. Szuromi Szabolcs Anzelm O.Praem Egy tudományos detektívtörténet: Európa középkori kánonjogi kultúrájának a feltárása az eredeti szövegtanúk alapján címmel. Az előadást megtisztelte jelenlétével Dr. Sierd Cloetingh, az Academia Europaea elnöke, Dr. Lovász László, az MTA elnöke és Dr. Vizi E. Szilveszter, az MTA volt elnöke.

A PPKE Nemzetközi Kánonjogtörténeti Kutatóközpontjának szervezésében a közös kutatások tematikájának és módszerének összehangolását szem előtt tartó professzorszemináriumra került sor 2017. február 11-én Dr. Bruno Esposito O.P. (Pontificia Università S. Tommaso) és Dr. Szuromi Szabolcs Anzelm O.Praem. vezetésével a Hittudományi Karon.

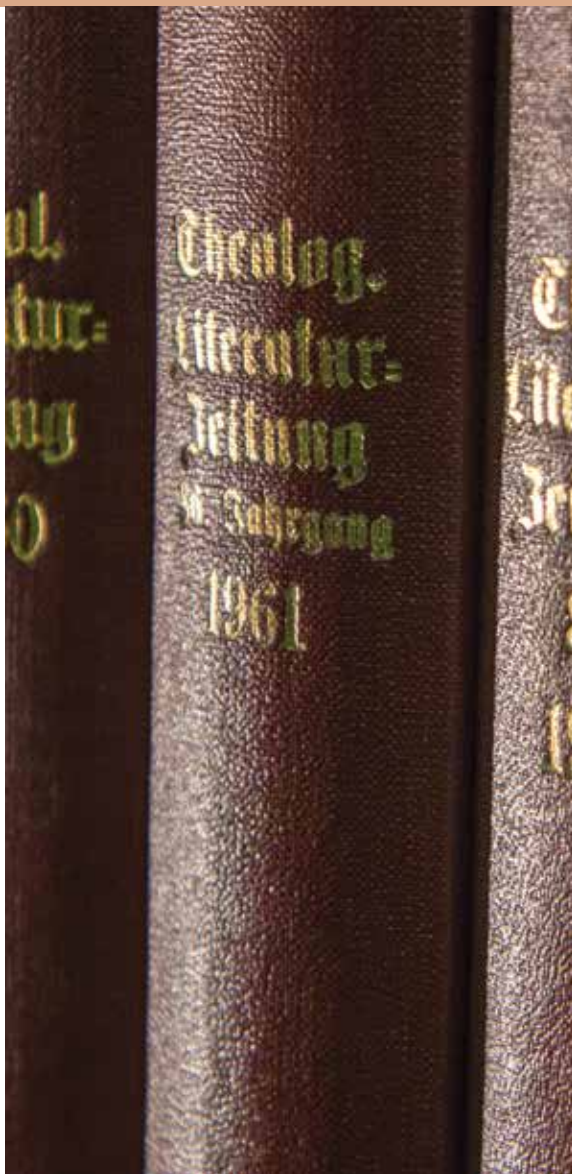
Tizenkilencedik alkalommal került megrendezésre a budapesti, fakultási jogokkal rendelkező Kánonjogi Intézet éves nemzetközi konferenciája 2017. február 13-án a PPKE Dísztermében. Az eltelt évek és a nemzetközi szakma legnívósabb előadói közreműködésével megrendezett tudományos eszmecsere nagyban hozzájárul ahhoz, hogy a magyarországi kánonjogi kutatásoknak és képzésnek a nemzetközi szakmai környezetben kivívott megbecsültsége folyamatosan erősödjön. Ebben az évben a szimpózium az Egyházi büntetendő cselekmények enyhítő és súlyosbító körülményei címet viselte (vö. Le circostanze aggravanti e attenuanti nel diritto penale canonico). Elsőként Dr. Damián G. Astigueta S.J., a római Pontificia Università Gregoriana professzora a hatályos egyházi büntetőjogban előforduló súlyosbító körülmények sajátosságait és hatását elemezte Circostanze aggravanti della pena: alcune precisazioni címmel. Dr. Davide Cito, a római Pontificia Università della Santa Croce professzora az egyházi büntetőjogban, a büntetőeljárás folyamán figyelembe vehető enyhítő körülmények értelmezésének és alkalmazásának körülményeit vizsgálta Interpretazione ed applicazione delle circostanze attenuanti: questioni aperte címmel. Dr. Stephan Haering O.S.B., a müncheni Ludwig-Maximilians Universität professzora Josef Hollweck eichstätti professzor a kánonjogi büntetőjog területén végzett tudományos munkásságát mutatta be, különös tekintettel az 1899-ben megjelent kézikönyvére, valamint az első kodifikációban történt közreműködésére, Josef Hollweck und Die kirchlichen Strafgesetze címmel. Dr. Szuromi Szabolcs Anzelm O.Praem. rektor és a budapesti Nemzetközi Kánonjogtörténeti Központ vezetője a súlyosbító és az enyhítő körülmények kategóriáinak a fejlődését fejtette ki az egyházi büntetőjog ókeresztény forrásaitól a kodifikált kánonjogig, Historical development of the aggravating

and extenuating circumstances in the canonical penal law címmel. Végül Artner Péter, a Kánonjogi Posztgraduális Intézet docense a fizikai felróhatóság és büntethetőség kérdéskörét vizsgálta a kánoni büntetőjogon belül, Psychical imputability and punishability címmel. A teológusok, kánonjogászok és jogászok széles körének jelenlétében megtartott konferenciát megtisztelte jelenlétével S.Em.a R.ma Erdő Péter bíboros, prímás, esztergom-budapesti érsek, valamint Dr. Bruno Esposito O.P., a Pontificia Università S. Tommaso (Róma) professzora.

Dr. Draskóczy István és Dr. Thoroczky Gábor meghívására az Eötvös Loránd Tudományegyetem Bölcsészettudományi Kara Középkori és Kora Újkori Magyar Történeti Tanszékén tartott előadást 2017. március 20-án Dr. Szuromi Szabolcs Anzelm O.Praem rektor, A középkori kánonjogi kéziratok »possessor« és »provenientia« meghatározásának sajátosságai címmel.

A Magyar Kánonjogi Társaság 2017. évi első ülése május 16-án került megrendezésre. A 2016/2017-es akadémiai évet lezáró konferencia Mennyire lehet hatékony az egyházi bíraskodás címet viselte. Előadást tartott Dr. Szuromi Szabolcs Anzelm O.Praem. (A hatályos egyházi büntetőjog hatékonysága a legsúlyosabb büntetendő cselekmények terén, valamint: A megyéspüspökök szerepe az új házassági eljárásjogban címmel), Dr. Lefkánits György (Az egyházi házassági perek hatékonysága a házasfelek kegyelmi státuszának helyreállítása tekintetében) és Dr. Kovács József (Gyakorlati tapasztalatok a megújított házassági eljárásról).

A magyar egyházi bírósági helynökök kilencedik alkalommal tartották meg éves kihelyezett ülésüket, ezúttal 2017. május 20-án a Váci Egyházmegyei Bíróságon. A résztvevők áttekintették az egyházi perek elmúlt évi általános magyarországi statisztikáit és szakmai konzultációt folytattak a perek folyamán, az eljárások során felmerült problémák megoldásáról. A találkozók fő témája Az újrarahasodottak szentségi, kánonjogi és lelkipásztori segítségének lehetőségeiről szólt.



A kar és a KJPI a teológia, illetve a kánonjog területén szerződésben is rögzített kapcsolattal rendelkezik a Leuveni Egyetemmel, a Passau Egyetemmel és Babes-Bolyai Egyetemmel, a római Szentszék egyetemei közül a Pápai Gergely Egyetemmel, a Santa Croce Pápai Egyetemmel, az Antonianum Pápai Egyetemmel, valamint a müncheni Ludwig-Maximilians Egyetemmel.

Évente megrendezésre kerülnek a HTK és a Passau Egyetem együttműködésében a magyar–német teológiai napok (Budapest-Passau), illetve a KJPI és a Klaus-Mörsdorf-Studium für Kanonistik (München) együttműködésében a magyar német kánonjogi napok.

Új szoros együttműködést alakítottunk ki a Zágrábi Katolikus Egyetemmel, a Rózsashegyi Katolikus Egyetemmel, a Nagyszombati Egyetemmel, az Institut Catholique de Toulouse-zal, az Universidad San Dámaso-val, a Pontificia Università di S. Tommaso-val, az Université Catholique de Lyon-nal, a Theological Faculty of Maltá-val, a University of Kaslik-kal (Libanon), a University of Madabá-val (Jordánia), a University of Notre Dame-mel (USA, Ind.), az Ankarai Egyetemmel, a Wasit University-vel (Irak), a Coptic Orthodox Cultural Center-rel (Kairó), a Modern Educational Services-zel (Kairó) és a Catholic University of Korea-val (Szöul). Az együttműködések nagyban segítik a karon, valamint a kar és az egyetemközi intézeteken belüli kutatócsoportok (Intertestamentárius Szövegek Kutatócsoport; Ius Commune Kutatócsoport; Keresztény-Islám tudományos központ) munkáját. A közel-keleti együttműködési hálózatba sorolandó a 2014. május 29-én a University of Notre Dame (Indiana, USA) több fakultásával, college-ával és intézetével a közös egyetemközi intézetek felállításáról történt megállapodás, amely 2015 végére ratifikálásra került. Ennek köszönhetően kölcsönösen felvehetik a két egyetem hallgatói a KJPI kánonjogtörténeti (forrás-, intézmény-, tudománytörténet) óráit, valamint a professzori mobilitás és a távjelenlét keretében tartott interaktív prezentáció is lehetővé vált a doktori képzésben részt vevő hallgatók részére; a három, hat és tizenkét hónapos kutatási mobilitási lehetőségen túl.

Megemlékezés a reformációról

Dr. Kránitz Mihály

Január végén hagyományosan egy héten át imádkoznak a keresztények – katolikusok, protestánsok és ortodoxok – az egyház egységéért. 2017 különleges év, abból a szempontból, hogy Luther Márton 500 éve függesztette ki kilencvenöt tételét a wittenbergivártemplomkapujára, s ezzel elkezdődött a teológiai viták sora, mely az addig egységes nyugati keresztény egyház szakadását jelentette.

Hosszú évszázadok teltek el támadások, félreértések, vádaskodások közepette, ám soha nem szűnt meg a teljes közösség utáni vágy, melynek építése ma már teljesen természetes. Leomlottak az előítéletek falai, és most már bátran fordulunk egymáshoz, mint különböző felekezetű keresztények. Hasonló nyitottsággal tudta megjele-

níteni a testvéri összetartást egy tudományos teológiai konferencia, melynek üzenete sokkal több, mint ami a hírekben erről az eseményről megjelent, mert egyre közelebb hozza egymáshoz Krisztus követőit, és a korábbi szembenállástól elvezet a megélt közösségig.

1517 tehát a reformáció kiindulásának esztendeje, s fél évezredet követően a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudományi Kara fontosnak tartotta, hogy a reformáció 500. emlékévének kezdetén konferenciát szervezzon magáról a reformációról, illetve az ökumenikus párbeszédéről. Erre 2017. január 25–27-én került sor. A 33 előadás, amelyen katolikus, református és evangélikus előadók szólaltak fel, híven idézte az egység őszinte szándékát, amelyet most éppen a reformációról való megemlékezés kínál. A tudományos találkozó őszinte és testvéri együttlétben zajlott, és mintegy mintát és példát is adott a jövő tanácskozásai számára. Mivel a meghívottak személyében országhatárokat is átívelt, és kitekintett a teljes magyarságra, ezért hitelesen képviselni tudta Krisztusnak az egységre vonatkozó kérését.

Az egyházakra tekintve, nehéz fél évezredet áttekinteni, s a kiváltó okokat még nehezebb elemezni, mert oly sok bennük az emberi érzelem és a meggondolatlan cselekedet, de mégsem mondhatunk le arról, hogy amit az Úr Jézus az utolsó vacsorán határozottan a tanítványai lelkére kötött, annak megvalósítására törekedjünk. Ő pedig a jövőre gondolva nagyon világosan kijelentette: „Legyenek mindnyájan egy!” (Jn 17,21)

A sok félreértés miatt mindannyian tapasztaljuk, hogy a keresztények nem egységesek, és több darabra szakadt Krisztus varratlan köntöse. 500 év után e fölött már nem siránkozni kell, hanem a tudatos egységtörekvést kell szolgálni, hogy ami töredezett volt, az legyen ismét egésszé. A 2017-es év voltaképpen

ezt hivatott szolgálni, és lustaság lenne részünkről, ha nem figyelnénk oda az egyház mindenkori vágyára, a látható egység megvalósítására katolikusok és protestánsok között.

Mennyi minden szép esemény történt az elmúlt ötven évben, mely soha nem látott fejlődést eredményezett az egyházak között, és ha lassan, de mégis építeni kezdte azt az „egy-ház”-at, amelynek a sziklaalapja maga Jézus Krisztus.

A katolikus ökumenizmus kezdetét a II. Vatikáni Zsinat jelentette, amikor az egyház a protestánsok felé kinyújtotta kezét azáltal is, hogy megfigyelőként meghívta őket résztvevőként a zsinati ülésekre. Azonban nemcsak egy jó hangulatot eredményezett ez a gesztus, hanem igazi baráti légkört is, hiszen nincs mit titkolni vagy rejtegetni a másik előtt, mert a keresztséget nem másról, mint a közös anyától, az egyháztól kaptuk. A név pedig kötelez. A mi nevünk pedig krisztusi, azaz keresztyén. A Krisztushoz való tartozás sohasem a széthúzás, hanem az egységépítés szellemében valósulhat meg.

Az elmúlt fél évszázadban nagy léptekkel haladt előre az ökumenizmusként ismert keresztyén egységmozgalom, és jöttek létre tanácskozások, konferenciák, nagygyűlések, közös dokumentumok, melyek mind az egység felé való haladást szolgálták. Európa valószínűleg kiegyensúlyozottabb lenne, ha az azonos keresztséget élőkhöz azonos hittal és keresztyén felfogással rendelkeznének. Az egység létfeltétel, és nélkülözhetetlen a mindenkor egyház számára, mert a szakadás botrányt jelent, elégtelen bizonyítványt. Krisztus azonban éppen a szenvedése előtt kéri a tanítványokat, hogy ne feledkezzenek meg az egységről. Míg az egyház hatalmi pozícióban volt a világban, addig fegyveres konfliktusok is voltak, és „egymásnak adtunk vértanúkat” (katolikus kassai mártírok, református gályarab prédikátorok, a csepregi evangélikus tanúságtevők).

Magyarország különösen is az egységkeresés, vagyis az ökumenizmus területe, ahol a katolikusok mellett nagy számban vannak reformátusok és evangélikusok is. Így tehát nem mehetünk el egymás mellett, és főképpen nem az a generáció, amely már a II. Vatikáni Zsinat szellemében nőtt fel. A másik nem ellenfél, hanem testvér vagy családtag, és kötelező olvasmány a másik egyházának ismerete. Ahogy ők, úgy mi sem tehetjük meg nem történetté a múltat, de a kiengesztelődés és a megbékélés elengedhetetlen a keresztyén létünkhöz. Most már nem vádaskodni kell, hanem újra együtt olvasni a Szentírást, és azon gondolkodni, hogy miképp tudnánk megmenteni és újra Krisztushoz vezetni Európát, és ahol élünk, a szűk pátriát. Nem lehet az a meggyőződésünk, hogy mi csak a világnak élünk. Az pedig végképp nem, hogy mi alakuljunk a világhoz. Láthatjuk, hogy az emberi önzés, a fogyasztói és a jóléti társadalom mennyi kárt okozott a lelkeknek, a családoknak, a gyerekeknevelésnek, a hiteles emberi életnek, amikor az ember célját a szórakozásra állították be.

Most már valamennyi keresztyénnek ugyanaz a felelőssége: hirdetni Krisztus evangéliumát, kiállni az igazi emberi és keresztyén értékek mellett, még akkor is, ha egy hamis ideológia az eltévelyedéseket próbálja hitelesnek beállítani. Így tehát nincs veszteni való időnk, hanem az élet különböző szintjein, legyen az a társadalom, a kultúra és természetesen az egyház, a keresztyén értékek szerinti élettel, közös munkával, de mindig ráhagyatkozva az isteni segítségre együttes hatást kell elérnünk, hogy ezzel Isten üdvözítő akaratát szolgálhassuk, aki rajtunk, tanúságtételünkön keresztül is szeretné elérni az emberek üdvösségét.

Európai szinten már olyan példák vannak előttünk, amelyeket nem szabad figyelmen kívül hagyni, s éppen a reformáció 500. évfordulója lesz az a hajtómotor, amely felébreszt minket abból a megszokásból, hogy „jól mennek a dolgok”.

Nagyon is oda kell figyelnünk arra, hogy mi megy a keresztények között európai szinten, mert a rendszerváltás óta három ökumenikus nagygyűlés is foglalkozott a keresztények és Európa helyzetével (Bázel, 1989; Graz, 1997; Nagyszeben 2007).

Az európai keresztények tehát már valamit megvalósítottak az egység területén, amihez kisebb létszámban magyar keresztények (katolikusok és protestánsok) is csatlakoztak. Nagyon fontos tehát, hogy ne feledkezzünk meg egymásról, s ez egy nagyobb távlatban igaz a keresztényüldözések helyszíneire is. Az Európában való keresztény kiengesztelődés keresztény szolidaritássá nő tovább, amikor keresztények más földrészekben szenvednek, és a hitükért gyakran az életükkel fizetnek.

Ferenc pápa csak az elmúlt évben a keresztény közeledés legszebb példáit adta, amelyeket szűk környezetünkben nekünk is követnünk kell. 2016. február 12-én Kubában találkozott Kirill orosz ortodox pátriárkával (az ökumenizmus másik fontos területe a kelet–nyugati egyházszakadás megszüntetése), és a másik a svédországi Lundban történt nagy találkozó 2016. október 31-én Ferenc pápa és a Lutheránus Világszövetség között.

Fontos, hogy a Pázmány Péter Katolikus Egyetem, melyen a tudományok magas fokú oktatása zajlik, nyitott legyen minden keresztény és jóindulatú fiatal felé, akik a választott szakok egységében hitelesen tudnak majd tanúságot tenni a szellemi, emberi és keresztény értékekről a ma társadalma számára.

Az Ószövetség tudományos kutatása

**Dr. Szuromi Szabolcs
Anzelm O.Praem**

„Könyvemmel Isten igéjének megismerését és terjedését akartam szolgálni, »hogy az Írásokból türelmet és vigasztalást merítsünk reményünk megőrzésére« (Róm 15,4).” – hangsúlyozza Dr. Rózsa Huba, Széchenyi-, Scheibert Sándor- és Stephanus-díjas professzor az Ószövetség könyveinek irodalom- és hagyománytörténetének elemeibe, kutatásába, részletes feltárásába, az egyes tudományos elméletek tartalmába, és mindennek a kinyilatkoztatás igazságaihoz való viszonyába bevezető, összegző kézikönyvében.

A kötet eredeti – az Ószövetség keletkezésének korábbi, valamint kortárs kutatási irányait már akkor is a lehető legszélesebb horizonton bemutató, és magyar nyelven hiánypótló – kiadása

1986-ban (immár harminc éve) látott napvilágot, szintén a Szent István Társulat gondozásában. A hiánypótló kötet generációk számára tette lehetővé – felekezettől függetlenül –, hogy világosabb, egyúttal kiegyensúlyozott képet kapjanak az Ószövetség szövegének, a mögötte meghúzódó történelmi, társadalmi és vallási események és kölcsönhatások mértékadó következtetéseiről. A szerző kezdettől fogva arra törekedett, hogy a tudományos kutatás irányait, a témában megjelent nemzetközi szakirodalmat kritikusan elemezve és megismertetve, közérthető nyelvezettel, de a tudomány szigorával értékelje. Ezzel megalapozta magyar nyelven az ószövetségi bibliakritika és a kinyilatkoztatás igazsága elfogadásának összeegyeztethető művelését; sőt mélyebb megértését.

Az első kiadás iránt megnyilvánuló széles körű igény, a számos tudományos iskola munkamódszerét kellő éleslátással és alapos vizsgálat után összehangoló egységes stílus, valamint a problémákat nem megkerülni, hanem a bibliakritika elveinek és az Ószövetséget Isten szavaként tekintő két alapelvnek következetes érvényesítése egy évtized után újra szükségessé tette a munka kiadását. Ez kézenfekvő módon – követve az első kiadás koncepcióját – csakis a nemzetközi biblikus kutatások újabb eredményeinek naprakész feldolgozásával, a kötet teljes átdolgozásával, továbbá az új elméletek és szerzők álláspontjának ugyanazon vizsgálati alapon történő osztályozásával és eredményeik értékelésével valósulhatott meg. Így a kézikönyv immár két kötetre bővülve láthatott napvilágot (I–II., 1995–1999).

Rózsa Huba professzor nem elégedett meg az alapvető művében rögzítettek és az élénk nemzetközi tudományos biblikus élet egymástól független kezelésével. Számos tanulmánya, monográfiája (például az Üdvösségközvetítők az Ószövetségben, az Őstörténet; A Genesis könyve, I–II.), valamint a Szent István Társulat

gondozásában megjelent Ószövetségi és Újszövetségi Szentírás új kiadásának mind magyar szövege, mind a hozzáfűzött kommentárok precíz átdolgozása mellett, tovább folytatta alapvető művének tökéletesítését, összevetve a benne foglaltakat az újabb mértékadó kutatási eredményekkel. Ennek volt köszönhető a kétkötetes mű újabb – 1999 és 2002 között – megjelent kiadása.

A fentiek eredményeként az Ószövetség könyveinek irodalom- és hagyománytörténetéről kikristályosodott stabil – a lehető legkörültekintőbb módon kialakított és a nemzetközi tudományos kutatás teljes spektrumát szem előtt tartó –, komparatív – a kinyilatkoztatott szöveg keletkezésének letisztult és kiegyensúlyozott, határozott hangsúlyokkal ellátott egyedi – módszer olyan kézikönyv előkészítését tette lehetővé, amely nem szakít a korábbi kiadások sajátosságaival, azonban következetesen érvényesítve a már említett biztos útmutatást, átfogó módon tudja bemutatni Isten szavának az Ószövetség lapjain történő, írott formában megjelenő, számos külső és belső kölcsönhatásról tanúskodó szövegét a Bibliát olvasó ember számára. Ehhez természetesen – ahogy korábban is – a szerző felhasználta a teljes ószövetségi biblikus kutatás irányzatainak, iskoláinak azokat a legújabb eredményeit, amelyek ténylegesen tekintettel vannak a jelenlegi formájában előttünk álló szöveg történeti, vallás-, kultúr- és társadalomtörténeti környezetére, valamint mindennek a szóbeliségtől az írásban rögzített formáig történő eljutására és annak irodalom- és hagyománytörténeti vonatkozásaira.

Rózsa Huba professzor terjedelmes művének a szerkezete – a jelentős átdolgozás, számos fejezet teljes újrafogalmazása, illetve bővítése ellenére – alapvetően nem változott. Témáját – hagyományosan az Ószövetség felosztását követve – öt fő részbe rendezi (I. Általános bevezető [23–56], A Törvény [57–250], A Próféták

[251–638], Az Írások [639–794], Az Ószövetség deuterokanonikus könyvei [795–854]). Ezt követi az Ószövetség szövegének szentelt bevezető kézikönyvek naprakész felsorolása (855–856), amely további segítséget nyújt ahhoz a gazdag és a kötet kéziratának lezárásáig megjelent részletes szakirodalomhoz, amelyet minden egyes fejezet végén megtalálunk. A rövidítések jegyzéke ebben a szakirodalomban történő pontos eligazodást segíti (857–861), ahogy a kötet elején olvasható precíz tartalomjegyzék a munkán belüli tájékozódást (7–21) szolgálja.

Rózsa Hubának a Szent István Társulat kiadásában most megjelent vaskos kötete, végigtekintve a felsorolt, egyesével is kiemelkedő értékeken, egyértelmű útmutatást képes adni az Ószövetség szövegét olvasó, vizsgáló és értelmező ember számára. Ez az eligazítás messze meghaladja a tudományos iskolák naprakész véleményének kritikus osztályozását, mivel nemcsak világos segítséget nyújt az Ószövetség könyveit olvasó ember részére, hanem azt – tudományosan megalapozott megállapításokra építve – Isten szavaként kezeli, amelynek helyes értelmezése így alapvetően befolyásolni tudja életünket és egyéni viszonyunkat az Istennel, aki a megteremtett Világot az emberre bízta.

Rózsa Huba: Bevezetés az Ószövetség könyveibe (Szent István Kézikönyvek 14), Budapest 2016, pp. 861

A PÁZMÁNY SZOLGÁLATÁBAN

Vizvárdy Rita



” ***Arra vágyom, hogy az a tűz, ami bennem ég, másokban is fellobbanjon***

Egykori pázmányosként hosszú utat tett meg Vizvárdy Rita, míg visszatért az alma materbe. A Hittudományi Karon tanító szociális testvér sokrétű munkájával szenvedélyesen szeretne segíteni elsősorban a fiataloknak, és vallja: ha mélyre tekintünk, ugyanaz a tűz és nyitottság lobog mindenkinben.

Interjú Bécsi Orsolya Fotó PPKE ITK VM Stúdió

A PÁZMÁNY SZOLGÁLATÁBAN

Válaszd az életet! címmel indított lelkinapokat nemrég a Szociális Testvérek Társasága (SSS), melynek Ön is tagja. A program vezetőjeként hogyan foglalná össze ennek lényegét és céljait?

Közösségünk havonta szervez lelkinapokat fiatal lányoknak, akik keresik az útjukat az életben, azt, hogy Isten milyen életformára hívja őket. Ez a kérdés nem elválasztható Istennel való kapcsolatunktól, ezért az októbertől májusig tartó programsorozat keretében havonta egy napot beszélgetéssel, imádkozással töltünk, körbejárva, hogyan tudjuk valóban az életet választani. Jézus azt mondta: „Én vagyok az út, az igazság, az élet”. A találkozókön szó esik arról, hogyan tudjuk ezt egyre jobban választani, mit jelent az, hogy Jézus az ő követésére hív minket, milyen kihívásokkal találkozunk a Krisztus-követés útján, mit jelent imádkozni, és mit jelent szolgálni Krisztust és az embereket. De ugyanígy felmerül témaként, hogy mit jelent közösségben élni, mi jellemzi a különböző életállapotokat, hogyan köteleződünk el Isten és a társunk felé.

Pontosan hogyan határozná meg a szociális testvérek tevékenységét, és ezen belül az Ön szerepét?

A magyar alapítású közösség 1923-ban kezdte meg működését. Bencés lelkiségű, az Egyház szociális tanításának megvalósítását előtérbe helyező, a Szentléleknek szentelt, modern életformában élő szerzetesi közösség vagyunk. Jogi formája szerint a közösség úgynevezett apostoli élet társasága, melynek tagjai a klasszikus hármassal – a szegénység, a tisztaság és az engedelmesség – kötelezik el magukat Krisztus követésére. Az első világháborút követő évtizedekben rendkívül nagy volt a szociális ínség, ekkoriban a nő-, gyermek- és családvédelemre terjedt ki főként a tevékenységünk. Alapvető célkitűzésünk, hogy

a modern társadalom minden rétegét, melyből már a húszas években kikopni látszott a kereszténység, megismertessük az evangéliumi értékekkel, ezért a testvérek civil és egyházi munkahelyeken is dolgoznak. Jómagam hittanár szakon végeztem a Pázmány Péter Katolikus Egyetemen, így szolgálatom területe ez. Korábban sokáig gyermekeket tanítottam, most már a felnőttképzésben veszek inkább részt, illetve néhány éve a Magyar Püspöki Konferencia Hitoktatási Bizottságban töltök be szakmai munkatársi munkakört. A közösségen belül a fiatalokhoz kötődik a szolgálatom.

A katekézis központi szerepet tölt be az Ön életében, mondhatni ennek szentelte életét. Miért választotta ezt az utat?

Ez egy igen érdekes kérdés... Mikor középiskolában azon gondolkodtam, hogy merre menjek tovább, az egyik osztálytársam megkérdezte, nem akarok-e teológiát tanulni, ha már egyszer ilyen vallásos vagyok. Akkoriban, a rendszerváltás után, nem volt jellemző, hogy valaki templomba jár, de rólam tudták. Nemleges válasszal feleltem, aztán mégis felmerült bennem, és úgy iratkoztam be az egyetemre, hogy pontosan nem tudtam, mit szeretnék csinálni,

” *csak azt éreztem, jó, ha elkezdem a teológiát.*

Az menet közben alakult ki, hogy hittant fogok tanítani. Ahogy elvállaltam az első órákat egy óvodás csoporttal, úgy kezdtem megszeretni ezt a szolgálatot, és szépen lassan kialakult, hogy tényleg erre visz az utam.

A PÁZMÁNY SZOLGÁLATÁBAN

És mi volt a döntő érv, ami miatt a Pázmányt és a teológiát választotta?

Egy könyvtárba mentem teljesen más céllal, mikor is véletlenül a polcról levett könyvben az egyetem szép pálos könyvtárát ábrázoló kép volt. Villámként ért a gondolat, hogy ide jöjjen tanulni. Ezt az ötletet azért aztán megbeszéltem néhányakkal, és utána valóban jelentkeztem.



Mi a legkedvesebb élménye hallgatói éveiből, ami eszébe jut?

Nagyon szerettem ide járni, nehéz legkedvesebb élményt kiragadni... (eltűnődik)
Nekem még nem volt gólyatáborom, de elkezdtük, hogy az utánunk következőknek már legyen. Ez '96-'97-'98 táján lehetett. A ZH-k előtti izgalom... A professzoraink szövegeit gyűjtöttük, ki is adtuk füzetben.

És fel is tudna eleveníteni néhányat?

(nevet) Kis gólyák voltunk, mikor megtudtuk, hogy az utolsó ítélet nem a világ végén következik be, hanem majd az első ZH-n. Egy másik idézet patológiaóráról maradt meg: „Hálás szerző, kevés műve maradt ránk.” Az is emlékeztet egy kateketikát tanító, kitűnő pedagógusképességekkel megáldott professzorunktól, hogy az elsősöknek tartott első órán már mindent aprólékosan végigvettek, kielemezték a könyvet és a képeken lévő szereplőket, majd ránézett az órájára és még mindig hátravolt negyven perc... Mint mondta, első gondolatként felötlött benne, „Uramisten, mit fogok még ennyi ideig csinálni”. (ismét nevet) Magam is sokszor idézem őt, a tanítás olykor valóban nem egyszerű.

Ezek szerint lényeges pont volt a közösség.

Inkább azt mondanám, három komponense volt, amiért szerettem ide járni. Az egyik valóban a közösség, az évfolyamtársaim. A másik a professzorok személyisége, mindegyikük a maga nagyságában és karakterében. A harmadik pedig az a személyes történet, mely mindeközben játszódott a Jóisten és köztem.

A PÁZMÁNY SZOLGÁLATÁBAN

Ezalatt mit ért pontosan?

Öt évig, '94-től '99-ig, majd még három évig, '99-től 2002-ig, folyamatosan Istenről tanultunk. Noha egy-egy vizsgára való felkészülés nem volt kellemes, de ettől független nagyon élveztem. Ajándékként éltem meg, hogy a nagy jubileumra felkészülve a krisztológiát pont akkor tanultuk, mikor az egész egyház Jézusnak szentelt egy évet.

Jelenleg a Hittudományi Karon tanít, de úgy tudom, máshol tevékenykedett az egyetem után, és erre Ön is kitért a beszélgetés elején. Mesélne arról, hogyan került, mondhatni, vissza a Pázmányra?

Az egyetem elvégzése után 13 évig hittantanárként dolgoztam, 2011 óta töltöm be a szakmai munkatársi pozíciót a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia Hitoktatási Bizottságánál, és 2013 óta oktatok a Pázmányon kateketika gyakorlatot. A kateketika az egyház katekizisre vonatkozó elméleti és gyakorlati tudását rendszerező tudományág. Főtiteltelendő Dr. Kajtár Edvárd atyával, a Pécsi Egyházmegye lelkipásztorával, aki akkoriban a HTK-n többek között a kateketika gyakorlat tárgyat is tanította, régebb óta ismerjük egymást az MKPK Hitoktatási Bizottságában való munkám révén. Ő keresett meg azzal kapcsolatban, hogy át tudnám-e venni tőle a kurzust. Igent mondtam.

És mit szeret a munkájában?

(elgondolkodik) Talán ugyanazt, mint a hittan tanításában:

”*arra vágyom, hogy az a tűz, ami bennem ég, másokban is fellobbanjon.*

Ezt a tüzet nem én adom, mégis hozzá tudok tenni valamit, hogy lobogjon másokban is. Ez ugyanolyan felfoghatatlan, mint hogy hogyan kaphat valaki akkora méltóságot, hogy Istenről beszélhessen. A Jóisten nagyon alázatos és részt ad a művében nekünk.

Sokszor halljuk, hogy ezek a mai fiatalok... Mit gondol, hogyan tudja sikeresen megszólítani a HTK őket?

Erről egy idős jezsuita mondása jutott eszembe: „Ma már az öregek sem a régiek”. (nevet) Szerintem ugyanaz a tűz és nyitottság lobog a mai fiatalokban, mint ami bennünk lobogott. A körülmények, a rájuk leselkedő veszélyek lehetnek mások, mint amik a mi korunkban voltak, ma adott a lehetőség az utazásra, a nyelvtanulásra, a technikai eszközök fejlettebbek – de ezek felszíni különbségek. Egy fiatal ugyanúgy keresi önmagát, az élet értelmét, mint húsz-harminc évvel ezelőtt, csak a gondolkodásmódja kicsit más. De Isten mindig megtalálja az utat a fiatalokhoz, a teológia pedig azokat szólítja meg, akik már valamilyen kapcsolatban vannak vele.



A PÁZMÁNY SZOLGÁLATÁBAN

2012-ben egy hittankönyve is megjelent Isten szeret engem! címmel az 5 és 7 éves közötti korosztály számára.

Tíz évvel ezelőtt az MKPK Hitoktatási Bizottságának kérésére kezdtünk el hittankönyvet írni harmadmagammal, N. Székely Noémivel és Dávidné Bajor Ágotával. Akkor még aktívan tanítottam gyerekeket. Most a negyedikesnél tartunk, és már csak az utolsó simítások vannak hátra.

Hogyan képzeljük el egy hittankönyv megírását?

Az ember, mielőtt elkezdi, még nem írt hittankönyvet, tehát magának kell kitalálnia a munkamódszert, a könyv felépítését, mindent. Megegyeztünk, hogy mivel mindannyian gyakorló katekéták vagyunk, megpróbáljuk összerendezni, kiegészíteni, megfogalmazni, másoknak is használhatóvá tenni a felgyülemlett tapasztalatainkat. Így született meg az előbb említett, 5-7 éveseknek szóló munkatankönyv és szemléltető csomag. Az írásba mindenki mást visz bele, ki a kreativitását, ki a rendszerező képességét, amitől sokkal gazdagabb lesz a könyv, ugyanakkor kritikusán nézzük mind a saját, mind a többiek munkáját. Amit szem előtt tartunk elsősorban, hogy nem elég egy történet átadása, hanem a korosztályi sajátosságokhoz igazodva

” **meg kell találni, hogyan tud a gyermek a történet által közelebb kerülni a Jóistenhez.**

Akkor Önben merre billen a mérleg nyelve: a gyermek- vagy a felnőtt-képzés felé?

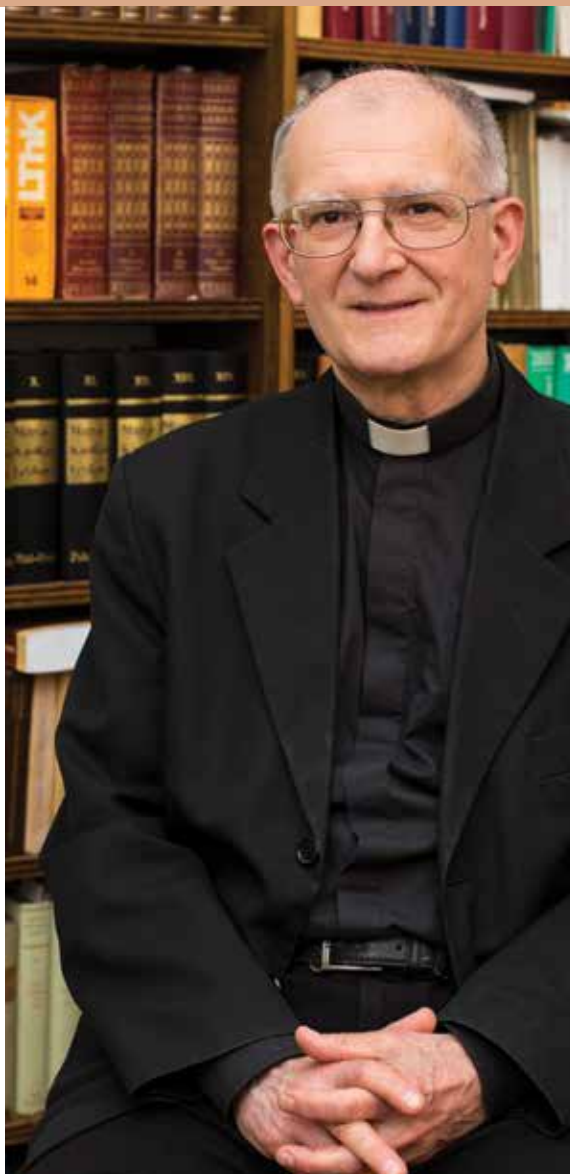
Minden korosztályt figyelembe kell venni a hittanárság szempontjából, de alapvetően most közvetlen kapcsolatban, mind a közösségben, mind a munkám során, felnőttekkel vagyok, és azt hiszem, ez egyre inkább így lesz. Persze egy-egy lelkinap vagy gyermekprogram továbbra is szerepet játszik az életemben.

Milyen célokat fogalmazott meg 2017-re?

A távlati elképzeléseim között szerepel, hogy szeretném a munkába állókat minél hatékonyabban segíteni, ami egyidejűleg folyamatos tanulást kíván tőlem. Emellett a közösségünkben nyaranta tartunk hivatástisztázó lelki gyakorlatot fiatal lányok számára, és folytatódnak majd a tanév közbeni ifjúsági lelkinapok is. Ősszel személyesen kísért lelki gyakorlatot is tervezünk. A Bizottságban jelenleg egy nemzetközi, katekumenátussal foglalkozó kongresszusra, ősszel a nemzeti katekumenátus konferenciára készülünk.

Miben más az említett nyári lelki gyakorlat, mint amiről a beszélgetés elején mesélt?

Akárcsak a havi lelkinapoknak, a hivatástisztázó lelki gyakorlatnak a lényege is az, hogy a fiatalok csak azzal foglalkozzanak, hol a helyük a világban, végig tudják gondolni az Isten-kapcsolatukat, segítsünk nekik felfedezni, merre visz az útjuk – akár családoként vagy szerzetesként. Év közben ezt egy-egy napra elosztva, itt pedig egy intenzív héten tehetik meg. Még ha nem is itt hozzák meg a végleges döntést, kapjanak hozzá támpontokat. Hiszen ha az Istennel való kapcsolatunk erősödik, akkor azt is jobban tudjuk, hol van a helyünk a világban.



„*Ha rámosolygunk valakire, az tovább él benne, és nem tudni, hol jelenik meg újra*

Beran Ferenc atya, a Hittudományi Kar Erkölcssteológiai Tanszékének docense nem tervezte, hogy a papi hivatást választja. Vargabetűt téve mérnökként kezdte pályafutását, de Isten hívására mégis az egyház mellett döntött – hála egy emlékezetes siófoki vonatkozásnak. Mint mondja, nem játszik szerepeket, megpróbálja önmagát adni, ezért nem nehéz váltani, akár a tanításról, akár a hívek lelki életének egyengetéséről van szó.

Interjú Bécsi Orsolya Fotó PPKE ITK VM Stúdió

A PÁZMÁNY SZOLGÁLATÁBAN

Aktívan publikál, legutóbb az Új Ember hetilapba írt² Szent Margit üzenetéről egy érdekesítő jegyzetet. Ebben Szent Margit példáján keresztül világítja meg a tatárjárás háborúkkal sújtott korát és a béketeremtést, valamint párhuzamot von a „feszültségekkel terhelt” jelennel. Kifejtené, hogy miben látja a kapcsolatot?

Nagy felfedezést jelentett számomra, hogy Szent Margit legjelentősebb tevékenysége nemzeti szempontból nem is a szolgáló szeretettel való példaadás volt, ahogy az átlagember ismeri – a Margitszigeten élő apácákat gondozta, virrasztott mellettük, elvállalta a legnehezebb munkákat –, hanem felismerte, hogy életének egyik fő küldetése a béketeremtés. Az ekkori Magyarország zaklatott korszakát élte, a muhi csata után felelősöket kerestek, az országon belül nemcsak a főurak és az uralkodó között volt ellentét, hanem a királyi családon belül is, IV. Béla fia, István, szembefordult apjával. A megosztott vezetés ellehetetlenítette volna az ország talpra állítását, amit Margit felismert és az egyik legfontosabb feladatának tekintette a felek közötti mediációt. Sikerrel járt, de olyannyira, hogy a pápa külön bullában köszönte meg neki. Ami elgondolkodtatott, hogy Margitot miért csupán 1943-ban avatták szentté? Európa, és benne Magyarország, mélyponton volt, a világháború megosztotta a kontinenst. A pápa talán felismerte, hogy Szent Margit típusú szentre vagy szentekre volna szükség a feszültség oldásához, amit bullában is rögzített. Magam is így érzem, de ezt csak az tudja megtenni, akinek a szívében béke van.

”A béke nem csupán egyensúlyi állapot, az ellentétes erők kiegyensúlyozása, hanem Isten közelségéből fakadó ajándék.

² Beran Ferenc: Szent Margit üzenete és példája. Forrás: Új Ember (<https://ujember.hu/szent-margit-uzenete-es-peldaja/>) Megtekintés dátuma: 2017. május 25.

Csak az tud igazán a béke közvetítőjévé válni, aki ezt az ajándékot Istentől elfogadja. Az utóbbi időben komolyan felmerült annak lehetősége, hogy a margitszigeti kolostor területén szobrot állítsanak fel a tiszteletére, és ha erre lehetőségem adatik, kérni fogom egy olyan szoborcsoport megalkotását, melyben kifejeződik Margit közvetítő tevékenysége: mintegy átfonja, átkarolja, megáldja a testvérét és az apját, hogy a béke létrejött.

Ön szerint kevés ilyen típusú ember van?

Igen... Véleményem szerint a világ mindig megosztott volt, de most másképpen. Akkoriban az emberek szakítottak időt arra, hogy leüljenek, töprengjenek, bemenjenek a templomba elmélkedni, és megkockáztatom, hogy könnyebben megtalálták a béke felé vezető utat. A jelenben nincs erre időnk: felgyorsult, kiszámíthatatlan, túlpörgő világban élünk, ami a külső elvárásoknak való megfelelésről szól. A médiumok és a mobiltelefon gondoskodnak róla, hogy ne legyen csend egy pillanatra sem, ne tudjunk a saját vagy a nemzet életéről elmélyülten gondolkodni.

Hasonló gondolatokat fogalmazott meg egy tavaly írt jegyzetében a vasárnapi boltzárral kapcsolatban, mely a Magyar Kurírban jelent meg³. Ebben amellet érvel, hogy a hét utolsó napja a pihenésé, mint írta, „legalább ezen a napon ne vesszünk el a hétköznapi fárasztó munkában, mert az elvonja a figyelmet az ünnepléstől”.

Valóban, a pihenés, de az Isten jelenlétében való pihenés, ami semmiképpen sem egyenlő a semmittevéssel. Sokan úgy gondolják, hogy mikor pihenünk, nem gondolunk semmire. De ez nem igaz, akkor is tűnődünk, csak nem anyagi

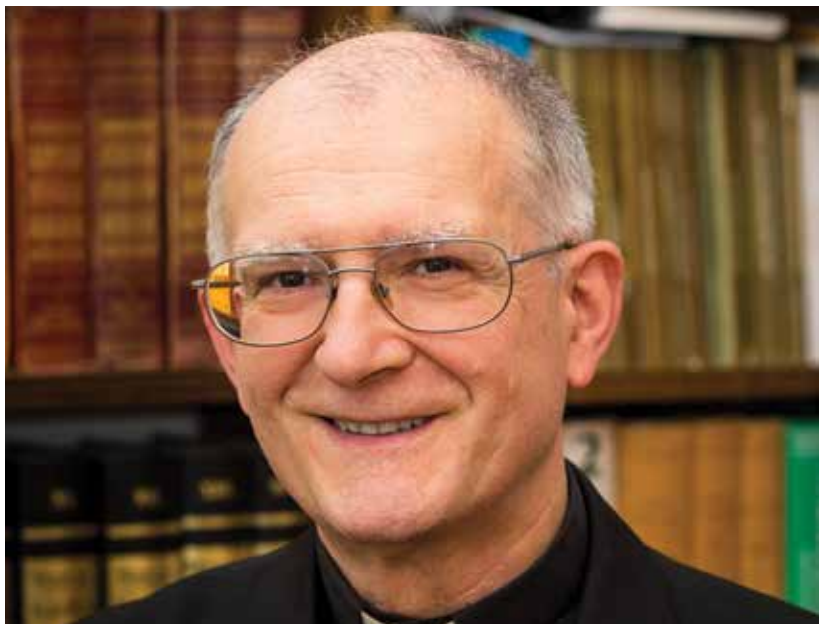
³ Beran Ferenc: Az Úr napját szenteld meg. Forrás: Magyar Kurír (<http://www.magyarkurir.hu/hirek/az-ur-napjat-szenteld-meg-beran-ferenc-irasa-2016>) Megtekintés: 2017. május 25.

A PÁZMÁNY SZOLGÁLATÁBAN

dolgokon, kiszabadulva a hétköznapi élet spiráljából, hanem az élet értelméről, az emberi kapcsolatokról, a világ jövőjéről – és ehhez csend szükséges. Nem süket vagy tétlen, hanem olyan termékeny csendre, amiben a lélek mélyén igazán fontos gondolatok fogalmazódnak meg.

Úgy tudom, a Műszaki Egyetemen szerzett gépészmérnöki diplomát, kutatómérnökként dolgozott.

A gyerekek előtt az édesapa áll példaképként, és ha örömét leli a munkájában, akkor a fiai is általában ugyanazt a tevékenységet akarják végezni. Édesapám egy nagyon boldog mérnök volt, kitöltötte az életét, így mikor 12 éves koromban



kezdett megfogalmazódni bennem, hogy mi szeretnék lenni, édesapám példája lebegett a szemem előtt. Az adottságaim megvoltak talán hozzá: noha a matematika sosem tartozott az erősségeim közé, a fizika és az ábrázoló geometria szempontjából nélkülözhetetlen vizuális látás, képzelőerő igen.

Mikor fogalmazódott meg Önben először, hogy a papi hivatást szeretné választani?

Jól emlékszem: egyik gyónásom végén a pap, akit nem ismertem, rákérdezett, hogy gondoltam-e a papi pályára, amire nemleges választ adtam. Akkor megkérdezte tőlem, „miért, mi akarsz lenni?“, én pedig rávágtam, hogy mérnök. Erre megjegyezte, „valaha én is mérnök voltam“. De valahogy elfelejtődött az eset. Érték olyan hatások, amik elgondolkodtattak, de nem a papságra, hanem az élet értelmére vonatkozva. Édesapám váratlanul megbetegedett, aminek következtében egy szem fiúként különleges helyzetbe kerültem, rám hárultak a férfi feladatok. Édesapám betegsége és a megváltozott helyzet arra indított, hogy az élet értelméről gondolkozzak. A szenvedés, a halál... Ha az ember az élet értelméről gondolkodik, akkor talán a papság lehetősége is felmerül, mert ők Isten üzenetét közvetítik. De nem arra gondoltam, hogy pap leszek, hanem azok a mondatok jutottak eszembe, amit ezzel kapcsolatban a hitoktatóinktól hallottam az élet céljáról, értelméről, a szenvedésről. Hozzá kell tennem, hogy nemcsak a mérnöki, hanem talán családi életet is terveztem. Mindkét nagymamámnak tizenegy testvére volt, nagy család vett minket körül Angyalföldön abban a házban, amit a dédapám épített. Természetes volt, hogy családos mérnökként képzeltem el magam.

A PÁZMÁNY SZOLGÁLATÁBAN

Milyen fordulópont vezetett a váltáshoz?

Egyetemista koromban a Béke téri plébániára helyezték Kerényi Lajos atyát, aki létrehozott egy félig földalatti, ifjúsági közösséget, melynek összejöveteleit nem a plébánián, hanem családoknál tartottuk. Két ilyen közösséget is vezettem, s ennek során megízleltem, hogy mit jelent emberi lelkekkel foglalkozni. Tartottam lelkigyakorlatot is, tizenöt-húsz, velem egykorú fiatalnak. Pap nem jött velünk, valakinek el kellett vállalnia. Egy-egy ilyen előadás után

” **hozzám jöttek lelki kérdésekkel, ami elgondolkodtatott: lehet, hogy az Isten nem azt kívánja tőlem, hogy mérnök legyek?**

A fordulópontra világosan emlékszem: 1977 tavaszán, Balatonaligán volt egy jelentős nemzetközi bányász-kohász konferencia a pártüdülő területén. Május 1-jére esett a konferenciát megelőző vasárnap, és úgy döntöttem, elmegyek az aligai templomba. Nem szóltam senkinek, kimentem az üdülőből, azonban a templom ajtajára ki volt írva egy papírra, hogy szentmise nincs, és a legközelebbi miséző hely Siófok. Visszafordultam, ám éppen akkor indult vonat Budapestre, amire felugrottam és elvonatoztam Siófokra.

” **Az ottani misén a pap egy 26 éves mérnökről mesélt, aki pap lett. Én akkor pont 26 éves voltam. Éreztem, hogy ez nekem szól.**

Mert lássuk be: először elmegyek egy templomba, ami zárva van, de akkor is ott leszek a misén, hogyha vonatra kell szállni, vagy egy órát kell várni, mert később kezdődik. Nemcsak a külső, hanem a belső akadályokat is legyőztem, amire Isten

azt szabta ajándékkul, hogy meghív – legalábbis én így éreztem akkor. A mérnöki munkát nem tudtam rögtön abbahagyni, de jelentkeztem a Pázmányra teológia szakra rendkívüli hallgatónak. Eszerint két évig nappalira jártam a kispapokkal együtt, de nem vettem fel minden tantárgyat, mert közben naponta kilenc órát dolgoztam a Vasipari Kutatóintézetben. Mikor befejeztem az összes, rám bízott munkát, '79-ben jelentkeztem az esztergomi egyházmegyében kispapnak, és Lékai bíboros úr megengedte, hogy a központi szemináriumban folytassam a tanulmányaimat. Nem tudom, hogy most kell-e erkölcsi bizonyítvány ahhoz, hogy valaki a Pázmányra járjon, tőlem kértek, amihez munkahelyi ajánlás kellett. A személyzetis nem merte aláírni, hanem a párttitkárhoz küldött. Jeleztem a Dékáni Hivatalban, hogy nem fogom tudni megszerezni, és eltekintettek ettől.

És a párttitkár vajon megtudta?

Igen, persze.

” **Féltem, hogy a pártvezetés tudomást szerez teológiai tanulmányaimról, miközben már mindenki tudta és nem járultak hozzá.**

A gondviselés, hogy az egyetemről engedélyt kaptam.

Miután elvégezte, hosszú utat tett meg, mire ismét visszatért a Pázmányra – immár tanítani.

Mikor befejeztem a teológiát, egy év káplánság után a főpásztorom, Lékai László bíboros úr Rómába küldött. Először történelmi kutatást végeztem a Vatikáni Titkos Levéltárban. Ezt követően új főpásztorom, Paskai László beíratott a

A PÁZMÁNY SZOLGÁLATÁBAN

redemptorista Accademia Alfonsianára erkölcsoteológiát és a karmelita Teresianumba lelki élet teológiáját tanulni. Mikor hazatértem, spirituális, a kispapok lelki igazgatója és erkölcsoteológia-tanár lettem Esztergomban öt évre, majd a Patrona Hungariae Gimnáziumba kerültem hittanárnak, és mikor lehetőségem adódott, hogy teológiát oktassak, éltem vele. Egy évet tanítottam Veszprémben a levelezőn, több mint tíz éven át a Sapientia Szerzetesi Főiskolán, és mikor Lenhardt Vilmos professzor nyugdíjba ment, én vittem tovább az Egyház társadalmi tanítása tárgyat a Pázmányon.

Amellett, hogy a Hittudományi Kar Erkölcsoteológiai tanszékének docense, néhány évvel ezelőtt Erdő Péter bíboros úr kinevezte a főegyházmegye papi spirituálisának, plébánosként látja el feladatait itt, az Újlaki Sárlos Boldogasszony Templomban.

Elsősorban plébánosnak tartom magam. A papi életnek vannak különböző megnyilvánulási formái: ugyanaz vagyok plébánosként, tanítás közben, vagy amikor lelki dolgokkal foglalkozom. Még azt sem érzem, hogy váltanék. Akinek nincs identitása, az szerepekbe bújik. Én önmagamot próbálom adni, és erre buzdítok mindenkit.

Erős kapcsolatot ápol a hívekkel, a közösségi élet aktív egyengetője, esetenként önkénteseket toboroz, felhívja a figyelmet a plébánián működő munkacsoportok bővítésére. Miért tartja fontosnak a miséken kívüli útmutatást?

A kereszténység közösségi élet, a keresztény embernek igénye van a közösséghez való tartozásra. A vasárnapi szentmise ennek egyik formája, ugyanakkor a teljes igényt nem elégíti ki, még akkor se, ha a szentmise a csúcs és forrás egy ember

életében, ahogy a liturgia mondta. Közösségre és barátokra vágyik, és a plébániának ezt biztosítania kell, hogy megtalálja a helyét, önmagát, identitását. Szent XXIII. János írja az egyik enciklikájában, hogy a plébánia olyan, mint a falu kútja. Régen a falvak házaiban nem volt bevezetve a víz, egy kutat használtak. Ha valaki találkozni akart a másikkal, kiment a kútra. Ilyen értelemben a plébániának egy közösség kútjává kell válnia, ahol emberek találkozhatnak egymással, a plébánosnak pedig ezt a közösségi lehetőséget biztosítania kell.

Honnan meríti az erőt?

Csak felülről. Az ember kicsit olyan, mint a dinamó: amikor megy, akkor termeli hozzá az áramot. Ha nem megy, akkor nem... Ha az ember ül, akkor nem töltődik.

” **Ha az ember tevékenykedik, akkor mindig újratöltődik energiával, kegyelemmel.**

Ha valaki ül és nem csinál semmit, akkor nem töltődik.

Sok pozitív visszajelzést olvasni, hallani a hívek részéről.

Valóban sokféle tevékenységet végzek, de biztos tehetnék többet is. Pilinszky azt írja, ha az ember valamit tesz, azt el kell engedni, és önálló életre kel. Azt hiszem, ezzel mindnyájan így vagyunk. Ha valakire rámosolygunk, teszünk érte valamit, az önálló életet él abban a másik emberben. Hogy hol, miképpen jelenik meg újra látható formában, azt nem tudhatjuk.

Harmadszor – Kapcsolataim a Hittudományi Karral és a Papnevelő Intézettel

Marton Zsolt

KPI rektor

Amikor 2015 augusztusának első napjaiban – mint az új rektor – a Központi Szeminárium kápolnájában imádkoztam, örömteli érzések töltöttek el. Ezt fogalmaztam meg magamnak: jó itt lenni. Ekkor tudatosult bennem, hogy valójában harmadszor költöztem be az intézménybe.

Először 1994 szeptemberének egy esős napján, amikor édesapámmal beléptünk a házba, és a portán Kránitz Mihály prefektus atya fogadott, szeretettel. Őröla vélni lehetett, hamarosan teológiai tanár lesz, de azt, hogy én később prefektus utóda, baráti kollégája lehetek, akkor még nem is sejtettem. Ekkor a ház nemcsak a Központi Papnevelő Intézetet foglalta magában, hanem a Hittudományi Kart is.

1950-ben – miután a kommunista állam megváltoztatta a Pázmány Péter Királyi Magyar Tudományegyetem nevét Eötvös Loránd Tudományegyetemre, és megszüntette

a Hittudományi Kart –, a Fakultás ide költözött. Az utcai szárny volt a Pázmány Péter Római Katolikus Hittudományi Akadémia, 1990-től Hittudományi Egyetem, végül Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudományi Kar néven.

Harmadévesként kerültem a Hittudományi Karra. Mivel a győri szemináriumból jöttem, akadtak pótolni való plusz tantárgyak, így az első találkozásom a HTK-val az intenzív tanulás és a változatos előadások jegyében történt. Szeretettel emlékezem vissza egykori előjáróimra és tanáira. Különösen Bíró László püspök-rektor alatt lett nagyon családias légkörű a Papnevelő Intézet is, aki bennünket igazi atyai szeretettel vezetett.

Előjáróim szinte mind a HTK tanárai vagy előadói is voltak: Vanyó László rektor, Bábel Balázs és Patsch Ferenc spirituálisok, Kránitz Mihály és Puskás Attila prefektusok. Tanárainkat is színes egyéniségeknek ismertük meg, akiknek a neveit mind föl lehetne sorolni Bolberitz Páltól kezdve Erdő Péteren, Fila Bélán és Rózsa Hubán át Török Józsefíg. Együtt tanultunk a világi hallgatókkal, akikkel jó kapcsolatot ápoltam, ugyanakkor lehetőség is kínálkozott a leendő világi munkatársainkkal való együttműködés megtanulására. Örömteli „nyüzsgés” töltötte be az épületnek ezt a részét. A felújítás előtt álló, felállványozott termekben otthon éreztük magunkat. Utolsó éves kispapként mint főduktor én voltam az összekötő a HTK és KPI között. Annak az egyedülálló eseménynek is részese lehettem, amikor mi, akkori hatodéves kispapok átköltöztettük a Hittudományi Kart a jelenlegi, Veres Pálné utcai épületbe. A licencia-kurszus utolsó félévét már ott fejeztem be.

A második beköltözésem a szemináriumba, és egy új típusú kapcsolat kezdete a Fakultással 2003 augusztus elején történt, amikor prefektusként léptem be a papnöveldebe. A nyár elején az akkori Püspöki Konferencia – Bíró László püspök-rektor atya javaslatára – megválasztott tanulmányi és fegyelmi előjárónak.

Hatodéves koromban néhány kispaptársammal egy asztalnál ültünk Bíró László püspök atyával, és azt mondta nekünk: fiúk, még ti is sorra kerülhettek mint előljárók. Nem gondoltam komolyan, hogy erre valóban sor kerül, pláne ilyen hamar. Ekkor öt éve voltam pap, igaz, későbbi hivatásként, harminckét évesen szenteltek, előtte tanító voltam. Öt év alatt pedig szolgáltam mint püspöki titkár, káplán és plébániai kormányzó a Váci Egyházmegyében.

A hagyomány szerint a prefektus, mint a közvetlen kapocs a Hittudományi Karral, maga is tanított. Így kaptam meg mint óraadó a Bevezetés a Krisztus Misztériumába című tárgy tanítását. Mivel ez egy bevezető tantárgy elsőévesek számára, ezért jó lehetőségnek láttam a lelkesítésre, a tudomány megszerettetésére, továbbá az élet és a hittudomány összekapcsolására. A felkészülésben segítségemre volt Puskás Attila professzor úr, kollégám, barátom. Szerettem tanítani. A diákok, akik közt volt szerzetesnővér, világi hallgató, papnövendék, érdeklődően és figyelmesen hallgattak, kérdeztek. Sosem hiányoztak igazolatlanul. Egy évvel később megbízást kaptam a levelező tagozatos hallgatók oktatására is. Ez külön örömet jelentett nekem. Nemcsak azért, mert én is hallgatója voltam az 1991/92-es tanévben a levelező tagozatnak – ami tüzet gyújtott bennem a tudománnyal való mélyebb foglalkozás és a papság felé –, de izgalmas kihívást jelentett érett felnőtteket tanítani. Másképp érdeklődtek, egzisztenciálisabban, időnként mélyebben, mint a nappalisok.

Prefektusként is szerettem szolgálni. A jó előljáró egyik ismertetőjele, hogy jelen van a kispapok számára, de nemcsak jelen van, hanem velük van. Igyekeztem ennek eleget tenni. Nagyon jó, atyai főnököt kaptam Bíró László személyében, akit már kispapként is szerettem és tiszteltem. Előljáró kollégáimmal is törekedtem a

jó kapcsolatra. Kiemelkedő élmény volt, amikor Tál Zoltán spirituálissal, barátommal végiglátogattuk a nyári szünetben kispapjaink szüleit. Szerettem a kispapokat, most is így vagyok ezzel. Sajátos színt jelentettek a szeminárium ebédlőjében zajló jó hangulatú beszélgetések a teológiai tanárokkal – különösen Boda László humorára, Bolberitz Pál művészi modorára és Tarjányi Zoltán kedves, kommunikatív stílusára gondolok. Amikor befejeztem a prefektusi szolgálatomat, jó érzésekkel mentem el, nem menekültem. Úgy gondoltam, még tudnám folytatni, de készséggel térek vissza az egyházmegyébe is.

2008 szeptemberétől ismét egyházmegyei szolgálatba kerültem. A Budapest melletti Gödön lettem plébános és kerületi esperes. Öt év után újból meg kellett tanulnom plébániai lelkipásztornak lennem, amit aztán nagyon megszerettem. Főpásztorom nagyszerű közösségeket bízott rám. A plébániai lelkipásztorkodás különösen a szívem közepében van, ugyanakkor mindig fontosank tartottam igényes, teológiai jól fölkészült lelkipásztornak lenni. Ekkor is volt laza kapcsolatom a HTK-val: egyik nyáron Puskás Attilával töltöttünk együtt egy hónapot Angliában, nyelvgyakorlás gyanánt. Tarjányi Béla és Vágvölgyi Éva meghívására pedig a kopt keresztényeknél járhattam a Szent Jeromos Katolikus Bibliatársulattal.

A következő fordulat az életemben – aminek köszönhetően itt vagyok újból – 2015 augusztusában történt. Ez év tavaszán a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia megválasztott a budapesti Központi Papnevelő Intézet rektorának. Óriási bizalom, megtiszteltetés és felelősség ez a tisztség. Nem csekély kihívás nagy nevű rektor elődeim – hogy csak Tóth Tihamér és Marcell Mihály nevét említsen – nyomában járni, igyekszem a tőlem telhető maximumot megtenni ennek érdekében. Köszönettel tartozom közvetlen elődömnek, Kuminetz Géza professzor

úrnak, régi, kedves barátomnak, és Rónaszéki Gábor atyának, amiért olyan lelkiismeretesen adták át számomra a hivatalt. Hála Istennek, kiváló kollégákat kaptam Csordás Gábor prefektus és Száraz László spirituális atyák személyében. Köszönettel tartozom Kajtár Edvárd tavaly volt spirituális atyának is, aki sokat segített a harmadszori „akklimatizálódásban”, és őszinte, jó barátok is lettünk.

Jelenleg nem tanítok a Hittudományi Karon, de jó a kapcsolatunk, és úgy tapasztalom, hogy mindkét intézményben fontosnak tekintjük a papnevelést. Mindig öröm a tartalmas, közös programok szervezése (például látogatás az evangélikus teológián Kránitz dékán úr szervezésében). Mi, papnevelők, szem előtt tartjuk kispapjaink igényes nevelését, ezért a következő elveket fogalmaztuk meg:

1. segítség a mély Isten-kapcsolat kialakításában,
2. igényes szellemi életre való nevelés,
3. legyenek kommunikatívak,
4. törekedjenek őszinte paptestvéri és világi munkatársakkal való kapcsolatok kialakítására.

Reménnyel és örömmel tekintek a jövőbe a Hittudományi Karral való kapcsolatépítés tekintetében, amely mindnyájunk javát szolgálja.



” ***Ha Jézus szeretetét viszem a kicsik közé, akkor nem lehet kiégni***

A gyermekek iránt érzett mély szeretetét Isten hívásának tartja Benyusné Szász Mónika. Másik szívügye a zene: a Benyus család kamarakórusának és a Don Bosco énekkarnak tagja, szerzőtársával közösen írt, kicsiknek szóló daloskönyve 2016-ban jelent meg, miközben a Hittudományi Karon elvégezte a hit- és erkölcsoktatói szakot. A háromgyermekes családanya szerint elhivatottság szükséges ahhoz, hogy valaki megmaradjon az óvónői pályán.

Interjú Bécsi Orsolya Fotó PPKE ITK VM Stúdió

ITT VÉGEZTEK

Énekelni és tanítani, vagy énekelve tanítani?

A kettő nálam szervesen összekapcsolódik. Előbb énekeltem, mint beszéltem a szüleim szerint: nem szavakat mondtam ki először, hanem a nagyszüleim tanította énekeket dúdoltam, dallammal együtt kezdtem beszélni. A kisgyermekkel való foglalkozás pedig egy olyan hivatás, ami óvodás korom óta kísér, már akkor tudtam, hogy velük szeretnék foglalkozni. Mindig is úgy éreztem, hogy ez a Jóistentől való hívás.

Férje, Benyus Sándor testvéreivel már kiskora óta énekelt a Don Bosco Ifjúsági Ének- és Zenekarban, amihez Ön 18 éves korában csatlakozott.

Minek hatására döntött így?

Mindig vonzott a művészi pálya, jártam magánénekeshez, és fölvettek a Szív utcai Állami Opera gyerekkórusába⁴, csak végül nem mentem, mert az óvónői pálya mellett döntöttem. A szakközépiskola, majd főiskola után hittant tanítottam a budai Szent Imre templomban az óvodásokkal való foglalkozások mellett, mikor egy



⁴ A Magyar Állami Operaház gyermekkarának tagjait az akkori Szív utcai ének-zene és francia tagozatos általános iskola, ma Erkel Ferenc Általános Iskola fogadta tanulói közé. Forrás: Erkel Ferenc Általános Iskola honlapja. Megtekintés dátuma: 2017. május 23.

barátnőm meghívott ide, a budapesti Egyetemi templomba, hogy nézzem meg, mit csinál Dauner János atya, vagy ahogy akkoriban becézték, János bácsi. Ő is nagy „gyerek bolond” volt, akárcsak én. Szalézi szerzetesként, ahogy most a Don Bosco-sok, gyerekeket gyűjtött maga köré és felépített egy hatalmas közösséget. Ottjártamkor épp a kis operát vették fel, és éreztem, hogy jó helyen vagyok, nagyon tetszett a légkör. A férjemet a kórus révén ismertem meg.

Miért döntött úgy, hogy a Hittudományi Karra is jelentkezik, noha már megvolt az óvónői végzettsége?

Az óvodás hittan után megkértek, hogy elsőáldozásra való felkészítést is vállaljak, de nem éreztem magam elég felkészültnek, így jelentkeztem levelező munkarendű hitoktató képzésre. Azt terveztem, hogy a gyerekek mellett erre is szakítok időt, de még túl kicsik voltak, így két félév után elnapoltam. Tíz évre.

De 2014-ben újrakezdte...

Igen, szükségét éreztem, mikor a gyerekeink egyre nagyobbak lettek és egyre nagyobb kérdéseket tettek fel. Puskás Attila professzor, aki énekarunk lelki vezetője, illetve Dr. Kránitz Mihály dékán úr szintén biztatott, hogy végezzem el a hit- és erkölcsoktató szakirányú továbbképzést.

Milyen tapasztalatai vannak az oktatókról és a hallgatótársakról?

Mikor az első kateketika gyakorlat végén Vizvárdy Rita testvér a hogylétünkről érdeklődött, mindenki bevallotta, hogy retteg a tananyag mennyisége miatt, hiszen levelezősként ugyanannyit kaptunk, mint a nappalisok, család és munka mellett. Mint utólag bebizonyosodott, alaptalan volt a félelmünk, mert

ITT VÉGEZTEK

„nem arra voltak kíváncsiak, amit nem tudtunk, hanem amit igen, támogattak, buzdítottak minket.”

A csoporttársakkal összetartó közösség alakult ki: segítettük egymást, közösen dolgoztuk ki a tételeket, a felsőbb évfolyamokról is kaptunk anyagokat. Előfordult, hogy pesti lévén a vidékiek dolgait én gyűjtöttem össze és vittem be a tanulmányi osztályra.

A jó viszony megmaradt az egyetem után is?

Igen, folyamatosan levelezünk és tavaly megkértük az oktatókat, hogy szervezzenek nekünk továbbképzéseket, az egyikre pedig már sor került nem sokkal később. Négy professzor adott elő, mi pedig megosztottuk egymással, mit tapasztaltunk a hitoktatás során.

Visszatérve a zenéhez: jelenleg a Don Bosco énekkar gyermekkórusát vezeti.

Mikor János bácsi megöregedett, átadta a Don Bosco zenei vezetését a férjemnek, én pedig sógornőmmel, Bocsákné Benyus Annával az utánpótlás nevelését vállaltam. Azok, akik János bácsinál énekeltek, időközben anyukákká meg apukákká váltak, de megmaradtak a közösségben és most már idehozzák a gyerekeiket. Minden vasárnap, míg a nagyok próbálnak a szentmisére, addig mi a gyerekeknek csinálunk egy kis hittanos-zenés foglalkozást. Az elején van egy kis hittan, amit bábos erkölcsi nevelés követ, tanítunk nekik énekeket, de olykor-olykor kézműveskedünk is.

2016-ban publikáltak egy kicsinyeknek szóló énekeskönyvet, melynek szövegeit Ön jegyzi. Az említett foglalkozások inspirálták a megjelenését?

Igen, a tizenkét évnyi munka során felgyülemlett tudás anyagát válogattuk össze ebbe a könyvbe a sógornőmmel, aki a zenék szerzője. Elég sokszínű lett, az egész egyházi évet végigkíséri. Betlehemes játékra, adventre, gyertyagyújtásra írtunk sok éneket, de vannak benne Szűzanya-köszöntők, keresztútra, elsőáldozásra íródottak, mert mindig akadnak a közösségben elsőáldozók.

A felnőttekkel együtt vagy külön énekelnek?

Szentmisén a nagykórus szolgál, a kicsik pedig látják az anyukákat, apukákat, és bennük is felébred a vágy, hogy ne csak a nagyok köszöntsék a Szűzanyát, hanem mi is. Ezért időnként nekik is lehetőséget adunk a bemutatkozásra. Számos ének van az egyházi énektárban és a Hozsannában, de nem biztos, hogy a gyerek megérti azok szövegét és el is tudja énekelni tisztán. Ennek kapcsán arra törekedtünk, hogy olyan énekeket írjunk, amik korosztályi szempontból megfelelők hangterjedelemben és szövegben.

Hogyan zajlik az alkotói folyamat?

Sokszor a sógornőm telefonál, hogy „Te, figyelj, van egy dallam a fülemben, írd hozzá szöveget!”, és elkezd dűdölni a kagylóba. Vagy szól, hogy két-három hét múlva lesz egy örömtűta, amihez szüksége lenne még egy énekre a többi mellé. Mielőtt nekikezdenék, fohászkodom Istenhez, és ami a szívemben van, papírra vetem. Ihletet adhat egy-egy könyv is, most például Nemeshegyi Péter atya Szeretet útja című könyvét olvasom.

ITT VÉGEZTEK

” ***Ha átjár a mű, leülök és elképzelem, miként adhatom át ezt a kicsiknek.***

A sógornőmmel nem csupán a család fűz össze, hanem barátnök és alkotótársak vagyunk, így olykor ő szól, hogy „billeg” a szöveg, olykor én véleményezem a dalokat.

Úgy tudom, még a főiskolai évek alatt Ön az elsők között volt, akik elnyerték a Rózsa Borka díjat.

A Rózsa Borka egy olyan országos óvodapedagógiai verseny, melyre minden óvodapedagógiai karral rendelkező egyetem vagy főiskola delegálhat hallgatót. A megmérettetésen a végzős hallgatónak dolgozatot kell írniuk, elméleti tudásukra és gyakorlati tapasztalataikra támaszkodva, saját elképzeléseikkel és szemléletmódjukkal vegyítve. Több mint húsz éve én lettem az egyik díjazott, majd abban a megtiszteltetésben részesültem, hogy a verseny zsűri- és kuratóriumi tagjává váltam.

Számos dolgozat futhatott át a kezén. Hogy látja, észrevehető valamilyen átalakulás azzal kapcsolatban, ahogy a mai fiatalok szemlélik a világot?

Kétségtelen, hogy rengeteg változásnak vagyunk szemtanúi, ami leginkább a technikai fejlődésnek köszönhető, a mobilok már az óvodákban is megjelentek. De azért a gyerek gyerek maradt, akinek legfőbb tevékenysége a játék, és nekünk, felnőtteknek az a dolgunk, hogy rájuk figyelve, szeretve neveljünk. És azt gondolom, hogy azok a fiatalok választják hivatásul a gyermeknevelést és maradnak meg a pályán, akik egyetértenek ezzel.

Különbséget lehet tenni szakma és hivatás között? Mit gondol az úgynevezett „kiégés” fogalmáról?

Találkoztam már vele, de szerencsére nem a mi óvodánkban. Véleményem szerint aki elhivatottságból csinálja, aki értük van, az nem tud kiégni. Jézus mondta, „Menjetek tehát, tegyétek tanítványommá mind a népeket!”, és „Legfőbb parancsom a szeretet.” Ha Jézus szeretetét viszem a kicsik közé, akkor abban nem lehet kiégni. Azért imádkozom minden reggel, hogy „Istenem, a te szeretetedet, Téged tudjalak közéjük vinni”. Akkor

” ***a Szentlélek van velünk, az Ő küldetésében járok, segít nekem, hogy megtaláljam a gyerekek lelkéhez vezető utat.***

Mindegyikhez külön-külön, a saját helyzetéhez, életéhez, életútjához, személyiségéhez. És ebben nem lehet kiégni, mert nincs két egyforma ember, gyerek és helyzet. Minden gyermek Isten csodálatos ajándéka, akiben Isten arca van elrejtve.



” *A pedagóguslét örök tanulási folyamat*

Öt gyermek édesanyjaként nem könnyű visszatérni a munka világába. Rósáné Ütő Csilla hitoktató szerint azonban a Hittudományi Karon szerzett tudásnak köszönhetően a kezdeti nehézségek megszűnni látszanak. Az egykori hallgatóval az újrakezdésről és tanítás adta kihívásokról beszélgettünk.

Interjú Bécsi Orsolya Fotó PPKE ITK VM Stúdió

ITT VÉGEZTEK

2016-ban végezte el a katolikus hit- és erkölcsoktató szakirányú továbbképzést a Pázmányon, melynek feltétele a pedagógus diploma.

Valóban, német nemzetiségi tanító szakon végeztem 96-ban, és két év tanítás után tizennyolc évig otthon maradtam a gyermekeimmel. A munkába való visszatérés gondolatával már egy ideje foglalkozom, főleg mióta bevezették a kötelező hittanoktatást, és 2015-ben belevágtam.

Miért választotta a hit- és erkölcsoktató képzést?

Egyrészt megélem és gyakorlom a hitemet, másrészt fontos, hogy ezt a hitet átadhassam a gyerekeknek, ami pedagógusként komplex feladat. A képzéstől azt



vártam, hogy megerősítsen a hitemben és elmélyüljön a tudásom. Minél többet tud az ember Istenről és hozzá kapcsolódó tudományokról, annál mélyebb a hite. A teológiai képzés viszont túl nagy falat lett volna. Öt gyermekem van, elsősorban édesanya vagyok, és állapotbeli kötelességem, hogy velük legyek. A legkisebb gyermekem immár óvodás, így el tudtam vállalni két szentendrei iskola hitoktatói állását heti hat órában.

Mennyiben sikerült az itt megszerzett tudást hasznosítani?

Teljes egészében, erre alapozom a munkámat. De úgy vélem,

” a pedagóguslét örök tanulási folyamat, mert minden óra felkészülést igényel, nemcsak a tananyag szempontjából,

számos feltételnek kell megfelelni, például szükséges a fegyelmezés, a számonkérés, a névsorolvasás. Az első három hónap lélekpróbáló időszaka után most már úgy érzem, belerázódtam.

Úgy tudom, hitoktatói tevékenysége előtt, 2009-ben a szentendrei úgynevezett Kerekítő Ölbeli Játékklub indulásában vállalt szerepet.

A negyedik gyermekem óvodáskorba lépése után nyitni kezdtem a munka világa felé, és a Kerekítő Klub egy ilyen „újrakezdés” volt. Lényege, hogy a kisgyermek számára a világ anyukájuk ölében és a közös játékban kerekedik ki először, a népi ölbeli játékok pedig segítenek fejleszteni a szókincsüket, beszédértésüket és -észlelésüket, hallásukat, memóriájukat.

ITT VÉGEZTEK

Miután abbahagyta, nyitott más közösségi tevékenység felé Szentendrén?

A férjemmel már régóta aktív tagjai vagyunk a Keresztelő Szent János Plébánia házaspár közösségének. A csoportunk ebben az évben Jézus gyógyításaival foglalkozik evangéliumi példákra keresztül. Emellett részt veszünk egyházközségi táborokban, melyeknek egy ideig egyik szervezői is voltunk. Ami engem illet, 2016-ban pedig nemcsak a továbbképzést végeztem el és álltam munkába, hanem az a megtiszteltetés ért, hogy Blanckenstein György atya megbízott a házaspár közösség vezetésével.

Az új megbízás mennyiben különbözik a saját közösségük feladataitól?

Merőben más, jóval nagyobb felelősséggel. Tizenkettő házaspár közösség működik Szentendrén, melyek szinte autonóm módon funkcionálnak, saját maguk szervezik a találkozókat, kitalálják az összejövetelek témáit, hogyan foglalkozzanak a hitükkel. A plébános atya ezeket rájuk bízta, de szívesen nyújt segítséget, ha megkéri. Feladatunk az volt, hogy fogjam össze a csoportokat, igény esetén indítsunk újat és különféle programokat szervezzek nekik. 2016-ban és 2017-ben négy alkalomra került sor: kétszer a Családok a Családért – Magyar Schönstatt Család mozgalom két házaspárja jött és beszélt a jó házasságról saját életüket alapul véve, egyszer a Házaspár Hétvége mozgalom szentendrei régiójának vezetői tartottak előadást a szeretetnyelvekről, a negyedik vendég Frivaldszky Edit, az Emberi Méltóság Központ igazgatója volt, aki a napjainkban dúló gender-vita aspektusait tárta fel.

2017-re még terveznek további előadásokat?

Sok ötlet van a tarsolyunkban, de főleg olyanokat szeretnénk felkérni, akik saját példájukon keresztül tudnak megerősítést adni a házaspároknak.

A mai világ nem arról szól, hogy ha valami nem működik megfelelően, megpróbáljuk helyreállítani, hanem inkább felbontjuk.

” **Ebben szeretnénk segítséget nyújtani, hogy a házaspárok megtalálják a krízisekből kivezető utat.**

Említette, hogy táborokat is szerveztek.

Korábban, most résztvevők vagyunk. A táborok ötlete György atyától származik. Több mint húsz éve minden év június első hétvégéjén a pusztamaróti Sasfészekben gyűlünk össze, hogy a közösségi köteléket erősítsük. A program szerint délelőttönként előadások vannak a felnőtteknek, ezalatt a gyermekek felügyelet mellett játszanak, szombaton pedig mindenki akadályversenyen vesz részt, mely a sportolás mellett beszélgetésre ad lehetőséget.

A tanításon és a közösségi tevékenységen kívül tervez-e mást a jövőre nézve?

Bővíteni semmiképp nem áll szándékomban, inkább minőségileg szeretném magasabb fokon végezni a hitoktatást és a házaspár közösség vezetését. Emellett a lányom 2018-ban érettségizik, és mint édesanya, komoly teendőim vannak.

TOVÁBBKÉPZÉS



A továbbtanulási és felnőttképzési formák tervezése és működtetése az élethosszig tartó tanulás (lifelong learning) stratégiájával összhangban valósul meg egyetemünkön.

A 2013/14-es tanévtől kezdődően

felmerő rendszerben bevezetett hit- és erkölcsstan tanítás egyre több hit- és erkölcsstan oktatót kíván meg, így a kar lehetőséget kíván biztosítani a pedagógus-továbbképzés ezen területe iránt érdeklődőknek.

Képzés

- Katolikus hit- és erkölcsoktató szakirányú továbbképzés



DIPLOMÁS PÁLYAKÖVETŐ RENDSZER - MIT ÜZENNEK AZ EGYKORI HALLGATÓK



A Diplomás Pályakövető Rendszer (DPR) célkitűzése egy olyan központi nyomonkövetési rendszer kiépítése, amely az intézmény egykori, illetve jelenlegi hallgatóiról szolgálat elsősorban munkaerőpiaci szempontból releváns információkat. A beérkező információk segítik a jelentkezőket a tájékozódásban, másrészt az intézmény számára is fontos visszacsatolást jelentenek.

A Diplomás Pályakövető Rendszer felmérései segítségével megismerhetjük többek között egykori és jelenlegi hallgatóink:

- ▶ társadalmi háttérét,
- ▶ elhelyezkedési stratégiáit, munkaerőpiaci életútját,
- ▶ részletes munkaerőpiaci jellemzőit, valamint munkaerőpiaci várakozásait,
- ▶ képzéssel, intézményünkkel való elégedettségét,
- ▶ nemzetközi mobilitási tapasztalatait.

A projekt kutatási jelentéseit a www.dpr.ppke.hu címen érheti el.

Munkaerőpiaci mutatók

„Sokat köszönhetek a tanárainknak.” **100%**

(Forrás: Frissdiplomás felmérés 2016; Elemszám: 27)



„Fontos barátságokat kötöttem a Pázmányon.” **96%**

(Forrás: Frissdiplomás felmérés 2016; Elemszám: 27)

Egyetemmel kapcsolatos elégedettség

„Életemre szóló élményekkel gazdagodtam a pázmányos éveim alatt.”

100%

(Forrás: Frissdiplomás felmérés 2016; Elemszám: 27)



Bölcsészet- és Társadalomtudományi Kar
SCIENTIA ET FIDELITATE



DÉKÁNI KÖSZÖNTŐ



Dr. FODOR György

dékán

Miért több a Pázmány? Ezt a kérdést már nagyon sokszor megkaptam. Korábban rektorként, mostanában dékánként. Nincs pontos receptem, de általában 3 pontban fogalmazom meg válaszomat:

1. Mert a PPKE BTK mai formájában – 25 év identításalapozó küzdelme után – képes betölteni azt a küldetést, hogy katolikus keresztény kultúráinkhoz szervesen kötődő, nemzeti közösségünk örökségét vállaló és ezekért tenni is akaró fiatal értelmiséget neveljen.
2. Az oktatáson túlmenően fontos leszögezni: mi nemcsak a tudományért vagy a diplomáért vagyunk egy közösség, hanem egymásért is. Ez azt jelenti, hogy az egyetemi évek alatt tudatosan törekszünk olyan kisebb csoportok, „műhelyek” kialakítására, amelyeknek működése túlmutat az egyetem falain.

3. Az oktatáson és nevelésen kívül az egyetem legfontosabb feladata a kutatás. Néhány tudományágban már egyetemünkön is el tudjuk indítani tehetséges hallgatóinkat ebben az irányban, de mindenki tudja, hogy a későbbiekben a pályakövetés és pázmányos támogatás milyen sokat számíthat, s azt is, hogy ez pozitívan csapódik le az egyetem irányában. Ezekkel a gondolatokkal kérem támogatásukat és a pázmányos identitás megerősítését.



Sodalitas

A tehetséggondozási programot 2015 elején hívta életre a 4ar akkori dékánja, Dr. Botos Máté által erre a feladatra felkért ötfős testület azzal a céllal, HOGY A KAR MINDEN HALLGATÓJÁT MEGSZÓLÍTÓ, KÖZPONTI SZERVEZÉSŰ TEHETSÉGGONDOZÁSI FÓRUM JÖJJÖN LÉTRE.

A programban kétféle előadás-sorozatot kell felvenniük a résztvevőknek: egyrészt egy mindenki számára kötelező, közös képességfejlesztő kurzust (például érveléstechnika, prezentációs technikák), másrészt tudományáganként egy-egy olyan előadás-sorozatot, mely a tantervi képzésnél mélyebb ismereteket közöl, és lehetőség szerint meghívott előadók tartják. A három féléves programban részt vevő hallgatók mentoruk segítségével egyéni kutatást folytatnak, önálló tudományos eredményt érnek el, amit a program végén szimpóziumon mutatnak be.

Időközben a tehetséggondozási program két újabb területtel bővült: 2016 szeptemberétől az eredeti program Studium alprogramként működik tovább, s mellé két másik alprogram csatlakozott. A Scriptorium alprogram a kéziratokkal, a kéziratosság történetével foglalkozó előadás-sorozatot, s azt követően mentori konzultációkat biztosít az irodalom- és történettudomány ezen különleges szellete iránt érdeklődő hallgatók számára. A Kreatív írás alprogram pedig a vers- és prózaírás rejtelmeibe vezeti be az erre fogékony és érdeklődő hallgatókat.

Alumnusaink közül előadást tartottak az első félévben: Matuszka Balázs (2009), Majorossy Imre Gábor (1997), Ötvös István (1999), Medgyesy-Schmikli Norbert (2001), Szelke László (2001) és Tulipán Éva (2002).

Mentorként közreműködtek: Medgyesy-Schmikli Norbert és Szelke László mellett Osztrólczyk Sarolta (2002), Póczy Kálmán (2001) és Ajkay Alinka (1999).

Nem kis büszkeség, hogy 15 volt és jelenlegi sodalitasos hallgató indult a 2017. évi, XXXIII. OTDK-n azzal a témával (vagy annak továbbfejlesztésével), amit a program során kezdett el kutatni.

A tehetséggondozási program neve (Sodalitas) többféle jelentéssel bír, az alapítók számára azonban mind közül az asztaltársaság volt az, ami a leginkább kifejezőnek bizonyult: nemcsak valamiféle továbbképzés, nemcsak az önmagáért való tanulás színtere a program, hanem olyan hallgatókat fog össze, akik közösséget képeznek, s tanulmányaik, kutatásaik mellett társaikat is számon tartják. Hogy a kapcsolatokat kötetlen, baráti módon is ápolni tudják, az első évfolyam 2016 júniusában programzáró vacsorán vett részt, a 2016/2017. tanév elején pedig a programba ekkor belépőknek egy csapatépítő, ismerkedős esztergomi kiránduláson nyílt lehetőségük közös városnézésre és borkóstolóra. Nem titkolt cél az is, hogy az asztaltársaság tagjai majdan az egyetemről kikerülve is figyelemmel kísérik, s adott esetben segítsék egymás tudományos munkáját.



Négy tudományterületen nyújtunk akkreditált doktori képzést: irodalom- és kultúra-, nyelv-, történelem- és politikatudományok területén.

Irodalomtudományi Doktori Iskola

Az Irodalomtudományi Doktori Iskola egyes műhelyeiben folyó munka a szakos képzéseken alapul, ám azoknál elmélyültebb, új tudományos eredményekre vezető formában.

Az irodalmat mint a művészet egyik ágát elméleti, történeti és kultúraközpontú megközelítésből egyaránt vizsgálja, ugyanakkor lehetőség nyílik egy-egy nyelvterület irodalmában alaposan elmélyülni, filológiai, irodalomtörténeti és elméleti kutatásokat folytatni.

A doktori iskola vezetője: Dr. Nagy László egyetemi tanár

Nyelvtudományi Doktori Iskola

A Nyelvtudományi Doktori Iskola a nyelvtudomány fontos központi területein, azaz az elméleti nyelvészet, ezen belül a szintaxiselmélet, a fonológiaelmélet, valamint a szociolingvisztika, a magyar leíró nyelvészet, a történeti nyelvészet, a klasszika-filológia, az arabisztika, anglisztika, germanisztika, romanisztika, továbbá az alkalmazott nyelvészet, benne a számítógépes nyelvészet terén nyújt doktori képzést. Míg a felsorolt területek többségéből szerzett PhD-fokozat elsősorban tudományos kutatásra és felsőfokú oktatásra képesít, az elméleti nyelvészeti PhD-fokozat a kutatásfejlesztésben is versenyképes tudást nyújt.

A doktori iskola vezetője: Dr. É. Kiss Katalin egyetemi tanár.

Politikaelméleti Doktori Iskola

A Politikaelméleti Doktori Iskola a társadalomtudományokon belül jön létre, a politikai filozófia, a politikatudomány és a politikaelmélet témakörében. A politikaelmélet mint társadalomtudományi diszciplína a politikatudományra, bizonyos társadalomtudományokra, részben a politikai filozófiára épül. Ezt a tudományos kapcsolatot különösen meghatározzák azok a tárgyak, amelyek a képzés pilléreit alkotják, biztosítva a képzés tudományos konzisztenciáját, miközben a politikaelmélet több kutatási területről meríti anyagát és formáját.

A doktori iskola vezetője: Dr. Mezei Balázs egyetemi tanár

Történelemtudományi Doktori Iskola

„Aki nem ismeri a múltját, annak jövője sincs” – vallja a Történelemtudományi Doktori Iskola, amely az egyetem legrégebbi doktori iskolája. Az iskola a képzés során a történelemtudomány számos területén kínál olyan tudásanyagot és tudományos módszertani főkészítést, amellyel a végzettek alapos jártasságot szerezhetnek a gazdaság-, társadalom-, eszme- vagy egyháztörténet területén. A hallgató a választott területen az eredeti források segítségével alaposabban elmélyülhet és új tudományos eredményekre juthat.

Az iskola vezetője: Dr. Fröhlich Ida egyetemi tanár

Az időszak egyik fontos eredménye az egyetemi Központi Alap Pályázatból (KAP) megvalósított több kutatás, kutatócsoportban való részvétel, illetve kutatócsoport létrehozása, konferenciák szervezése és konferenciákon való részvétel.

Mindezekből a tudományos tevékenységekből doktoranduszaink, doktorjelöltjeink és a doktori képzésben oktató kollégák egyaránt kivették részüket. 2016 februárjában kari doktori konferenciát rendeztünk, amelyen mind a négy doktori iskolánk hallgatói beszámolhattak eddig elért tudományos eredményeikről. Az elhangzott előadásokból doktoranduszok által szerkesztett kötet készült. Az időszak kiemelkedő sikerének tartjuk, hogy a Stipendium Hungaricum pályázat adta lehetőségekkel élve a 2017-es felvételi eljárást követően egyre több külföldi jelentkező kezdheti majd meg doktori tanulmányait karunkon.





EGYÜTTMŰKÖDÉSEK A MAGYAR TUDOMÁNYOS AKADÉMIAVAL

Érés és tapasztalat az emberi agy serdülőkori fejlődésében

A kutatás célja a biológiai kor és az életkor független hatásainak vizsgálata, a serdülőkori kognitív működések és az agykérgi funkcionális hálózatok fejlődése. A kiválasztott SERDÜLŐKORÚ MINTÁN VISELKEDÉSES ÉS ELEKTROFIZIOLÓGIAI MÉRÉSEKET HAJTANAK VÉGRE. Az elektrofiziológiai mérések a nyugalmi állapotban mért éber aktivitást, az alvás alatt megjelenő szinkronizációs mintázatok, valamint az alvásfüggő tanulás vizsgálatát célozzák. Mindezek segítségével lehetővé válik az érés- és tapasztalatfüggő funkcionális hálózatok független feltérképezése.

Kovács Ilona, Pszichológiai Kutatólaboratórium

Barokk irodalom és lelkiség

Az MTA-PPKE Barokk Irodalom és Lelkiség Kutatócsoport A KÁRPÁT-MEDENCE 17–18. SZÁZADI IRODALMÁNAK ÉS LELKISÉGÉNEK FORRÁSAIT VIZSGÁLJA. A kutatócsoport három lelkiségtörténeti adatbázisában az adatsor-számok elérik a tíz-tízezret, ami a különböző korszakok imakönyveinek, prédikációinak és népénekeinek a jelenleginél jóval alaposabb, összehasonlító kutatását teszi lehetővé a témával foglalkozó minden kutató számára. Az MTA BTK ITI-vel egyeztetve vállalja a Régi Magyar Költők Tára 17. századi sorozatából a még hiányzó kötet (FMKT XVII. század – Katolikus népénekek a század utolsó két évtizedében) sajtó alá rendezését. Évi két konferenciája a témakörrel foglalkozó Kárpát-medencei kutatók összefogását is elősegíti. Fokozottan figyel a 18. SZÁZADI SZEKULARIZÁCIÓRA, A LELKISÉGI IRODALOMMAL

ÉRINTKEZŐ VILÁGI TÉMAKÖRÖK MEGJELENÉSÉRE. Részt vesz a kutatott terület népszerűsítésében, havonta felolvasóületeket tart, a doktori képzésében neveli a szakmai utánpótlást. A kutatócsoportnak részletesen vizsgált témáiban és forrásanyagában (imádság, elmélkedés, prédikáció, reprezentáció) Pázmány Péter tevékenysége igen gyakran visszatérő momentum volt.

Középkori latin szótár, Janus Pannonius szövegkiadás, középkori forráskiadás

A kutatócsoport a görög és latin nyelvű szövegeket vizsgálja az antikvitás és az antik örökség változó körülmények közötti megértésének előmozdítása érdekében. Ezzel összehangoltan a MAGYARORSZÁGI KÖZÉPKORI LATIN NYELV TELJES KÖRŰ, SZÓTÁRI FORMÁBAN TÖRTÉNŐ FELDOLGOZÁSÁT, Janus Pannonius szövegének kritikai kiadását és az újabb generációba tartozó kutatók felkészítését tartják szem előtt az adott tudományterületen.

Magyarország és a Szentszék történeti kapcsolatai (15–20. század)

A Történeti kutatások a Vatikánban (15–20. század) című kutatási program az akadémiai Lendület-projekt sikeres módszerét követi, középpontjában a Fraknoi Vilmos nevével fémjelzett NAGY MÚLTÚ VATIKÁNI MAGYAR KUTATÁSOK SZERVEZETT, INTÉZMÉNYESÜLŐ FELÚJÍTÁSA ÁLL. A Magyarország és az Apostoli Szék történeti kapcsolatait alapul vevő kutatások három fő, késő középkori, kora újkor és 20. századi irányban folynak.

KUTATÓCSOPORTOK

Pszichológiai kutatólaborok a tudományért

A 2014-ben létrejött Pszichológiai Kutatólaboratóriumban jelenleg két, világszínvonalon felszerelt, aktív laboratórium működik, melyek tudományos kutatási lehetőséget nyújtanak a Pszichológiai Intézet munkatársainak és hallgatóinak. A Fejlődés- és Idegtudományi Labor NAGY FELBONTÁSÚ EEG-KÉSZÜLÉKKEL, ALVÁSLABORATÓRIUMMAL, SZEMMOZGÁS-REGISZTRÁLÓVAL, sztereo-, pszichofizikai és pszicholingvisztikai munkaállomásokkal felszerelt helyiségeiben az emberi agykéreg és a kognitív funkciók fejlődését, a fejlődés rendellenességeit, tanulási zavarokat, az alvás és a tanulás összefüggéseit vizsgálják. A Pszichológiai Obszervációs (POL) Labor DETEKTÍVTÜKKÖRREL, HANG- ÉS KÉPRÖGZÍTŐ, MULTIMÉDIA FELDOLGOZÓ RENDSZEREKKEL FELSZERELT megfigyelő helyisége szülő-csecsemő interakció vizsgálatokra, szociálpszichológiai, igazságügyi pszichológiai és klinikai pszichológiai megfigyeléses vizsgálatokra ad lehetőséget.

Régészeti kutatások Magyarországon és nemzetközi viszonylatban

A Régészeti Tanszék, illetve 2017-től Régészettudományi Intézet kutatásai szakmai szempontból olyan korábbi hiányterületeket fednek le, mint a középkori Közel-Kelet és a keleti kereszténység, a kereszties kor régészeti kutatása és a magyar őstörténet.

A keresztény régészet művelése itthon elsősorban a középkori egyházi építészet emlékeinek kutatását jelenti, melyek közül Esztergom mellett A PÁLOS KOLOS-TOROK ÁSATÁSAIT emelhetjük ki. A tanásatások keretében megvalósuló kutatási programok között lendületet adnak olyan témáknak is, mint a középkori falvak és telepök, a roncsolásmentes régészet vagy az avar és honfoglalás kori temetők

feltárásai. Diákjaik így a telepkutatás és a városi régészet épített műemlékeinek kutatási módszertana mellett a temetőrégészetbe is bepillantást nyerhetnek. APPKE támogatásával 2015-től TÁVÉRZÉKELŐS (FÖLDRADAR, MAGNETOMÉTER), TÉRINFORMATIKAI, GEODÉZIAI ÉS LÉGIRÉGÉSZETI (DRÓNOK) FELSZERELÉSEL FELSZERELT RÉGÉSZETI TÉRINFORMATIKAI LABORATÓRIUM JÖTT LÉTRE a PPKE esztergomi Iohanneum oktatási központjában, mely aktív háttérrel nyújt a kutatási programok legmagasabb színvonalú végrehajtásához és hallgatóink oktatásához.

Nemzetközi kutatási programjaik közül kiemelkedik Szíria tengerparti régiójában Margat vára (Qal'at al-Marqab), mely a Johannita Lovagrend legkiemeltebb szentföldi erődjé volt. A szíriai várkutatási program 2016-ban az UNESCO Világörökség Crac des Chevaliers (Qal'at al-Husn) johannita várában újabb koncessziós szerződésével bővült.

A MAGYAR ŐSTÖRTÉNET RÉGÉSZETI KUTATÁSA AZ ELMÚLT ÉVEKBEN ÚJ LENDÜLETET VETT OROSZORSZÁG TERÜLETÉN, ahová 2013 óta orosz–magyar tudományos együttműködés keretében összesen négy expedíciót vezettek kora középkori régészeti leleteinek megismerésére és a korai magyar történelem szempontjából fontos szerepet játszó lelőhelyek kutatására. A moszkvai Lomonoszov egyetemről a Tyumenyi Állami Egyetemig immár tíz szerződéses együttműködő partnerrel rendelkeznek. Ennek keretében elsősorban az ujelgi (Cseljabinszk), a bajanovoi (Perm) és a zsiguli (Szamara) temetők kutatásában vesznek részt.

Új szereplő a kelet- és délkelet-ázsiai kutatásokban

A Modern Kelet-Ázsia Kutatócsoport 2014-ben azért jött létre, hogy a MAI KELET- ÉS DÉLKELET-ÁZSIAI TÉRSÉG TUDOMÁNYOS VIZSGÁLATÁNAK

EGYIK MAGYARORSZÁGI KÖZPONTJA LEGYEN. Vizsgálatainak fókuszában a világ legnépesebb és leggyorsabban fejlődő régiójának politikai, gazdasági, társadalmi és biztonságpolitikai fejleményei állnak. A csoport kutatásokat folytat a mai Kelet- és Délkelet-Ázsia különböző aktuális kérdéseivel kapcsolatban. Műhelytanulmányokat készít, könyveket ad ki, konferenciákat és workshopokat szervez, külföldi és belföldi előadókat – köztük magas rangú diplomatákat Hong-Kong és a Kínai Népköztársaság területéről – lát vendégül, nemzetközi kutatásokban vesz részt, szerepet vállal a PPKE BTK különböző oktatási programjaiban, lehetőséget teremt fiatal tehetségeknek a tudományos életbe való bekapcsolódásra.

Babits Kutatócsoport

A Babits Kutatócsoport a KÖLTŐ ÉLETMŰVÉVEL KAPCSOLATOS KISMONOGRÁFIÁK kiadásán kívül a készülő Babits KRITIKAI KIADÁST, valamint három könyvsorozatot gondoz: a Kritikai Kiadásnak eddig 17 kötete, a Babits Könyvtárnak 15, a Babits Kiskönyvtárnak hét kötete jelent meg.

Francia Kapcsolat – Komparatistikai és Kultúratudományi Kutatócsoport

A kutatócsoport 2013-ban kezdte meg működését és magyar, valamint francia komparatistikai és kultúratudományi kutatásokat folytat. Ezek elsődleges célja a francia irodalom recepciójának, illetve a FRANCIA IRODALOM- ÉS HUMÁNTUDOMÁNY HATÁSTÖRTÉNETI ÖSSZEFÜGGÉSEINEK FELTÁRÁSA. A kutatócsoport munkája kezdetek óta többéves kutatási projektek köré épül, melyeket több hazai és külföldi intézettel együttműködve valósít meg, például az ELTE-vel, az MTA-val, a Paris 8, a Paris 3, a Université catholique de Louvain, a Villanova University, a Lire en Europe Aujourd'hui intézményekkel.

Korai angol reneszánsz és Shakespeare – Reneszánsz Kutatócsoport

A PPKE BTK Angol–Amerikai Intézetében 1999 óta folynak reneszánsz angol irodalommal és kultúrával foglalkozó kutatások. A csoporttagok kutatási területeinek egyik közös pontja a KORAI ANGOL RENESZÁNSZ, A TUDOR-KOR IRODALMÁNAK ÉS KULTÚRÁJÁNAK (Francis Bacon és Thomas Elyot művei, Thomas More életműve, a Locrine című dráma, William Harrison) feldolgozása. A csoporttagjainak másik közös kutatási érdeklődése az angol reneszánsz irodalmának legjelentősebb alkotója, William Shakespeare életművéhez kapcsolódik, többek között SHAKESPEARE MŰVEINEK KÉSŐBBI FOGADTATÁSÁVAL, A SZÍNHÁZI, FILMES ÉS DIGITÁLIS RECEPCIÓJÁVAL foglalkozik.

Mos Maiorum Kutatócsoport

A kutatócsoport elsődleges célja, hogy az összehasonlító politikatudomány és alkotmányjog, valamint a politikai filozófia eszközével RÁVILÁGÍTSON A NYUGATI CIVILIZÁCIÓHOZ TARTOZÓ DEMOKRÁCIÁK ALKOTMÁNYOS ÉS POLITIKAI KULTÚRÁJÁNAK HASONLÓSÁGAIRA ÉS KÜLÖNBSEGEIRE. A kutatások fókuszában a tág értelemben vett politikai elitek és a választók széles körének alkotmányos és politikai kultúrája áll.

Szekularizáció és modernizálódás – Kommunikáció és médiatudományi kutatócsoport

A modern társadalomtudomány kialakulásától fogva lényegében magától értetődőnek számított az az elmélet, mely szerint a MODERNIZÁLÓDÁS FOLYAMATA A MAGA BELSŐ LOGIKÁJÁNÁL FOGVA EGYÜTT JÁR A SZEKULARIZÁLÓDÁS FOLYAMATÁVAL, VAGYIS A VALLÁS JELENTŐSÉGVESZTÉSÉNEK

ELURALKODÁSÁVAL. Az elmúlt évek folyamán a modernizálódás és a szekularizálódás közötti belső összefüggést hangsúlyozók „kisebbségbe kerültek, s a társadalomtudományok területén a szekularizálódási tétel dominanciáját visszautasításának hegemoniája váltotta fel” (Hans Joas). Immár nem tűnik egyértelműnek a folyamat egyirányú kibontakozása, tényleges kiterjedésének mértéke, visszafordíthatatlansága és a nyilvános vitákra gyakorolt hatásának jellege. A kutatócsoport célja e kérdéskör minél alaposabb felderítése és továbbgondolása.

A 20. század társadalomtörténeti kérdései – Társadalomtörténeti kutatócsoport

A kutatócsoport legfontosabb hazai szakmai kapcsolódási pontja az MTA Bölcsészettudományi Intézete, amellyel közös kutatásokat és publikációkat céloz meg. Az Összehasonlító Regionális Társadalomtörténeti témacsoport és a PPKE Társadalomtörténeti Kutatócsoportja szoros együttműködésben kívánja feldolgozni a 20. század társadalomtörténeti kérdéseit olyan témákban, mint a HAZAI ÉS EURÓPAI NEMESSÉG SZEREPVÁLTÁSAI A 20. SZÁZADBAN, a vidéki „középosztály” egyéni és kollektív életrajzai, a katolikus iskoláztatás társadalomtörténete, vagy ezen kérdéskörök trianoni határokon túli összehasonlításai.

Barokk freskófestészet digitális feldolgozása – Kutatócsoport

A kutatás célja a magyarországi barokk freskófestészet ránk maradt emlékeinek digitális adatbázisban és nyomtatott korpuszban való feldolgozása. A csoport programja egy újonnan alakult nemzetközi kutatócsoport (Research Group for Baroque Ceiling Painting in Central Europe) munkájának részét alkotja, amelynek keretében a KÖZÉP-EURÓPAI RÉGIÓ MINDEN ORSZÁGA FELDOLGOZZA

A TERÜLETÉN TALÁLHATÓ BAROKK FRESKÓKAT, MAJD EGY KÖZÖS, AZ INTERNETEN ELÉRHETŐ ADATBÁZISBAN KÖZZÉTESZIK AZOK FOTÓIT ÉS TUDOMÁNYOS DOKUMENTÁCIÓJÁT. Magyarország területén több mint 250 olyan egyházi és világi épületről van tudomásunk, amelyben részben vagy egészben fennmaradt 17–18. századi freskó található. A kutatási program során a csoport tagjai bejárták az emlékhelyeket, és azokról részletes digitális fotódokumentációt készítettek.

Összehasonlító civilizációtörténeti kutatócsoport

A magyar és a nemzetközi tudományosságban az 1990-es évek óta egyre nagyobb jelentőséggel bírnak azok a „cross-diszciplináris” kutatások, amelyek a KÜLÖNFÉLE CIVILIZÁCIÓK EREDETÉT, kialakulásának körülményeit, belső logikáját, egymáshoz való viszonyát, vagy éppen KONFLIKTUSAIK, ILLETVE MEGSZŰNÉSÜK OKAIT VIZSGÁLJÁK. A széttartó kutatási szándékok szorosabb összefogása és a profil megjelenítése érdekében a főként társadalomtudományi, kisebb részben bölcsészeti területeken, illetve azok határmezsgyéin mozgó tevékenységek formalizálása céljából a PPKE BTK egy összehasonlító civilizációtörténeti kutatócsoportot hozott létre.

Felekezet és identitás fogalmai és kérdései az oszmán– keresztény határregióban

A kutatócsoport törekvései arra irányulnak, hogy MEGVILÁGÍTSÁK A VALAMIKORI HATÁRREGIÓ 19. SZÁZADI TUDATI ELEMEINEK KORA ÚJKORI KONFINUITÁSÁT, amely máig hatóan befolyásolja az itt élő nemzetek és csoportok fogalmi rendszerét. A nemzetfogalom, a hozzá kapcsolódó toposzok, a bibliai alapú

történelemszemlélet nemcsak a kor kultúrtörténetének jelentős alakzatai, hanem ezen túlmenően a kulturális emlékezet, a kollektív identitás alapvető elemei is. A történészek közül feltételezik, hogy a nemzetek korai generációjához tartozó társadalmak olyan sajátosságokat őriztek meg, amelyek megkülönböztetik őket a felvilágosodás korának nyelvi-kulturális alapon tudatosodó nemzeteitől. A különböző keresztény felekezetekhez kötődő magatartásformák milyen módon köthetők európai esztétorténeti változásokhoz? HOGYAN KAPCSOLÓDIK A FORMÁLÓDÓ NEMZETTUDATOKHOZ, VAN-E POLITIKAI MOZGATÓEREJE? Kötődik-e hozzá nemzeti messianizmus? Ilyen és hasonló kérdéseket vizsgál a kutatócsoport.

Nevelés az antikvitásban és a középkorban – Nevelés- és Oktatástörténeti Kutatócsoport

A kutatócsoport 2013 óta a VITÉZ JÁNOS TANÁRKÉPZŐ KÖZPONT kutatási területeihez illeszkedve az ANTIKVITÁS ÉS A KÖZÉPKOR NEVELÉSTÖRTÉNETÉNEK KÉRDÉSEIT kutatja.

TOVÁBBI KUTATÁSOK

Az Irodalomtörténeti és irodalomelméleti kutatások a FIKCIÓS IRODALOM, A FRANKOFÓN IRODALMAK ÉS A HAZAI IRODALOM EURÓPAI RECEPCIÓJÁNAK KÉRDÉSKÖRÉT ÉRINTIK. E kutatásokat a Francia Tanszék ACRIL (Artes, CRItica, Linguistica) kutatócsoportja gondozza, amely összefogja az intézetben folyó kutatásokat a filológia, az összehasonlító irodalomtudomány, a nyelvészet és a fordítástudomány témaköreiben. A kutatóműhelynek minden intézeti oktatókutató

a tagja, évente rendeznek mesterkurzusokat, és erre épül a CEEPUS-FISH (French, Italian, Spanish) romanisztikai intézetek nemzetközi hálózata (Krakkó – Jagello Egyetem, Brno – Masaryk Egyetem, Grazi Egyetem, Pozsony – Comenius Egyetem, Budapest – PPKE, Ljubljana Egyetem, Zágrábi Egyetem) Kulturális transzfer neolatin nyelveken Közép-Európában címmel.

A Romanisztika Intézet OLASZ TANSZÉK a Vestigia projekt keretében számos nemzetközi konferenciát bonyolított le (Piliscsaba 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015; Milano 2013; Ljubljana 2014; Budapest 2015; Roma 2015; Fribourg 2016). Az eredményeket összefoglaló VESTIGIA, MOHÁCS ELŐTTI MAGYAR FORRÁSOK OLASZ KÖNYVTÁRAKBAN (PPKE BTK 2015) komoly tudományos visszhangot váltott ki.

Több mint egy évtizede folyik a PÁZMÁNY PÉTER MŰVEINEK KRITIKAI KIADÁSÁT GONDOZÓ MUNKA. A csoportban karunk oktatói mellett számos egyéb hazai felsőoktatási intézményből érkezett kutatók dolgoznak. A hatalmas munka első kötete 2000-ben jelent meg, mára elektronikus formában is hozzáférhető.

A karon zajló irodalomtudományi kutatások sorában említhetjük még a MAGYARORSZÁGI TUDÓSOK LEVELEZÉSÉT, Justh Zsigmond írói munkásságát, a magyar írók és publicisták tevékenységét, valamint a KÖZÉP-EURÓPAI KULTURÁLIS TÉR ELEMÉIT VIZSGÁLÓ programokat.

A TÖRTÉNETTUDOMÁNY TERÜLETÉN is többirányú kutatást végeznek a karon.

Az ókortörténet vonatkozásában a kutatások a MEZOPOTÁMIAI ORVOSTÖRTÉNET forrásainak feltárására és feldolgozására, valamint az ÓKORI IZRAEL TÖRTÉNETÉNEK ÉS RÉGÉSZETÉNEK DIGITALIZÁLT FORMÁBAN való bemutatására fókuszálnak.

Folyamatos a Diplomata Hungariae antiquissima című forráskiadvány készítése (OTKA, MTA BTK TTI-vel közös projekt), miként a Magyarországi Középkori Latinság Szótára további köteteinek írása és szerkesztése (MTA, UAI). Fontos kutatási területünk a Vatikáni Levéltárakban őrzött magyar vonatkozású források feltárása és közzététele is. Szintén a medievisztika területén halad a Collectio Diplomatica Hungarica projekt (az Országos Levéltárral közösen), a középkori Magyarország levéltári forrásai adatbázisának kiegészítése, építése, PhD- és MA-hallgatók bevonásával. Az Országgyűlési Könyvtárral és az Országos Levéltárral közösen projekt indult az ORSZÁGGYŰLÉS IRATAINAK FELTÁRÁSÁRA 1861-TŐL, a Parlament épületére vonatkozó, a Parlamentben lévő források rendezésére.

Fontos kutatási irány a 18. SZÁZADI ESZMETÖRTÉNET, A KATOLIKUS FELVILÁGOSODÁS, A SZERZETESRENDEK, valamint a rendi országgyűlés mechanizmusainak vizsgálata.

A legújabb kori történelem tárgykörében is folynak kutatások. Tekintettel az 1956-OS FORRADALOM ÉS SZABADSÁGHARC 60. évfordulójára, a tanszék kutatásait alapvetően ehhez az emlékévhöz kötötte.



Tudományos konferenciák

2015. május 16.

Az emlékezet 100 éve: Nemzetközi tudományos konferencia az örmény népirtásról

Az 1915-ben kezdődött örmény genocídium emlékkonferenciája.

2015. szeptember 3–4.

Pázmány Konferencia a Fantasztikumról – 5. Nemzetközi Tolkien Konferencia

A Magyar Tolkien Társaság és a BTK Angol–Amerikai Intézetének közös, tudományos konferenciája J. R. R. Tolkien életművéről.

2015. szeptember 9–11.

The Role of Religions in the Turkic Culture

Nemzetközi vallástörténeti konferencia.

2016. június 1–3.

Rezonanciák Filmfesztivál

Frankofón filmfesztivál és konferencia, Szabó István filmrendező részvételével.

2016. június 17–18.

Magyar Politológiai Társaság 2016. évi Vándorgyűlése

A Magyar Politológiai Társaság éves vándorkonferenciája 2016. évi eseményének esztergomi campusunk adott otthont.

2016. szeptember 21–22.

A filozófus életműve (Vető Miklós 80 éves)

Vető Miklós, egyetemünk díszdoktora 80. születésnapja alkalmából rendezett ünnepi konferencia.

2016. október 19.

The Easter Rising and Central Europe

Az 1916-os ír forradalom centenáriuma rendezett tudományos szimpózium, amelyen az amerikai Notre Dame University oktatói is részt vettek.

2016. december 5.

Korai intervenció a pedagógiai szakszolgálatoknál

A Pszichológiai Intézet oktatói által is folytatott országos kutatást lezáró konferencia.

2016. december 15–16.

Pannoniától Galliáig: Szent Márton és kultusza

A Szent Márton-év keretein belül megrendezett konferencia.

2017. február 22.

Nevelés és kultúra

A konferenciát karunk oktatói, doktoranduszai, valamint más neves hazai előadók részvételével rendeztük meg.

2017. április 19–21.

Nations Under Genocide

Az első nemzetközi szintű konferencia, amely a genocídium témáját járja körül, annak történeti, ideológiai és jogi oldalait is felfejtve.

Tudományos konferenciasorozatok

Francia Kapcsolat kutatócsoport tematikus konferenciái

2015. október 9. Jacques Derrida

2015. december 14–15. Roland Barthes

2017. március 28–29. Jean-Luc Nancy

2015. május 8., 2016. május 9., 2017. május 2.

Jornadas Iberoamericanas – Ibér Amerikai Napok

PTE, ELTE, PPKE közös szervezés, harmadik éve karunk is a konferenciahelyszínei között szerepelt.

Fontosabb tudományos előadások

2015. június 8.

John Lukacs

John Lukacs magyar származású, világhírű amerikai történész százakat vonzó nyilvános előadása.

2015. november 10.

Jan Assmann

A német egyiptológia ikonikus alakjának előadása.

2017. április 5.

Andrew Chesterman

A fordítástudomány nemzetközileg elismert kutatójának és teoretikusának előadása.

Tudományos műhelyek, workshopok, szemináriumok

PszicHétfő

Heti rendszerességgel visszatérő, pszichológiai témákat körüljáró előadás-sorozat.

Vallástörténeti workshop

Féléves rendszerességgel visszatérő tematikus workshop-sorozat.

PEACH

A Pázmány East Asia Club Hungary előadásai, workshopjai és konferenciái.

Tudománynpszerűsítő, ismeretterjesztő rendezvények

Mire való a tudomány?

Prémium előadások a BTK-n, amelyek keretein belül neves akadémikusok tartottak előadást tudományterületük hasznáról.

Kutatók Éjszakája

A már hagyományosan minden év szeptemberének utolsó péntekén megrendezett országos eseményhez karunk is minden évben színes előadásokkal és workshopokkal csatlakozik.

Tudománynpszerűsítés Esztergomban

A PPKE BTK esztergomi képzési helyszínén célként tűzte ki, hogy az oktatási és kutatási tevékenységen túl kulturális és tudománynpszerűsítő szerepet is be kíván tölteni, amelyhez Esztergom városa kedvező háttérrel biztosít, ilyen volt például a Nyitott Egyetem, a Pázmány Pedagógus Klub, és A történelmi regény előadás-sorozatok. Havi rendszerességgel a Régészeti Térinformatikai Labor munkatársai Régészeti Játsházát tartanak, játékos formában megismertetvén a fiatalabb korosztállyal is az épületben folyó tudományos munkát.

Egyéb jelentős szakmai rendezvények

OTDK

A XXXII. OTDK Humántudományi Szekcióját a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Bölcsész- és Társadalomtudományi Kara rendezte meg 2015. április 8–10. között. A konferenciák helyszíne a kar Mikszáth Kálmán téri Sophianum épülete volt.

Térségi Tanévnyitó Konferencia

A Vitéz János Tanárképző Központ szervezésében Esztergomban minden évben augusztusban megrendezzük térségi tanévnyitó konferenciánkat. A konferenciára a régióból és Budapestről is közel száz intézményvezető, pedagógus kolléga látogat el.

Kazinczy Szép Magyar Beszéd Verseny országos döntője

A Kazinczy-díj Alapítványi Bizottság, az Anyanyelvápolók Szövetsége és a Vitéz János Tanárképző Központ 2015 óta esztergomi képzési helyszínünkön rendezi a felsőoktatási intézmények Kazinczyról elnevezett szép magyar beszéd versenyét.

Díszdiploma-átadó ünnepség

Karunk azoknak a tanítóknak, óvónőknek, akik oklevelüket 50, 60, 65, 70, illetőleg 75 éve szerezték meg a Vitéz János Tanárképző Központ jogelőd intézményeiben, arany, gyémánt, vas, rubin, illetve gránit oklevelet adományoz. A diplomák átadása ünnepélyes keretek között történik Esztergomban minden év októberében.

Hargittay Emil



„Aki a krimiket szereti, legyen régi irodalmár

Néhány éve egy távoli ismerőse megkérdezte, mivel foglalkozik. „Régi magyar irodalommal” – válaszolta. „Hát az még van?” – hangzott az elképedt válasz visszakérdezés formájában. Hargittay Emil professzor, a Magyar Nyelv- és Irodalomtudományi Intézet és a Magyar Irodalomtudományi Tanszék vezetője meséli nevetve a történetet. Derűjéből kiderül: egyáltalán nem bántja, hogy vannak, akik megkérdőjelezik négy évtizedes szenvedélye tárgyának létezését. A tanár úrral, aki a Pázmány legregibb oktatói közé tartozik, hiszen az egyetem megalakulása óta tanít itt, először pályájának kezdeteiről beszélgettünk⁵.

Interjú Gimes Júlia Fotó Mudra László

⁵ A 2017. január 12-én készült interjú megtekinthető a Bölcsész- és Társadalomtudományi Kar honlapján: <https://btk.ppke.hu/felvetelizoknek/kivalosagaink/oktato/aki-a-krimiket-szereti-legyen-regi-irodalmar>

A PÁZMÁNY SZOLGÁLATÁBAN

Hogyan lett irodalomtörténész, és miért éppen a régi magyar irodalmat választotta?

” *A középiskolában Jelenits István piarista szerzetes volt a magyartanárom és az osztályfőnököm. Ő szeretett meg velem az irodalmat.*

Korábban is sokat olvastam, Vernét, Rejtőt és minden egyebet, amit a kamaszok olvasnak, de ő második gimnazista koromban valahogy az irodalom ízét éreztette meg velem. Amikor azután magyar szakos lettem az ELTE-n, és szakirodalmat is olvastam, rájöttem, hogy az irodalomkutatás egyáltalán nem olyan békés dolog, mint amilyennek én hittem. Egyrészt volt egy erős politikai vonala az oktatásnak. Például egyik híres professzorunk kijelentette: van haladó irodalom és van, ami nem az. Csoportosította is a szerzőket eszerint. Másrészt bizonyos alkotók körül akkoriban nagy viták dúltak. Egyetlen példát említek: József Attiláról sokan ma sem tudják, hogy életének utolsó időszakában milyen szemléleti változásokon ment keresztül, milyen egyetemes kérdések foglalkoztatták, de költészetéről, annak értelmezéséről akkoriban is viták voltak. A hetvenes évekről beszélünk, és én elhatároztam, hogy politika- és vitamentes, „békés” területtel szeretnék foglalkozni. Ezért teljesen tudatosan választottam a régi magyar irodalmat. Hamar felfedeztem, hogy aki szereti a krimiket – a fiatalok számára már valószínűleg ismeretlen Derrick felügyelő vagy Columbo történeteit –, annak érdemes „rég irodalmárnak” lennie, mert valóban nagyon sok megoldatlan probléma és megválaszolatlan kérdés van. Kutathatunk a levéltárban azért, mert nem tudjuk, mikor született a szerző, sőt akár azért is, mert azt sem tudjuk, ki írta az adott szöveget. Volt egy professzorunk a pesti egyetemen, aki fennhangon hirdette, hogy régi irodalommal könnyebb foglalkozni – az ő témája a modern volt –,

mert a régi szerzők már nem élnek és nem írnak. Csakhogy régi szerzőt a könyvtárban vagy levéltárban tulajdonképpen bármikor fel lehet fedezni, és akkor bizonyos helyeken át kell írni a magyar irodalom történetét. A levéltárakban őrzött anyag jelentős része még feldolgozatlan. Balassi Bálint jelentőségű ismeretlen szerző nem fog előkerülni, annak lenne már valamilyen nyoma, de az újabb szakirodalom is mutatja, hogy az alkotókkal kapcsolatos, akárcsak életrajzi adatok feltárása is mindig izgalmas feladat. Példának mondom el, hogy az utóbbi évtizedben elterjedt, hogy a híres eposzíró, Zrínyi Miklós megölte a feleségét, mert az hűtlen volt hozzá. Egyrészt egy levélrészlet szól erről. Egy erdélyi férfiú írja le magánlevelében, hogy csálja a felesége, de nagy emberekkel megtörtént ez, hiszen Zrínyi Miklós is feleségét „lovászával tapasztalta”. A levél szerint Zrínyi ezután kitett az asztalra egy fegyvert és mérget, és az asszonynak választania kellett a kétféle halálnem között. A mérget választotta. Az írás Zrínyi halála után csaknem 20 évvel született, de nem derül ki egyértelműen belőle, hogy az emlegetett Zrínyi mikor élt. A másik utalás a feleség, Draskovich Mária Euzébia családjának történetírójától, Ladányi Ferenctől származik, aki történeti munkájában utal arra, hogy Euzébia erőszakos halállal halt meg. Egyelőre a kérdést nem lehet egyértelműen eldönteni, de az utóbbi időben többen foglalkoznak azzal, hogy a Szigeti veszedelem című eposznak és Zrínyi lírai verseinek értelmezését mennyire befolyásolhatja a sajátos szerelmi téma.

Évek óta Pázmány Péter műveinek kritikai kiadásán dolgozik. Hol tart a munka?

16 éve dolgozom rajta. Akkor jelent meg az első kötet, idén lát napvilágot a nyolcadik. Tekintetbe véve, hogy Pázmány negyven művet írt, azt kell mondanom, még az elején tartunk. Kezdetben saját magamnak is sokat kellett tanulnom azzal kapcsolatban,

A PÁZMÁNY SZOLGÁLATÁBAN

hogy mi fán terem egy kritikai kiadás, hát még azoknak a tanítványaimnak, akiket bevontam a munkába! Gondolja el: egy kritikai kiadásban minden benne van, amit egy műről tudunk. Minden forrás, minden szövegmagyarázat, életrajzi összefüggés, kapcsolatok más európai és magyar művekkel. A legtöbb író többféle szöveget állít elő, hiszen ugyanazt a művet többször átírja. A kritikai kiadás ezért azzal kezdődik, hogy – amennyiben ez lehetséges – eldöntjük, melyik a főszöveg. A jegyzetek tehát már a hiteles szöveghez készülnek. Egy szerzőről csak egyetlen egyszer készül kritikai kiadás, munkánkat tehát úgy kell tekintenünk, hogy az örökkévalóságnak dolgozunk. Előfordult, például Berzsenyi Dániel esetében, hogy a szerzőről olyan sok új adat került elő, annyi új szempont merült fel, hogy új kritikai kiadásra lesz szükség a költemények estében. Ezek azonban kivételes esetek.

Miért hasznosak a kritikai kiadások?

Egyrészt segítik a tudományos munkát. Ha valaki Katona Bánk bánjával foglalkozik, vagy Madách Az ember tragédiájával, akkor először a vaskos kritikai kiadásokat kell tanulmányoznia. Ha egy magyartanár a gimnáziumban a Himnusz-t tanítja, akkor érdemes Kölcsey verseinek kritikai kiadását fellapoznia, mert ott több mint ötven oldal jegyzetet talál hozzá. Tehát a kritikai kiadások rengeteg ötletet adhatnak a tanároknak is. A másik fontos szerepük, hogy minden további kiadás alapját képezik, hiszen a kiadók célja jó esetben, hogy a legjobb és leghitelesebb szöveget jelentessék meg. A Pázmány-életmű kritikai kiadásából nekünk olyan művek is hátra vannak még, mint a több mint ezer oldalas Isteni igazságra vezérlő kalauz vagy a Prédikációk. Gondolja el, mekkora munka, amíg ehhez elkészülnek a jegyzetek.

Leszűrhetem a következtetést, hogy ezt a kritikai kiadást tartja a legnagyobb tudományos teljesítményének?

Az irodalomtörténet szintjén igen. Egy monográfiában akár át lehet siklani nehezen értelmezhető kérdések fölött, ki lehet hagyni bonyolultabban elemezhető, bizonytalanságot előidéző részeket, de egy kritikai kiadás minden fölvetődő kérdést meg kell, hogy válaszoljon. Jó kritikai kiadások alapján készíthető jó monográfia is, hiszen a hiteles szövegek elemzésén alapul. 16 éve nagyon sokat foglalkozom ezzel, másrészt én ezt sikeresen beillesztettem az oktatásba. Több tanítványom így tudta meg, mit jelent valóban irodalommal foglalkozni, találkozni az eredeti forrásokkal. Hozzáteszem: erre én senkit nem kényszerítettem. Nem volt feltétele semminek, egyszerűen adtam feladatokat, és akinek kedve volt, „beszállt” a játékba. Voltak hallgatók, akiket ezek a teendők lelkesítettek, láttam, ahogy hónapról hónapra haladnak előre, és büszke vagyok arra, hogy tanítványaimból mára felépült egy markáns kutatócsoport, amelynek tagjai ezt jól is csinálják. A kritikai kiadás szakmai fogadtatása is nagy örömmel tölt el.

”*Sok magyar író kritikai kiadása van ugyanígy készülőben, de több kolléga megfogalmazta, hogy a Pázmány a „zászlóshajó”.*

Szavaiban az oktatás iránt is lelkesedést érzek. Ezzel kapcsolatban van ars poeticája?

Jövőre lesz negyven éve, hogy egyetemi oktatóként dolgozom. Ars poeticán azonban soha nem gondolkodtam. Minden csoport és minden hallgató más, és én igyekszem alkalmazkodni hozzájuk. Megpróbálom erősségeiket, gyengeségeiket megtapasztalni, és ennek ismeretében tűzök ki számukra feladatokat. Van például,

A PÁZMÁNY SZOLGÁLATÁBAN

aki a levéltárban szeret ücsörögni, másnak az elméleti megközelítések okoznak örömet. Minden hallgató számára megpróbálok olyan feladatot, olyan témát keresni, amiről úgy gondolom, neki való. Hadd mondjak egy példát. Kezembe került a 16. század végén megjelent első magyar közmondásgyűjtemény, amelyben nemcsak magyar, hanem görög és latin közmondások is voltak. Rendszer azonban nem volt benne, ezért a közmondásokat sem ábécérendben, sem téma szerint – például kutyás közmondások – nem lehetett megtalálni. Pedig nagyon érdekes kérdés, hogy ez vagy az a közmondás, állandósult szókapcsolat létezett-e már a 16. században. Egyébként a szerző, Baranyai Decsi János gyűjteményének legtöbb darabját Erasmustól vette, és a magyar megfelelőket Erasmus latinjához párosította. Nos, az egyik hallgatónak, aki nagyon szereti az aprómunkát, a kezébe adtam, mondván, hogy szép, szép, de nem tudjuk, milyen közmondásokat tartalmaz... A diák hónapokra eltűnt. Azt hittem, rég elfelejtette az egészet, de aztán fél év múlva megjelent. Megbeszéltük az addig felmerült problémákat, óráig dolgoztunk. Aztán sokáig nem láttam, majd újra és újra eljött. Ez évekig így folyt. A könyv elkészült, hamarosan megjelenik, és én ennek nagyon örülök. Az ars poeticámat kérdezte, hát most a maga kedvéért megfogalmazom.

” **A lényeg, hogy akiben felfedezem az érdeklődést, azért képes vagyok mindent megtenni.**

Elmegyek vele a könyvtárba és megmutatom neki a lehetőségeket, összeállítom a kéziratokat, amiket el kellene olvasnia, segítek eligazodni a régi magyar nyelvben, átsegítem az esetleges kudarcokon stb. Számomra az a legnagyobb öröm, ha egy hallgatóm helyezést ér el az Országos Diákköri Konferencián, vagy ha megjelenik

egy önálló publikációja. Ez minden nehézségért vagy kellemetlenségért kárpótol. Egyszer egy csoportomtól kaptam egy díszoklevelet. 20-an írták alá a „régimagyar órák emlékére”. Kitettem az egyetemi szobám falára, ahogy régen a mesteremberek kirakták a céhes elismeréseket.

Önnek kik voltak a mesterei?

Mint mondtam, Jelenits tanár úr nagy hatással volt rám. Egyetemista koromban azután Klaniczay Tibor, az MTA Irodalomtudományi Intézetének egykori igazgatója – ő 1992-ben meghalt – volt olyan lelkesítő hatással ránk, hogy az én generációból sokan foglalkoznak régi magyar irodalommal. Példamutató volt szakmai sokoldalúsága, nemzetközi elismertsége, fáradhatatlan munkabírása és irántunk való figyelme is. Mivel sokan vagyunk, sok tanítványunk lett. A későbbi korszakok kutatásában – úgy látom – nincs ekkora élénkség és főleg összetartás, mint a „régimagyarosok” között. Jelenits Istvánnal egyébként sosem szakadt meg a kapcsolatom, és még a Pázmány kritikai kiadásban is sokat segített. Például voltak olyan latinból újabban lefordított teológiai szövegek, amelyek számomra gyanúsak voltak. Ezeket elvittem a tanár úrhoz, aki szótár nélkül megmondta a helyes fordításokat, szóhasználatot. Előfordult, hogy hosszabb beszélgetésben vitattuk meg azokat a nüanszokat, teológiai nehézségeket, amelyek a pontatlan vagy helytelen fordítást eredményezték.

Családja hogyan tolerálja az Ön megszállottságát?

Mindenkinek a saját szakmáját kell jól csinálni, függetlenül attól, hogy bádogos, csillagász vagy asztalos. Ha egy orvos hibázik, meghalhat a betege. Ha egy statikus, összedőlhet a híd. Ha mi nem teszünk ki egy vesszőt, senkinek az életét nem

A PÁZMÁNY SZOLGÁLATÁBAN

veszélyeztetjük, de én ennek ellenére azt mondom a hallgatóimnak: miért engedhetnénk meg magunknak a hibákat? Miért értékeljük a munkánkat kevésbé fontosnak? Igaza van, ez megszállottság.

” ***A feleségem fiatalkorunkban még furcsállta, hogy képes vagyok napi 12–14 órát egy asztalnál ülni. Mindig írtam valamit: egy könyvet, egy cikket, egy tanulmányt. Mindig remélte, hogy az adott munka után jobb lesz. Be kell ismernem, hogy a mai napig nem lett jobb.***

És hálával, sok köszönettel tartozom, hogy ezt tolerálni tudta. Talán azért, mert egy könyvkiadóban együtt dolgozunk, ő maga is könyvek szerzője, tudja, mit jelent a tudományos munka.



„Akit még Oroszországból is felhívtak segítségért

Mindenki tanulmányi előadója – kissé talán túlozva, de számos hallgatói generációt a diploma felé segítő Stocker Lászlónéről köztudott, hogy a kezdetek kezdetétől jelen van a piliscsabai campus Tanulmányi Osztályán. Neve már-már bűvös erővel bír, hisz az abszolutórium megszerzéséről szóló értesítést minden végzett lélegzet-visszafojtva várta, és hálát rebegett, mikor az aláírásával ellátott levél megérkezett. Amit azonban kevesen tudnak róla, hogy munkája mellett lelkes sportrajongó és szívvel-lélekkel a családjának él.

Interjú Bécsi Orsolya Fotó Pilló Ákos

A PÁZMÁNY SZOLGÁLATÁBAN

A szakdolgozat-leadási időszakon éppen csak túl vannak, bizonyára izgalmasan teltek az elmúlt hetek.

A mostani szakdolgozat-leadás viszonylagos nyugalma kirívó, akadtak húzós időszakok. Ilyenkor a Tanulmányi Osztály előtti folyosó megtelik hallgatókkal, és mindig van olyan, aki az utolsó pillanatra hagyja. Például volt olyan eset, mikor az esti hat órás zárás előtt telefonált egy Vörösváron dugóba került hallgató, hogy várják meg, de előfordul az is, hogy nem töltik ki a címbejelentőt vagy a plágiumnyilatkozatot.

A Bölcsészettudományi Kar 1994-ben költözött Piliscsaba-Klotildligetre, az egykori Perczel Mór, a későbbi szovjet laktanya helyére. Ön mióta dolgozik itt? Mindig is a TO munkatársa volt?

Igen, az első naptól kezdve itt vagyok. Ha emlékeim nem csalnak, a mostani Emericanum helyén állították fel a fából készült színpadot, ahol különböző nyitóelőadásokat tartottak. A dékán úr megnyitója szombaton volt,



”*én pedig hétfőn kezdtem, 1994. szeptember 26-án, lassan 23 éve.*

Mesélne a kezdetekről?

Csak két épület állt akkoriban, a Catharineum meg az Augustineum, és mi az utóbbiban rendezkedtünk be. Tanulmányi előadóként mindent elő kellett készíteni, a tanrendtől kezdve a terembeosztásig, mellyel voltak problémák, hiszen a kevés hely ellenére a hallgatói létszám egyre növekedett. Családias légkör alakult ki az első hónapok elteltével, a hallgatók közvetlenek voltak, és mi is próbáltunk fiatalosan hozzájuk állni.

Felidézne egy-egy Önnek kedves emléket, amelyek az egykori diákokhoz kötik?

Csupa jó emlékem van. Ezek közül az egyik akkor esett meg, mikor

”*bőven túl voltunk a beiratkozáson, és egyszer csak megjelent egy fiú, maga után húzva a motyóját.*

Jóval lekészte a számára előírt időpontot. Gyorsan kellett intézkednünk, hogy megkapja az utólagos engedélyt, de sikerült, majd miután végeztünk, megkérdezte: „De hát hol fogok én aludni?” Úgy kellett a kezét fogni, hogy menjen el egy kollégiumba, jelentkezzen be, vagy érdeklődjön a falukollégium felől, mely akkoriban kezdett működni. Azóta is emlegetjük őt. Egy másik eset is eszembe jutott: az abszolutórium megszerzése után bejött egy hallgató és azt mondta, „magának köszönhetem az abszolutóriumot, annyit segített”. Hozzá kell tennem, nem csak én, mindannyian, akik tanulmányi előadóként dolgoztunk. Jó társaság alakult ki az osztályon, mindenki segítőkészen áll a feladatokhoz.

A PÁZMÁNY SZOLGÁLATÁBAN

Mi az, amiről azt gondolja, hogy a Pázmánytól kapta?

Sokat köszönhetek az egyetemnek. Először is nagyon szeretem a fiatalokat, korábban szakközépiskolában dolgoztam majdnem kilenc évig. A Pázmányon megfigyeltem, hogy elsőként, főleg az ötéves képzésében résztvevők, ki szerettek volna tünni azzal, hogy már felnőttek, emiatt kicsit másképp kezeltek. Aztán ahogy telt-múlt az idő, összeforrunk: leengedtek ebből a stílből, mi megszoktuk a stílusukat. Volt, akivel nem lehetett viccelődni, mert komolyan és rosszállással fogadta, vagy eleve tartotta a tisztas távolságot. Azonban volt olyan hallgató, nem is egy, aki első perctől fogva elfogadott minket, és többen kikérték a véleményünket, tanácsunkat egy-egy magánéleti ügyben a tanulmányiakon túl. Az egyik legkedvesebb élményem az, mikor az egyik '98-ban kezdő, de már végzettekből álló társaságtól

„*kaptam egy e-mailt, miszerint az egyik fiúnak esküvője lesz, és szeretnének meghívni a legénybúcsúra, mint meglepetésvendég.*”

„Én, egy legénybúcsún?” – kérdeztem magamtól. Miután sikerült túllendülni a kezdeti meghökkenésen, hamar megbeszéltük a helyszínt és az időpontot. A vőlegény bekötött szemmel érkezett, fogalma sem volt, hol van és kivel találkozik, hang alapján kellett kitalálnia a hozzá beszélő személyét. Megszólítottam őt, és rögtön felismert. Mindenki örült, hogy elvállaltam, nagyon jól sikerült. Nem sokkal később kaptam tőlük egy szívhez szóló levelet, melyben megköszönték, hogy hosszú évek után is számíthattak rám.

Jelenlegi munkája eltér a korábbiaktól?

Javarészt ugyanazt végzem, csupán a tanrend került el tőlünk. A tanulmányi előadóhoz tartozik a hallgató a kezdetektől az abszolutóriumig, utána már egy másik kolléga látja el a záróvizsgával kapcsolatos dolgokat. Az utóbbi években két jelentős változás történt. Korábban legalább kétszer találkoztunk a hallgatókkal az indexfelvétel és -leadás során, ekkor jutott idő némi beszélgetésre. Mivel két éve bevezetésre került az elektronikus leckeönyv, megritkultak a találkozók, és helyüket javarészt átvette az e-mailezés. A másik az, hogy akár hét évig foglalkozhattunk a hallgatókkal, most pedig javarészt három év után befejezik a tanulmányaikat, és még ha mesterképzésre is mennek, más előadóhoz fognak tartozni.

Hány hallgatóért felel most?

Aktívan négyszáz-négyszázötvenen vannak, emellett harminc-ötven passzív hallgató.

Pszichikailag olykor megterhelő lehet ennyi emberrel foglalkozni. Sikerül elengednie a munkát, miután végez?

Volt már rá példa, hogy görcsösen mentünk haza és alig vártuk a másnapot. Arra is emlékszem, hogy

„*egy Oroszországban tanuló, egyetemi képzésű hallgató az otthoni, vezetőkes vonalon hívott hajnali hatkor telefonon,*”

gondolom, az időeltolódás miatt. (nevet) Mondtam neki, hogy egyrészt még korán reggel van, másrészt nyolctól elérhető vagyok az egyetemen. A családom, érthető módon, kissé felháborodott, de szerencsésen sikerült még aznap megoldanunk a problémát.

A PÁZMÁNY SZOLGÁLATÁBAN

Mit csinál a szabadidejében? Jól tudom, hogy lelkes sportrajongó?

Igen, kedvencem a kézilabda, sokáig űztem is, és mind a mai napig figyelemmel kísérem a férfi és női mérkőzéseket egyaránt. Sőt, az egyik Pázmány Napon, ami annak idején kiemelkedő esemény volt, kirakodóvásárral, koncertekkel, a Hallgatói Önkormányzat meghívott két neves kézilabdázót. Beszélgettünk velük, a Sydney-ben kapott ezüstérmüket a nyakunkba vehettük.

Más sportot is kedvel a kézilabdán kívül?

A vízilabda szintén szívügyem, már csak egy személyes kötődés miatt is: Benedek Tibor háromszoros olimpiai bajnok, Európa- és világbajnok egyik tanulmányi előadója voltam. Tibor nagyon közvetlen és barátságos fiú volt, az édesanyjával sokat beszélgettünk.

2017-ben milyen kihívásokat lát?

Nyugdíjba készülök, de az időpontot egyelőre nem tudom eldönteni, mert az éveim megvannak, de

” *szeretek itt lenni, szeretem a hallgatókat és a munkámat.*

A magánélet és a család szempontjából nézve a két szép unokám közül az egyiknek nemrég volt a beiratása, így ősztől mindketten óvodások lesznek. Remélem, a fiaméknál is nemsokára így lesz, és a nagymamakorba lépve az ő sorsukat fogom kicsit egyengetni. Persze a fiatalok meg engem.



Pál Ferenc



” ***Döntés kérdése, hogy egy pap befelé vagy kifelé beszél***

Pál Ferenc atya neve ismerősen csenghet: pszichológiai témákat boncolgató előadásaira több százan kíváncsiak hétről hétre, a SOTE Mentálhigiéné Intézetének tanára, emellett pedig a Bölcsészet- és Társadalomtudományi Kar lelkesze két éve. Átlagosnak semmiképp sem mondható időbeosztása ellenére készségesen vállalta a vele készülő interjút, mely során őszintén beszélt a több tízezres követőtábor mögötti, hivatásának élő papról.

Interjú Bécsi Orsolya Fotó PPKE ITK VM Stúdió

Saját weboldal, aktív élő és közösségi médiabeli részvétel – miért tartja fontosnak, hogy jelen legyen az online világban, és egyszerre több szegmensét is használja?

Ezek lehetőségek arra, hogy valami jó szülessen vagy történjen. Nehézzé vált a fontos információk átadása, mert az ingerküszöbünk megemelkedett: a kutatások rávilágítottak, hogy a reklámoknál, főként a frontális reklámoknál, az agyunk egész egyszerűen kikapcsol. Az információhoz való hozzájutás gyorsabb és hatékonyabb, ugyanakkor nehezebb is lett: kinél van a hiteles, megbízható tudás, amire érdemes odafigyelni, kiben bízhatok?

Az Ön módszere nem hétköznapi.

Átimádkoztam, megbeszéltem Istennel, hogy ne csak a saját fejem után menjek. Imádság közben az a kép jelent meg előttem, ahogy

” *Szent Péter megkérdezi tőlem, miért nem mentem el több médiumhoz nyilatkozni,*

amire azt válaszolom: nem akartam, hogy rólam szóljon, nem én vagyok fontos, nem én vagyok a lényeg. Erre Szent Péter azt kérdezi: „Ki mondta, hogy te vagy a lényeg, ki mondta, hogy te vagy a fontos?” Szerettem volna és most is szeretnék jó pap lenni, aki képes másokat megszólítani, világosan és érthetően fogalmaz. Emiatt nem használom szinte még a szakkifejezéseket és az egyházi szóhasználatot sem, mert ezek egy-egy szubkultúra nyelvei. Nem az egyházon belül vagyok pap, hanem az egyház papja vagyok. Rájöttem, hogy nem maradhatok meg annál a nyelvhasználatnál, ami már eleve kizárhat nyitott vagy érdeklődő személyeket.

Stratégiai döntés kérdése, hogy a pap befelé, a látható egyház tagjai felé, vagy kifelé beszél, és én utóbbi mellett döntöttem, mely sokak számára félreérthetővé teszi a megnyilatkozásaimat. Másképpen beszélünk kifelé és másképpen befelé. Például a családban másképpen beszélünk egymással, mint kilépve a család keretei közül. Egyik sem igaz vagy hamis, csak más.

Mikor ismerte fel ennek jelentőségét?

Már a harmadik misémen világos lett. El kellett döntenem, hogy a hétköznapiakon a prédikációk az ott lévő 19 néninek és egy bácsinak szóljanak, és soha semmin ne akadjanak fenn, vagy pedig úgy beszéljek, hogy esetleg bejöjjenek a fiatalok, a fiatal házaspárok, a munkába igyekvők. Életem harmadik miséje után elhatároztam, hogy azokhoz fogok szólani, akik egyelőre nincsenek ott, még akkor is, ha néhány idős ember emiatt feláll. Sosem bántam meg ezt a stratégiai lépést, mert pontosan így történt: néhányan távoztak, de nem sokkal később már húszan ministráltak a reggeli nyolc órás szentmisén, négy év múlva pedig az ifi hittan 16 fős létszáma kétszázra emelkedett.

Nemcsak a miséket, az előadásokat is sokan látogatják, keddenként pedig külön kedvez a bölcsészkar hallgatóinak a Dürer rendezvényházban tartott ingyenes programokkal.

Több témakörben tartok előadásokat, a társkapcsolatról, boldogságról, eredményességről, veszteségről, a szülő-gyerek kapcsolatról, a magzati korról, a korosztály a középiskolásoktól a nyolcvan-kilencven évesekig terjed. Amikor kineveztek a BTK kari lelkészének, fontosnak tartottam, hogy rögtön elérhetővé tegyem a hallgatók számára ezeket az alkalmakat. Most például az érzelmi

intelligenciával foglalkozom, azt járom körül, hogy az igazság és az igazságosság miképp egészül ki az együttérzéssel, a megbocsátással, az irgalommal.

Miből merít ihletet és hogyan készül fel az alkalmakra?

Egyrészt olvasom a szakirodalmat. Minden könyv egy kicsit más, eltérő megközelítésekkel, kutatási eredményekkel. Míg az egyik kifejti, hogyan írhatjuk le az érzelmileg intelligens személyt, a másik azt helyezi előtérbe, hogyan válhatunk azzá. A harmadik az érzelmileg intelligens szülő fogalmát tárgyalja, a negyedik az érzelmileg intelligens tanár helyes gyermeknevelési módszereit veszi sorra. A fiataloknak azt is érdemes tudniuk, hogy tíz apából csupán egy, aki fejleszteni tudja a gyermek érzelmi intelligenciáját, többek között amiatt, mert sok férfi érzelmi intelligenciája fejlesztésre szorulna.

Tehát a könyvekben fellelhető tudás interpretálását szolgálják az előadások?



A szakirodalom feldolgozásába bele tudunk fáradni. Előfordulnak kevésbé érdekesítő fejezetek vagy olyan példák, melyeket nehezen ültetünk át a gyakorlatba. Ezért is tartom fontosnak, hogy miután elolvastam a szakirodalmat, használható formában adjam tovább.

Hogyan született meg Önben a döntés, hogy a papi hivatást választja?

Istenélményem nyomán határoztam amellet, hogy jelentkezni fogok a Papnevelő Intézetbe. Nem a saját szakállamra csináltam. (nevet) Megbeszéltem Istennel.

Mesélne erről az élményről?

Minden istenélmény kinövi a természetes tudatállapot és tapasztalás határát. Úgy tudnám ezt összefoglalni, hogy világos lett számomra, Isten felkínált egy lehetőséget, és

” *hogya úgy döntök, nem leszek pap, Isten ugyanúgy fog szeretni.*

Tulajdonképpen az billentette át bennem a mérleget, hogy azt az Istent, aki akkor is szeret, hogya nem leszek a papja, szívesen szolgálom.

Nem társult hozzá lemondás?

Lemondásélmény szinte egyáltalán nem volt, csak később jelent meg. A papi hivatás bennem a szerelem dinamikájához hasonló módon jelent meg. Mikor az ember szerelmes, akkor kevésbé fáj, hogy lemond milliókról, csak a társával szeretne lenni. Éveken át egyáltalán nem realizálódott bennem a veszteség része. Tudtam róla, de élményszerűen nem realizálódott, csak felszentelt papként hasított belém, hogy nem lesz családom, feleségem, gyerekeim.

Mélyebb válságot is átélt?

Igen, több krízisen keresztülmentem, a helyzetek, ahogy a szakirodalom mondja, újra döntési helyzetekké váltak. Húsz éve vagyok pap, és négy ilyen időszakra tudok visszaemlékezni. Válsághelyzetben a házasember is egy, már meghozott döntés mellett teszi le ismét a voksát. Ebből a szempontból nem tartom se tragikusnak, se egyedinek, hanem nagyon is természetesnek, ami velem történt.

Volt olyan közös fogódzkodó, amibe belekapaszkodva túl tudott lendülni ezeken?

Igen,

” *az Istennel való kapcsolatomból származó élmények segítettek. Ezek akkor is a legfontosabbak voltak, mikor megkérdőjeleztem, hogy érdemes-e veszteségek árán is papnak maradni.*

Fölfedeztem, hogy ha valami alapján szeretnék élni, akkor a spirituális tapasztalataim alapján érdemes. Jártam pszichoterápiára is. A terapeuta tanácsára felírtam, hogy egy hónapig milyen szerepekben élek, és kiderült, hogy több mint 80 százalékban valamilyen apaszerepben vagyok. Ugyanakkor sosem leszek apa, ami kikerülhetetlen veszteség. Fontosnak tartom ezt nem eltagadni vagy eltüntetni.

2005-től a Semmelweis Egyetem Mentálhigiéné Intézetének külső oktatója. Miért érezte, hogy ebbe az irányba is nyitnia kell?

Papi okai vannak. Egy éve voltam felszentelve, mikor tudatosult bennem, hogy az emberek zöme nem hitéleti, hanem életvezetési tanácsokért fordul hozzám.

Érzett különbséget aközött, hogy Pál Ferenchez, mint magánszemélyhez, vagy mint paphoz fordultak?

Pál Ferenc atyához jöttek, így a legpontosabb. Természetesen volt, aki inkább a paphoz, volt, aki inkább Pál Ferihez. De elmehettek volna egy pszichológushoz is, tehát biztos, hogy egy paphoz akartak jönni. Bizalommal kerestek fel, és nem kicsinyeltem le, hogy a paphoz jönnek életvezetési kérdésekkel, amik jelentős része társ kapcsolatra vagy családra vonatkozott. Akkor még csak harmincéves voltam, 75 év a nyugdíjkorhatár, így feltettem magamnak a kérdést:

” *45 éven keresztül takarózzak azzal, hogy nem értek hozzá,*

vagy mímeljem, mintha mégis? A saját elégtelenségem belátása és a tenni akarás sarkallt arra, hogy belevágjak és elkezdjem a SOTE-n a mentálhigiénés szakirányú szakképzést.

Külső szemmel nézve nem sok pihenőideje marad: az előadások és a jelenleg aktuális nyári táborok mellett számos program akad, melyeken részt vesz, például az interjút követő előadások. Marad ideje az elmélkedésre?

Hetente egy napon, szerdán pihenek. Embermentes napnak nevezem, ilyenkor kirándulok, sportolok, szemlélődöm. De elmélkedni mindennap szoktam, általában a reggel kiváló időszak erre.

Boromisza-Habashi Dávid



” *A hallgatók jobb kutatót faragnak belőlem*

Az USA-ban, a Colorado Egyetemen tanító Boromisza-Habashi Dávid angol–magyar szakon végzett a Pázmány bölcsészkarán. Érdeklődési körök változásáról, a tanításról, gyűlöletbeszédéről, kutatásról és régi pázmányos emlékekkel kapcsolatosan kérdeztük őt⁶.

Interjú Csikós Kornélia Fotó Boromisza-Habashi Dávid

⁶ A 2016. november 24-én készült interjú megtekinthető a Bölcsész- és Társadalomtudományi Kar honlapján: <http://btk.ppke.hu/felvetelizoknek/kivalosagaink/hallgatok/a-hallgatok-jobb-kutatot-faragnak-belolem>.

ITT VÉGEZTEK

Magyar nyelv és irodalom szakon végzett, jelenleg kommunikációval foglalkozik. Mikor döntött úgy, hogy elérkezett a két terület közötti váltás?

Mire az utolsó előtti évemhez érkeztem, tudtam, hogy nem fogok egyik szakterületen sem elhelyezkedni. Egyrészt ráuntam az írott szövegekre és szerettem volna a beszélt nyelvvel mint társadalmi jelenséggel foglalkozni. Másrészt akkori fejemmel szerettem volna egy olyan praktikus szakterületet találni, amely jó keresetet biztosít. A végső döntést akkor hoztam meg, amikor a családom egy régi barátja váratlanul felajánlotta, hogy ha felvesznek mesterfokú képzésre a New York Állami Egyetemre, Albanyba, akkor lakhatok nála. A kommunikáció szakot nemcsak azért találtam vonzónak, mert praktikusnak tűnt, hanem mert „elfért” benne a kultúra és a nyelvhasználat iránt táplált kíváncsiságom. Miután megszereztem a mesterdiplomát kommunikáció szakon, lediplomáztam a Pázmányon, majd két évig egy kanadai-magyar tanácsadó cégnél dolgoztam Magyarországon, de hamar rájöttem, hogy az egyetemen a helyem.

Miért magyar – és angol – szakra jelentkezett, amikor a Pázmányra felvételizett?

Nagyon egyszerűen szólva azért, mert mindkét tantárgy elég jól ment a gimnázium alatt. Az irodalom általános iskola óta érdekelt, az angolt pedig rendszeresen megtanultam tizenhárom éves koromban, amikor egy évet töltöttem az Egyesült Államokban.

A politikai kommunikáció a szakterülete, hogyan fordult az érdeklődése pont erre a témakörre?

„ *A magyarországi gyűlöletbeszéd-vita éppen akkor lángolt fel, amikor a doktori tanulmányaimat végeztem*

a Massachusetts Állami Egyetemen 2003 és 2008 között. A „gyűlöletbeszéd” fogalom használata Magyarországon sokkal érdekesebb volt, mint az Egyesült Államokban. Gyakorlatilag minden erkölcsileg kifogásolható nyilvános beszédet gyűlöletbeszédnek lehetett nevezni, így a szó a politikai kommunikáció egyik kulcsfogalma lett. A disszertációm, illetve az első könyvem (*Speaking hatefully: Culture, communication, and political action in Hungary*) azt járta körül, hogy milyen módon lehetett ezt a sokoldalú fogalmat politikai célokra felhasználni a közbeszédben. Manapság egy tágabb témakör, a nyilvános szó és gesztus kulturális logikája foglalkoztat. Az Egyesült Államokban, illetve az angolszász országokban általában, komoly kultúrája van a nyilvános beszédnek. A gyerekeket nagyon korán arra kezdik nevelni, hogy meg tudjanak nyilatkozni a nyilvánosság előtt még akkor is, ha a mondanivalójuk sérti az általános társadalmi elvárásokat vagy a jó ízlés szabályait. Szeretném jobban megérteni ennek a fajta gondolkodásmódnak a kulturális gyökereit, illetve azt, hogy manapság ez a gondolkodásmód hogyan terjed el világszerte. Úgy látom, hogy a nyilvános beszéd globális formája jelent meg a magyar közéletben egy pillanatra, amikor Hosszú Katinka ez év elején nagy nyilvánosság előtt eltépte a Magyar Úszó Szövetséggel kötendő szerződését.

Hogyan kezdődött az oktatói pályafutása?

A Pázmány angol szakán kezdtem tanítani demonstrátorként, azután folyamatosan tanítottam különböző egyetemeken egészen a mai napig.

Milyen érzés most a katedrán állni és a hallgatókkal foglalkozni?

Általában jó érzés. Szeretek az észak-amerikai oktatási rendszerben tanítani.

ITT VÉGEZTEK

” ***Az itteni hallgatók kritikusak, nem fogadnak el tőlem bármit, amit mondok, ezért állandóan készen kell állnom arra, hogy megvédjem a mondanivalóm.***

Ez természetesen arra készítet, hogy jobban átgondoljam a tananyagot. A hallgatók jobb kutatót faragnak belőlem.

Mikor és hogyan került a Colorado Egyetemre?

A doktori tanulmányaim alatt rendszeresen jártam különféle tudományos konferenciákra, kapcsolatokat építettem, és így tudtam meg, hogy Boulderben keresenek valakit, akit érdekel a kultúra és nyelvhasználat kapcsolata. A kapcsolatrendszerem nélkül nem hiszem, hogy találtam volna egyetemi oktatói munkát az Egyesült Államokban.

Amerikán kívül tanított még más országban is?

Nem, csak Magyarországon és az Egyesült Államokban tanítottam.

Az egyetemi évek alatt tanult valamilyen külföldi országban ösztöndíjjal?

Az Egyesült Államokban demonstrátori és kutatási asszisztensi állásokból tartottam el magam és fizettem a tanulmányaim.

Ön szerint a kommunikáció oktatása miben más külföldön, mint itthon?

Mik az erősségei, gyengeségei az egyes szakok felépítéseinek?

Nagyon keveset tudok a magyarországi kommunikációoktatásról. Az Egyesült

Államokon kívül kevés helyen foglalkoznak a beszélt kommunikációval, sokkal nagyobb az érdeklődés a tömegkommunikáció és a kommunikációs technológia iránt. A kommunikáció technológiai oldala, illetve az újságírás nemigen foglalkoztat, ezért szakmailag az Egyesült Államokban találtam meg a helyem.

Könnyen meg tudta vetni a lábát Amerikában? Volna néhány jó tanácsa a most külföldi karriert megcélzó hallgatóknak?

Szerencsére könnyen beilleszkedtem az itteni életbe. Azért mondom, hogy szerencsére, mert egy magamfajta fehér, középosztálybeli, tanult, családos ember könnyen megtalálja itt a helyét még akkor is, ha akcentussal beszél az angol nyelvet. Azoknak a hallgatóknak, akik az Egyesült Államokba készülnek, egy dolgot tanácsolnék: igyekezzenek nem szégyenlősek lenni. Vegyék fel a kapcsolatot döntéshozókkal és adminisztrátorokkal, ismerkedjenek, látogassanak el azokra a helyekre, ahol tanulni szeretnének vagy munkát akarnak vállalni, és ne vegyék szívükre az elutasítást. A tudásunk és képességeink piaci értékét csak így lehet felmérni.

Milyen emlékezetes élményeket tudna felidézni az egyetemi évekből?

” ***Piliscsabán szerettem meg a vonatot, nem mint tömegközlekedési eszközt, hanem mint társalgót.***

Ott találkoztam a legjobb barátommal, aki aztán később bemutatott a feleségemnek, Nórának.

ITT VÉGEZTEK

Vissza tud emlékezni olyan tanáregyéniségre vagy órákra, akiknek vagy amelyeknek szerepe volt a pályája alakulásában?

Örökké hálás leszek azoknak a tanárainknak, akik megvilágították számomra a nyelvhasználat bonyolultságát és súlyát. Mártonffy Marcell, Fabiny Tibor és a néhai Kathleen Dubs arra neveltek, hogy a szavak nem csupán elvont rendszert alkotnak, hanem amint leírjuk vagy kimondjuk őket, valós következményekkel kell számolnunk. Ez pofonegyszerűen hangzik, de az egész kutatási programom erre a meglátásra épül.

Tervezi, hogy visszajön egyszer Magyarországra és itt fog tanítani?

Bár nem zárom ki, egyelőre nem tervezem. A kutatási területem az Egyesült Államokhoz köt, és ide köt a családom is. Mindhárom gyerekem amerikai állampolgár, itt érzik otthon magukat, én pedig ott vagyok otthon, ahol a családom él.



”**Közelebb került az államigazgatás az emberekhez**

HÖT, HÖÖK, majd több évig a Nemzeti Fejlesztési Minisztériumban dolgozott osztályvezetőként, tavaly pedig kinevezték a Külügyi és Külgazdasági Intézet (KKI) főigazgatójának. Schőberl Márton ex-pázmányos hallgatóval beszélgettünk⁷.

Interjú Bognár Eszter Fotó Schőberl Márton

⁷ A 2015. november 13-án készült interjú bővebb változata megtekinthető a Bölcsész- és Társadalomtudományi Kar honlapján: <http://btk.ppke.hu/felvetelizoknek/kivalosagaink/hallgatok/kozelebb-kerult-az-allamigazgas-as-emberekhez>

ITT VÉGEZTEK

Aki ismert korábban is, már az egyetemi hallgatói életben nagyon aktív emberként emlékezhet rád, intenzív HÖT-özéssel teltek az éveid.

Hogyan tudtad ezt kivitelezni a tanulás mellett?

Emlékeim szerint viszonylag harmonikusan sikerült ezt megoldani. Elsőéves koromban már az egyetemi televízióban dolgoztam, kommunikációként jól jött szakmai gyakorlatnak. Ezután jött a hallgatói önkormányzati munka, amit a tanulással, úgy érzem, azért össze tudtam hangolni. Később pedig, ahogy az ember jut előre a tanulmányai során, negyed-ötöd évre, amikor már nem volt annyi óra, még többet lehetett a HÖT-tel foglalkozni. 2004-ben szereztem abszolutóriumot és 2007-ben diplomáztam. Abban a három évben az országos hallgatói önkormányzati munkára koncentráltam elsősorban, személyes döntés volt, hogy valamivel később lesz diplomám, a kettőt viszont már nem lehetett volna együtt megfelelően végrehajtani.

Gondolom, szakmai szempontból is nagyon gyümölcsözőek, hasznosak voltak ezek az évek.

Szakmai szempontból hasznos volt az egyetemi tévé is, azt is nagyon jó gyakorlati terepnek tartottam, a Hallgatói Önkormányzat pedig kapcsolatépítési és szakmai szempontból is tényleg nagyon fontos volt. Az ember itt sokat megtanult egy szervezet működéséről, amit később az államigazgatásban is lehetett hasznosítani. És még van egy nagy előnye, hogyha valaki egy országos szervezetben kezd el dolgozni: nagyon sokféle embert ismer meg. Mert a HÖÖK-ban ugye mindenféle ember van: az erdésztől a villamosmérnökön át a közgazdászig, nagyon sokféle. Ez pedig szélesíti a látásmódot, ami alpból hasznos, de különösen a bölcsészeknek, hiszen nekünk sok helyzetben kell emberekkel bännünk.

A Hallgatói Önkormányzatok Országos Konferenciájának a külügyekért és kommunikációért felelős elnökségi tagja lettél, alelnök, bekerültél a szakmai „nagypolitikába”. Milyen ügyek képviselőjére vagy a mai napig is büszke ebből az időszakból?

Kucsera Tamás Gergely, aki szintén pázmányos hallgató volt, aztán HÖÖK elnök lett, talán ő mondta egyszer, hogy

„*a HÖÖK az politika kicsiben. Ez annyit jelent, hogy szinte ugyanazok a működési mechanizmusok működnek egy országos érdekképviselői szervben is, mint a nagypolitikában.*”

Ezt a saját bőrömmön tapasztaltam én is. 2005-ben és 2006-ban voltam a külügyekért és kommunikációért felelős elnökségi tag, előtte pedig sajtófőnök két évig. A legemlékezetesebb a 2006-os hallgatói demonstráció volt a valódi felsőoktatási reformért, a tandíj ellen. Ez ellen szerveztünk tiltakozó akciókat, először inkább „partizán jellegűeket”, majd amikor ezek nem vezettek eredményre, akkor országos demonstrációt is. Ez egy igen fontos lépés volt akkor. De büszke vagyok arra a civil összefogásra is, amit a Nagycsaládosok Országos Egyesületével, a Gyógyszerész- és Orvosi Kamarával, az Írószövetséggel és a Liga Szakszervezetekkel hoztunk létre, abban az időben ez a szervezet próbálta hallatni a civil szervezetek hangját. A HÖT-ben a külügyes feladataim közül talán arra vagyok a legbüszkébb, hogy sikerült tartalommal megtölteni a Visegrádi Országok Hallgatói Együttműködésének a munkáját. Az európai hallgatói szervezeten belüli platformja volt ez a visegrádi országoknak, négy országból öt hallgatói szervezet volt benne. Elég komoly regionális erőterré váltunk az európai

ITT VÉGEZTEK

hallgatói szervezetben, ahol így sikerült hatékonyan képviselni azokat az érdekeket, amelyek ennek a régiónak fontosak. Az itt szerzett tapasztalatokat természetesen a mostani munkámban is hasznosítani tudom.

Legemlékezetesebb momentum a Pázmányról?

Nagyon jó éveket töltöttem el a Pázmányon, és az egészben volt egyfajta flow-élmény. Persze az ember sokszor inkább a jóra emlékszik.

” **Ókori Kelet vizsga előtt persze már kevésbé volt jellemző rám a flow-élmény, főleg a harmadik nekifutásnál nem...**

Más volt persze akkor még az egyetem, egy viszonylag szűk közösség, fiatal kar, sok esetben kezdeti lépések. Volt egy fiatalos, előre haladó, ugyanakkor a hagyományokra építő, stabil lábakon álló jellege az egésznek, ami áthatotta ezt a pár évet, amit ott töltöttünk. Nem tudnék kiemelni egy dolgot, kellemes és hasznos időszak, jó élmény volt, még az általánosan kötelező előadások is szélesítették a látásmódomat, nagyon határozottan befolyásolták a világképemet.

Milyen tapasztalatoknak vetted leginkább hasznát a későbbiekben?

Történelem és kommunikáció szakon folytattam a tanulmányokat. A történelem szakon olyan elemző, analízis képességre tehet szert az ember, ami a mindennapokban is elősegíti, hogy képes legyen folyamatokat átlátni. Amikor történelmi koncepcióba helyezi az ember a mindennapokat, az azért egy nagyon hasznos dolog. A kommunikáció szak pedig, amit sokan tévesen áltudományának tartanak, a mindennapok történéseinek megértéséhez segített hozzá, és persze ahhoz, hogy

az ember kifejezze saját magát. A kommunikáció szakon tanultak a mai napig végigkísérnek a szakmai karrieremben. Nagyon sok mindent a mai napig onnan merítetek, amit ott tanultam. Akár érveléstechnikából, akár tárgyalástechnikából, egy helyzetnek a strukturált körülírásából, amikor egy szervezetet vezetek és a kollégáimat kell motiválni, jutalmazni, irányítani. A vezetői készségek fejlesztésében segített igen sokat.

IT területen, majd több évig a Nemzeti Fejlesztési Minisztériumban osztályvezetőként is dolgoztál. Magyarországon igen jellemző, hogy már akár kisebb szakmai hibákat, hiányosságokat is fel tud fújni a sajtó egy-egy minisztérium munkájával kapcsolatban, míg a pozitív hírek nehezebben törnek át az ingerküszöböt. Meg lehet ezt szokni? Neked milyen tapasztalataid vannak ezzel kapcsolatban?

2011 legelején kerültem be az államigazgatásba, rögtön középvezetői pozícióba. Előtte a piaci szférának egy meglehetősen kemény szegmensével, a nagyvállalati informatikával foglalkoztam, ami egy teljesen más világ. Amikor a Fejlesztési Minisztériumban kezdtem el dolgozni, az egy újonnan megalakult tárca volt, korábbi minisztériumok összevonásával jött létre, itt nagyon jó tapasztalatokat szereztem. Egy fiatalosabb, egészségesebb korösszetételű csapatba kerültem bele, ahol jellemző volt a közigazgatás lehetőségein belüli folyamatos motiválás, visszajelzéseket kaptunk a munkánk nemcsak negatív, hanem a pozitív részéről is.

” **Kívülről az emberek valóban inkább a rosszabbat veszik észre a közigazgatással kapcsolatban, de ez egy ilyen típusú munka, ezzel szerintem együtt lehet élni.**

ITT VÉGEZTEK

Nagyon más típusú stressz van itt, mint a piaci szférában, és nagyon érdekes a két tapasztalatot összevetni. Az, hogy ez egy szigorúbb, a formalításokra sokkal jobban építő rendszer, az alapvetően a természete az államigazgatásnak, de nekem nem voltak olyan rossz tapasztalataim, mint amik a közhiedelemben élnek. Ráadásul az elmúlt években sok olyan intézkedés történt, ami jobbá tette, közelebb hozta az embereket az államigazgatáshoz. Egy egyszerű példát mondok: tavaly kislányunk született, ahhoz kapcsolódóan is volt egy csomó intézniező, ezek sokkal gyorsabban történtek, mint tíz évvel ezelőtt. Nekem az a tapasztalatom, hogy manapság, amikor az ember ügyeket intéz, már segítőkészebb ügyintézőkkel találkozik. Maga a struktúra alakult annyit, hogy egy kicsit jobb legyen. Mindig is más lesz az államigazgatás dinamikája, mint a piacgazdaságé, ez a szektor sajátossága, nem pedig az ország vagy a kormány sajátossága. Minden országban szidják az államigazgatást, hogy sokszor lassú, meg bürokratikus, az államigazgatásban dolgozók meg arra panaszkodnak, hogy túlságosan leterheltek.

2014-ben nagy megtiszteltetés és egyben nagy szakmai kihívás is ért, kineveztek a Külügyi és Külgazdasági Intézet (KKI) főigazgatójának.

Igen, ez nagyon izgalmas időszak, és valóban nagy megtiszteltetés és kihívás is egyben. Ez egy nagy múltú intézmény, a feladatunk az, hogy a jövője is legalább ilyen nagy legyen, ha nem még nagyobb. A Külügyminisztérium is, hasonlóan más tárcákhoz, kiegészülve a külképviseletek hálózatával, nagykövetségekkel számtalan közigazgatási feladatot is ellát. A mi intézményünk abban támogatja ezt a munkát, hogy olyan közép- és hosszú távú stratégiai elemzéseket készít, ami a magyar külpolitika prioritásaihoz kapcsolódóan segíti a döntéshozók munkáját. Emellett az intézet a magyar külpolitikához, külgazdasághoz kapcsolódó közéletnek egy

fontos, reményeink szerint legfontosabb műhelye. Itt a feladatunk az, hogy a szűkebb szakmai és a tágabb nyilvánosság számára is egy felület legyünk, ahol a külpolitikával kapcsolatos közélet meg tud jelenni, ahol érvek ütköznek ellenérvekkel, illetve ahová a külügy magas rangú külföldi vendégei eljöhethetnek előadni. A nemzetközi szakmai közéletben is benne vagyunk: nemzetközi hálózatokban működünk, tartjuk a kapcsolatot a hozzánk hasonló intézetekkel, együtt dolgozunk velük esetenként. Ha az intézet képes lesz arra, hogy folyamatosan jelen legyen stratégiai támogatóként a külügyminisztérium életében, és olyan anyagok készüljenek, amelyek a magyar külpolitika sikerességét elősegítik, akkor elérjük a célunkat. Valamint ha folyamatosan egy olyan magas szakmai színvonalat tudunk fenntartani, ami ehhez hozzájárul. Nekem az a dolgom, hogy a legjobb embereket megtalálva érjem el ezeket a célokat, és egy stabilan működő intézményt tartsak fenn.

TOVÁBBKÉPZÉS



Egyre bővülő, a munkaerőpiaci igényeket is figyelembe vevő kínálatunk folyamatos lehetőséget nyújt új ismeretek elsajátítására, a tapasztalatok beépítésére.

Szakirányú továbbképzéseink bölcsészettudományi, társadalomtudományi, gazdaságtudományi és pedagógus-

képzés szakterületeken nyújtanak képzéseket felsőfokú diplomával rendelkezők számára Budapesten, Piliscsabán és Esztergomban.



Képzések

Budapest

- ▶ Általános mediáció
- ▶ Közoktatási vezető és pedagógus szakvizsga
- ▶ Mentorpedagógus (pedagógus szakvizsgára felkészítő)
- ▶ Pedagógus szakvizsga tanügyigazgatási szakértői területen
- ▶ Szociális menedzser
- ▶ Csecsemő-szülő kapcsolatdiagnosztika és konzultáció
- ▶ Komplex interaktív játékkonzultáció
- ▶ Közszolgálati média szerkesztő
- ▶ Kreatív angol nyelvtanítás Shakespeare-rel, 30 órás akkreditált pedagógus továbbképzés

Piliscsaba

- ▶ Irodalmi fordító/műfordító
- ▶ Társadalomtudományi, jogi, gazdasági és bölcsészettudományi szakfordító angol nyelvből

Esztergom

- ▶ Tanító alapképzési szak – Nemzetiségi német tanító szakirány
- ▶ Óvodapedagógus alapképzési szak – Nemzetiségi német óvodapedagógus szakirány
- ▶ Tanító alapképzési szak – Nemzetiségi szlovák tanító szakirány
- ▶ Óvodapedagógus alapképzési szak – Nemzetiségi szlovák óvodapedagógus szakirány

PÁZMÁNY SZENIOR EGYETEM



A Pázmány Szenior Egyetem (PSZE) évkönyvünk lezárásáig hatodik szemeszterét fejezi be. Félévenkénti meghirdetése már hagyománnyá vált, s beágyazódott a Bölcsészet- és Társadalomtudományi Kar működésébe. Ez a BTK társadalmi felelősségvállalását fejezi ki az idősebb emberekért, s jól szolgálja az élethosszig tartó tanulás (LLL) eszméjét. Ennek jegyében az elsősorban 50 feletti korosztály számára hirdetett kurzusok nyitottak a középkorú és a fiatal felnőttek számára is. Egy-egy előadáson gyakran részt vesznek aktív nappali hallgatóink is, ha a téma vagy az előadó személye felkelti érdeklődésüket.

A PSZE az időskori, illetve felnőttkori tanulásnak azt a válfaját képviseli, amely egy-egy tudományterületen kíván rendszerezett és elmélyült ismereteket nyújtani. Félévente interdiszciplináris kurzusokat is hirdetünk, amelyeken egy komplex témát több tudományág szakemberei/oktatói többoldalúan mutatnak be. Az előadásokat túlnyomórészt a BTK oktatói tartják a Mikszáth téri Sophianumban (a kar egyik képzési helyén). Az írott hallgatói visszajelzések nagyon pozitívak, szeretik a PSZE előadásait, és sokan visszatérően látogatják a kurzusokat. Az utóbbiak kedvezményekre jogosító klubkártyát kaphatnak. Ezzel látogathatják a PSZE Klub estjeit is, amelyek az érdekes programok mellett a közösségépítéshez is keretet nyújtanak.

A 2015. januártól 2017. májusig tartó időszak kurzusainak címei⁸

2015. tavaszi kurzusok

- | | | |
|--|---|---|
| ▶ A századforduló világa – művészet, filozófia, történelem (interdiszciplináris) | ▶ Gondolatok a szoborról az antikvitástól napjainkig (művészettörténet) | ▶ Pszichológiáról nem csak fiataloknak (pszichológia) |
|--|---|---|

⁸ A kurzusok részletes tematikái megtekinthetők a Bölcsészet- és Társadalomtudományi Kar honlapján.

PÁZMÁNY SZENIOR EGYETEM

► Világirodalmi klasz-
szikusok az ókortól
napjainkig (irodalom)

► Kereszténység és
társadalom
(politológia)

► Az egyén a társada-
lomban, a társadalom
az egyénben
(szociológia)

2015. őszi kurzusok

► Az álmódó ember – a
vallás, a tudomány és
a művészet álmértel-
mezéseiről
(interdiszciplináris)

► Az oltárok művészete
– az antikvitástól a 21.
századig
(művészettörténet)

► Pszichológia a
mindennapi életben
(pszichológia)

► Európai drámatörté-
net (irodalom)

► Politikai ideológiák
(politológia)

► Magyarország és a
Habsburgok
(történelem)

2016. tavaszi kurzusok

► A történelmi regény
(interdiszciplináris)

► A rejtőzködő
Budapest: építészeti
értékek az ókortól
napjainkig (művészet-
történet)

► Mindennapi
pszichológia
(pszichológia)

► Az irodalom
magánélete: alkotók
és műzsáik (irodalom)

► Magyar királyok
Mohács előtt
(történelem)

► Harcaink
határhelyzetekben
(kommunikáció)

2016. őszi kurzusok

► A római örökség I.
(interdiszciplináris)

► A portré festészete
(művészettörténet)

► A lélek rejtelmek
(pszichológia)

► Az irodalom
magánélete, alkotók
és műzsáik II.
(irodalom)

► Királyi székvarosok a
középkori
Magyarországon
(történelem)

► Szegénység
(kommunikáció)

2017. tavaszi kurzusok

► A római örökség II.
(interdiszciplináris)

► Pszichológia az élet
minden területén
(pszichológia)

► Katedrálisok
(művészettörténet)

► Az irodalom
magánélete, barátok,
szülők, gyerekek III.
(irodalom)

► Jézus Krisztus világa
– Palesztina Jézus
korában (történelem)

► Nemcsak nézni, látni
is! A képek, a
mozgóképek,
a film napjaink
kommunikációjában,
médiumaiban
(kommunikáció)

DIPLOMÁS PÁLYAKÖVETŐ RENDSZER – MIT ÜZENNEK AZ EGYKORI HALLGATÓK



A Diplomás Pályakövető Rendszer (DPR) célkitűzése egy olyan központi nyomonkövetési rendszer kiépítése, amely az intézmény egykori, illetve jelenlegi hallgatóiról szolgáltat elsősorban munkaerőpiaci szempontból releváns információkat. A beérkező információk segítik a jelentkezőket a tájékozódásban, másrészt az intézmény számára is fontos visszacsatolást jelentenek.

A Diplomás Pályakövető Rendszer felmérései segítségével megismerhetjük többek között egykori és jelenlegi hallgatóink:

- ▶ társadalmi háttérét,
- ▶ elhelyezkedési stratégiáit, munkaerőpiaci életútját,
- ▶ részletes munkaerőpiaci jellemzőit, valamint munkaerőpiaci várakozásait,
- ▶ képzéssel, intézményünkkel való elégedettségét,
- ▶ nemzetközi mobilitási tapasztalatait.

A projekt kutatási jelentéseit a www.dpr.ppke.hu címen érheti el.

Munkaerőpiaci mutatók

„Szeretem a munkámat.” **90%**



(Forrás: 2014. évi DPR panelfelvétel; Elemszám: 114)

Diplomásaink közül jelenlegi munkájával kapcsolatban a személyi körülményekkel **83%**

szakmai, tartalmi részével **88%**

a tárgyi körülményekkel **79% elégedett**

(Forrás: 2016. évi Végzetek felmérés; Elemszám: 388)

Egyetemmel kapcsolatos elégedettség

„Világnézetem formálásához hozzájárultak az egyetemi évek.”

90%



(Forrás: Frissdiplomás felmérés 2016; Elemszám: 227)



Jog- és Államtudományi Kar

IUSTUM, AEQUUM, SALUTARE



DÉKÁNI KÖSZÖNTŐ



Dr. SZABÓ István

dékán

A Pázmány Péter Katolikus Egyetem Jog- és Államtudományi Kara, bár alapítása óta alig két évtized telt el, napjainkra az ország egyik legnagyobb jogi fakultásának mondhatja magát. A kiemelt egyetemi minősítés objektív mutatója a magas kutatási és képzési színvonalnak, ami mellett a kiegyensúlyozott oktató-hallgatói viszony fenntartását is fontosnak tartjuk. Az egyetemi polgár már felnőtt, önálló személy, aki nemcsak tanulni, hanem közös gondolkodásra érkezik hozzánk. Örömmel tölt el bennünket, hogy az elmúlt években, emelkedő ponthatárok mellett, országosan a legtöbb joghallgatót vehettük fel. A minket választóknak igyekszünk ezt a bizalmat megszolgálni. Fontos számunkra, hogy a kiemelkedő képességű hallgatókkal történő foglalkozás ne jelentse a többiek elhanyagolását. Egyformán

megbecsüljük hallgatóinkat, legyenek azok mester- vagy alapszakosak, nappali vagy levelező tagozatosak. Emellett nem feledkezhetünk meg a szakirányú továbbképzésekről sem. A már hivatásukat gyakorló jogászok továbbképzése jelentős szakmai kihívás, és a több száz fős jelentkezési létszám jelentős elismerés számunkra.

Bár a történelem viharai a jogfolytonosságot megszakították, így fakultásunk hivatalosan alig idősebb két évtizednél, mindez nem vághatja el azt a szellemi örökséget, amely a négy évszázaddal ezelőtt élő egyetemalapító bíborshoz köt bennünket. Napjaink gyorsuló világában, a céltalan sodródás elkerülése végett, egyre nagyobb szükségünk van stabil támpontokra. A Pázmány Péter által képviselt katolikus szellemiség az egyetem minden fakultása számára tartalmaz valamilyen üzenetet. A jogászság számára például azt, hogy az igazság nem gyurma módjára, jobbra-balra alakítható saját vélemény, vagy azt, hogy az emberi szabadság a kötelezettségek szabad megválasztását jelenti, és nem a vállalt kötelezettségekből való szabad kihátrálást.

A Pázmány jogi kara „facultas” a szó régi (eredeti) értelmében, miszerint az egyetem professzorai és azok tanítványai a tudományok főbb ágai szerint szerveződnek. A jogtudomány (a kánonjog gyökereiből táplálkozva) az egyes egyetemeken már a középkorban önálló fakultást kapott, s nálunk a 21. század viharos reformjai sem számolták fel ezt az állapotot. Az oktatókat (hallgatókat) így nemcsak az igazgatási szervezet köti össze, hanem az is, hogy mindannyian ugyanazt a tudományterületet művelik. Ez pedig egy egyszerű szervezeti szabályzatnál lényegesen erősebb kapocs.



Tudományos diákkör, mentorprogram, büszkeségeink

A kari tudományos diákköri konferenciák keretében alkalmuk volt hallgatóinknak arra, hogy megcsillogtassák tehetségüket. Kari TDK-t minden szemeszterben két alkalommal tartottunk, ahol számos kiváló dolgozatot mutattak be a hallgatók, és az országos versenyre továbbjutóknak lehetősége nyílt széles fórum előtt is közzétenni kutatásaik eredményét.

Tehetséggondozó programjaink keretében nemcsak a TDK-dolgozatot író szerzők és opponensek felkészülését segítettük, de publikációs lehetőséget, különféle tréningeket tartottunk, mint például a beszédtechnikai, retorikai, vitakészség-fejlesztő képzések, szakmai programokat, konferencia-részvételi lehetőséget biztosítottunk több pályázat keretében. Így például a TÁMOP forrásokból 2013 óta zajló TEHETSÉGGONDOZÓ PROGRAM keretében a kiválasztott hallgatók SPECIÁLIS SZAKMAI BESZÉLGETÉSEKEN VEHETTEK RÉSZT (vendégül látta már csoportunkat többek között Dr. Darák Péter, a Kúria elnöke vagy Dr. Polt Péter legfőbb ügyész is). A program hallgatói részt vehettek egy hat hónapos úgynevezett MENTORPROGRAMBAN is, amelynek keretében a legkiválóbbak SZEMÉLYRE SZABOTT SZAKMAI GYAKORLATOT teljesíthettek a Kúrián, a Legfőbb Ügyészségen, a Honvédelmi Minisztériumban, az Igazságügyi Minisztériumban vagy az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalában. Brüsszeli tanulmányutak keretében Magyarország és az EU közötti intézményes kapcsolatok közel teljes körű vizsgálatára nyílt lehetőség, csoportunkat fogadta Magyarország EU Állandó Képviselője, a Brüsszeli Magyar Nagykövetség, az Európai Külügyi Szolgálat és a Bizottság jogi szolgálata, valamint Navracsics Tibor EU-biztos.

Hallgatóink több ízben SIKERESEN SZEREPELTEK Büntetőjogi Perbeszédversenyeken és az Országos Polgári Jogi Jogesetmegoldó Versenyen.

TEHETSÉGGONDOZÁSSAL ÉS TDK-MUNKÁVAL FOGLALKOZÓ HONLAPUNK folyamatosan frissül (<http://www.jak.ppke.hu/hallgatoinknak/tdk>), és közösségi oldalon is létrehoztunk egy csoportot az egyre összeszokottabb és egyre népesebb csapatunk számára. Nagyszabású TDK-BÖRZÉINK keretében valamennyi tanszékünk és több mint száz hallgató részvételével évről évre igyekszünk segíteni a témaválasztást és a hallgató-oktatói együttműködés szorosabbá tételét. 2015-ben a XXXII. ORSZÁGOS TUDOMÁNYOS DIÁKKÖRI KONFERENCIÁNAK a Nemzeti Közszoigoláti Egyetem adott otthont Budapesten, 2015. március 31. és április 2. között. Karunk hallgatói közül negyven szerző és húsz opponens vehetett részt (ezúttal is maximálisan kihasználtuk az OTDT szakmai bizottsága által biztosított kvótát), és hallgatóink összesen négy darab I. helyezést, három darab II. helyezést, hét darab III. helyezést, nyolc darab különdíjat és három darab legjobb opponensi díjat szereztek. Több oktatónk vállalt feladatokat a zsűri soraiban, de a versenyt rajtuk kívül is több konzulens kísérte figyelemmel a helyszínen. 2017-ben pedig a Miskolci Egyetem Állam- és Jogtudományi Kara szervezte a XXXIII. OTDK-t, ahol hallgatóink összesen 17 helyezést (öt darab I. helyezést, kilenc darab II. helyezést és három darab III. helyezést), 27 darab különdíjat és két darab legjobb opponensi díjat nyertek el, és további három hallgatónk képviselte karunkat a Had- és Rendészettudományi Szekcióban, egy hallgatónk pedig a Társadalomtudományi Szekció országos versenyére is kijutott.

Ezúton is gratulálunk valamennyi tehetséggondozó programjainkban részt vevő hallgatóknak, és bízunk benne, hogy pályájuk során hasznát veszik majd a megszerzett, az átlagost messze meghaladó ismereteknek, tapasztalatoknak!

Gradus ad Facultatem – Nem lehet elég korán kezdeni

2011 őszétől működik az érettségi előkészítőt szervező ÖNTEVÉKENY HALLGATÓI CSOPORT, a Gradus ad Facultatem. Elsődleges célja, hogy elérhető áron támogatassa a középiskolai diákok felkészülését az emelt szintű történelem és magyar érettségire, SEGÍTSÉGET NYÚJTVA ÍGY A SIKERES EGYETEMI FELVÉTELIHEZ. A mintegy 40 főből álló hallgatói közösség közreműködésével a diákok megismerkedhetnek az egyetemi légkörrel és a hallgatói élettel, különböző szabadidős és kulturális programokon, teaesteken, kötetlen beszélgetéseken is részt vehetnek. A szervezet tagjai, mielőtt teljes jogú tagokká válnak, többlépcsős, szigorú kiválasztási folyamat után szakmai és előadói készségeket és képességeket fejlesztő képzéseken vesznek részt.

A tanfolyam, amely átfogja a teljes négyéves középiskolai tananyagot, a Belváros szívében, a Szentkirályi utca 28-ban zajlik hetente, szombatonként, az egyik héten történelem-, másik héten magyarórák megtartásával. A diákok rendszeres és folyamatos tanulását a Gradus csapata vizsgákkal, házi dolgozatokkal motiválja és ellenőrzi. Az előadók különös figyelmet fordítanak az összefüggések feltárására, emellett külön metodikaóra keretében vezetik be a diákokat a szóbeli vizsga és az esszéírás rejtelmeibe, így az érettségi előtt állók segítséget kapnak az eredményeiket javító technikai tudás elsajátításában is.

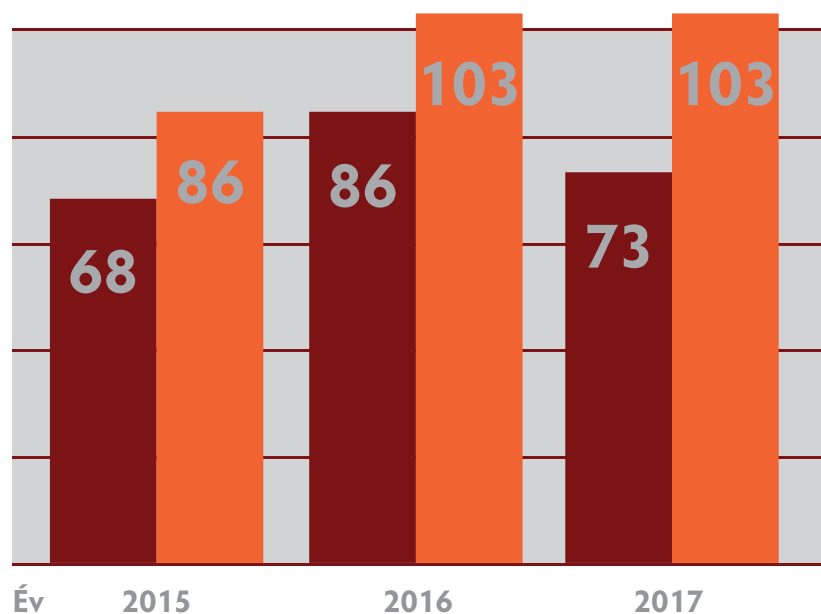
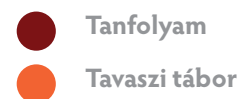
Az előkészítő tanfolyam különlegessége, hogy a hallgatók jól felkészült csoportja mellett egyetemi tanárok, professzorok, vendégelőadók, az adott téma szaktekintélyei is hétről hétre oktatnak az órákon, ezáltal is biztosítva, hogy a diákok a legmagasabb szintű képzésben részesüljenek.

KARI ÉLET

A tanfolyamot kiegészíti egy négynapos tavaszi tábor, ahol a résztvevők intenzív, reggeltől estig tartó előadások keretében dolgozzák fel az érettségi tételeket. Az utolsó nap tudásukat is megmérettethetik a diákok, a tábor egy komplett, írásbeli és szóbeli emelt szintű történelem és magyar érettségi vizsga szimulációval zárul, majd minden résztvevő megkapja az előre kidolgozott tételeket.

Részvétel a számok tükrében:

Résztvevők száma



Továbbtanulás a Pázmányon:

A Gradus előkészítő tanfolyamán vagy tavaszi táborában részt vevő diákok, akikről biztosan tudjuk (kitöltötte a kérdőívet), hogy érettségi után a Pázmányon folytatta tanulmányait:

2015-ben 25 fő, ebből 17 diák a JÁK-on tanul tovább

2016-ban 35 fő, ebből 32 diák a JÁK-on tanul tovább



Doktori iskolánk célja a tudományos képzés, a tudományos alap kutatások és a tudományos alkalmazott kutatások módszereinek és eredményeinek az átadása. A doktori iskola egyrészt a felsőoktatás és a tudományos kutatás számára képez tudományos minősítéssel rendelkező oktatókat, kutatókat, másrészt a joggyakorlat számára is hasznosítható alkalmazott tudományos kutatásokra fektet nagy hangsúlyt. Nem véletlenül, hiszen egyre nagyobb számban érkeznek a joggyakorlat területéről is doktorandusz hallgatók.

A doktori képzés immáron négyéves új rendszerében az alapozó, majd ezekre épülő tárgyak mellett a negyedik félév végén, a „képzési és kutatási szakasz” lezárásaként és a „kutatási és disszertációs szakasz” megkezdése feltételeként komplex vizsgát kell teljesíteni. Az ötödiktől a nyolcadik félévekben kötelezően felveendő félévente két kutatószeminárium, valamint legalább két alkalommal a „doktorandusz szimpózium” tanegység. Ezen utóbbi alkalmakkor a doktoranduszok a doktori dolgozatukban való előrehaladásukról adnak számot témavezetőjük, számos doktorandusz és oktató jelenlétében.

A további szükséges mennyiségű kreditet minden félévben az „egyéni kutatás” tanegységeiből kell megszerezni, amely számos formában és módon teszi lehetővé a tudományos ismeretekben, valamint a saját kutatásban való előrehaladást. Mindennek célja, hogy a doktorandusz hallgatók a megfelelő tudományos ismeretek és képességek birtokába jussanak, hogy az egyes jogterületeken szerzett ismeretbővítés mellett a saját kutatási területükön szerezzenek minél specifikusabb és mélyebb tudományos tudást. Így válnak képessé arra, hogy sikeresen megírják és megvédjék doktori disszertációjukat.

A doktori iskola tisztségviselői: Dr. Bándi Gyula, Dr. Belovics Ervin, Dr. Burián László, Dr. El Beheiri Nadja, Dr. Gyulavári Tamás, Dr. Jobbágyi Gábor, Dr. Kovács Péter, Dr. Schanda Balázs Tibor, Dr. Szabó István, Dr. Varga Zs. András, Dr. Vótkó György

Szimpóziumok

2015. május

1990–2015: 25 év – melyek a legmarkánsabb változások a jogban?

címmel, öt doktorandusz előadásában

2015. december

Keresztény erkölcs és jogász etika – miként érvényesül az etika a jogban? »In memoriam Zlinszky János« *címmel, 13 doktorandusz előadásával*

2016. június

A menekültválság kezelésének etikai és jogi szempontjai – Menekültválság és perspektívája: multikulturalizmus versus nemzetépítés és társadalomkohézió? *címmel, hat doktorandusz előadásával*

2016. november

Fejezetek, tanulmányok a doktori értekezés köréből *címmel, 22 doktorandusz előadásával*

Kiadványok

Az előadások tanulmányra fejlesztett változatai a Doktorandusz Tanulmányok sorozat köteteiben olvashatók.

A Doktori Értekezések könyvsorozat is bővült Gurbai Sándor: A gondnokság alá helyezett személyek választójoga a nemzetközi jog, az európai regionális jog és a komparatív közjog tükrében című kötetével. (Budapest, Pázmány Press, 2016. 336. ISBN 978-963-308-278-2)

Eredményesség

Abszolutórium megszerzése

Év	Abszolutóriumot szerzett
2015	16 fő
2016	17 fő

2013-ban 11 fő, 2014-ben 18 fő végzett, ami nagymértékű növekedésként értékelhető, ennek oka azonban az, hogy az előző évben a tanulmányait befejező, de az abszolutóriumhoz a megfelelő kritériumokat nem teljesítők is ebben az évben abszolváltak. Kiegyensúlyozott számarányt mutatva 2015-ben 16 fő, 2016-ban pedig 17 fő abszolvált.

Tudományos fokozat megszerzése:

Év	Fokozatot szerzett
2015	4 fő
2016	2 fő

2013-ban 6 fő, 2014-ben 1 fő, 2015-ben pedig már 4 fő sikeres doktori fokozatszerzése történt meg. 2016-ban 2 fő szerzett tudományos fokozatot, azonban az idén már több fokozatszerzés várható (kb. 5–6 fő).



A Jog- és Államtudományi Kar szimbiózisban kezeli az oktatást megalapozó kutatásokat a kutatási tevékenységgel általában, hiszen a két tevékenység alapvetően összefügg. Az oktatóink tudományos teljesítménye évről évre javul, több és több publikáció kerül ki kezeik közül. A kutatási feladatokat az egyéni kutatásokon túlmenően kutatóközpontok és kutatócsoportok végzik. Jelenleg az Ereky István Kutatóközpont és a Versenyjogi Kutatóközpont tevékenykedik a karon. Külön említést érdemel, hogy a Jean Monnet Centre of Excellence és a Versenyjogi Kutatóközpont együttesen 100 millió forint feletti összeget nyert el kutatásokra és képzési programokra az elmúlt öt évben a környezetjog és a versenyjog területén. Mindemellett számos kutatás folyt az Országos Tudományos Kutatási Alap finanszírozásában, például a Monarchia utódállamainak két világháború közötti államberendezkedéséről vagy a versenyfelfogásról Magyarországon.

Kutatócsoportok főbb kutatási témái:

- ▶ az Európai Unió jogának érvényesülése a hazai jogrendben
- ▶ autonómia és nemzeti kisebbségek az Európai Unióban
- ▶ a filmjog, mint új, nemzetközi jogterület tudományos terület megalapozása
- ▶ a magyar és az európai munkajog „kölcönhatása”
- ▶ magyar állami egyházjog

Egyéni kutatások főbb témái:

- ▶ magyar Alkotmánybíróság gyakorlata és az uniós jog
- ▶ nyomozati szakkal kapcsolatos anomáliák
- ▶ európai zsidó-keresztény gyökerek jogi vonatkozásai

- ▶ fenntartható fejlődés a magyar és a német közbeszerzési szabályozásban, valamint a kapcsolódó joggyakorlatban
- ▶ Európa kulturális öröksége: a természetjog mint tájékozódási kritérium – XVI. Benedeknek a német parlamentben elmondott beszédével kapcsolatos kihívások
- ▶ közszolgálati média az autonóm régiókban
- ▶ kánonjog

Együttműködés a Heller Farkas Közgazdaságtudományi Intézettel

A karon nem kizárólag jogtudományi kutatások folynak. A Heller Farkas Közgazdaságtudományi Intézet hosszú idő óta meghatározó kutatásokat folytat Magyarországon az állami rendszerek működése vonatkozásában.

KIEMELT KUTATÁSI TERÜLETEK:

- ▶ Magyarország versenyképességének alakulása
- ▶ a globalizáció és a nemzetállam ellentmondásai
- ▶ a magyar pénzügyi rendszer működése
- ▶ a nemzetközi pénzügyi válságok
- ▶ az EU-csatlakozás gazdasági kihívásai, különös tekintettel az agrárszektorra
- ▶ a világ gazdasági versenyképesség, a hárompólusú gazdasági hatalommegosztás

**Hallgatói mobilitás, csereprogramok**

A jogi kar megalapítása óta különös hangsúlyt fektet a széles körű nemzetközi kapcsolatok kiépítésére, az oktatói és hallgatói mobilitás elősegítésére. Hallgatóink számára lehetőséget adunk a külföldi részképzésre és szakmai gyakorlatra.

Erasmus+

A Kutatásszervezési és Külügyi Iroda által végzett tevékenységek közé tartozik az oktatást segítő Erasmus+ csereprogram koordinálása, a nemzetközi kapcsolatok fejlesztése és új kapcsolatok kiépítése, az oktatók nemzetközi munkásságának elősegítése és támogatása. Ennek köszönhetően olyan neves intézményekkel működünk együtt, mint például a krakkói Jagelló Egyetem, a Lyoni Katolikus Egyetem vagy a Barcelonai Egyetem.

A Pázmány jogi kara 2016-ban aláírt egy intézményközi megállapodást a Viktória királynő által 1845-ben létrehozott egyetemmel, a Belfasti Queens Egyetemmel, amely az egyik legrégebbi egyetem és igen magas rangú intézmény. A jogi kara széles körben elismert, az Egyesült Királyság egyik vezető kutatási központja. Az intézménynek kiváló nemzetközi hírneve van, a diákok nemcsak Európából, hanem Indiából, Afrikából, Észak-Amerikából, Kínából és Malajziából tanulnak ott. A megállapodás magában foglalja a diákok és a tanárok mobilitását az Erasmus+ programon belül.

Nyári egyetemek, LLM-képzések

Pályázati lehetőségeket európai és amerikai egyetemekre az Erasmus-programon kívül is kínálunk hallgatóinknak. Partnerintézményeinknél a nyári egyetemektől a jogvégezettek második, szakosított mesterdiplomáját jelentő LLM-képzésekig terjed a képzési kínálat.

Szakmai gyakorlat

Szakmai gyakorlaton továbbra is kivétel nélkül csak jogász szakos hallgatók vettek részt, általában a tanulmányaik felénél járó, harmad- vagy negyedéves hallgatók utaznak külföldre. Nőtt a költségtérítéssel járó hallgatók aránya, ebben valószínűleg meghatározó szerepet játszik, hogy általánosságban is nagyobb arányban vannak jelen a karon.

Bejövő Erasmus-hallgatók

2016-ban tovább nőtt a külföldi Erasmus-hallgatók érdeklődése karunk iránt, az előző évi 89 főről 96 főre emelkedett az ide látogató külföldiek száma. 2016. február és június között 37 hallgató (előző év hasonló időszakában 29 fő), 2016. szeptember és december között 59 hallgató (előző év hasonló időszakában 60 fő) érkezett, elsősorban Franciaországból, Lengyelországból, Németországból, Olaszországból, Portugáliából és Spanyolországból, egy-két hallgató Ciprusról, Dániából, Finnországból, Hollandiából, Izlandról és Törökországból.

Oktatói mobilitás

Oktatóink részéről is élénk az érdeklődés a különböző külföldi lehetőségek iránt, mely nagy segítséget jelent a PhD-munkák elkészítéséhez, kiváló lehetőség anyaggyűjtésre a tudományos kutatásokhoz, alkalom lehet a meglévő jó kapcsolatok ápolására, korábbi együttműködések továbbfejlesztésére.

2015-ben hét fő vett részt a programban 8-8 órnyi előadás megtartásával Spanyolországban, Észtországban, Olaszországban, Portugáliában vagy

Lengyelországban. 2016-ban kilenc fő tartott 8-8 órnyi előadást Finnországban, Izlandon, Ausztriában, Spanyolországban, Franciaországban, Olaszországban, Portugáliában és Lengyelországban.

Beindult az Erasmus+ Európán túli régiókra kiterjedő Nemzetközi Kreditmobilitás a kétoldalú megállapodás alapján az Universidad San Francisco de Quito, Ecuador egyetemével. Az őszi szemeszterben 1 oktató érkezett két hétre karunkra, a tömbösített kurzus során, a Lunch Time Lectures sorozatban egy színvonalas bemutatkozást tartott az intézményéről, a térség eredményeiről és nehézségeiről. Oktatóink bevonták őt számos kurzusukba és a PhD-s hallgatók workshop programjába is.

Dolgozói és személyzeti mobilitás

Egyre szélesebb körben ismerik meg dolgozóink is a személyzeti mobilitási programot, akik elsősorban a nyelvtudásukat kívánják fejleszteni.

2015-ben négyen vettek részt nyelvtanfolyamokon Franciaországban, Máltán és Spanyolországban, egy esetben pedig „job shadowing”, azaz munkahelyi tapasztalatcsere volt a cél három partneregyetemünkénél. 2016-ban 5 munkatársunk vett részt nyelvtanfolyamon az Egyesült Királyságban és Máltán, egy fő esetében volt a cél a „job shadowing” a Szlovén Köztársaságban.



2016 kiemelt eseménye volt május 19–21. között a Jog- és Államtudományi Karon megrendezett Európai Jog Nemzetközi Szövetsége (Federation International de Droit Européen, FIDE) kongresszus. A FIDE kongresszusa nagy presztízsű nemzetközi rendezvény, amely kiváló lehetőséget biztosított arra, hogy Magyarország és a kar erősítse helyzetét az uniós jog tudományos és gyakorlati művelésében. A kongresszus előadói és résztvevői az európai jogtudomány legnevesebb képviselői, az Európai Unió Bíróságának bírái, főtanácsnokai, valamint az EU intézményei (Parlament, Tanács, Bizottság) jogi szolgálatainak tisztségviselői, illetve természetesen a tagállamok jogalkalmazó szerveinek vezető képviselői, a legnagyobb egyetemek oktatói voltak.

Az európai jog művelésének alakítására, fejlesztésére az akkor pár éve indult és még lassan bontakozó jogharmonizációs feladatok erősítése érdekében alapították meg 1961-ben Brüsszelben az Európai Jog Nemzetközi Szövetséget. 2010-ben, a madridi kongresszuson határozták el, hogy 2016-ban a FIDE XXVII. Kongresszusának házigazdája a magyar tagszervezet lesz, így a 2014–16 közötti időszakra a magyar FIDE-szervezet és annak elnöke, Darák Péter, a Kúria elnöke, illetve alelnöke, Varga Zs. András tanszékvezető egyetemi tanár, a PPKE JÁK akkori dékánja látta el az egész európai szervezet elnöki és alelnöki teendőit.

A kongresszusok hagyományai sorába tartozik az is, hogy az adott ország legkiválóbb egyetemi jogi karai közül az egyik biztosítja a közvetlen szervezést és lesz a szakmai és szociális programok elsődleges alakítója. 2014-ben ez a megtiszteltetés a Pázmány Péter Katolikus Egyetemet és annak Jog- és Államtudományi Karát érte. A FIDE Magyar Tagozata a 2016-os budapesti kongresszus javasolt fő kérdéseiként az európai bankuniót, az uniós versenyjog magánfelek általi, illetve kollektív igényeinek érvényesítését, valamint a hatásköröknek és szabályozási feladatoknak

az Európai Unió és tagállamai közötti megosztását jelölte meg. Mindezek mellett a kongresszus első és utolsó napján plenáris előadásokban tárgyalták az európai integrációval kapcsolatos legfontosabb kérdéseket – 2016-ban ezek az európai jog tényleges identitásának kérdései, az EU külső kapcsolatai voltak, ezen belül is különös figyelmet szenteltek az ún. TTIP-nek (az Európai Unió és az Egyesült Államok között készülő szabad kereskedelmi egyezmény tervezetének).

A néhány évvel ezelőtt e tárgyban indult kezdeményezést folytatva a PPKE JÁK a kongresszus előtti napon, május 18-án konferenciát szervezett a számos országból érkezett doktorandusz hallgatóknak a Konrad Adenauer Stiftung támogatásával, számos résztvevővel.

A kongresszus nyitó plenáris ülésén, május 19-én a szervezők részéről Darák Péter, a Kúria és egyben a FIDE elnöke, illetve Dr. Szuromi Szabolcs Anzelm egyetemi tanár, a PPKE rektora köszöntötték a résztvevőket.

Megnyitó előadást tartottak az európai jog különböző értékeit hangoztatva Koen Lenaerts egyetemi tanár (Leuveni Katolikus Egyetem), az Európai Bíróság elnöke, Trócsányi László egyetemi tanár, igazságügyi miniszter és Francisco Fonseca Morillo, az Európai Bizottság főigazgató-helyettese.

Május 19-én délután, illetve május 20-án délelőtt és délután tárgyalták részletesen a három fő témát. Ennek előkészítése során az egyes témák általános jelentéstevői kérdőíveket fogalmaztak meg, amelyekre nemzeti jelentéstevők válaszoltak. Az általános jelentéstevők előzetesen összesített jelentéseket tettek közzé, és ezekhez még az ún. intézményi jelentéstevők – az Európai Parlament, az Európai Tanács és az Európai Bizottság vezető szakemberei – által írt jelentések is csatlakoztak. Megfelelő alpanyag állt tehát rendelkezésre, hogy a rangos moderátorok által vezetett három tanácskozási forduló élénk és tartalmi vitát hozzon.

A kongresszus eredményeit Varga Zs. András dékán összegezte. Zárszában kiemelte, hogy Európa jövője, az „egység a sokféleségben” biztosítja Magyarország jövőjét is. Mint mondta, századokon át más nemzetek között és más nemzetekkel együtt éltünk, és közben hordoztuk alkotmányos identitásunkat. Ez az identitás tette lehetővé, hogy túléljük a 16–17. századi oszmán hódítást. Utalt arra, hogy amikor az egyetemet Pázmány Péter megalapította, Magyarország zöme megszállás alatt volt, ahogy Buda és Pest is. Zárszóként a résztvevők figyelmébe ajánlotta Szent II. János Pál pápa Santiago de Compostelában több mint harminc éve elhangzott szavait:

„**Európa: Találd meg önmagad! Légy önmagad! Fedezd fel kezdeted. Lehelj életet gyökereidbe. Lelki egységedet más vallások és a szabadság iránt tanúsított teljes tisztelet légkörében építsd újra... Lehetsz még a civilizáció világítótornya és a világ haladásának motorja.**”





” ***A diákok »Erasmus-mamijuknak« tekintenek***

Az egyetemi életben már a középkor óta fontosnak tartják a tanárok és a hallgatók kölcsönös cseréjét. Napjainkban ez a gondolat jelentős mértékben az Erasmus-program keretében valósul meg. Ahhoz azonban, hogy mindez zökkenőmentesen folyjon, olyan, a felsőoktatás iránt elkötelezett személyek működésére van szükség, akik a hétköznapi, apró-cseprő gondok megoldásában is segítséget nyújtanak. Beszélgetés Pollák Zsuzsanna külügyi koordinátorral.

Interjú Elmer István Fotó PPKE ITK VM Stúdió

A PÁZMÁNY SZOLGÁLATÁBAN

Mostanában, ha jól tudom, tovább bővülnek a jogi kar külügyi kapcsolatai.

Az utóbbi időben jelentős változás, hogy az Erasmus+ Nemzetközi Kreditmobilitási programja keretében Európán kívüli országok egyetemeire is nyitunk. Most éppen Ecuadorból fogadunk egy vendégprofesszort és szervezzük a programját munkatársaimmal. Két hétre érkezik karunkra, szerződése értelmében 16 órát oktat, s a kar tanáraival is eszmecserére kerül sor. A quitói Szent Ferenc Egyetemmel kötött szerződés keretében az előző szemeszterben is járt már nálunk egy professzor a dél-amerikai országból.

A jövőben a magyar egyetemi hallgatók is eljuthatnak az ecuadori egyetemre?

E programnak köszönhetően már Európán túli országokkal is kereshetjük a kapcsolatot, és évenként adhatunk be pályázatot kétoldalú megállapodások alapján oktatói és hallgatói mobilitásra, így irodánk folyamatosan keresi az együttműködési lehetőségeket. Első alkalommal Ecuadorban találtunk partnert, két tanárunk járt már Quitóban, és két-két hallgató cseréjére is sor került. A program folytatásaként dékánhelyettesünk további partnereket kutatott fel, távoli vidékek katolikus egyetemeit. Ismét pályázunk az Universidad San Francisco de Quito egyetemmel, de újakkal is, így például Indonéziában a jakartai katolikus egyetemmel, valamint Vietnam és Libanon egyetemeivel is. Izgatottan várjuk a pályázat eredményét, hogy a jövő évben milyen mobilitásokat hirdethetünk meg oktatóink és hallgatóink számára. Az anyagi forrásokért évente pályázhatunk a Tempus Közalapítvány segítségével az Európai Bizottsághoz, és kari kiegészítéssel, illetve egyetemi forrásokkal is hozzá tudunk járulni néhány éve az ösztöndíj támogatáshoz.

Az idei évben a karról hány oktató és hallgató vesz részt az Erasmus-programban?

Oktatóink közül nyolcan éltek a néhány napos mobilitási lehetőséggel; Spanyolország, Portugália, Lengyelország, Franciaország, Finnország, Izland, Ausztria és az Egyesült Királyság partneregyetemén tartottak 8 órában előadásokat. A hallgatók közül pedig hatvanan utaztak ki, többségében ottani tanulmányokra, tizenöt hallgató pedig szakmai gyakorlaton vesz részt. 2016 őszén hatvan hallgatót fogadtunk, most, a tavaszi szemeszterben ötvenöt külföldi diákunk van, köztük az említett ecuadori egyetemisták is.

Általában egy szemeszterre érkeznek?

Igen, de vannak kivételek, akik a teljes tanulmányi évet nálunk töltik. Az Európai Bizottság 2020-ra el szeretné érni, hogy a felsőoktatásban végző minden hallgató legalább egy féléves részképzésben vehessen részt külföldön.

Az idei évben mely országokból érkeztek diákok?

A kar több mint hetven kétoldalú egyetemi megállapodást kötött részben katolikus, részben állami intézményekkel. Szívesen jönnek diákok Franciaországból, Spanyolországból, Portugáliából, Hollandiából, Olaszországból, Németországból, de szinte valamennyi európai országgal kapcsolatban állunk.

” **Akik itt jártak nálunk, elviszik az egyetem hírét; sokan az ő biztatásukra vágnak bele az életre szóló élménybe Budapestén; egyetemünk jó hírnévnek örvend.**

A PÁZMÁNY SZOLGÁLATÁBAN

A mi diákjaink körében is vannak kedvenc egyetemek, amelyekért komoly a verseny. Ilyen például a Portói Katolikus Egyetem, velük viszonylag új a kapcsolatunk, mint ahogyan az észak-írországi Queens Egyetemmel is Belfastban, amely igen patinás intézmény, az egyik legrégebbi alapítású Nagy-Britanniában, valamint a Leuveni Katolikus Egyetemmel, amely szintén nagy múltú, rangos kutatóegyetem. Néhány olasz, spanyol és francia partneregylemünk nem hirdet kurzusokat angol nyelven, így bár onnan szívesen érkeznek hallgatók hozzánk, a mi diákjaink számára nehézség, hogy katalánul, franciául vagy olaszul kell jogi tárgyakat teljesíteniük, itt nincs meg a kellő viszonyosság.

A fogadott és kiküldött hallgatók aránya mit mutat az évek során?

Országunk sok éven át több hallgatót küldött ki, mint amennyit fogadott. Karunkon ez az arány régóta kiegyensúlyozott. Olyan népszerűek lettünk a kiváló oktatás, tanulási környezet és Budapest vonzó szerepe miatt, hogy most már több diákot fogadunk, mint amennyi hallgató tőlünk utazik ki. Ez kihívás a kar számára, hiszen nő az oktatóink terhelése, és a teremkapacitás is szűkös.

A külföldi vendégtanárok és hallgatók ügyeivel ittlétük alatt is foglalkozik?

Igen. A vendégoktatók és a hallgatók egyaránt számíthatnak rám és a Külügyi Iroda munkatársaira. Tartjuk a kapcsolatot a mobilitás előtt, alatt és után is, amíg le nem zárjuk az utolsó adminisztratív teendőket is. Segítségem is van a remekül működő tutor-hálózat és annak két vezetője személyében. Minden külföldi diák Erasmus-tutort kap, aki az egész félév során végigkíséri őt, tanácsot ad neki, és megpróbálja integrálni az itteni diákéletbe. A vendégtanárok általában egyhetes, esetleg

kéthetes időszakra érkeznek, de egy-egy oktató a posztdoktori ösztöndíj program keretében egy teljes tanulmányi évre jön oktatni és kutatást folytatni a Magyar Tudományos Akadémia és a Pázmány jogi karának közös programja alapján. Igyekszem mindegyikükre kellő gondot és időt fordítani.

Milyen különleges kéréssel vagy segítséggel keresték meg Önt?

Az egyik hallgató a bizalmába avatott, és elmondta, különleges pánikbetegségben szenved, agorafóbiája van. Szerencsére találtunk tapintatos megoldást, a tanárainkat dicséri, hogy együttműködtek és kellő figyelemmel kezelték a hallgatót. Kevésbé különleges, de gyakori gond az időzítés. Partneregylemeink egy részénél eltérő a félév időbeosztása; amikor nálunk már vége felé közeledik a félév, akkor ébrednek rá a hallgatók, hogy a kinti koordinátor nem fogadja el az itt választott tantárgyait, ami viszont súlyos következményekkel járhat, akár semmis lehet a teljes szemesztere. Egy-két ilyen gondot is megoldottunk, ehhez már dékánhelyettesi



A PÁZMÁNY SZOLGÁLATÁBAN

engedélyre volt szükségünk. Gondot okoz olykor, hogy nem kerülhet fel minden érdeklődő a kurzuslistára, bár negyven-ötven tárgy közül választhatnak, igazán széles a paletta. Egy-egy csoportba huszonöt fő jelentkezhet, s ha például hatvanan érkeznek az adott félévben, bizony könnyen lemaradhatnak a kurrensebb, odahaza jobban elismertethető kurzusokról. Számomra még az is nagy kihívás, hogy az új hallgatók még meg sem érkeznek, de már a Neptunban regisztrálniuk kell a kurzusokra; egy idegen online rendszerben távsegítséggel és ráadásul gyorsan, egy-két nap alatt – fontos, hogy azon az öt-hat kurzuson elegendő hely legyen számukra, amiért bennünket választottak. Előnyös, ha a magyar diákok is hallgatnak angol nyelven egy-egy jogi tárgyat, s ezzel előkészítik majdani erasmusos életüket, de így néha bizony verseny folyik a helyekért.

Diákok, fiatal fiúk és lányok, kapcsolatok is szövődhetnek...

Más egyetemen már hallottam Erasmus-babáról, nálunk még nem volt ilyen, és Erasmus-házasság sem. Hallottam már olyan szlogent, hogy ami az Erasmus-félév alatt történik, az titokban marad, de akkor az számomra is titok marad...

” ***A bejövő diákjaink nagy része katolikus egyetemről, illetve vallásos országokból érkezik, tiszteletben tartják a katolikus értékrendet.***

Mióta végzi ezt a munkát?

2010-ben kerültem a jogi karra. Mindig is szívügyemnek tekintettem a felsőoktatást, igaz, korábban egy külkereskedelmi cégnél dolgoztam, mielőtt gyermekeim megszülettek. Nagy dolog számomra, hogy pályázhattam ide külügyi munkatársnak, amikor újra munkába tudtam állni.

Kialakul-e személyes kapcsolat azokkal, akiknek az ügyeit intézi?

Kifejezetten élvezem, hogy közvetlen kapcsolatba kerülhetek a hallgatókkal, oktatókkal és nem csak iratokon keresztül vagy e-mailben „kísérem” őket. Valamennyien tudják, hogy bármikor, bármilyen gonddal bejöhethetnek az irodába. Erős bennem a vendégszeretet, és nagy az együttérzés is a „vándorokkal” szemben. Szívesen körbevezetem az újonnan érkezőket az épületeinkben, adok tanácsot a szabadidős tevékenységre vonatkozóan is. Gondoskodó lelkülettel törekszem foglalkozni velük. A diákok „Erasmus-mamijuknak” tekintenek, amit nagyra értékelek. Eddig a legizgalmasabb visszacsatolás az volt, amikor

” ***egy korábban itt tanult francia hallgató több hónapos kerékpár-útra indult Kínába, és visszafelé egy hétre megállt Budapesten, azért, hogy nekem is elújságolja ezt a rendkívüli kalandtúrát,***

megossza velünk az élményeit. Az Európai Bizottság nem titkolt célja az Erasmus-programmal, hogy olyan kapcsolati háló alakuljon ki a különböző nemzetiségű fiatalok között, amely később gazdasági erőként jelenik meg Európában, és ezáltal a nemzetek közelebb kerüljenek egymáshoz.



” ***Mindannyian felelősek vagyunk a környezet védelméért, nem szabad mindig másokra várni***

A fenntartható fejlődés eszméjét évtizedekkel ezelőtt fogalmazták meg, amikor az emberiség – egyre kényszerítőbben – ráébredt arra, hogy nem bánhat felelőtlenül környezeti adottságaival, az utánunk következő nemzedékek számára is meg kell őriznünk a teremtett világ nyújtotta környezeti adottságokat és értékeket. Jogi szempontból Bándi Gyula professzor elkötelezett híve ennek a gondolatnak, a környezetjog fontosságának országon belül és az Európai Unió keretei között is. Beszélgetés Bándi Gyula professzorral.

Interjú Elmer István Fotó PPKE ITK VM Stúdió

A PÁZMÁNY SZOLGÁLATÁBAN

Mostanában sokan „zöld ombudsmannak” nevezik önt. Mit jelent ez?

Közkeletű elnevezése új megbízatásomnak. Hivatalosan az alapvető jogok biztosságának a jövő nemzedékek érdekei védelmét ellátó helyettese vagyok, rövidebb elnevezéssel: a jövő nemzedékek szószólója. Annyiban valóban jogos a „zöld ombudsman” elnevezés, hogy többnyire környezeti problémákkal foglalkozom. A fenntartható fejlődés egyik alap gondolata az úgynevezett generációs méltányosság, a következő nemzedékekkel való fokozott törődés.

” ***Nem élhetjük fel mi, ma élők a Föld erőforrásait. Olyan gondolat ez, amelyet az egyház is alapvetőnek tart szociális tanításában. Nincs jogunk ahhoz, hogy elvegyük az utánunk következő nemzedékek életfeltételeit.***

Ezért kell fokozottabb figyelmet fordítanunk a szennyezések elkerülésére, az erőforrások és a környezet állapotának megőrzésére. Az ombudsmani intézmény a törvényhozó és a végrehajtó hatalom közötti egyensúly biztosítása érdekében mintegy segédeszköznek tekinthető.

Kilépve a szűkebben vett jogi kategóriákból, mennyire gondolunk a jövő nemzedékekre az említett vonatkozásban?

Ferenc pápa, de előtte Szent II. János Pál és XVI. Benedek pápa is megfogalmazta: életforma-változásra lenne szükség a jövő nemzedékek védelmében, de ettől sajnos még messze vagyunk. Mindig azt várjuk, hogy valaki más intézkedjen, s minket természetesen védjen meg, közben egyre több szemetet termelünk, elégetjük a műanyag palackokat, égve hagyjuk a villanyt, amikor nem tartózkodunk

a helyiségben, nem állítjuk le a fűtést, ha fél napra elmegyünk otthonról... Ez a mentalitás sajnos nemcsak egyéni, hanem vállalati, hatósági és bizony kormányzati szinten is érzékelhető. Világjelenségnek tekinthető, hogy a kormányzatok ugyan fontosnak tartják a környezetvédelmet, de mégis előbbre helyezik a versenyképes gazdaságot, s ennek a környezetvédelem – felfogásuk szerint – kissé az akadálya.

Amikor az Európai Parlament környezetvédelmi bizottsága a vásárlásnál használt nejlonzacskókról tárgyalt, kétféle vélemény jelentkezett: egyesek gyártásuk megszüntetését indítványozták, mások ellenben azzal érveltek, ha nem gyártják őket tovább, ezzel hány ember veszíti el munkahelyét.

Országon belül is ütköznek a nézetek.



A PÁZMÁNY SZOLGÁLATÁBAN

”Amikor egyesek környezeti szempontból tiltakoznak valamely beruházás telepítése ellen, mások azzal érvelnek: az adott környéken alacsony szintű a foglalkoztatás, s a beruházás hány család megélhetését biztosítja. Valóban nehéz dilemma.

A probléma az, ha nem tudjuk megtalálni az egyensúlyt. Példával élve: nem az a kérdés, miből nyerjük az energiát, hanem hogy kellő súllyal figyelembe vesszük-e a környezeti szempontokat? Ha nem, a szénérőmű például tartósan sokkal több kárt okozhat, mint az atomerőmű, ahol szerencsére ritkán jelentkeznek környezeti zavarok. Nem azt kellene néznünk – Magyarországról szólván –, miből állítjuk elő az energiát, hanem hogy szükség van-e annyira? Hogyan csökkenthetjük az energiafelhasználást? S visszajutunk ahhoz, amit korábban említettem: fölöslegesen égnek a lámpák, egész nap bekapcsolva hagyjuk a számítógépet... Mindannyian felelősek vagyunk a környezet védelméért, s a magunk helyén tehetünk is ezért, nem szabad mindig másokra várni.

Hosszú időn át részt vett az európai uniós jogharmonizációs munkában. A kívülálló sokszor úgy érzi, lassan halad az unióban a jogalkotás. Hosszú évek óta tárgyalnak például a ciántechnológiás bányászati módszer betiltásáról, de érdemben nem történik semmi.

Az EU-ban összetett egyeztetési folyamatoknak lehetünk tanúi, s ebben jelentős szerepet játszanak a gazdasági résztvevők. Közülük az egyik legnagyobb az Európai Vegyipari Szövetség. Hatalmas anyagi és technikai erőt képvisel. Olyan szakértői gárdát képes felvonultatni, amely folyamatosan megkérdőjelezi a velük

szemben felhozott kifogásokat. Sokszor egyébként nem a tagadás az alapvető álláspontjuk, hanem másféle megoldást ajánlanak. Máskor a tagállamok jelenének ellenzéket egy-egy jogszabály alkotásánál. Egy megbeszélésen hangzott el a következő vélemény: a fejlődéshez gazdasági növekedés szükséges. Erre a másik kolléga megkérdezte: mit értünk fejlődésen? Az emberiség fejlődése csak az anyagiakon mérhető? A válasz nem – ha katolikusok vagyunk, különösen azt kell mondanunk, hogy nem. Magyarországra nézve számos pozitívuma van az európai jogharmonizációnak. A csatlakozás előtt korántsem volt olyan fejlett a magyar környezetjog. Egyetlen példa: az EU-ban már 1975-ben létezett hulladékkezelési irányelv. Nálunk az első átfogó szabályozás 2000-ben jelent meg.

Mikor került kapcsolatba a Pázmány Péter Katolikus Egyetemmel?

Az alapító dékán, Zlinszky János professzor a kar indulásakor, 1995-ben megkezdte mindazokat, akikről úgy gondolta, hogy szükség lesz rájuk az egyetemen. Akkoriban az ELTE-n tanítottam. Közölte velem: szeretné bevezetni a környezetjog oktatását, utalva a pápai megnyilatkozásokra. 1998-ban jutott el az egyetem felmenő rendszerben oda, hogy második évben megjelent a környezet és fejlődés tantárgy, majd erre alapozva a negyedik évben a környezetjog oktatása, s létrejött – mai nevén – a környezet- és versenyjog tanszék.

A hallgatók a világhálón véleményt mondanak az oktatott tantárgyakról, így a környezetjogról is.

Véleményük időnként elkeserítő, amikor például azt olvasom: „kár, hogy ilyen felesleges tantárgyat tanít”.

A PÁZMÁNY SZOLGÁLATÁBAN

” *Rossz jel, a fiatalság mintha nem akarná megérteni, hogy róluk, az ő jövőjükről van szó.*

Ugyanakkor dicsérik szakmai tudását, humorérzékét. A jogot sokan száraz ismeretanyagnak tekintik. Lehet-e humorral fűszerezve előadni?

Nem is annyira száraz tudomány; azok számára tűnik annak, akik nem látják meg benne a szépséget és olykor a humor forrását. A joggal úgy lehet és kell dolgozni, olyan módon alakítani, hogy jó célt szolgáljon – sajnos vissza is lehet élni vele.



Az egyetemen töltött közel húsz év folyamán milyen változásoknak volt tanúja a karon?

Egyik oldalról azt látom – és ez pozitív dolog –, hogy a jogi karok rangsorában első-második, újabban inkább az elő helyen állunk. Az alapításkor főként az idősebb jogásznemzedékek tagjai oktattak. Mára felnőtt a saját nevelésű tanári nemzedék, s ez egészséges vérfrissítést hozott az oktatásba. Valószínűleg ez is hozzájárul a hangulat alakulásához. Ugyanakkor a hallgatók felkészültsége, tudása, amellyel a középiskolából érkeznek, egyre több hiányosságot mutat.

Ez a közoktatás kritikája...

Azt látom, az általános műveltség színvonala korántsem olyan magas, mint tizenkilenc évvel ezelőtt volt. Így sokszor nehezebb megtalálni a hangot. Előadásaimon gyakran használok idézeteket és utalok különböző tényekre, eseményekre, s közben figyelem a reakciókat; látszik, sokszor fogalmuk sincs, miről beszélek.

Mostanában milyen tudományos kérdés áll érdeklődése középpontjában?

A doktori iskola vezetőjeként a tudományos munka szervezésével foglalkozom. A PHD-s hallgatók nevelését igyekszem összefogni, s ez elég sok energiát felemészt. A közelmúltban több tanulmányt írtam a visszalépés tilalmának értelmezéséről. Ennek alapjait az Alkotmánybíróság dolgozta ki 1994-ben, majd 2015-ben megerősítette. Mi ennek a lényege? Ha már nem tudom megmondani, nem mondhatom meg, hogyan cselekedjen az állam egy adott környezeti kérdésben – ilyen vagy olyan erőmű építése mellett kötelezze-e el magát –, az ugyanakkor ajánlásként meghatározható, meddig mehet el, melyik az a szint – ez a visszalépés tilalma –, amelytől kezdve általános jogi és erkölcsi értékekbe ütközne az állam szándéka.

Alessandro Caprioli

**”Mi okozza nekem az igazi boldogságot?”**

Alessandro Caprioli atya több mint 10 éve érkezett Milánóból Budapestre, hogy 2008 óta lelkeségi szolgálatot vállaljon a jogi kar életében. Az egyetem polgárai rendre láthatják őt földszinti kis lelkeségi szobájában. Aki pedig be is kopog hozzá, egy nyitott, barátságos embert talál. Idekerülve gyorsan megtanult magyarul, hogy így könnyebben találjon szót a mai egyetemistákkal. Szobájában beszélgettünk motivációkról, hétköznapiokról és az evangelizáció fontosságáról.

Interjú Sergő Z. András Fotó PPKE ITK VM Stúdió

Sokan tudjuk, hogy eredetileg nem papnak készült, elvégezte előtte a közgazdasági egyetemet. Mi vonzotta mégis a papi hivatásra és Budapestre?

Nyolc éve szolgállok a Pázmány Péter Katolikus Egyetem jogi karán olasz misszionáriusként, a Borromeo Szent Károly papi testvériséghez tartozom. A mi papi küldetésünk, hogy külföldre menjünk szolgálni.

„**Én voltam az első a közösségben Budapesten, több mint 10 éve érkeztem.**

Most ketten vagyunk egy testvéremmel, nemsokára négyen leszünk. De nem mindig papnak készültem. Először én is egyetemista voltam, jól ismerem az egyetemi környezetet. Közgazdaságot tanultam, a milánói katolikus egyetemen diplomáztam. Amikor elkezdtem munkát keresni, abban az időben Olaszországban



kedvező volt a helyzet. Most ugyan nagy a munkanélküliség, de akkor a pénzügyi intézmények, különösen a bankok sok munkatársat kerestek jó megélhetési lehetőséggel. Én azonban – talán nem véletlen módon – ebben az időben tettem fel magamnak egyre többször a kérdést, hogy mi az, amitől teljesnek érzem az életem. Mi okozza nekem az igazi boldogságot? Mitől hasznos az életem? Mi az a hivatás, ami fontos nekem, és amiben magamat is megtalálom? Úgy éreztem, ezekre a kérdésekre mindig Krisztus a válasz. Mindent felajánlani érte és az ő országáért. Ebből született a döntés, hogy pap legyek.

Magyarországra a papi közösség hozta. De az a tény, hogy egyetemre jött, szintén a testvériség sajátja vagy a véletlen műve?

Amikor ideköltöztem, az akkor nemrég elhunyt Vanyó professzor úr lakásában laktam, ami szintén a Szentkirályi utcában van, nagyjából szemben az egyetemmel. Nagyon közel laktam tehát, az ablakomból beláttam az egyetem termeibe. Ez nem volt véletlen, amikor bíboros úr, aki nem sokkal előtte még az egyetem rektora volt, már úgy hívott engem Magyarországra, hogy majd itt szolgáljak. Ez a mi testvériségünkben egyébként is fontos helyet foglal el. A mi mozgalmunk fontos alakja volt Luigi Giussani, az a katolikus pap, aki az egyetemi katedrát hagyta ott, hogy a fiatalok között legyen. Ez nekünk hivatásunk. Ebben tényleg segített, hogy közel van az egyetem, hogy elkezdtem kapcsolatokat építeni. Ebből lett az a terv, hogy én legyek a kar lelkesze.

Hogyan zajlottak a kezdetek?

2008-ban kezdtem az egyetemen szolgálni, eleinte nem volt könnyű, hiszen meg kellett ismerni a környezetet is. Ugyanakkor, és ez független az egyetemről,

„**a mai fiatalok számára nagyon nehéz megérteni, miről is szól a vallás. Egyre erősebben szekularizált világban élünk egész Európában, így Közép-Európában is, ami miatt sokan egyre távolabb kerülnek a hittől és az egyháztól.**

Fontos tehát olyan eszközöket találni, ahol el lehet érni a hallgatókat. Én a szolgálatom kezdetétől ugyanitt voltam, megpróbáltam elérni embereket, de először kevesen jöttek. Aztán – ahogy az általában lenni szokott – elég volt találkozni 2-3 fiattal, akik szívesen részt vettek a lelkeszség programjaiban, és rajtuk keresztül tudtam még több emberrel találkozni. Még ma is emlékszem, ki volt az első, aki idejött, bekopogott az ajtón. Ő hívta meg két testvérét is, akik szintén itt tanultak. Az egyik tagja volt a Hallgatói Önkormányzatnak, rajta keresztül ismertem meg a HÖK vezetőségét. És így tovább, így alakultak kapcsolatok tanárokkal, dolgozókkal is. Évről évre egyre többen jöttek. Most már a harmadik generációval foglalkozom. Így az sem ritka, hogy azok, akik a kezdetekkor gólyák vagy másodévesek voltak, visszatértek jegyesoktatásra, vagy hogy megeskessem őket, megkereszteljem gyermekeiket. Így folytatódnak ezek a kapcsolatok az egyetemi évek után is.

Hogyan keresi a kapcsolatot a diákokkal?

Először is fontos, hogy az érdeklődés mindig tőlük induljon. Nem lehet senkit vallásos programokra kényszeríteni. Ez az ember szabadsága: a hirdető és a megszólított egyaránt. Magadra veszed a feladatot és el is fogadod Krisztus közvetítését, vagy nem kersz belőle? Rendszerint mindig ott vagyok a gólyatáborban vagy gólyanapokon, ez egy jó ismerkedési alkalom. Aztán amikor

megkezdődik a félév, mindenkit szívesen látok a lelkeszségi szobában, nyitva az ajtó. Hetente kétszer, minden szerdán és csütörtökön itt vagyok 10 és 13 óra között. De ezenkívül is elérhető vagyok, ha valaki megkeres a faliújságon lévő elérhetőségeken. Ráadásul nem is lakom messze, a Krisztus Király Plébánia itt van a Mikszáth téren. Kedden és szerdán misét tartok az egyetemen, és van heti hittan is. Erre bárki jöhet, azok is, akik nem vallásosak, csak kérdésük van, vagy érdeklődnek hitbéli dolgokról vagy a keresztény közösség életéről. Tartok szentségi felkészítést is, amihez szintén szoktak csatlakozni az itteni egyetemisták. Ez azoknak szól, akik már elhatározták, hogy szeretnének részt venni az úgynevezett beavatási szentségekben: keresztség, eucharisztia, bérmlás. Minden hétvégén szervezünk karitatív programokat: szombaton rászoruló családok gyerekeivel foglalkozunk, vasárnap pedig a kórházi betegeket kíséjük el szentmisére. Adventben lelkinapot, nagyböjtben hétfői lelkigyakorlatot tartunk. Persze vannak könnyedebb programok is: pizzázások, filmnézések, kirándulások. Ezek a fix dolgok, de bármire nyitott vagyok, ami valamilyen módon építi ezt a krisztusi közösséget.



Sokat beszéltünk eddig a diákokról, de milyen a kapcsolat az alumnusokkal, illetve a kar oktatóival és dolgozóival? Hogyan lehet a kar lelkeseként segíteni helyes keresztény választ adni a világ kérdéseire?

Az öregdiáksággal hivatalos kapcsolat nincs, feladatom az ide járó hallgatókra terjed ki. Mivel azonban az egyetemi lelkestség akkor jó, ha élő közösség,

” az itt kialakult kapcsolatok természetes módon élnek tovább az előbb már említett, szentségi módokon is. Gyakran keresnek, néha együtt vacsorázunk, beszámolnak az életük alakulásáról.

Foglalkozom családokkal, akik valamilyen módon kapcsolódnak az egyetemhez. A helyes válaszokat azonban feladata megadni az itt dolgozóknak is. Mindenkinél fontos ott is tanúságot tenni hitéről, ahol ideje legnagyobb részét tölti. Ez lehet közvetlen megvallással, de akár cselekedeteinkkel is: hogy hogyan dolgozunk, hogyan beszélünk egymással, hogyan történnek napi tetteink. Ez ad az egész egyetemnek olyan emberséges arculatot, ami része a teljes Egyház missziós feladatának. Missziós pap vagyok, de Krisztust megmutatni a világnak mindannyiunk feladata.

Tahyné Kovács Ágnes

” *A jog mellett az erkölcsi szempontok is*

A környezetjog szerepét és súlyát sokan talán még ma sem ismerik fel kellőképpen. Ha azonban arra gondolunk, hogy a jog nemcsak a jelenben szolgálja a társadalom életének szabályozását, hanem egyúttal a jövő körvonalait is megfogalmazza, máris eszünkbe juthat: vajon milyen világot hagyományozunk utódainkra? Mekkora felelősséggel tartozunk a következő nemzedékek emberhez méltó életének biztosításáért? A gondolat máris átvezet a jog és az erkölcs – a morál – viszonyához. Tahyné Kovács Ágnes adjunktus ezzel kapcsolatban is kifejti véleményét.

Interjú Elmer István

ITT VÉGEZTEK

Az ön szakterülete a környezetjog, részben a közigazgatási jog. A környezetjog elég széles kört ölel fel.

Különösen a génmódosított szervezetek (GMO) jogi szabályozása foglalkoztat, ebből gyakorlatot is tartok az egyetemen. Még egy témával foglalkozom, amelyet nehéz valamelyik tanszékhez besorolni, ez az etikett és az igazságügyi protokollt öleli fel.

A GMO meglehetősen neuralgikus téma, Magyarország eddig ellenállt a genetikailag manipulált növények termesztésének. Kérem, világítsa meg ennek hazai jogi szabályozását.

A környezetjogon belül azért keltette fel ez a téma az érdeklődésemet, mert úgy látom, nincs kellőképpen feltárva a magyar joganyagban. Kutatási forrásaim is inkább a külföldi szakirodalomra támaszkodtak. A GMO-mentességet ma már az alaptörvény deklarálja, ez azonban kötelezettségekkel is jár. GMO-ügyben ötpárti egyetértés született 2005-ben, amikor a moratóriumot elrendelték. Nem lehet eléggé hangsúlyozni a kormánypártok és ellenzéki pártok közös állásfoglalásának jelentőségét.

Úgy fogalmazott: nincs kellőképpen feltárva – ez azt jelenti, hogy jogilag kevésbé szabályozott?

Szabályozott ugyan, de egyes kérdések még jogi rendezésre szorulnak. Az Európai Unió ide vonatkozó joganyaga jónak tekinthető, részletesen szabályozott, nem egyezik azonban a magyar állásponttal. Magyarország ugyanis ebben a kérdésben nulla toleranciát enged meg. Elvileg az Európai Unió országaiiban szabadföldi gazdálkodásban termesztani lehet GMO-növényeket, de mivel

Magyarországon a GMO-mentesség – mint említettem – szerepel az alaptörvényben, így nálunk nincs rá lehetőség. Az Európai Unió álláspontja köztes helyet foglal el a magyar és az amerikai felfogás között. Az amerikaiak erős nyomást gyakorolnak az EU-ra, az EU pedig presszionálja Magyarországot. Ebben a helyzetben még sikerül tartanunk magunkat.

A téma választásánál kizárólag a szorosan vett jogi szempontok vezették, vagy más megfontolások is?

Szívemhez közel áll az agrárium, az erdővédelem ügye. S hangsúlyozni szeretném:

”világnézeti szempontból is fontos kérdésnek tekintem a teremtett világ védelme kapcsán a GMO-növények termesztésének tilalmát. A keresztény világkép szerint nem engedhető meg az ilyen beavatkozás a természet rendjébe.

Azzal együtt, hogy a jog az elővigyázatosságot, a minél körültekintőbb szabályozást erősíti – számomra morális vetülete is van ennek a kérdésnek. PhD-dolgozatomban – amelynek címe A fenntartható fejlődés a génmódosított szervezetek európai és magyar szabályozásában – külön fejezetet szenteltem az etikai megfontolásoknak. A bioetikai szempontok nem kapnak kellő hangsúlyt a kodifikációs eljárásban. A bioetika kétága közül az orvosi jogilag viszonylag jól kidolgozott – a magzatvédelemre, az eutanáziára gondolok elsősorban –, ehhez képest a környezetjog etikai vonatkozásai kevésbé feltártak, illetve nem jelennek meg markánsan a jogalkotásban. Hivatásomnak érzem az etikai oldal hangsúlyozását. Dolgozatom utolsó fejezetben a GMO megítélését tárgyalom az öt világvallás elvei szerint, legrészletesebben a katolikus álláspont

ITT VÉGEZTEK

alapján. A műhelyvita során ez élénk vitát váltott ki. Egyes jogászok úgy gondolták, az etikai megfontolásoknak nincs közük a joghoz. Hála az alma maternek és néhány „erősebb hangú” professzornak, támogattak abban, hogy erre a kutatásra szükség van, illetve a későbbiekben is folytatni kellene.

A jogi megfontolásokon túlmenően hogyan vélekedik a génmódosított növények termesztéséről?

Dolgozatomban igyekeztem bemutatni az érveket és ellenérveket. A mezőgazdasági sajtóban megjelent publikációktól kezdve az akadémiai megnyilatkozásokig mindkét oldal álláspontját ismertettem. Meg kell jegyezni, akadémiai szinten sincs egyetértés ebben a kérdésben. Állásfoglalás nélkül, de végül is azt sugallom, ellenzem az ilyen jellegű mezőgazdasági termelést. Úgy gondolom – bár sokan hangoztatják, hogy a GMO-növények termesztése számos gazdasági kérdésre és szociális problémára megoldást nyújtana –, az emberiség előrehaladása nem ebbe az irányba mutat. Nem ismerjük a módosított növények hosszú távú hatásait, de rövid távon is negatív hatások jelentkeznek.

Említette, hogy egyes kritikusi szerint az erkölcsi megfontolásoknak nincs közük a jogi megfontolásokhoz. Ön hogyan gondolkodik erről?

Ha párhuzamot kell vonni a jog és az erkölcs között, megállapíthatjuk, hogy mindkettő társadalomszabályozó eszköz. De a hierarchikus rendben a jog alacsonyabb szinten áll az erkölcsnél – nemcsak a vallásos meggyőződés szerint, hanem azért is, mert a jog olyan társadalmi megegyezés, amelynek végrehajtása kényszerrel is elérhető. Az erkölcs – a morális meggyőződés – önkéntes követés, kikényszeríthetősége kevésbé erős, vagy állami kényszerrel egyáltalán nem érhető el.

Ha jól tudom, egyetemi tanulmányait is a Pázmányon végezte. Több mint húsz éve áll kapcsolatban az egyetemmel. Lát-e valami változást ez idő alatt a kar életében?

A jogi kar megindulásakor az első évfolyamhoz tartoztam, előtte egy évig a bölcsészkaron magyar–német szakra jártam. A Kart alapító professzorok többsége még a Pázmány Péter Tudományegyetemen végzett, s az onnan hozott szemléletet örökítették át; biztos alapokat fektettek le, s ez jelentette a garanciáját annak, hogy azóta is sikeres jogászképzés folyik az egyetemen. A végzett hallgatókkal általában elégedettek munkahelyükön. Ez részben annak is köszönhető, hogy másféle élet- és társadalomszemléletet közvetít a kar. A jogászképzés jelenlegi sikerében vitathatatlan azoknak az oktatóknak a szerepe, akik az alapítókkal kezdték meg oktatói tevékenységüket, és a középgenerációhoz tartoznak. Ők ma is példaképeink és mentoraink.

Hogyan emlékezik vissza diákéveire?

Zlinszky János professzor úr az első évfolyam hallgatóit személyes elbeszélgetés alapján választotta ki. A későbbi évfolyamoknál is gyakorlat volt még a személyes meghallgatás, s ezt tartom a legjobb felvételi vizsgamódszernek. A tesztekben sok mindent nem lehet visszaadni, amit az elbeszélgetés során igen. A központi írásbeli miatt a személyesség sajnos kikopott a felvételiből.

” *Sok szeretetet, figyelmet, törődést kaptunk az alapító professzoroktól. Zlinszky professzor úr rendszeresen meghívott minket teadélutánjaira.*

ITT VÉGEZTEK

Az évfolyamot tizenkét csoportra osztotta, s havonta egyszer találkozott velük a dolgozószobájában. Határozott, markáns álláspontot képviselt az egyes kérdéseket illetően, nézeteivel olyan magokat ültetett el az évfolyam lelkébe, amelyek később szárbá szökkentek – legalábbis ezt remélem. A mostani hallgatók szintén elkötelezettek a kar által képviselt értékrend mellett. Vannak, akik azért jelentkeznek ide – annak ellenére, hogy másféle világképet vallanak –, mert a Pázmány a rangsor elejére került. Az elkötelezett keresztények talán kevesebben vannak, de nagyon sok értékes, jólelkű hallgatóval találkozom.

A gimnáziumból mostanában kikerülő diákság fölkészültségében lát-e valami változást?

Gyakorlatvezetőként úgy tapasztalom,

„a mai fiatalok másként tanulnak, másként látják a világot; nem gondolom, hogy ennek alapján kellene megítélni vagy netán elítélni őket; szeretetet, törődést kívánnak.

Tanulási módszerük egészen más. Mi még úgy készültünk, hogy kijegyzeteltük a könyveket, ők jobban szeretik a tesztek. A tanároknak alkalmazkodniuk kell valamelyest a hallgatókhoz, nyilván a hallgatóknak is el kell fogadniuk a korábbi képzési gyakorlatot. Meg kell találnunk a közös utakat, amelyek segítségével el tudunk jutni hozzájuk. Nagyon érdekel, hogyan látják a világ eseményeit, mivel telnek a napjaik? A huszoneves kor az utolsó pillanat a felnőtté válás során, amikor még hatni, segíteni lehet a személyiségfejlődés során. Ez részben szakmai, részben világnézeti szempontot jelent.

Mivel foglalkozik mostanában kutatóként? S az Alkotmánybíróságon milyen feladatot lát el?

Mint említettem, Etikett és igazságügyi protokoll címmel jegyzetet írok, szeretném, ha jövő évben sikerülne kiadni. Közben a GMO-val kapcsolatos fejleményeket folyamatosan figyelemmel kísérem. Az Alkotmánybíróságon 2016 októberében kezdtem meg a munkát tanácsadóként Salamon László bíró úr mellett. Még mindig a tanulás fázisában vagyok, szakmailag igen fölkészült, kedves kollégák társaságában.



” ***Tisztázni kell, kiket tanítunk, s mit akarunk átadni nekik***

Gyorsuló világunkban az egyes nemzedékek élete között jelentős eltérések mutatkoznak. A digitális korosztály tagjai – nevezzük így a mai tizen- és huszoneveseket – egészen más módon bánnak az információkkal, a korábbiaktól eltérő módszerekkel fordulnak a tudás megszerzése felé. A jogi kar tanárai felismerve ezt, keresik azokat az új formákat és eljárásokat, amelyekkel a megalapozott tudás mégis átadható. Erről is beszélt Komáromi László, a jogi kar oktatási dékánhelyettese.

Interjú Elmer István Fotó PPKE ITK VM Stúdió

ITT VÉGEZTEK

Az Ön szűkebb kutatási területe a jog- és alkotmánytörténet. Milyen témával foglalkozik mostanában ezen belül?

Az utóbbi időben a modern kori alkotmánytörténettel foglalkozom, a közvetlen demokrácia történeti alapjait vizsgálom összehasonlító szempontból. Az észak-amerikai, a svájci és a francia gyakorlat áll érdeklődésem homlokterében, de kitekintek a két világháború közötti, úgynevezett új demokráciák közvetlen demokratikus tapasztalataira is, ide értve a weimari Németországot, illetve a bal-



ti államokat. Természetesen a magyar vonatkozásokat sem hagyom figyelmen kívül, igaz, nálunk az első igazi népszavazási törvény 1989-ben született, s ezzel eljutunk a jelenkori tapasztalatokhoz, szabályozáshoz és gyakorlathoz. Most készülő monográfiámban szeretném bemutatni a magyarországi közvetlen demokratikus tapasztalatokat, kitekintve a közép-európai poszt szocialista országokra is.

Az amerikai, svájci és francia gyakorlat összehasonlítása mely kort öleli fel?

A modern közvetlen demokrácia alatt az újkorban megjelent intézményeket szoktuk érteni. Észak-Amerikában a 17. századig nyúlnak vissza a kezdetek, az Újvilágba áthajózó puritánok bizonyos értelemben már közvetlen demokratikus módon igyekeztek felépíteni saját, kisebb közösségeiket. Városi gyűléseken (town-meetingeken) döntöttek a közügyekről. Amikor függetlenedtek az amerikai gyarmatok, alkotmányaikat részben népszavazással (referendummal) fogadták el. Ez a minta hatott a forradalmi Franciaországban. A francia nemzetgyűlés például kimondta, hogy az alkotmányról közvetlen módon kell dönteni. A jakobinus alkotmány 1793-ban részletesebb szabályozást tartalmazott, lehetővé téve a különböző alulról jövő kezdeményezéseket. Ez később eltorzult, Bonaparte Napóleon, majd unokaöccse fölülről kezdeményezett, úgynevezett plebiszitárius rendszert honosított meg Franciaországban, amely a mai napig jellemző. Svájcban Bonaparte Napóleon ugyancsak megpróbálta meghonosítani a fölülről kezdeményezett népszavazást, de ezt megakadályozták a középkorig visszanyúló közvetlen demokratikus gyökerek. Itt a 19. század során mind kantoni, mind szövetségi szinten az alulról jövő népszavazási kezdeményezések váltak uralkodóvá. Ez a példa később visszahatott Amerikára, különösen a nyugati tagállamokra a 19-20. század fordulóján. Ott is több államban törvénybe iktatták a referendumot, az iniciatívát és a visszahívás jogát.

ITT VÉGEZTEK

Az említett jogi intézményrendszer – napjaink tapasztalataira hivatkozva – mennyiben biztosíthatja a demokratikus berendezkedést?

Önmagában nem tudja. Egy svájci alkotmányjogtankönyvben olvastam arról, mi minden szükségeltetik ahhoz, hogy jól működjön a demokrácia. Nem pusztán arról van szó, hogy időről időre választásokat tartunk, vagy hogy közvetlen demokratikus eszközöket teszünk elérhetővé a polgárok számára.

„ **A demokrácia alapvető konszenzust feltételez a közös értékekről. Olyan vitakultúrát kíván, amelynek keretei között a közösség ügyeit a másik iránti tisztelet jegyében beszélhetjük meg. A fiatalabb nemzedékeknek ebbe a politikai kultúrába kell belenőniük.**

Mikor került kapcsolatba az egyetemmel?

A jogi kar megindulásakor rögtön felvételt nyertem az első évfolyamba, és oda jártam 1995 és 2000 között. Humán érdeklődésű voltam, kezdetben a magyar és a történelem szak felé orientálódtam, végül a jogi karra jelentkeztem. A kezdet varázsa átszötte az első éveket. Sok szempontból részesei lehettünk annak, hogyan épül fel az egyetemi rendszer. Zlinszky János professzor úr másodévtől meghívott demonstrátornak a Római Jogi Tanszékre, azzal a nem titkolt szándékkal, hogy utánpótlást szeretne nevelni a kar számára.

Hogyan emlékezik az akkori tanári karra?

Egy nagy generáció indított utunkra minket: Zlinszky professzor mellett Békés Imre professzor a büntetőjogot, Bánrévy Gábor a nemzetközi magánjogot és a nemzetközi gazdasági kapcsolatok jogát oktatta, Péteri Zoltán professzor jogelméletet és államelméletet

tanított. Ugyancsak a kiemelkedő egyéniségek között említendő Varga Csaba, Lábadý Tamás és Jobbágyi Gábor professzor úr. Gáspárdy László polgári eljárásjogot adott elő, Botos Katalin pedig a közgazdaságtanban művelt minket; a sort tovább is folytathatnánk. Két nemzedékkel előttünk járt ez a kiemelkedő szakmai generáció.

„ **Mára sok minden kialakult, ami akkoriban az útkeresés jegyében bontakozott. Az egyetem irányítása – ma már mondhatjuk, zökkenők nélkül – átkerült a jóval fiatalabb nemzedékek kezébe.**

A kezdetektől tudományos pályára készült?

Azzal, hogy bekerültem a demonstrátorok körébe, óhatatlanul ilyen indíttatást kaptam, bár vonzott a gyakorlat is. A diploma megszerzése után, 2000-ben Zlinszky professzor úr többünket meghívott az újonnan induló doktori iskolába. A doktori képzés utolsó évét a Majna-frankfurti Max Planck Intézetben töltöttem, amely kifejezetten jogtörténettel foglalkozik. Ott éreztem rá igazán a tudományos munka ízére.

Beleolvastam, hogyan vélekednek Önről, illetve tanított tárgyairól a hallgatók. Sajátos megjegyzésekkel találkoztam: „Ha valamit tudsz a történelemből, elég ahhoz, hogy átmenj.”

A jogtörténeti kurzusok alapvetően három tárgyat ölelnek fel: római jog, magyar jog- és alkotmánytörténet, illetve egyetemes állam- és jogtörténet. Ezek oktatásánál óhatatlanul építünk – építeni szeretnénk – arra a tudásra, amelyet a hallgató a gimnáziumból hoz magával. A jogtörténet és a köztörténet között fennáll az összefüggés. Abban azonban nem vagyok biztos, hogy az alapos történelmi tudás elegendő az egyetemes jogtörténeti vizsga abszolválásához.

Oktatóként hogyan látja: változott-e az egyetemi polgárok mentalitása?

Az információkhoz, a tananyaghoz, a tudás megszerzéséhez másként áll a mostani generáció, mint a mi időnkben. Az 1990-es évek után születettek számára természetes az okostelefon és a különféle számítógépes eszközök, közösségi médiumok használata. Egy tankönyv anyagának az elejétől a végéig való következetes feldolgozása nekünk még többé-kevésbé természetes volt, a mostani nemzedékekre ez kevésbé jellemző. Figyelmük vibrál, részeket ragadnak meg. Ez összefügg azzal, hogy az elektronikus információforrásokon keresztül rengeteg impulzus éri őket – ahogy persze minket is –, s óhatatlanul felszínesebbé válnak; az ismeretek megszerzésében nem lineárisan haladnak, hanem arra figyelnek, ami éppen felkelti érdeklődésüket.

Keresik azokat a formákat, hogyan lehet ilyen körülmények között rendszerezett tudást átadni?

Arra keressük a választ, hogyan tudjuk még inkább ráirányítani figyelmüket a kulcsfontosságú kérdésekre. Hogyan lehet a tananyag leglényegesebb részeit kiemelni. Hogyan helyezhetjük bele ezeket az egész rendszerbe.

” Szeretnénk egy olyan módszertani szemináriumot elindítani az oktatók számára, ahol pedagógiai szakember segítségével, aki jól ismeri a mostani generációt, reflektálnánk erre a helyzetre.

Tisztázni kell, kiket tanítunk, s mi az, amit biztosan át akarunk adni nekik. Ez örökzöld kérdés a jogtudomány terén is: pusztán ismereteket kívánunk-e közvetíteni, még ha szép rendszerbe foglalva is, vagy értékeket, jogászai problémamegoldó

képességet, a jogrendhez való kritikus hozzáállás képességét is akár, azzal együtt, hogy a fennálló törvények iránti lojalitás a jogász hivatás része. Tisztáznunk kellene továbbá, milyen módszerekkel célravezető átadni a tudást. Milyen eszközeink vannak ehhez, miként lehet az elektronikus világhálót, az internetet még inkább felhasználni ehhez.

Mostanában milyen tudományos munkán dolgozik?

Szeretném befejezni az angol nyelvű monográfiát a magyar közvetlen demokrácia elmúlt huszonöt évéről, összehasonlítva a környékbeli posztoszocialista országok tapasztalataival. Jelentős részét megírtam egy svájci ösztöndíjas tartózkodásom alatt 2013–14-ben, ezt kellene véglegesítenem. Közben szervezem a módszertani szemináriumot, s ebből, remélem, olyan útmutató vagy kézikönyv születik, amelyet haszonnal forgathatnak majd a kollégák

TOVÁBBKÉPZÉSEK



Napjainkban egyre nagyobb az igény speciális szakmai ismeretekkel rendelkező, egy-egy kiemelt területre szakosodott jogász vagy igazgatási szakember iránt. Ennek a piaci elvárásnak igyekszik megfelelni a Deák Ferenc Intézet, mely 2000 óta szervezi a diplomával rendelkező, továbbtanulni vagy szakosodni vágyók szakirányú továbbképzését. Fontos változás, hogy 2015. szeptember 1-től a mesterfokozatot eredményező jogászképzésre épülő szakirányú továbbképzésben oklevelet szerzettek LL. M. cím használatára jogosultak.

A képzéseken a kar saját oktatói mellett a jogalkalmazás speciális területének elismert szaktekintélyei is előadnak, akiknek tudása és szakmai tapasztalata garancia arra, hogy az egyetem olyan jogászokat képez, akiknek munkája által a jog nem csupán a társadalom kiszolgálójává, hanem az értékek közvetítőjévé is válik.

A költségtérítés mérséklése érdekében a kar vezetése ösztöndíjakat hozott létre. Eszerint azok a hallgatók, akik jogosultak a „Pázmány Öregdiák Ösztöndíj”, a „Pályakezdő Családi Ösztöndíj”, a „Kisgyermekes Ösztöndíj” vagy a „Nagycsaládos Posztgraduális Ösztöndíj” valamelyikére, a mintatanterv szerinti utolsó félévben visszaigényelhetik a mintatantervben meghatározott képzési időre megfizetett önköltség 10 vagy 20%-át azon félévek vonatkozásában, amelyekben a kedvezményre jogosító körülmények fennálltak.



TOVÁBBKÉPZÉSEK

Képzések jogászoknak

- ▶ Agrárjogi és vidékfejlesztési szakjogász
- ▶ Angol jogi szakfordítói szakjogász
- ▶ Európa-jogi szakjogász (angol nyelven)
- ▶ Fiatalokorúak ügyeinek szakjogásza
- ▶ Gazdasági büntetőjogi szakjogász
- ▶ Ingatlanforgalmi szakjogász
- ▶ Innováció- és szellemi tulajdonvédelmi szakjogász képzés
- ▶ Környezetvédelmi szakjogász
- ▶ Közbeszerzési szakjogász
- ▶ Közzszolgálati szabályozási és kodifikációs szakjogász
- ▶ Kriminálisztikai szakjogász
- ▶ Médiajogi szakjogász
- ▶ Sportjogi szakjogász
- ▶ Szabályozott iparági szakjogász
- ▶ Társasági jogi és cégjogi szakjogász
- ▶ Tőkepiaci és bank szakjogász
- ▶ Uniós perjogi szakjogász képzés (angol nyelven)
- ▶ Versenyjogi szakjogász

Képzések nem jogászoknak

- ▶ Agrár és vidékfejlesztési igazgatási szakember
- ▶ Angol jogi szakfordító
- ▶ Innováció- és szellemi tulajdonvédelmi szakember képzés
- ▶ Jogi szakokleveles gazdasági szakember
- ▶ Jogi szakokleveles környezetvédelmi szakember
- ▶ Jogi szakokleveles közbeszerzési szakreferens
- ▶ Jogi szakokleveles kultúraszervező menedzser
- ▶ Jogi szakokleveles orvos és egészségügyi szakember
- ▶ Jogi szakokleveles sportszakember
- ▶ Jogi szakokleveles szabályozott iparági szakember
- ▶ Kriminálisztikai szakokleveles rendvédelmi szakember

DIPLOMÁS PÁLYAKÖVETŐ RENDSZER – MIT ÜZENNEK AZ EGYKORI HALLGATÓK



A Diplomás Pályakövető Rendszer (DPR) célkitűzése egy olyan központi nyomonkövetési rendszer kiépítése, amely az intézmény egykori, illetve jelenlegi hallgatóiról szolgáltat elsősorban munkaerőpiaci szempontból releváns információkat. A beérkező információk segítik a jelentkezőket a tájékozódásban, másrészt az intézmény számára is fontos visszacsatolást jelentenek.

A Diplomás Pályakövető Rendszer felmérései segítségével megismerhetjük többek között egykori és jelenlegi hallgatóink:

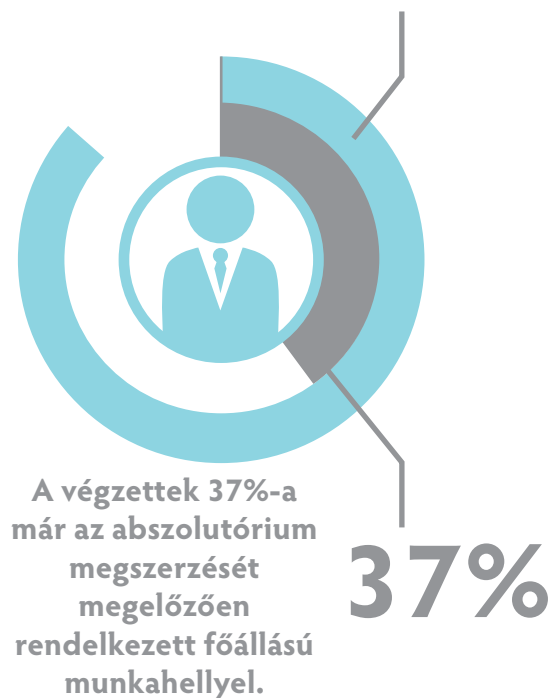
- ▶ társadalmi háttérét,
- ▶ elhelyezkedési stratégiáit, munkaerőpiaci életútját,
- ▶ részletes munkaerőpiaci jellemzőit, valamint munkaerőpiaci várakozásait,
- ▶ képzéssel, intézményünkkel való elégedettségét,
- ▶ nemzetközi mobilitási tapasztalatait.

A projekt kutatási jelentéseit a www.dpr.ppke.hu címen érheti el.

Munkaerőpiaci mutatók

Egyetemmel kapcsolatos elégedettség

A 3-5 éve végzettek 85%-a a szakterületén belül helyezkedett el. **85%**



(Forrás: 2016. évi Végzettek felmérés; Elemszám: 146, 305)

„Ha visszamehetnék az időben, újra a Pázmányra jelentkeznék.”

85%



(Forrás: Frissdiplomás felmérés 2016; Elemszám: 112)



Információs Technológiai és Bionikai Kar

FIDES ET RATIO



DÉKÁNI KÖSZÖNTŐ



Dr. IVÁN Kristóf

dékán

Kedves Öregdiákunk!

Szeretettel köszöntelek az Információs Technológiai és Bionikai Kart bemutató és az elmúlt évek eseményeit és eredményeit összegző oldalakon.

A kiadványban az eddig eltelt időszakunkat foglaljuk össze az oktatás, kutatás, tehetséggondozás és a hallgatói élet fejlesztésében elért sikereinket bemutatva. Karunk működésében továbbra is az oktatás-kutatás szinergiáját valósítja meg az információs technológia és a bionika területén egy barátságos és kiemelkedő oktatói és diákközösséggel.

Büszkék vagyunk eddig elért eredményeinkre, amihez jelentősen hozzájárultak volt és jelenlegi diákjaink, hallgatóink is. A kar sikerességeként értékeljük azt is, hogy hallgatóinkat jól fel tudjuk készíteni az előttük álló kihívásokkal és változásokkal teli életre, amelyben – már öregdiákként – jól helyt tudnak állni. Öregdiákjaink sikerei különleges büszkeséggel töltenek el minket, és jó visszajelzést tudnak adni karunk működéséről.

Felhívom a figyelmedet a számotokra is érdekes rendezvényeinkre és karunk támogatásának különböző lehetőségeire, amelyeken keresztül jobban megismerheted a mindennapi feladatainkat, vissza tudsz kapcsolódni és hozzájárulni további fejlődésünkhöz.

További közös sikereink eléréséhez várjuk segítő, támogató öregdiákjaink jelentkezését.



Az egyetem legfiatalabb karaként az Információs Technológiai és Bionikai Kar alapítása óta törekszik arra, hogy az információtechnológiát és az élettudományokat egyedülállóan ötvöző kutatási, oktatási és technológiai központtá váljon, ahol a jövő tudományterületeinek és iparágainak mérnökeit képezzük.

A kar alapító dékánja, Roska Tamás professzor és az általa meghívott akadémikusok, hazai, illetve nemzetközi kutatók együtt tették le a kar szellemi alapjait, melyhez csatlakoztak további kiváló kutatók és oktatók, és végül együtt formálták a kar első sikeres 15 évét egészen Roska Tamás 2014. júniusi hirtelen távozásáig. A kar kutató-oktató közössége számára fájó volt hiánya, de a gyász és az útkeresés időszakából Nyékyné Gaizler Judit prodékán asszony és Szolgay Péter prodékán úr irányítása alatt megerősödve 2016 szeptemberétől az egyetem és a kar értékei és szellemisége iránt elkötelezett személyek vállaltak vezetői szolgálatot, részben azon korábbi posztdoktorok közül (Iván Kristóf, Karacs Kristóf, Cserey György), akik már a kar alapításától kísérték és támogatták a kar fejlődését.

Ugyanakkor a szellemi értékek és a kiválóság megőrzése önmagában sem könnyű feladat, amit nehezít, hogy egyidejűleg kell azt megvalósítani az oktatás, kutatás és fejlesztés, innováció, tehetséggondozás, tudománynépszerűsítés területén úgy, hogy egyúttal a kar működéséhez szükséges forrásokat is biztosítani kell.

A kar oktatói, kutatói és minden munkatársa a fenti célok mentén azon dolgozik, hogy – folyamatosan reagálva a hazai és nemzetközi tudományos és oktatási környezet változásaira és elvárásaira – a kar beteljesítse a küldetését. Ebben támogatást remélünk az elmúlt 16 évben végzett hallgatóinktól is, hiszen az ő kötődésük a karhoz tanulmányaik befejezése után is felbonthatatlan.

A felvételi és kiválósági számok tükrében



A kar jövőképét alapvetően két terület fejlődése határozza meg: az információs technológia és egy új terület, a bionika. Az ITK mindkét irányzattal kapcsolatos elképzelései az egyetem szemléletéből (korszerűség, multidiszciplinaritás, etikai elkötelezettség), illetve a kar egyedi adottságaiból fakadnak.

A kar célja, hogy fiatal diplomásaink sikeresek legyenek a 21. században, ehhez

- ▶ újszerű, mély, multidiszciplináris alapképzés szükséges, valamint
- ▶ az információtechnika és bionika hatékony alkalmazását is igénylő elméleti képzés,
- ▶ az időtálló elméleti alapokra fektetett, a legújabb technológiákat is bemutató szaktárgyi képzés és
- ▶ a kezdeti időszaktól folyó, készségszintű ismereteket adó gyakorlati képzés.

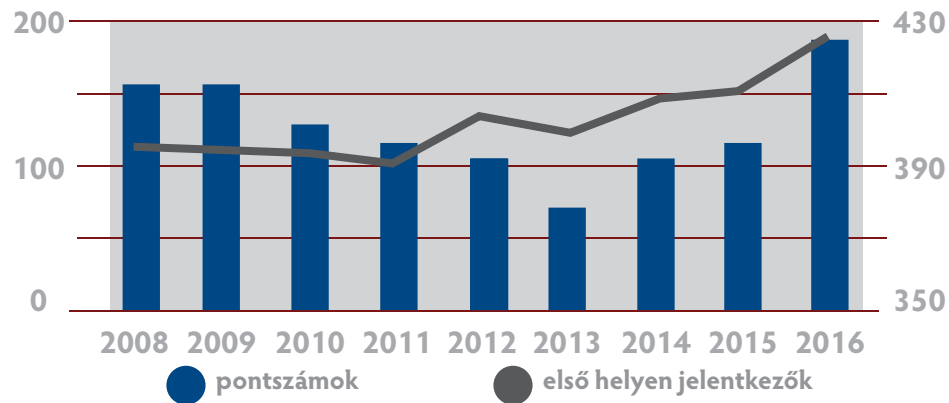
Ezzel párhuzamosan fontosnak tartjuk hallgatóink etikai és morális felelősségének kialakítását és fejlesztését. Kiemelt figyelmet fordítunk a személyes figyelmet is magában foglaló, egyénre szabott tehetséggondozásra, amit az alacsonyabb hallgatói létszám mellett hatékonyan tudunk megvalósítani.

A kar az utóbbi években nagy hangsúlyt fordított a beiskolázási programjára, aminek az eredményét tükrözi a jelentkező hallgatók számának, és ezáltal a felvételi pontszámnak az emelkedése:

- ▶ A molekuláris bionika mérnöki BSc-szakunkon a jelentkezők száma és a felvételi pontszám évek óta fokozatosan emelkedik. 2013–2016 között így alakultak a pontszámok: 380-395-398-421. A felvettek létszáma: 87-97-91-103. 2016-ban nagyobb mértékű pontszámemelkedés mellett jelentősen több hallgatót

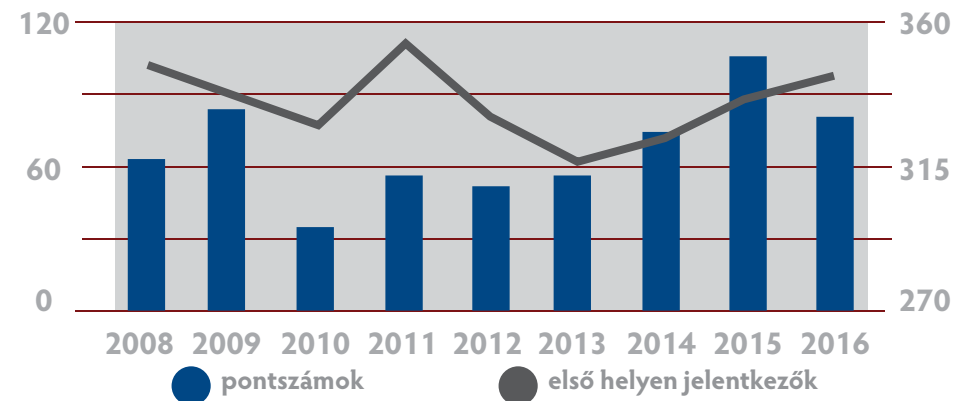
KARI ÉLET

tudtunk felvenni. (Összes jelentkezők: 271-320-341-410; első helyen jelentkezők: 115-139-147-185.) Lényeges, hogy nagyobb mértékű jelentkezési összlétszám mellett az első helyen jelentkezők száma is hasonló mértékben növekszik. Ez a képzés egyre növekvő ismertségét és népszerűségét támasztja alá.



Molekuláris bionika mérnöki BSc-képzésre első helyen jelentkezők számának, illetve ponthatárának változása 2013 és 2016 között (Forrás: felvi.hu)

- Beiskolázási programjaink hatására a mérnökinformatikus BSc-képzésünk felvételi adatainak hosszabb stagnálása után az elmúlt időszakban pozitív elmozdulás történt. 2013–2016 között mind az első helyen jelentkezők számában, mind az összes jelentkezők számában kismértékű emelkedés mutatkozik, ami mindenképpen pozitív az országos tendenciát figyelembe véve. (Összes jelentkezők: 362-363-435-440; első helyen jelentkezők: 60-69-83-92). 2013–2016 között így alakultak a felvételi pontszámok: 312-326-347-330. Mindeközben a felvettek létszáma: 44-61-69-87.



Mérnökinformatikus BSc-képzésre első helyen jelentkezők számának, illetve ponthatárának változása 2013 és 2016 között (Forrás: felvi.hu)

A 2016. november végén megjelent Heti Válasz Felsőoktatási rangsorában mind az informatika, mind a műszaki képzés esetén az ITK első helyen szerepelt. Az előkelő helyezés Szolgay Péter prodékán úr vezetésével elért eredményeinknek köszönhető. Novemberben a HVG gondozásában is megjelent a Diploma Rangsor, amely ugyanazokon az Oktatási Hivatal által közzétett adatokon alapszik, de más módszertan szerint rangsorolja az intézményeket. Itt az ITK a műszaki képzésterületen 7. a 38-ból (2015-ben 2. a 32-ből, 2016-ban 3. a 40-ből), az informatika képzésterületen 6. helyet foglalja el a 24-ből (2015-ben 3. a 10-ből, 2016-ban 5. a 24-ből). Az itt alkalmazott számítási módszertan a nagyobb létszámú intézményeknek kedvez, ugyanakkor arra ettől függetlenül rámutat, hogy a hallgatók kiválósága alapján az ITK az élmezőnyhöz tartozik: a felvettek pontátlaga alapján, a műszaki képzésterületen 1., illetve az informatika képzésterületen 4. helyen vagyunk.



A kar hagyományosan a tehetséggondozásra, és így a TDK-munkára is nagy hangsúlyt fektet, a hallgatók korai bevonása a kutatásba megalapozza a mester- és doktori képzés minőségi utánpótlását, motivációt ad a szakmai elmélyedésre, valamint megmutatja a tehetségek számára a tudományos horizont spektrumát.

Hallgatóink OTDK-eredményei egészen kimagaslóak, a legutóbbi XXXII. OTDK-n 6 első helyezést hoztak el a Műszaki, illetve Informatikai Tudományi Szekcióból.



OTDK száma	Év	Bemutatott pályamunkák száma (csak szám adható meg)	I., II., III. helyezettek száma	Különdíjak száma összesen
XXXIII.	2017	23	9	5
XXXII.	2015	23	8	7
XXXI.	2013	26	11	6
XXX.	2011	18	13	3

A kar a tehetséggondozást nem csak saját hallgatói esetén tartja kiemelten fontosnak. Az elmúlt időszakban tehetséggondozó táborokat (Codecamp, Robotika tábor) és különböző izgalmas versenyeket (BeeSmarter, Programozz környezettudatosan!, Bionikai Akadályverseny) szerveztünk középiskolásoknak, mellyel az informatika, illetve a bionika mellett karunkat is népszerűsítettük.



A kar sajátos működésének egyik legfontosabb eleme a hazai és nemzetközi körökben is elismert doktori iskola, melyet Roska Tamás azzal a céllal hozott létre, hogy Magyarországon legyen egy olyan doktori iskola, ahol organikus egységre léphet a műszaki és természettudományok művelése. Alapító dékánunk már nem érthette meg a doktori iskola 15 éves fennállásának a 2017/18-as tanévben sorra kerülő megünneplését – az ő emléke előtt tisztelgünk azzal, hogy felvette a doktori iskola 2015 júniusában Roska Tamás nevét.

A doktori iskola gondolata természetesen nem csak egy ember álma volt. A Roska Tamás vezetésével létrejött szellemi műhely képezi a doktori iskola alapját, ahol a műszaki és természettudományok neves képviselői köteleződtek el a multidiszciplinaritás jegyében. Törzstagjaink között tudhatjuk Csurgay Árpád, Freund Tamás és Hámori József akadémikusokat, Pongor Sándort, az MTA külső tagját, az MTA doktoraiként köztünk munkálkodó törzstagjaink mind egy-egy tudományterület nemzetközileg is elismert és magasra értékelt, meghatározó tudósai.

A megújulás képességét mutatja, hogy ismét bővült a doktori iskolában művelhető tudományos programjaink száma, 2016-tól már 5 program közül választhatnak az ide jelentkező tudósjelöltek:

1. sz. program: Bionika, bioinspirált hullámszámítógépek, neuromorf modellek (Dr. Freund Tamás, Dr. Karmos György, Dr. Liposits Zsolt, Dr. Pongor Sándor)
2. sz. program: Kilo-processzoros chipekre épülő számítástechnika, érzékelő és mozgató analogikai számítógépek, virtuális celluláris számítógépek (Dr. Szolgay Péter)
3. sz. program: Az elektronikai és optikai eszközök megvalósíthatósága, molekuláris és nanotechnológiák, nanoarchitektúrák, nanobionika diagnosztikai és terápiás eszközei (Dr. Csurgay Árpád)

4. sz. program: Humán nyelvtechnológiák, mesterséges értés, kommunikáció
(Dr. Prószék Gábor, Dr. Friedler Ferenc, Dr. Kolumbán Géza)

5. sz. program: Gépjármű fedélzeti navigációs rendszerek kutatása (Dr. Rekeczky Csaba, Dr. Cserey György, Dr. Szolgay Péter, Dr. Zarándy Ákos)

Az ötödik program érdekessége, hogy nemcsak az olaszországi Torinói Műszaki Egyetemmel közösen kibocsátott fokozatra, úgynevezett kettős fokozatszerzésre nyújt az ide jelentkezőknek lehetőséget, hanem jó példa az utóbbi időben kihívásként jelentkező 'duális képzés' legmagasabb szintű megvalósulására: az itt kutató doktoranduszok ipari környezetben végezhetik el kísérleteiket, próbálhatják ki újításait.

Doktori képzésünk iránt töretlen az érdeklődés. A felvételre jelentkezők mintegy fele a karon végzi el mesterszakos tanulmányait. Ebben a nagyon magas számarányban különösen jól mérhető a karon kibontakozó, képzéseken átívelő alkotóműhelyek megtartó ereje.

A 2002 óta eltelt 15 év a számok tükrében:

- ▶ 2002 óta 179 hallgatót vettünk fel doktori képzésre:
- ▶ közülük 103 fő abszolált,
- ▶ 75 fő szerzett fokozatot,
- ▶ 20 fős a doktorjelölti csapatunk,
- ▶ 45 fő tartozik jelenleg doktoranduszaink közé.



A doktori iskola vezetője Szolgay Péter, oktatói kara 14 törzstagból és 66 oktatóból áll, közülük 51 fő témakiíró, 30 fő témavezető. A doktori képzés megtartó erejét mutatja, hogy a felvett hallgatók mindössze 25-27%-át veszítjük el az első években, és kijelenthető, hogy aki abszolált, az előbb-utóbb fokozatot is szerez, és annak ellenére, hogy a követelményeink magasabbak néhány nagy magyar egyetem követelményeinél (két nemzetközi folyóirat-publikációt kérünk), az elmúlt években évente 5–6 doktoranduszunk szerzett fokozatot.



Célok és eredmények a kutatás- fejlesztés és innováció területén



A kar célja, hogy kiválósági alapon létrejött, originális alapkutatói célkitűzésekkel rendelkező kutatócsoportjaink legyenek, amelyek tovább növelik hazai vezető pozíciókat és nemzetközi ismertségünket a bionika, a szenzorközel és nem-konvencionális számítások (analogikai/párhuzamos számítások és bizonyos alkalmazásai, például képelemzés), illetve a nyelvtechnológiai területén. Szeretnénk Kelet-Közép-Európa vezető bionikai oktató-kutató központját kialakítani a Semmelweis Egyetemen közösen, az érintett vállalatok bevonásával, több akadémiai kutatóhellyel együttműködve.

Mindezekre építve partnereinkkel olyan alkalmazott kutatásokat folytatunk, amelyek a társadalom számára értéket teremtenek, és ehhez támogatjuk a technológiákhoz start-up vállalkozások indítását.

Az ITK-n kutatókarhoz méltó módon törekszünk arra, hogy erőforrásainkat kis létszámunk ellenére, kutató-oktató egyetemi életmóddal az új mérnöki technológiák, módszerek és az ehhez csatlakozó alap kutatás által új ismeretek megszerzésére koncentráljunk. Művelt kutatási területeink az információs technológia, a villamos-mérnöki és a biológiai tudományok, melyeket kiegészítenek a doktori iskola által művelt új, nemzetközi tudományos irányok: a bio-inspirált információtechnika és bionika, valamint gyökeresen új érzékelőszámítógép-elvek; a molekuláris és nanométerű számítástechnika, valamint az elektronika és optika megvalósíthatósági kérdései; valamint a humán és mesterséges nyelvtechnológiák, mesterséges értés és távjelentés.

A karon folytatott tudományos tevékenység a Jedlik Ányos Laboratóriumban folyik, amely a kar önálló egysége. Célunk, hogy hidakat építsünk az élvonalbeli kutatás, az egyetemi oktatás és a technológiatranszfer területei között, beleértve a versenyképes kutatás-fejlesztési projektek végzését, megteremtve a napi

munkakapcsolatot kutató oktatók és hallgatók között, egy olyan szervezetben, ahol a tanulás és az innováció harmonikusan összekapcsolódik, néhány vezető kutatólaboratórium és csúcstechnológias vállalat támogatásával, itthoniakkal és külföldiekkel egyaránt.

A kar nagyszámú, partnerségben elnyert pályázata széles körű kapcsolatrendszerének is köszönhető, ennek másik hozadéka a külföldi gyakorlóhelyek biztosítása a hallgatók szakmai gyakorlatához, valamint közös képzési programok indítása mester- és doktori képzési szinten.

A kar kutatási tevékenységei mellett az iparral történő hatékony és innovatív együttműködését is kiemelten kezeli. A technológiai transzfert segíti a Notre Dame-i egyetem ESTEEM programjában történő részvétel, mely által hallgatóink egy-egy műszaki innováció eredményének üzleti aspektusait és piacra vitelét tanulják meg. Az elmúlt években a Jedlik Laborban működő kutatócsoportok projektjeikhez számos hazai kutatási forrást elnyertek (MTA kutatócsoport – Prószykó Gábor nyelvtechnológiai kutatócsoportja; OTKA – Szederkényi Gábor kutatócsoportja, Gáspári Zoltán kutatócsoportja, Pongor Sándor kutatócsoportja, Gyöngy Miklós kutatásai), illetve a kutatócsoportok tagjai az elmúlt években is több elismerésben részesültek (Bolyai János Kutatói Ösztöndíj – Reguly István, Gáspári Zoltán, Horváth András).



Együttműködések

A Kar az utóbbi években is nagy számba nyújtott be pályázatokat (az elmúlt három évben több mint hatvan pályázatot) annak érdekében, hogy az oktatási alaptevékenysége mellett a kutatás-fejlesztési és tehetséggondozási tevékenységéhez is megteremtse a forrásokat.

Ezek közül a legjelentősebbek az alábbiak:

- ▶ A Kar több kutatócsoporttal részt vesz a KTIA_NAP_13-1-2013 (Nemzeti Agykutatói Program) projektben, amelynek célja az agykutatás terén végzett K+F tevékenységek támogatása, amelyek hozzájárulnak Magyarország helyzetének megerősítéséhez az európai, valamint világszínvonalú agykutatásokban.
- ▶ A Kar konzorciumban a Semmelweis Egyetemmel, a BME-vel és a Mediso Kft-vel, részt vesz egy VKSZ-14-1-2015 (K+F Versenyképességi és Kiválósági Szerződések) pályázatban, ahol feladatai egy olyan prototípus készülék elkészítéséhez kapcsolódnak, amely jelentősen hozzájárul majd az összetett agyi funkciók és keringési folyamatok időbeli tanulmányozásához, valamint neurológiai és daganatos megbetegedések korai felismeréséhez, hatékony terápiás módszerek fejlesztéséhez.
- ▶ Az Egyetem, és vele együtt a Kar, 2017-től is megkapta a Kiemelt egyetemi minősítést és forrást, melyet az a felsőoktatási intézmény kaphat meg, amely több tudományterületen olyan képzési és kutatási kapacitásokkal, tudományos



eredményekkel rendelkezik, amelyekre alapozva az intézmény a nemzetstratégiai célok megvalósításában jelentős szerepet tölt be és a nemzetközi felsőoktatási rangsorokban jelentős előrelépésre képes, továbbá amelynek a nemzetközi hallgatói mobilitásban való részvétele kiemelkedő.

- ▶ A kar esztergomi telephelyén két jól felszerelt laboratórium (Mikrofluidika, Elektronika/Robotika) fog működni a GINOP 2.2.1-15 pályázati forrásból. Ennek kivitelezése 2016 szeptemberében megkezdődött, ahol gyártást támogató (kooperatív robotika, hibadiagnosztika stb.) és mikrofluidikai diagnosztikai (részecske analitika, akusztóforézis stb.) kutatás-fejlesztéseket végzünk, MSc- és PhD-hallgatók bevonásával.
- ▶ A kar az Info-Bionikai Egyesülettel közösen elnyert egy EFOP 3.4.4-16 „Pályaorientáció, valamint a matematikai, természettudományos, informatikai, műszaki szakok népszerűsítése a felsőoktatásban” pályázatot, melyben a kiírásnak megfelelően szisztematikusan összerendezzük a középiskolai célcsoportú tevékenységeinket. A pályázatban vállalt tevékenységeket nagy részben a budapesti, kis részben az esztergomi telephelyen fogjuk megvalósítani 2017. szeptember és 2019. augusztus között.
- ▶ Az ELTE és a BME Informatikai karaival együttműködve karunk elnyert egy EFOP 3.6.2-16 „Tematikus kutatási hálózati együttműködések” pályázatot, a kar nemzetközi és hazai kapcsolatainak erősítésére. A pályázat keretében a három budapesti informatikai kar vidéki telephelyeit fejlesztené tovább, és ezzel az informatikai kutatásba bevonná Szombathelyet (ELTE), Balatonfüredet (BME) és Esztergomot (PPKE). A pályázat révén karunk 2017. szeptember és 2020. augusztus között számos nemzetközi konferenciát szervezne Esztergomban, és doktoranduszaink, kutatóink külföldi útjai is megsza-
porodnának, a BTK esztergomi régészeti csoportjával is együttműködünk.

- ▶ Az ELTE-vel, a Debreceni Egyetemmel és a Szegedi Tudományegyetemmel közös EFOP-3.6.3–VEKOP-16 „Felsőoktatási hallgatók tudományos műhelyeinek és programjainak támogatása” pályázatunkban azokat a tehetséggondozó tevékenységeket integráltuk, amelyek a kutatói utánpótlás mennyiségi és minőségi fejlesztését támogatják. A pályázat révén karunk 2017. szeptember és 2020. augusztus között részesül fejlesztési forrásokból.
- ▶ A kar az EFOP 4.2.1-16 „Felsőoktatási infrastruktúra fejlesztése” pályázat keretében is támogatást kap az esztergomi telephelyen működő Kutatóház továbbfejlesztésére, melynek keretében egy modern mikroszkóp és mintaelőkészítő labor kialakítását, doktoranduszi szobák létrehozását és az esztergomi IT infrastruktúra-fejlesztését valósítjuk meg 2018. március és 2019. augusztus 31. között.



A karon, felismerve a társadalmi kapcsolatok, a belső- és külső kommunikáció, valamint a marketing fontosságát, az elmúlt időszakban több rendezvényt is elindítottunk. Ez olyannyira jól sikerült, hogy évente több mint száz rendezvényt tartunk a korábbi 25-30 helyett. A PR és rendezvényszervezésre a kar külön munkacsoportot hozott létre, ahol a PR szakreferens munkatársak mellett a hallgatók is aktívan segítik a kapcsolódó feladatok ellátását.

Példaként néhány nagyobb rendezvényünk a közelmúltból:

- 2016 után ismét karunkon került megrendezésre a **Falling Walls Lab Budapest 2017**, a berlini kezdeményezésű innovációs verseny magyarországi előválogatója. Előzetesen 25 jelentkezés érkezett

különböző tudományterületekről és az ország egész területéről, ebből 15 versenyző lett kiválasztva, akik közül 14 állt színpadra a délután folyamán. A verseny során az előadóknak három perc állt rendelkezésre, hogy angol nyelven bemutassák innovatív ötleteiket, kutatási projektjeiket, szociális kezdeményezéseiket a hét, szakterületük neves hazai képviselője előtt, akik az előadást követő két percben feltehetik kérdéseiket. Az első három díjazott kvalifikálta magát a november 8-i berlini döntőre, ahol száz Lab-nyertes mutathatja be munkáját. A versenyt Mrs. Lieselore Cyrus, a budapesti Német Nagykövetség ügyvivője nyitotta meg.



- ▶ 2017 márciusában második alkalommal volt **Öregdiák-találkozó** az aulában. A találkozóra most nemcsak az egykori, hanem a jelenlegi hallgatókat is hívtuk. Reményünk, hogy így kapcsolatok alakulhatnak ki a mostani és a régi hallgatók között. A program 16 órától 21 óráig tartott kooperációs játékkal, kvízzel, networkinggel, cateringgel, kerekasztal-beszélgetéssel. Az eseményre 102 előzetes regisztráció érkezett, végül 93 egykori és jelenlegi hallgatónk vett részt rajta. Az évente megrendezésre kerülő találkozóra ezen sorokkal is hívjuk és várjuk minden öregdiákunkat.
- ▶ Az Info-Bionikai Egyesület és a Technológia Transzfer Iroda támogatásával 2016. november végén második alkalommal rendeztük meg a **Bionika Napot**. A kar bionikai oktatásában részt vevő tanárok és hallgatók találkozhattak a bionika releváns cégeinek képviselőivel. A rendezvényen tíz sikeres bionikai cég volt jelen. A cégeket képviselő vezetőket a rendezvény hivatalos programja előtt dékán úr fogadta egy rövid megbeszélésre, ahol az esetleges együttműködések szorosabbra fűzéséről volt szó. Nagy számban (száz fő) jelentek meg hallgatók is, és a visszajelzéseik alapján többségük számára hasznos volt a rendezvény. A III. Bionika Nap 2017 novemberében lesz.

Hallgatói élet – a hallgatói közösség összetartó ereje



Az Animátor Közösség (AK) 2008-ban alakult meg azzal a céllal, hogy segítsen a gólyáknak beilleszkedni az egyetemi környezetbe. Számtalan rendezvényt szerveznek elsősorban az elsőévesek számára, amellyel erősítik a tanulócsoportok és az évfolyam összekovácsolódását. Azonban nemcsak a közösségi életből veszik ki a részüket, hanem segítenek a tanulmányi kérdésekben, sőt konkrét tantárgyi kérdésekkel is nyugodtan fordulhatnak hozzájuk a gólyák.

A Gólyanapok augusztus végén, Budapesten kerülnek megrendezésre, itt találkoznak először egymással és az egyetemi közösséggel is az elsőévesek. Az ötnapos, játékos csapatépítő verseny strandolással, városnézéssel, beiratkozó nappal egészül ki. Az októberi Gólyahétvégén a már

összeszokott tanulócsoportok mérhetik össze újra leleményességüket Csobánkán. A szintén ötnapos Gólyatábor – más egyetemektől eltérően – nálunk év végén kerül megrendezésre, hogy az elsőévesek aktívan pihenhessék ki a vizsgaidőszak fáradalmait a Velencei-tó partján.

A tavaszi félév elején Animátor Képzésre jelentkezhetnek az egyetem hallgatói, ahol bevezetjük őket közösségünk alapszabályaiba, valamint a közösségi élet szervezéséhez szükséges tudást sajátíthatják el elméleti és gyakorlati feladatokon keresztül. A képzés öt egész estés alkalomból és egy hétvégéből áll. Az év során egyetemi rendezvényeket is szervezünk, amelyek az egész egyetemi hallgatóságot



megmozgatják. A változatos rendezvények közül néhány: IrZen (Irodalmi és zenei est), π nemzetközi napja, Lan-party, Túrázás, Pázmány napi akadályverseny, Táncház, Jótékonyági sütívásár.

Az egyetemen a hallgatói érdekek képviseletére Hallgatói Önkormányzat (HÖK) működik, mely tevékeny módon biztosítja a hallgatók számára az egyetemi életbe való bekapcsolódást. Szerteágazó tevékenységük magában foglalja az ITK-n folyó oktatási és kutatási tevékenységet közvetítő középiskolai marketing sikeres lebonyolítását (Kutatók éjszakája, decemberi és januári Nyílt napok, Lányok Napja) és a TDK-hoz kapcsolódó információk közvetítését, rendezvények (például a kari TDK) lebonyolítását. Emellett céljuk, hogy az egész hallgatóság számára kulturális programokat, kikapcsolódási lehetőségeket nyújtsanak olyan programok keretében, mint a szabadtéri szalonnasütés, π -knik, sportnap, kari gólyabál, farsangi bál, 2017-ben pedig a második alkalmas dunai hajós buli. Az Offline Day című rendezvény nagy népszerűségnek örvend – nemcsak a hallgatók körében: a meghívott és megjelent cégek között volt a Microsoft, a Bosch, a Morgan Stanley, a T-Systems, az Innomed, a MindTech. A Microsoft, a Bosch Hungary és a Morgan Stanley kiemelt partnerként pénzügyi adománnyal, az Info-Bionikai Egyesületen keresztül támogatta a rendezvényt.



” *A számok is okozhatnak örömet*

A gazdasági területre általában akkor irányul figyelem egy-egy intézmény életében, amikor meg kell küzdeni valamilyen pénzügyi nehézséggel. A gazdasági irányítás egyébként a háttérben, szinte észrevétlenül működik, s ez a bizonyítéka annak, hogy az adott intézmény élete az anyagi ellátás szempontjából kiegyensúlyozott. Ez jellemzi az Információs Technológiai és Bionikai Kart, mint a Szitáné Németh Éva gazdasági igazgatóval készített interjúból kiderül.

Interjú Elmer István Fotó PPKE ITK VM Stúdió

A PÁZMÁNY SZOLGÁLATÁBAN

Május elején, amikor beszélgetünk, mi a legfontosabb feladat a munkájában?

Ilyenkor van a zárszámadás, ennek számszaki és szöveges elkészítése. A kész anyagot a hónap végéig kell leadni. Karunk rengeteg pályázatot nyújt be, ezek elszámolása folyamatos. Éppen a mai nap feladata az egyik pályázat pénzügyi elszámolásának az ellenőrzése.

Mikor került kapcsolatba az egyetemmel?

A Közgazdaságtudományi Egyetemen végeztem, majd a Magyar Tudományos Akadémián tudományos segédmunkatárs voltam Hankiss Elemér mellett. Egy évig az értékműhelyben statisztikával foglalkoztam: milyen elképzelés él az emberekben a jövőről és a társadalmi rendszerről? Hankiss Elemér népszerű formában, televízió-műsorban is hangot adott ennek, Találjuk ki Magyarországot címmel. Egy év után megszületett az első gyermekem, s mivel ötgyermekes anyuka vagyok, sokáig otthon voltam. Utána álláslehetőséget kerestem, s egy hirdetésre jelentkeztem Roska Tamás professzornál, aki felvett könyvelőnek az informatikai karra 2003 májusában. Egy évvel később feltették nekem a kérdést: vállalnám-e a gazdasági igazgatói beosztást? A vezetéshez sem gyakorlatom, sem egyéb tapasztalatom nem volt. Végül vállaltam, s nagy szerencsének tekintem, hogy elődöm, Filep Irén tanácsadóként továbbra is mellettem maradt. Ő és Roska Tamás professzor a kezdetektől segítőkészen támogatott. Azt nem tudom, hogy munkatársaim elégedettek-e velem, azt azonban érzem, hogy szeretnek. Roska professzor időközben elhunyt, a korábbi tanárnemzedék egyre inkább átadja helyét a fiatalabbaknak, ennek következtében a szemlélet is változik. A középkor-osztályhoz tartozó oktatók és kutatók kevesebben vannak.

Ez más karoknál is jellemző. Az „alapító atyák” után egy nemzedék kimaradt...

Hangsúlyozni szeretném,

” *az idősebb, majd a fiatalabb nemzedékek egyaránt barátságos, közvetlen, családias légkört alakítottak ki, s alakítanak ki ma is.*

Ez nemcsak a karra jellemző, hiszen az egyetem gazdasági főigazgatójával is folyamatos szakmai kapcsolatban állok. A munkával összefüggő nézetek ütköztetésére olykor sor kerül, ez természetes, ugyanakkor megértjük egymást, s az időnkénti viták nem mennek az emberi kapcsolatok rovására.

Mekkora munkatársi gárda tartozik Önhöz?

A kar 107 munkavállalójából 79-en oktatók és kutatók, 32-en adminisztrációs munkát végeznek. Ezen felül megbízási szerződéssel 30-50 gyakorlatvezetőt foglalkoztatunk. A létszám attól függ, mennyi pályázatot nyerünk, s az egyes pályázatokhoz szerződéssel hány embert kell felvenni.

A kutatói pályázatok mire irányulnak?

Elsősorban alapkutatásokra. Ha megnyerünk egy pályázatot, a témának megfelelő szakembereket szükséges felvennünk, s ezen a téren

” *szembe kell néznünk a valós viszonyokkal. Egy jó kutató csak annyért jön el, amennyit a piacon kapna...*

A PÁZMÁNY SZOLGÁLATÁBAN

Ebből aztán bérfeszültségek alakulhatnak ki. A kar igyekszik megtartani a fiatalokat, a doktoranduszokat. A szabadpiacon az ilyen jól képzett szakemberek egymillió forinttal fizetéssel helyezkedhetnek el, miközben nálunk ennek töredékéért dolgoznak.

Miből áll össze éves költségvetésük?

Minden év áprilisáig készítjük el, s ez biztosítja a kar üzemszerű működését. Egymilliárdos kerettel gazdálkodunk, a hallgatók után állami támogatásként képzési és fenntartási normatívát kapunk. Katolikus egyetemről lévén szó, a hallgatók létszámának megfelelően szentszéki támogatást is kapunk, hogy fedezni tudjuk működési kiadásainkat. Költségvetésünk mintegy hatvan százalékát a bérköltség teszi ki, ehhez jön az általános rezsiköltség. A Práter utcai épületünket lassan kinőjük. A teremszükséglet ugyanis nemcsak a létszámtól, hanem a csoportok számától is függ. Mostanában körül kell néznünk, mennyibe kerül a terembérlet a környéken. 2013-ig a karok függetlenek voltak, azóta megindult a központosítás. Ez olykor vitákkal jár, ugyanakkor könnyíti is a munkánkat.

Gazdasági igazgatóként állandó küzdelmet kell folytatnia, hiszen, ahogyan mondani szokták, pénzből van a legkevesebb.

Roska Tamás professzornak nagyban köszönhető, hogy a karon anyagilag nem volt probléma. Nekem az volt a feladatom, hogy az általa pályázatokon nyert összegeket és a többi, az államtól kapott forrást beösszam. Halála után kissé megváltozott a helyzet, de odáig soha nem jutottunk el, hogy valakinek a szakmai utazását vagy publikációjának költségét ne fedeztük volna. Költségvetésünk stabil, folyamatosan tudjuk finanszírozni, amit az oktatói és a tudományos kutatói munka megkíván. Azzal együtt, hogy – mint utaltam már rá – nem magasak a béreink. Majd meglátjuk, a fiatalok nálunk maradnak-e.

Az oktatás és a tudományos pálya szeretete azért nagy vonzóerő...

Ez így van, csak hogy ez a nemzedék a családalapítás korában van. A kar oktatói, vezetői közül sokan nagycsaládosok, három vagy több gyermekkel, s mind sürgetőbben jelentkezik náluk az életkörülmények megteremtésének igénye, a nagyobb lakáshoz jutás, amihez hitelt kell felvenni, a részleteket törleszteni... Ugyanakkor valóban: a kar iránti hűségük, szeretetük, kitartásuk, tudományos munka iránti vágyuk itt tartja őket.

A laboratóriumok mennyire költségigényesek?

Az alapelv az, hogy a laborokat az állam által kiírt pályázatokon elnyert összegekből kell finanszírozni. A kari költségvetésből csak a munkabéreket fedezzük, a kutatómunkáért nem jár külön juttatás, ez hozzátartozik az egyes munkakörökhöz. A felsőoktatási törvény ugyanis előírja, hogy az oktatóknak munkaidejük egy részében, minimum húsz százalékban kutatniuk kell. A laboratóriumi eszközöket kizárólag külső és belső pályázatok útján tudjuk beszerezni. A szentszéki támogatásból a rektori hivatal alapokat képez, s ezekre az alapokra lehet pályázni. Ez három éve nagyon jól működik, s a belső pályázat rugalmasabb, azzal együtt, hogy követi a külső pályázatok szigorú elszámolási rendjét.

A napi munkában kivel kell egyeztetnie, ha úgy tetszik, kivel kell megküzdenie?

Senkivel nem kell megküzdenem, a pénzösszegek elosztásánál összességében nézem a költségvetést, s kiderül, van-e valamire forrás. Szervezeti felépítésünk egyszerű. Nincsenek tanszékek, intézetek, a dékáni hivatal, a tanulmányi osztály, a gazdasági osztály és a könyvtár működik önálló egységként, most alakul ki a

A PÁZMÁNY SZOLGÁLATÁBAN

nemzetközi osztály és a PR-csoport. A tanároknak nincs titkárnőjük, minden feladatot maguk végeznek el. A gazdasági osztályon heten dolgozunk, ideértve a pályázatokkal foglalkozó munkatársakat is. Családias hangulat uralkodik, ami azt jelenti, hogy mindenki a legjobban kívánja végezni munkáját a közös cél érdekében.

Milyen vezetőnek tartja magát?

„*Nem vagyok főnöktípus, nem annak születtem. Nem titkolok el semmit, gondolataimat azonnal kimondom – bár talán nem mindig kellene kimondanom.*”

Én mindent a kar szempontjából tekintek, és aszerint nyilatkozom.

A hallgatókkal van-e valamilyen kapcsolata?

Nincs, de bárki bejöhet, ha gondja van. Mostanában kértem – dékán úrral egyetértésben –, kollégáim írják ki a fogadóidőt szobájuk ajtajára, ne kelljen folytonosan megszakítaniuk a munkát azért, mert valaki éppen bekopog. Munkatársaim többsége, ha kell, akár este hétig bent marad, csak hogy végezzen a feladataival.

Azt szokták mondani, a pénzügyi terület a szikár számok világa. Mégis, milyen örömet talál a munkájában?

Az a tény, hogy

„*családi közösségbe kerültem, nagyban segít abban, hogy megküzdjek a számokkal.*”

Örömet okoz, amikor elfogadják valamelyik pályázatunkat, amikor megvalósul mindaz, amiért a pénzt kértük. Mostanában az idej – sikeresnek tekinthető, anyagi biztonságot nyújtó – költségvetésnek örülök.



” *Mérni és segíteni*

Új kutatások, új tudományos eredmények, a klasszikus mérnöki ismereteket azonban mégsem lehet nélkülözni. A mérnök kifejezés a 'mérés' szóból származik, s a műszaki diploma megszerzéséhez – bármilyen irányban folytatódjék is a végzett hallgató életútja – elengedhetetlenek a méréssel kapcsolatos ismeretek. Az alábbi interjúból azt is megtudhatjuk, milyen kutatás-fejlesztéseket folytat a hallgatókkal közösen Tihanyi Attila laboratórium-vezető.

Interjú Elmer István Fotó PPKE ITK VM Stúdió

A PÁZMÁNY SZOLGÁLATÁBAN

Melyik laboratóriumot vezeti?

Az elektronikait, ahol ennek megfelelő fejlesztésekkel és oktatással foglalkozom. Gyakorlatilag minden hallgatóval találkozom, az első év második félévében szerepel ugyanis a Bevezetés a mérés technikába című tárgy, amely mindenkinek „erősen ajánlott”.

Mérés, mérési rendszerek tervezése és kialakítása. Mit jelent ez?

Az áramkörökkel kapcsolatos, a műszaki felsőoktatási intézményekben klasszikusnak számító tantárgy oktatását. Elektronikai oldalról mutatjuk meg, hogyan lehet matematikai modelleket létrehozni és kiszámolni, ami utána a gyakorlatban használható eredményeket produkál. A matematikát „rendesebben” használó első terület a villamosmérnöki volt. A Bell-laboratóriumban és másutt matematikusok és mérnökök közösen dolgoztak, gondolkoztak egy-egy problémán; a matematikus meglátta a matematikai megoldást, a mérnök felismerte, mire lehet ezt használni, majd közös nevezőre hozták ismereteiket. A lineáris áramköri modellezés technológiája bármely más lineáris rendszer esetében alkalmazható. Például ha az áramlást különböző vastagságú csatornákon, adott nyomásviszonyok mellett kell méretezni. Amikor a véráramlást szükséges modellezni az emberi testen belül, bizonyos szűkítésekkel ugyanez a technológia használható. Ami azt is jelenti: az érrendszeren belüli esetleges áramlási elégtelenségeket fel lehet deríteni és mérni, illetve megállapítani, hol jelentkezett anomália.

Az Ön által vezetett gyakorlatok fontos alapotárgynak számítanak?

Valóban így van. Akár a mérés módszertanát vagy a mérésről alkotott elképzelést tekintjük. Hogy érthetőbb legyen: az ember azt hiszi – a hallgató meg főleg, teszem

hozzá némi humorral –, ha a piacon a megvásárolt árut felrakják a mérlegre, akkor annak annyi a súlya, amennyit a mérleg mutat. Csakhogy nagy valószínűséggel ez nem igaz, ugyanis felvetődnek a kérdések: milyen pontosan, mennyire megbízhatóan mértünk, mennyire egyezik meg mérőeszközünk a szomszédos mérleggel...? Ilyenkor fordulunk a közelítésekhez, a mérési módszerekhez. Jól tudjuk: egy mérés nem mérés, többször el kell végezni, majd átlagolni. Ez a módszer egyféle mérési bizonytalanság, egyféle mérési körülmény kiküszöbölésére alkalmas; hogy létezik még jó néhány másféle eljárás, ezt általában jótékony homály fedi.

A hallgatók előtt nyilván nem...

Valóban, mert előbb-utóbb kénytelenek megtanulni és a gyakorlatban használni.

Mennyire szeretik a hallgatók ezt a tárgyat, mennyire lehet közel hozni őket ehhez a gondolkodásmódhoz?

Azt nem tudom, mennyire szeretik. Azért nem tudom, mert amikor a tárgyat tanítjuk, általában mindenki ódzkodik tőle, mert pontosan kell érkezni, pontosan be kell adni a mérési jegyzőkönyvet, a jegyzőkönyvet nem lehet felületesen megírni, nem lehet a szomszéd eredményét használni, mert hamar kiderül. Minden hallgató kénytelen saját maga dolgozni.

” *Utólag – amikor már munkába álltak – a volt hallgatóktól azt a visszajelzést kapom, hasznára vannak azok az ismeretek, amelyeket annak idején pedzegettem nekik. Akkor tudatosul bennük, mire is valók az automatizált mérőrendszerek, egyáltalán a mérés.*

A PÁZMÁNY SZOLGÁLATÁBAN

Aki olyan területen helyezkedik el, ahol kevésbé használják ezt a tudást, annak is illik ismerni, hiszen hogy valaki mérnöki oklevelet kapjon, tisztában kell lennie a mérés alapjaival – a mérnök szó is a mérést foglalja magában.

Mikor került Ön az egyetemre?

Tizenkét évvel ezelőtt. 1985-ben végeztem villamosmérnökként a Műegyetemen, majd ugyanott tanítottam tíz éven át. Ott is méréssel, részben távközléstechnikával, illetve áramkörökkel foglalkoztam. Érdekes területnek számított a beszédfeldolgozás, a gépi beszéd előállítása. Ebbe is elég sok munkát fektettem bele.

Hogyan vezetett az útja a Pázmány egyetemig?

A Bokros-csomag idején nem tudtak mindenkit megtartani a műegyetemi tan széken anyagi okok miatt. Miután lehetőségem nyílt rá, egy felfutó üzletágban dolgozó cégnél vállaltam állást. Itt is a mérési műszerek és eljárások fejlesztésével foglalkoztam. Néhány évvel később elszegődtem a Magyar Postához, ahol akkor



indult a nagyüzemi levélgyártás: egyenlegértékesítők, számlalevelek és hasonló. A leveleket elektronikus formában küldi be a feladó, a Posta megfelelő üzeme pedig feldolgozásra alkalmas formában előállítja a leveleket, majd kézbesíti. Ez a munka azért volt számomra érdekes, mert nagy teljesítményű gépekkel dolgoztunk. Gyártásszervezéssel, informatikai előkészítéssel és hasonlókkal foglalkoztam, majd, ugyancsak a Magyar Posta keretében, informatikai területen dolgoztam. A Pázmány Péter Katolikus Egyetemen oktatott Takács György barátom, akivel annak idején a Műegyetemen együtt dolgoztunk a beszédfejlesztésen. Egyik találkozásunk alkalmával megemlítette, a Pázmányon tanít, s szükség lenne ott egy mérőlaboratóriumhoz értő emberre. Ha gondolom, nézzek be hozzá. Benéztem, s azóta itt vagyok. Nagyon szerettem Takács Györggyel együtt dolgozni, ma már nyugdíjas, de még mindig bejár.

Az egyetem szellemisége milyen közel áll Önhöz?

Rendkívüli módon tetszik – s az egyetem tartja is magát ehhez –, hogy aránylag kevés a hallgatók száma.

” *Mindenki ismer mindenkit, bárki odafordulhat a problémájával a másikhoz,*

ellentétben a nagy egyetemekkel, ahol egy-egy évfolyam-előadáson akár hatszáz fő vesz részt. Így személytelenné válik az oktatás, a tanárok a hallgatókkal legfeljebb a diplomatervezés szakaszában találkoznak közvetlenül. Itt befogadható közösséget találtam, s a közösségre külön hangsúlyt helyezek. Ilyen körülmények között az oktatás és kutatás is hatékonyabb.

A PÁZMÁNY SZOLGÁLATÁBAN

Tizenkét éve oktat. Lát-e valami változást a hallgatók felkészültségében?

Vannak olyan évfolyamok – általam nem ismert okok miatt –, ahol olyan diákok válnak hangadókká, akik kimondottan a tanulásra koncentrálnak. Az ilyen közösségekben kellemetlen valakinek négyes zárthelyi dolgozatot írnia, vagy „csak” 97 százalékot teljesítenie. Ezekkel az évfolyamokkal kreatívan, gyorsan, jól lehet haladni és együttműködni. Vannak aztán olyan évfolyamok, amelyekre az elmondottak kevésbé érvényesek, ott bizony olykor rezeg a lécs, hogy átjusson valaki. Persze a jó évfolyamokban is akadnak kevésbé eredményes hallgatók és fordítva.

Kutatómunkája során mire fordítja mostanában a figyelmét?

A funkcionális elektrostimulátor továbbfejlesztésén dolgozom. A történet jó néhány évvel ezelőtt kezdődött. Az egyik oktató az emberi mozgás elektromos úton való befolyásolásával foglalkozott, s kapcsolatban állt a budakeszi rehabilitációs intézettel, ahol mozgássérültek utógondozása folyik. Előfordul, hogy valakinek – főként gerincsérülés következtében – megbénul a lába. S ha nem használja, az izmok és más képletek sorvadni kezdenek, s ez további egészségkárosodást okozhat. Ezért ezeket a betegeket rendszeresen tornáztatni kell. Ehhez

” ***létrehoztunk egy stimulációs szerkezetet, amely bicikliző mozgásra készíti a bénult testrészt.***

Olyan speciális szobakerékpárt képzeljünk el, amely mellé oda lehet állni kerekesszéssel, a pedálra fel lehet csatolni a páciens lábát, bokában merevíteni, nehogy kiforduljon mozgás közben. A szerkezet úgy mozgatja a lábat, mintha a páciens kerékpárt hajtana. Így tudnak edzeni, megakadályozva az izmok sorvadását.

Ebből a berendezésből – kísérleti jelleggel – elkészült már néhány példány, szoros orvosi felügyelet mellett alkalmazzák őket. A berendezés elektronikai tervezésében, programozásában vettünk részt a hallgatókkal, akik TDK-dolgozatot írtak belőle, s országosan első helyezést értek el vele. Tehát oktatási szempontból is sikeres vállalkozás volt. Emellett négy-öt diplomaterv született belőle. Később azon gondolkodtam, hogyan lehetne továbbfejleszteni, mivel lehetne kiegészíteni a berendezés működését? S most jelentkezett néhány hallgató, akiket érdekel a téma. Milyen módon lehet például megakadályozni, hogy valaki túlzásba vigye az edzést, hiszen a bénulás miatt nem érzi, mikor fáradnak el az izmok.

” ***A hallgatókkal közösen különféle sportágakban is – dzsúdó, kajak, tenisz – készítettünk eredményességet mérő és segítő eszközöket.***

S még egy most futó projektünkről hadd számoljak be. Ez az úgynevezett orvosi távjelenlét biztosítása. Vannak olyan betegségek, amelyeket beültetett gyógyszeradagolóval kezelnek. Az orvosnál lévő szerkezetet és a páciensben lévő pumpát mobilalkalmazással összekapcsoljuk, így telefonon keresztül meg tudják beszélni, szükség van-e az orvos és a páciens személyes találkozására vagy sem.

Hodász András

” *Kihez szól a küldetésem?*

Általában az egyetemista évek alatt ölt egyre határozottabb formát a fiatalok világnézete olyan módon, hogy a már megszerzett tapasztalatokat és az értelmi ismereteket összhangba kívánják hozni lelki meggyőződésükkel. Szent II. János Pál pápa írta Fides et ratio kezdetű enciklikájában, hogy a hit és az ész az a két szárny, amelyek segítségével az ember fölemelkedhet az igazság kereséséhez. Az informatikai karon ehhez a „szárnybontogatáshoz” segít hozzá Hodász András lelkipásztor.

Interjú Elmer István Fotó PPKE ITK VM Stúdió

Az informatikai kar egyik előadójában beszélgetünk, most ért véget az előadás. Atya, milyen minőségben működik a karon, s milyen tárgyat adott elő, amely után a hallgatók egy csoportjával az elhangzottakról eleven vita alakult ki?

Második féléve tanítok az informatikai karon. Korábban a Bevezetés a kereszténységbe című, most pedig a Bevezetés a Biblia világába című tárgyat adom elő. Általános áttekintést szeretnék nyújtani a hallgatóknak, hogy jobban megértsék a bibliai szövegeket; milyen társadalmi viszonyok, milyen szokások uralkodtak az írások születése idején, milyen törvények szerint éltek az emberek, s ezek alapján talán mélyebben meg tudják érteni az evangéliumok egy-egy mondatát. A katolikus egyházban egyébként nem szabad kiadni Bibliát magyarázó jegyzetek nélkül.

A lelkipásztor számára mennyire új feladat az oktatás?

Szeretek itt tanítani, mert közvetlen kapcsolat alakul ki a diákokkal. Sok kérdés vetődik fel az órákon, s ezekről értelmes vitát lehet folytatni. Nem egy alkalommal előfordul, hogy óra után itt maradunk, mint ahogyan ma is. Volt olyan diák, aki indítványozta, menjünk el este sörözni, s ott beszéljük meg az őt foglalkoztató témát. Igen értelmes – és értékes – párbeszéd alakult ki köztünk.

Ez azt jelenti, hogy a hallgatók – talán világnézetüktől függetlenül – fogékonyak az itt hallottakra?

Ezt nyugodtan állíthatom. Olykor „provokatív” hangot ütök meg, olyan témákat vetek fel, amelyek azonnal állásfoglalásra készítetik a diákokat. Nyitottak, érdeklődőek, sokszor kapok kérdéseket akár az egyházzal, a hittel vagy a szorosan vett órai anyaggal, illetve a különböző élethelyzetekben jelentkező erkölcsi választásokkal kapcsolatban.

Ugyanakkor egyetemi lelkészként is működik.

Ebben a minőségemben a lelki élet szervezése a feladatom, tehát nem a tanítás. A többi egyetemi lelkésszel beszélgetve az a tapasztalatunk,

”*ha nem tartunk órát, nehezebben alakul ki a kapcsolat a diákokkal. Az előadáson személyesen megismerem őket, ők is engem, s utána már nagyobb valószínűséggel jönnek el az egyetemi lelkészeti programokra, a szentmisére*

– „arca van” az egyetemi lelkésznek.

Az előadások az egész évfolyamnak szólnak vagy csoportoknak?

Az előző félévben évfolyam-előadásokat tartottam, a mostani kurzus szabadon választható, kulturális kredit ellenében.



A tapasztalatok szerint elsősorban keresztények választják-e ezt a tárgyat, vagy olyanok is jelentkeznek, akiknek egyáltalán nincsenek ismereteik ezen a téren?

Jó néhányan az előző félévben is jártak hozzám, s talán tetszett nekik, amit hallottak. Találkozom hitüket mélyen megélt katolikusokkal, mások még csak érdeklődnek a kereszténység iránt, s vannak olyanok – ezzel is szembe kell nézni –, akik a könnyen megszerezhető ötös reményében ülnek be az előadásra. Én is voltam diák, tudom, olykor a könnyebb vagy annak gondolt utat keresik a hallgatók.

Az előadások során rosszindulatú megnyilatkozással vagy ellenállással találkozott-e?

Erre még nem volt példa. Olyasmi



”előfordult, hogy valakit érzékenyen érintett egyik kijelentésem vagy az éppen tárgyalt téma.

A mostani órán például a nők társadalmi helyzetéről beszéltünk Jézus korában. A mai viszonyokkal összehasonlítva rémségesnek tűnhet, annak ellenére, hogy még mindig sokkal jobb helyzetben voltak az izraeli nők a babiloniakkal összehasonlítva. Ezeknek a nőknek nem volt szabad akaratuk, nem házasodhattak szerelemből – s volt hallgató, aki megbotráncozott ezen. De egy poénnal, óvatosabb fogalmazással sikerült feloldanom a helyzetet.

Történelmi tényeket említett.

Igen, de a mai, emancipálódott világban vannak, akik sokkal érzékenyebben reagálnak az ilyen kérdésekre, s azonnal a mával hozzák kapcsolatba. Ezzel együtt – ismétlem – még nem találkoztam olyannal, hogy valaki zavarba, netán kellemetlen helyzetbe kívánt volna hozni.

Hogyan indult a papságig vezető útja?

A gondolat először a gimnáziumi évek alatt – 1996 és 2000 között –, a budai ciszterci Szent Imre Gimnáziumban jelentkezett, de aztán sokáig háttérbe szorult. Harmadik osztályos koromban megtérési élményem volt.

Előtte „hagyományos” keresztény életet élt?

Katolikus családban nőttem fel, másokhoz hasonlóan én is azért jártam misére, mert „anya azt mondta”. De mindenkinek el kell jutnia az életében odáig,

amikor a hit sajátjává válik. Ezt hívjuk megtérésnek, amikor megtapasztaljuk Istent, s már belső igényből és szükségletből megyünk templomba. Így jelentkezett a papság gondolata, de akkor még hagytam magam lebeszélni. Szüleim ugyanis szinte sokkot kaptak az „ötletemtől”. Azt mondták: előbb végezzek el valami rendes egyetemet. Erre elvégeztem egy „rendes” egyetemet, a Pázmány bölcsészkarán a magyar és kommunikáció szakot. Később kimondottan előnyösnek bizonyult ez a döntés. Sokat értem az egyetemi évek alatt.

Személyiségében, magatartásában vagy hitében is?

Minden vonatkozásban. Személyiségemben, hitemben, világlátásomban. Az egyetemen kinyílik az ember szeme. A szülői presszió végül is a hivatás megerősítésére szolgált, mintegy akaratlanul is. Számos tapasztalattal gazdagodtam ebben az időben. Az egyetem elvégzése után a Ward Mária Gimnáziumban tanítottam, megismertem, mit jelent mindennap nyolcra bemenni dolgozni, mit jelent hónap végén a fizetésre várni, szembesültem azokkal az élettényekkel, amelyekkel azok a hívek küzdenek, akikhez küldetésem szól.

A papság gondolata bűvópatakszerűen eltűnt. Vagy talonba tette, hogy majd meglátjuk?

Igen, talonba tettem, majd meglátjuk.

„*Arra is felkészültem, lehet, hogy félreértettem a hívást, s Isten esetleg mégis mást akar velem.*”

Az egyetem alatt többször is udvaroltam, komolyabb párkapcsolataim voltak. Szintén nagyon fontos tapasztalatai az életemnek. Egy idő után mégis be kellett látnom, az én utam nem ez.

Az egyetem elvégzése után még mindig nem a szeminárium következett.

Akkor éppen olyan időszakot éltem, amikor elbizonytalanodtam a hivatásomban. Mélyebb kapcsolatom alakult ki egy lánnyal, akivel eljutottunk arra pontra – miután volt már diplomám, munkám, kocsim, a családi autót én használtam –, hogy el kell döntenünk, összeházasodunk-e. Amikor felmerült bennem a kérdés, hogy elveszem-e őt feleségül, egyszerre megvilágosodott előttem, egyértelművé vált, hogyan döntsék. Nem miatta, nem azért, mert megromlott a kapcsolatunk, hanem mert

„*nem az volt az én utam.*”

Egy ilyen mély kapcsolatot sérülés nélkül be lehet-e fejezni?

Sérülés nélkül valószínűleg nem. Minden szakítás nyomot hagy. Nekem volt könnyebb dolgom ebben a helyzetben. Ha szakításra kerül sor, a lehető legnagyobb szeretettel, empátiával és a legkorrektebb módon kell befejezni. Ennek megfelelően igyekeztem én is eljárni. Hogy mennyire sikerült ez nekem, erről őt kellene megkérdezni.

Végül eljutott a szemináriumba.

Hat évig tanultam az esztergomi hittudományi főiskolán. 2014 júniusában szenteltek pappá, majd szeptemberben Erdő Péter bíboros úr egyháztörténeti tanulmányokra Rómába küldött. A Santa Croce Egyetemen két év alatt megszereztem

az egyháztörténeti licenciátust. Dolgozatomat olasz nyelven védtem meg, s 2016 augusztusától a kispesti Nagyboldogasszony Főplébániára kaptam kápláni kinevezést. Emellett tanítok egy általános iskolában is.

Az egyetemi lelkész küldetése a kar dolgozóihoz is szól?

Feltétlenül. Az informatikai kar oktatói, a tanulmányi és a gazdasági osztály dolgozói fontosnak tartják a hitet. A hétfői szentmisére sokan jönnek közülük.

A licenciátus megszerzése a tudományos pálya felé mutat. Van-e ideje kutatással, tanulmányok, könyvek írásával foglalkozni?

Sajnos nincs. Jelenleg azzal küzdöm, hogy hármas beosztásomnak – az egyetemen, az általános iskolában és a plébánián – meg tudjak felelni. Pedig meg kellene írnom a doktori dolgozatot. Licencia-témámat továbbfejlesztve szeretném feldolgozni az 1848-as forradalom egyházi vonatkozásait.

Egervári Csanád



” Akikért a kutatás folyik

A bionikai kutatások és fejlesztések olyan technológiák és eszközök kifejlesztésére irányulnak, amelyek nagyban segítik a fogyatékkal élő emberek életminőségének javítását. Egervári Csanád innovációs ügyvivő nemcsak erről beszél, hanem arról is, milyen szemléletbeli különbséget tapasztalt ottani tanulmányai során az egyesült államokbeli és a hazai mentalitás között, s ebből mit tud hasznosítani egyetemi munkájában.

Interjú Elmer István Fotó PPKE ITK VM Stúdió

ITT VÉGEZTEK

Nemrégiben végzett az egyetemen, egy évet az amerikai Notre Dame Egyetemen töltött. Mit hozott magával haza szellemi hátizsákjában?

Az egyik legfontosabb talán a kreatív megoldásra való törekvés. Itt az egyetemen – ezt a többi magyar felsőoktatási intézményre is érvényesnek tartom – olyan feladatokat kaptunk, amelyek végeredményét már ismerte a tanár. Mi meg kiszámoltuk, és ennek alapján visszajelzést kaptunk, hogy jó vagy rossz megoldást választottunk-e. Amerikában szembeütközött más módszert követnek: a való élet problémái elé állítottak minket. Projekt munkákat kaptunk – kiscsoportokra osztottak minket –, s ránk bízta, hogyan jutunk el a megoldásig.



Illusztrálná ezt konkrét példával?

Volt például egy gondolkodás nevű tantárgyunk, amely empátikus szemléletmódot igényelt. Ha az ember valamilyen terméket fejleszt, vagy bármilyen vállalkozásba kezd, arra kell figyelnie, hogy értéket teremtsen mások számára, ami szerencsés esetben persze egyéni hasznot is hoz. Ezen hathetes tárgy keretében a következő feladatot kaptuk: a város egyik külső részén túlnyomóan mexikói bevándorlók éltek, akik lakhatási problémákkal küszködtek. Hogyan oldanánk meg a problémájukat? Erre javasoljunk valamilyen megoldást. Felkerestük a helyszínt, beszélgettünk az ottaniakkal, igyekeztünk minél több oldalról megérteni a helyzetüket, majd előálltunk a megoldási javaslattal. Csoportunk mobiltelefonos alkalmazási javaslatot terjesztett elő, ennek segítségével tájékozódhatnak a bevándorlók arról, milyen típusú lakhatási segílyt vagy hitelt vehetnek igénybe, illetve mire jogosultak.

Milyen előtanulmányok után került ki az amerikai egyetemre?

Mérnök-informatikus alapképzést és mesterképzést végeztem a Pázmányon. Az Amerikában elvégzett ESTEEM program vállalkozói mesterképzés, ahová tudományos, technológiai vagy mérnöki előképzettségű jelentkezőket várnak. A képzés meglehetősen szerteágazó, mindent megpróbálnak megtanítani, ami ahhoz szükséges, hogy valaki fel tudjon építeni egy technológiai vállalkozást.

És hogy sikeres legyen?

A sikeresség fogalmának más a megközelítése Amerikában, mint Magyarországon. Amerikában sikeres lehet valaki úgy is, ha közben elbukik; legközelebb majd felhasználja a bukás során szerzett tudást. Magyarországon általában ettől eltérő mentalitást tapasztalok; ha valaki vállalkozik és elbukik, akkor megbukott...

ITT VÉGEZTEK

Az amerikai mentalitásra jellemző, hogy a döntés előtt mérlegelnek, majd belevágnak, ezzel szemben a magyar magatartás a döntés meghozatala előtt szeretne meggyőződni a döntés várható eredményéről?

Ez valóban így van. Amerikában mérlegelnek, majd döntenek; adott esetben a döntést felül lehet vizsgálni, de nem várnak előre valamiféle garanciát, bizonyosságot arra nézve, hogy jól döntöttek-e. Sok esetben ezért nehezebb, lassúbb a magyar ügyintézés. Amikor Erasmus-ösztöndíjjal külföldön tanultam, itthon mindent „le kellett papírozni” a rengeteg előírásnak megfelelően. Ezzel szemben amikor Amerikában tanulmányi kirándulásra vittek minket a Szilícium-völgybe, a költségek elszámolásához elegendő volt, ha egy fényképet küldtem egy vásárlási nyugtáról, nem volt szükség eredeti, aláírt, pecséttel ellátott áfás számlára. Az amerikai rendszer inkább a bizalomra épül. Nem az a kiindulási pont, hogy a hivatalt „át akarják verni”.

„*Nálunk a bürokrácia előre igyekszik kizárni minden kikaput, ne lehessen „megtrükközni” a rendszert. Csakhogy ez sokkal nehezebbé teszi az ügyek intézését,*

és eleve feltételezi a bizalmatlanságot.

A korábbi hallgatói státusszal szemben most már innovációs ügyvivőként a technológia transzfer irodához tartozik. Mit tud hasznosítani munkájában az imént elmondott szemléletből?

A kinti tapasztalatokat

„*nemcsak az egyetemi munkámban, hanem egész életvitelemben, az emberek közötti kapcsolataimban is használom.*

Korábban kevésbé nyitott személyiség voltam. Magyarországon talán általánosan jellemző, hogy kissé zárkózottabbak, tartózkodóbbak vagyunk, ritkábban mosolygunk a másik emberre. Odakint csodálkoztam kezdetben, miért mosolyognak rám, miért kedvesek velem, hiszen nem is ismerjük egymást. Majd egyre inkább éreztem, a másokkal szemben ott elsajátított mentalitás megváltoztatta az életemet. Kolléganőmmel, Zieger Flórával – együtt vettünk részt a kinti képzésen – már Amerikában azon gondolkodtunk, hogyan tudnánk minél többet átadni abból a szemléletből az itthoni hallgatóknak. Két, órarenden kívüli



ITT VÉGEZTEK

– Startup Klubnak és Softskill Szemináriumnak nevezett – foglalkozást indítottunk. Az utóbbi olyan készségek fejlesztésére irányul, amelyek segítségével hatékonyabbá válhat a munkavégzés. Ilyen például a jó kommunikációs készség, a csapatban való együttműködés. A Startup Klub szintén az értékteremtés gondolatáról szól. A hallgatók hozzák az ötleteket, amelyek megoldásán csapatban szeretnének dolgozni. Hibát követhetnek el a mérnökök, a tudományos munkával foglalkozók és a kutatócsoportok, ha nem figyelnek eléggé a célközönségre, akik számára munkájuk készül. Így könnyen rossz irányba indulhatnak, s esetleg olyasmit fejlesztenek ki, amire igazából nincs is szükség.

Mikor kezdte meg tanulmányait a PPKE-n?

2009-ben érettségiztem, majd bekerültem a mérnök-informatikus szakra. Nem informatikus szerettem volna lenni, hanem mérnök, önmagában az informatika nem kötött le annyira, de mindenképpen a műszaki tudományok terén kívántam maradni. Vonzó volt az egyetemen a sokféle laboratórium, amelyekben szerteágazó kutatások folynak, s mindehhez az informatika eszköz, nem pedig cél.

„**Újszerű témákkal foglalkoznak itt, amelyek azonnal megmozgatják az ember fantáziáját.**

A szenzoros pótlás, az érzékszervi sérülteken és a mozgáskorlátozottakon való segítség olyan határterületeit érinti a tudománynak, ahol a mérnöki, az orvostudományi és az informatikai ismeretek találkoznak.

Mi a szűkebb érdeklődési területe?

A gépi látással foglalkozom. Munkám nagy részében az egyik kutatócsoportot segítem. Olyan mérnöki alkalmazásokat, okostelefon-applikációkat fejlesztünk ki, amelyek segítségével minél több információt közvetíthetünk a látássérültek számára. De nem mehetünk a „magunk feje” után az ő problémáik felismerésében. Kezdetben például arra gondoltam, a fehér botot biztosan ki kell váltani valamilyen ultrahangos okoseszközzel, de amikor beszélgettünk velük, kiderült, nincs erre szükségük. Bizonyos dolgokat ugyanakkor csak a látó ember segítségével tudnak megoldani, ilyenek tipikusan a felismerési problémák, így például a bankjegyek címeinek, a ruhák színének felismerése, eldönteni, hogy melyik a férfi és a női mosdó...

„**Most egy pénzfelismerő alkalmazást fejlesztünk,**

amely már elérhető iPhone telefonon. Ezt később további funkciókkal, például a színfelismeréssel szeretnénk kiegészíteni, s azzal, hogyan lehet leolvasni a mérőórát.

A kutató- és az oktatómunka milyen arányban oszlik meg az életében?

Elsősorban a kutatásban veszek részt. Innovációs ügyvivőként amikor egy fejlesztés vagy kutatás olyan stádiumba jut, hogy abból akár termék készülhet, akkor lépek be én, hogy segítsen az ipari hasznosítást. Emellett – mint említettem – órarenden kívüli, szemléletformáló alkalmakat szerveztünk a hallgatóknak, a Bionika az ipar és a kutatás szolgálatában című tárgy keretében pedig felkeressük a hallgatókkal a hazai bionikus cégeket, megismertetve őket az ott folyó kutatás-fejlesztéssel és gyártással.



” *Hogy a kéz alkalmas legyen*

Egy adott tudományterület felé az érdeklődés és bizonyos tantárgyi eredmények fordítják általában a fiataalt. Az már később dől el, hogy elméleti téren vagy gyakorlati síkon kívánja-e választott szakmáját, hivatását művelni. Olykor valami váratlan esemény határozza meg a további pályaaorientációt. Lévay György életében az egyetemista korában elszenvedett betegség állította érdeklődése homlokterébe a felkari protézisek irányítását. Ennek a területnek szeretne szakértőjévé válni.

Interjú Elmer István

ITT VÉGEZTEK

Most érkezett haza Amerikából. Végleg vagy időlegesen? Hová került ki, milyen tanulmányokat, kutatást folytatott?

Az elmúlt két évet a Johns Hopkins Egyetemen töltöttem, ahol biomedical engineering diplomát – talán egészségügyi mérnöknek lehetne fordítani – szereztem. 2015 őszén kezdtem meg a tengerentúli tanulmányaimat, miután Fulbright-ösztöndíjat nyertem. Tanársegédi beosztásban kutatóként dolgoztam, s az említett Fulbright-ösztöndíj mellett más egyéb ösztöndíjak segítségével sikerült végigvinnem a kétéves képzést. Kutatási területem szorosan összefügg a magánéletemben jelentkezett egészségi problémával. A felkari protézisek irányításával foglalkozom. Azután kezdtem el érdeklődni ezen terület iránt, amikor 2010 őszén agyhártyagyulladás (meningitis) és utána beálló septicemia (szepszis) miatt mind a négy végtagomat – részlegesen – amputálni kellett. Mostani hazatérésem hosszabb távra szól, részben azért is, mert a Fulbright-ösztöndíj elnyerése után – az ösztöndíj kiírása szerint – két évig idehaza kell tartózkodnom.

Tanulmányainak mi volt a témája, célja, hogyan kapcsolódott össze a kutatással?

Tanulmányaim központi eleme főleg a tervezés volt, az elektronika és a humán fiziológia körül összpontosult. Az egyetem remek lehetőséget nyújtott gyakorlati tapasztalatszerzésre.

” *Egyik órámon keretében például egy olyan eszközt terveztünk, mellyel kéz helyett lábbal lehet a számítógépeket irányítani.*

Megítélésünk szerint egészen jól sikerült, s ezen felbuzdulva jelentkezünk egy országos versenyre – Intel-Cornell Cup címmel hirdették meg – az Egyesült Államokban. A projekt kidolgozásán nyolc hónapig munkálkodtunk még, s a végén elnyertük a fődíjat. A csapat vezetőjeként közben magam is rengeteget tanultam a tervezési folyamatokról, a dokumentációs eljárásról, az irányításról, s közben természetesen az eszköz előállításának gyakorlati részét illetően, beleértve az elektronikai irányítást is. Hogy nem dolgoztunk hiába, eszközünk hasznosnak bizonyulhat mások számára, mi sem bizonyítja jobban, mint hogy az egyetem szabadalmaztatta munkánkat. Eközben folyamatosan haladnunk kellett a kutatással. A felkari protézisek irányítása ugyanis jelentősen lemaradt a mechanikai, robotikai rendszerekkel szemben. Jelenleg úgy működik, hogy egy-két elektródával elektromos jeleket olvasnak le a csont izmairól, s ezekkel a kéz nyitását, illetve



ITT VÉGEZTEK

zárását lehet irányítani. Laboratóriumunkban ennél fejlettebb módszerrel foglalkozunk, amelyet mintafelismerésnek nevezhetünk. Ebben az esetben több elektródát helyeznek el a csont izmai felett, majd megtanítanak egy mesterséges intelligenciát, hogy olyan mozdulatokat is felismerjen, mint például az ujjak kinyújtása, a csukló forgatása, satöbbi. Ez a kifinomultabb irányítás közelebb áll a természetes – biológiai irányított – rendhez, a megvalósítás során azonban különböző gondokkal kellett szembenéznünk. Ezeket igyekszünk különböző – egészen újnak tekinthető – módszerekkel kijavítani.

Mikor, milyen minőségben került kapcsolatba a Pázmány Péter Katolikus Egyetemmel?

2007-ben kezdtem meg BSc-képzésemet, tanulmányi pályafutásom 2010-ben azonban megszakadt az említett betegségem miatt. Miután többé-kevésbé felépültem – hosszú ideig tartott ez –, folytatni akartam tanulmányaimat. Az egyetemen a professzorok, a tanárok, diáktársaim rendkívül segítőkészek bizonyultak, bármilyen nehézséggel találtam is szembe magam, mindig volt, akivel együtt tudtam dolgozni a megoldáson. Mindmáig hálás vagyok azért, hogy amikor ilyen nehéz helyzetbe kerültem, mindenki rendkívül segítőkészen, szeretettel viszonyult hozzám. Bármilyen gondom adódott, azonnal

” *segítségemre siettek, hogy folytatni tudjam tanulmányaimat, és megtaláljam az utamat.*

Ennek köszönhetően 2014 januárjában megszereztem a diplomát.

Az egyetemen milyen területen végezte tanulmányait, s visszatekintve – nemzetközi összehasonlítással is – hogyan ítéli meg, milyennek látja az ott kapott ismereteket, tudást?

Betegségem előtt – ma már őszintén bevallom – kissé céltalanul végeztem tanulmányaimat. Az alapozó tárgyakat teljesítettem – igaz, némi csúszással –, s még korántsem találtam rá a személyiségemhez leginkább illő szakirányra. Időközben megszerettem a matematikát, eleinte bármennyire nehezen ment is, sőt talán úgy is fogalmazhatnék, bármennyire fájdalmas folyamatnak számított is a tanulása, emellett érdeklődéssel fordultam a jelfeldolgozás felé. Betegségem idején fogalmazódott meg bennem, milyen irányba akarok haladni. Nyilván saját sorsom alakulása is befolyásolt ebben. Miután visszatértem az egyetemre, figyelmemet elsősorban az irányításelméletre fordítottam, érdeklődéssel fordultam a robotika, a mesterséges intelligencia felé. S most az amerikai tapasztalatokra utalva: az ottani oktatás struktúrája lényegesen különbözik a miénktől. A hallgatóknak sokkal korábban kell szakirányt választaniuk, az oktatás sokkal gyakorlatiasabb, ez a felfogás azonban visszaüt, abban az esetben mindenképpen, amikor a hallgatók multidiszciplináris területen kívánnak tanulni.

” *Nálunk hagyományosan nagyobb hangsúlyt helyeznek az elméleti ismeretek megalapozására.*

A kinti tanároktól hallott legtöbb ismeretet valamilyen formában már tanultam a Pázmányon, s ez számomra kifejezetten előnyt jelentett. Sokkal szélesebb háttértudással kezdtem meg tanulmányaimat, mint a többi MSc-s társam. Ugyanakkor nagyobb kihívást jelentett számomra a csapatmunka, a gyakorlatiasabb feladatok

ITT VÉGEZTEK

megoldása. Szólnom kell az amerikai egyetem anyagi lehetőségeiről is. Idehaza talán hihetetlenül hangzik, de a Johns Hopkins Egyetem költségvetése megközelíti a teljes magyar felsőoktatását. Az én szakom – az említett biomedical engineering, szakmai és anyagi téren egyaránt – világsszintű összehasonlításban első helyen áll a mesterképzés és a doktori képzés terén, ennek következtében minden képzésre és tudományos kutatásra anyagi keretet biztosítottak, csak kérni kellett és természetesen szakmailag megindokolni. Ilyen pénzügyi források mellett sok mindent hatékonyabban lehet megvalósítani. A reális kép kialakításához persze hozzátartozik, hogy a Johns Hopkins Egyetemen két félévre 15-20 millió forint között mozog a tandíj.

Az előbbi gondolatot folytatva, hol helyezhető el – tapasztalatai szerint – a Pázmány Péter Katolikus Egyetem nemzetközi oktatási-tudományos téren?

Ezt nehezen tudom pontosan meghatározni, vannak szakemberek, akik ezt jobban tudják nálam. Ami tény: a Johns Hopkins Egyetem jelenleg tizedik helyen áll az Egyesült Államok egyetemeinek rangsorában, világviszonylatban pedig a tizenhatodik helyen tartják számon. Ezzel együtt soha nem éreztem, hogy bármi-vel kevesebbet kaptam volna idehaza az oktatóimtól, mint azok, akik az amerikai egyetemen végezték az alapképzést. Tudtam tartani velük az iramot, s

” *minden túlzás nélkül állíthatom, sokszor az élen jártam, s ezt azoknak az alapoknak köszönhettem, amelyeket a Pázmányon kaptam.*

Hazatérve milyen feladatok várják, s hogyan folytatódik itthoni egyetemi élete?

Remélem sikerül még inkább ráirányítanom a figyelmet a protézisek irányításával kapcsolatos kutatásokra és fejlesztésekre, valamint a gyakorlati megvalósításra. Olyan rendkívül izgalmas terület ez, ahol jelenleg egy számítógéppel, programozási készséggel és megfelelő érdeklődéssel jelentős eredményeket lehet elérni. Az egyetemen nincs beosztásom, de ha vannak érdeklődő diákok az említett területen, szívesen állok rendelkezésükre.

Milyen konkrét tervekkel érkezett haza, s kutatásai milyen perspektívát nyújtanak?

Folytatni szeretném az Amerikában megkezdett munkámat. Azzal a kinti céggel, amellyel korábban is együtt dolgoztam,

” *úgy tervezzük, kutatásom eredményei gyakorlatban használható termékként is megjelenhetnek a közeljövőben.*

Bízom abban, hogy fejlesztésünk sokat segít azoknak, akik ma még küszködnek protézisük irányításával és használatával. A későbbiekben szeretnék a terület szakértőjévé válni, ehhez azonban – jól tudom – még sok tanulásra és tapasztalatra van szükségem. Azt gondolom, ha valaki kutatás-fejlesztésre adja a fejét, sohasem hagyja ott az iskolát, sohasem hagyhatja abba a tanulást, s én ezt nem is bánom.

DIPLOMÁS PÁLYAKÖVETŐ RENDSZER – MIT ÜZENNEK AZ EGYKORI HALLGATÓK



A Diplomás Pályakövető Rendszer (DPR) célkitűzése egy olyan központi nyomonkövetési rendszer kiépítése, amely az intézmény egykori, illetve jelenlegi hallgatóiról szolgáltat elsősorban munkaerőpiaci szempontból releváns információkat. A beérkező információk segítik a jelentkezőket a tájékozódásban, másrészt az intézmény számára is fontos visszacsatolást jelentenek.

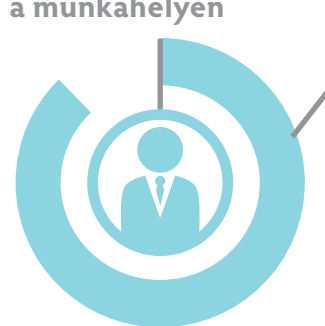
A Diplomás Pályakövető Rendszer felmérései segítségével megismerhetjük többek között egykori és jelenlegi hallgatóink:

- ▶ társadalmi háttérét,
- ▶ elhelyezkedési stratégiáit, munkaerőpiaci életútját,
- ▶ részletes munkaerőpiaci jellemzőit, valamint munkaerőpiaci várakozásait,
- ▶ képzéssel, intézményünkkel való elégedettségét,
- ▶ nemzetközi mobilitási tapasztalatait.

A projekt kutatási jelentéseit a www.dpr.ppke.hu címen érheti el.

Munkaerőpiaci mutatók

Az egyetemen megszerzett tudását hasznosítja a munkahelyén **85%**



(Forrás: 2016. évi Végzettek felmérés; Elemszám: 52)

3-5 éve végzettek átlagfizetése:

322 ezer Ft

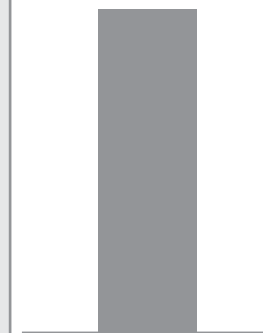


(Forrás: 2016. évi Végzettek felmérés; Elemszám: 49)

Egyetemmel kapcsolatos elégedettség

„Szerettem a Pázmányra járni.”

90%



(Forrás: Frissdiplomás felmérés 2016; Elemszám: 20)



A Pázmány Péter Katolikus Egyetem nemzetközi szerepvállalása

NEMZETKÖZI SZEREPVÁLLALÁS

A Pázmány Péter Katolikus Egyetem oktatói és tudományos munkájában együttműködik külföldi katolikus egyetemekkel, szakmai tudományos szervezetekkel, továbbá más hazai és külföldi oktatási és tudományos intézményekkel. Ennek megfelelően intézményünk kiterjedt nemzetközi kapcsolatrendszerrel rendelkezik Európában és világszerte. Ez a kapcsolatrendszer többféle partnerséget – mobilitási, kutatási, pályázási, közös oktatási és egyéb tevékenységeket – biztosít számunkra.

NEMZETKÖZI HÁLÓZATAINK közül elsősorban a European Federation of Catholic Universities-t (FUCE), az International Federation of Catholic Universities-t (IFCU), valamint az intézményünk által alapított Visegrad+ kutatóhálózatot említенék. 2017 tavaszán pedig teljes jogú tagként felvételt nyertünk egy 47 ország válogatott egyetemeit és rektori konferenciáit képviselő nemzetközi szervezetbe, a European University Association-be (EUA).

A mobilitási programok és pályázati rendszerek FELÖLELIK AZ EURÓPAI UNIÓ PROGRAMJÁT, AZ ERASMUS+-T ÉS A KÖZÉP-EURÓPAI FELŐOKTATÁSI INTÉZMÉNYEKBŐL ÁLLÓ CEEPUS (Central European Exchange Program for University Studies) programot. Egyetemünk szinte a kezdetektől részt vesz az Erasmus európai mobilitási programban. Mára aktív résztvevői vagyunk mind a hallgatói (tanulmányi célú és szakmai gyakorlati), mind pedig a személyzeti (oktatási és adminisztratív személyzet) mobilitási programnak. A legintenzívebb mobilitási tevékenységet francia, német, olasz, lengyel és spanyol partnerintézményeinkkel folytatjuk.

A 2016/2017-es tanévtől egyetemünk részt vesz az ERASMUS+ Nemzetközi Kreditmobilitási Programban is: jelenleg Ecuadorral, Örményországgal, Jordániával, Libanonnal és Szíriával közösen valósítunk meg mobilitási programokat.

Két karunk is aktív résztvevője a Stipendium Hungaricum programnak, amely egy, Magyarország Kormánya által, a „KELETI ÉS DÉLI NYITÁS” KÜLPOLITIKÁJA JEGYÉBEN alapított ösztöndíjprogram, melynek célja a magyar felsőoktatás nemzetköziesítése, minőségfejlesztése és a magyar tudományos elit nemzetközi kapcsolatainak erősítése.

Tengerentúli és keleti partnereink

Tengerentúli kapcsolataink közül legfontosabbak – elsősorban jog-, bölcsész- és társadalomtudományi területen – az AMERIKAI KATOLIKUS EGYETEMEKKEK VALÓ EGYÜTTMŰKÖDÉSEINK, így például a University of Notre Dame-mel és a Saint Louis University-vel. Az utóbbi intézménnyel több éve fennálló jó kapcsolatunk keretében lehetőség van évente egy-egy magyar, illetve amerikai diáknak a partnerintézménynél tanulni jog-, illetve társadalomtudományi területen. A közel-keleti régiót tekintve SZÍRIAI, LIBANONI ÉS JORDÁN egyetemekkel elsősorban régészeti megállapodásaink vannak.

TÁVOL-KELETI KAPCSOLATRENDSZERÜNK legfőbb jellemzője hallgatóink rész képzési lehetősége: a kínai Hangzhou Normal University-vel oktatási együttműködésben egyeztünk meg. A tajvani Soochow University-vel és a National Sun Yat-sen University-vel hasonló tartalmú megállapodást tartunk fent. A tojamai National Institute of Technology-vel kutatói és hallgatói csere-együttműködésben,

a kutatási eredmények megosztásában állapodtunk meg. Több orosz egyetemmel (pl. Kazan Federal University, Orenburg State Pedagogical University, Perm State Humanitarian Pedagogical University) régészeti együttműködésre szóló szerződéseink vannak, melyek alapján zajlanak a közös ásatások, kutatások. Együttműködünk az Örmény Tudományos Akadémiával és kazah egyetemekkel is, ahonnan doktoranduszok érkeztek hozzánk. A Nemzetközi Kreditmobilitás és a Stipendium Hungaricum ösztöndíjprogramokkal lehetőségünk van Európán túlról is hallgatókat és oktatókat fogadni/küldeni, elsősorban info-bionika mérnöki, mérnökinformatikus, régészet és francia képzéseinken.

Kettős képzések

Kettős képzésünk van a torinói Polytechnic University-vel mérnökinformatikus mester- és doktorandusz hallgatókra. Ugyanilyen megállapodásunk van a University of Notre Dame-mel is PhD szinten mérnökinformatikus és villamosmérnök tudományterületen. A University of Cranfield két féléves tanulmányokat követően ottani mérnökinformatikus mesterdiplomával ismeri el hallgatóink tanulmányait; a diplomamunkát pedig itthon is elfogadjuk a kint járt hallgatók esetében. Az Autonomous University of Madrid és a University of Bordeaux egyetemek közreműködésével ún. hármas képzést indítottunk képfeldolgozás (IPCV) területen, és Erasmus Mundusra is pályázunk.

Kettős képzést tartunk fent az Institut Catholique d'Études Supérieures-rel francia irodalom és kultúra, valamint nemzetközi tanulmányok terén, továbbá a lisszaboni Catholic University of Portugal-lal is kötöttünk szerződést a Governance, Leadership and Democracy elnevezésű tanulmányokra vonatkozóan.

Karközi intézetek nemzetközi jellege és a Nemzetközi Kánonjogtörténeti Kutatóközpont

A PPKE karközi intézetei – Keresztény Filozófiai, Keleti, Klasszika Filológiai és a Nostra Aetate Kutatóintézet – kezdettől fogva európai és egyesült államokbeli beágyazottsággal rendelkeznek. Legkiemelkedőbb partnereink a University of Notre Dame, a Catholic University of Leuven, az Institut Catholique de Toulouse, a Holy Spirit University of Kaslik, valamint a Coptic Orthodox Cultural Center. A professzori mobilitáson túl valós vagy távjelentéssel szervezett oktatás is folyik. A Nemzetközi Kánonjogtörténeti Kutatóközpont lehetőséget biztosít kutatási tevékenységre, továbbképzésre, konferenciák, szimpóziumok megtartására. Kiemelkedő kapcsolataink az Universidad San Damasó-val, a Pontifical Institute of Medieval Studies-zal (Toronto, Canada), a Stephan Kuttner Intituttal (Yale University, New Haven, USA) vannak.

Jelentős események, rendezvények

Orientációs Hét / Orientation Week

A 2015/2016-os tanév óta a PPKE minden félév elején központi Orientációs Hetet szervez a beérkező hallgatóknak. Ez a hét közvetlenül a szorgalmi időszak kezdete előtti hét. A program jó lehetőséget teremt arra, hogy a külföldi hallgatók megismerjék egyetemünket, a képzési helyszíneket, Budapestet, Magyarországot és a magyar kultúrát is. Mindemellett kötetlen hangulatban ismerkedhetnek egymással, amely közösségépítő jellegű. Az Orientációs Hét alatt a következő főbb programokon vehetnek részt a hallgatók: hivatalos megnyitó, nemzetközi est, előadás Magyarország történelméről és kultúrájáról, magyar nyelvlecke kezdőknek, táncház, budapesti városnézés, sportnap.



NEMZETKÖZI SZEREPVÁLLALÁS

Mobilitási Nap

A PPKE a 2016/2017-es tanévben már 3. alkalommal rendezte meg a Mobilitási Nap című rendezvényt. Az esemény célja ösztönözni a hallgatók nemzetközi



mobilitásban való részvételét. A Mobilitási Nap alkalmával lehetőség nyílik az egyetemen megtalálható legtöbb mobilitási programmal megismerkedni. Különböző standokon tájékoztatást és szóróanyagokat kaphatnak, emellett több előadást is meghallgathatnak az intézmény mobilitási programokkal foglalkozó kollégáitól (Erasmus, Nemzetközi Kreditmobilitás, CEEPUS, Leuveni Tanulmányi Alap stb.) vagy meghívott előadóktól (pl. DAAD, Fulbright, Campus Mundi stb.).

Pázmány International Staff Training Week

A Központi Külügyi Igazgatóság 2015 májusában rendezte meg első alkalommal a Pázmány International Staff



Training Week elnevezésű rendezvényt. A rendezvény egy nemzetközi személyzeti képzési hét külföldi egyeteméről érkező, nemzetközi ügyekkel és kapcsolatokkal foglalkozó munkatársak számára. A hét során lehetőségünk nyílik bemutatni egyetemünket, emellett megismerhetjük a hozzánk érkező munkatársak egyetemét is. A rendezvény egyik leghasznosabb hozadéka a tapasztalatok és a jó gyakorlatok megosztása. Az elmúlt évek során több olyan külföldön már bevált és a staff week alkalmából megismert módszert kezdtünk használni az egyetemen, amely a nemzetközi kapcsolatok terén végzett munkánkat előrevitte.

A szakmai programok mellett a résztvevőknek lehetősége van kulturális és szociális programokon való részvételre, melynek során megismerhetik hazánkat, fővárosunkat, kultúránkat és nyelvünket.

Youth Language Bar

Egyedülálló kezdeményezésként elindult az ún. Youth Language Bar, amely nagy népszerűségnek örvend a külföldi és saját hallgatóink körében egyaránt. A projekt elsődleges célja a Pázmányon tanuló diákok idegen nyelvi kommunikációs képességeinek fejlesztése. A hallgatók angol, francia, német, olasz és spanyol nyelvű asztaltársaságokra lebontva beszélgethetnek, a társalgást pedig az egyetemünkön tanuló külföldi diákok moderálják. A projekt másodlagos célja a külföldi és magyar hallgatók egymással történő megismertetése, a külföldi hallgatók integrálása és optimális esetben a különböző ösztöndíj-lehetőségek népszerűsítése is.

European Association for International Education

Az egyetem nemzetközi kapcsolatokban illetékes munkatársai az intézmény nemzetközi láthatóságának növelése érdekében évente feltérképezik a prominens felsőoktatási vásárokat és konferenciákat, valamint delegációkkal képviselik az egyetemet. Az európai felsőoktatás minden évben megrendezett kiemelkedő rendezvényén, az European Association for International Education (EAIE) konferencián 2017-ben harmadik alkalommal veszünk részt, biztosítva az egyetem évről évre erősödő pozitív megítélését a régiójában meghatározó katolikus kutató intézményként.

ALUMNI PROGRAM



Talál

kozók



Számos lehetőség kínálkozik arra, hogy egykori hallgatóink támogassák alma materüket, tapasztalataikkal, kapcsolatrendszerükkel segítsék pályakezdő társaikat. Jelentheti ez gyakornokok fogadását, ösztöndíjak alapítását vagy a tehetséggondozásban való részvételt, ugyanakkor támogatni lehet az oktatói-kutatói munkát, különböző rendezvényeket, valamint a személyi jövedelemadó 1%-ának felajánlásával is segíthetik egykori intézményüket.

Alapítványok

PÁZMÁNY ALAPÍTVÁNY



Székhely: 1088 Budapest,
Szentkirályi utca 28.

Adószám: 18057014-1-43

Honlap: <http://www.pazmanyalapitvany.hu/>

A Pázmány Alapítvány a Magyar Katolikus Püspökkari Konferencia által a Pázmány Péter Katolikus Egyetem támogatására létrehozott alapítvány. Tevékenysége szorosan illeszkedik az egyetem szellemiségéhez, munkájához, és alapvetően tudományos pályázatok kiírására

terjed ki, amelyben a különböző karok és szakok hallgatói ugyanazt a témát a saját szakterületüknek megfelelően dolgozzák ki, majd a legjobb pályamunkák díjazásra kerülnek. A díjazott alkotók konferencián adják elő pályamunkáikat neves hazai és külföldi tudósok társaságában. A konferencia előadói könyvben is megjelentethetik tudományos értekezéseiket.



LÓSY IMRE ALAPÍTVÁNY

Székhely: 1088 Budapest, Szentkirályi utca 28.

Adószám: 18027378-1-42

Honlap: <https://jak.ppke.hu/karunkrol/losy-imre-alapitvany>

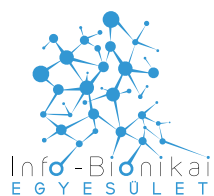
Bankszámlaszám: 16200223-10011456

Lósy Imre (1580–1642) Pázmány Pétert követte az esztergomi érseki székhelyben. Nagylelkű adománya biztosította az egyetem jogi karának elindításához szükséges anyagi fedezet nagy részét.

Az alapítvány célja, hogy támogassa a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Jog- és Államtudományi Karának (PPKE JÁK) oktatóit, hallgatóit és dolgozóit, így különösen:

- ▶ a PPKE JÁK kiemelkedő, illetve rászoruló hallgatóinak támogatása, számukra ösztöndíjak biztosítása;
- ▶ a PPKE JÁK fiatal oktatói részére doktori és posztdoktori ösztöndíjak nyújtása;
- ▶ a PPKE JÁK tapasztalt oktatói számára méltó, magas színvonalú kutatói környezet megteremtése;
- ▶ a PPKE JÁK egykori, nyugalmazott oktatóinak és dolgozóinak segítése;
- ▶ a PPKE JÁK tudományos és oktatási környezetének fejlesztése.

ALUMNI PROGRAM



INFO-BIONIKAI KUTATÁS-FEJLESZTÉS ÉS INNOVÁCIÓ TÁMOGATÁSÁÉRT EGYESÜLET

Székhely: 1083 Budapest, Práter u. 50/A

Adószám: 18214349-1-42

Honlap: <https://ibe.itk.ppke.hu>

Bankszámlaszám: 11709040-20000404

Az Info-Bionikai Egyesületet 2011-ben alapították az ITK oktatói és kutatói. Létrejöttét az motiválta, hogy a kar sokkal több egy hétköznapi egyetemi karnál: nemzetközi hírű oktatói-kutatói gárdája valódi szakmai-szellemi műhely megteremtésén fáradozik.

Az egyesület egyik legfontosabb célja a fiatal szakemberek elhelyezkedését és tehetségük kibontakoztatását elősegítő tevékenység. Alapszabályunk értelmében az egyesület fő feladata szakmai és érdekképviselő ellátása az info-bionika területén, melyek az alábbi tevékenységek mentén valósulnak meg:

- ▶ műszaki-tudományos elemző, oktató és publikációs tevékenység folytatása és támogatása,
- ▶ az egyesület céljaival összhangban működő, azt megvalósító egyéb szervezetek alapítása, működtetése,
- ▶ fiatal szakemberek elhelyezkedését és tehetségük kibontakoztatását elősegítő tevékenység,



- ▶ az egyesület által működtetett, illetve alapítandó szervezetek kutató-fejlesztő, innovációs tevékenységének támogatása, működési feltételeinek javítása, elősegítése,
- ▶ A Pázmány Péter Katolikus Egyetem Információs Technológiai és Bionikai Kara, annak hallgatói szervezetei, valamint az egyesület céljaival összhangban működő, azt megvalósító egyéb szervezetek által szervezett rendezvények megrendezésének támogatása.



HITELES EMBER ALAPÍTVÁNY

Székhely: 1083 Budapest, Práter utca 50/A

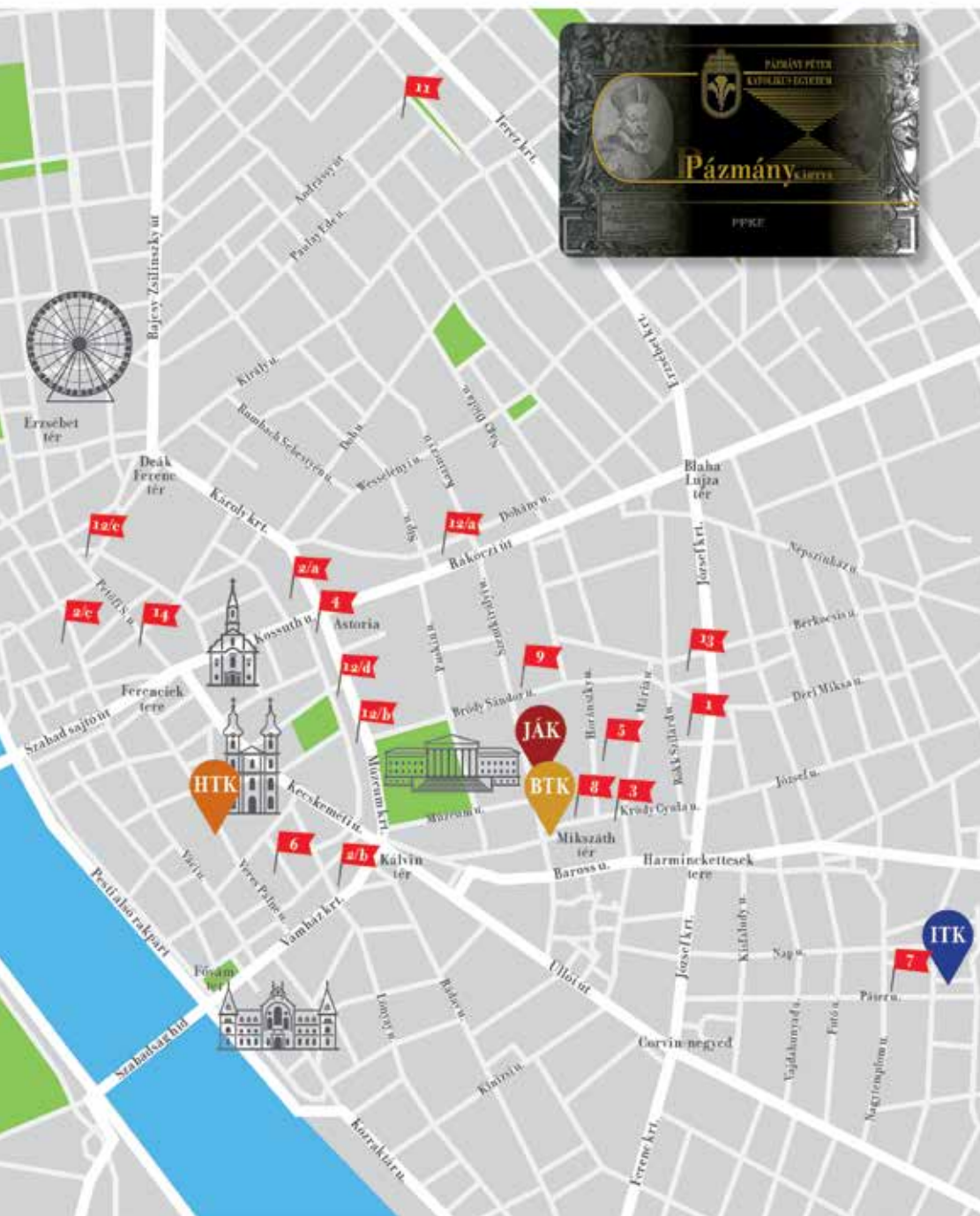
Adószám: 18109630-1-42

Honlap: <https://itk.ppke.hu/kapcsolatok/alapitvanyok/hiteles-ember-alapitvany>

Bankszámlaszám: OTP Bank Nyrt. 11707024-20438665

A Hiteles Ember Alapítvány 2003-ban alapított magánalapítvány célja a felsőoktatási intézmények, kiemelten a katolikus felsőfokú oktatási intézmények támogatása, valamint hogy ezen intézmények BSc-, MSc- és PhD-képzéseiben részt vevő, rászoruló hallgatók tanulmányaihoz, belföldi és külföldi konferenciákon való részvételéhez anyagi segítséget nyújtson.

Az alapítvány további céljának tekinti az információs technológiai területeken folyó oktatás és a különböző tudományágak közötti (multidiszciplináris) összefüggések oktatásának és kutatásának támogatását. Segíteni kívánja a végzett hallgatók piaci lehetőségeit a gyakorlati képzések támogatásával, melynek keretében több jelentős társasággal (mint pl. Richter Gedeon Nyrt., Nokia Kft., Lufthansa Kft., GE Hungary Kft.) kötött erre vonatkozó támogatási szerződést. Ezek a cégek nemcsak a végzős hallgatók gyakorlati ismereteinek bővítését segítették, hanem több végzős hallgató munkahelyet is talált náluk.



Egyetemünk által kibocsátott **Pázmány Kártya** egy komplex hallgatói szolgáltatási program, melynek keretében minden jelenlegi és végzett hallgatónk, illetve oktatónk, nem oktató munkatársunk is jogosult kártyaigénylésre. A **Pázmány Kártyatulajdonos** igénybe vehet bizonyos egyetemi szolgáltatásokat és az egyetemmel szerződésben álló külső szolgáltatók, elfogadópartnerek kedvezményét.

EGÉSZSÉG, FITNESS

- 1. T-Rex Fitness**
www.trefitness.hu
35% bérletkedvezmény
- 2. Color Fitness**
www.colorfitness.hu
Bérletkedvezmények
2/a Color Astoria Fitness
2/b Orange Joga Kálvin tér
Color Max Buy-Way
2/c Color Fitness Váci utca
- Neuzer Kft.**
www.neuzer.hu/cms
10%

VENDEGLÁTÁS

- 3. Darshan Udvar Étterem**
www.darshan.hu
10%
- Máksüti Kézműves Cukrászda**
www.makcukraszda.hu
10%
- 4. McDonald's Astoria**
www.mcdonalds.hu
McMenü vagy McMenü Plusz vásárláskor választható: Sajtburger, Csíbeburger, Almás pite, Kis shake. Két darab Sajtburger vagy két darab Csíbeburger közepes burgonyával 600 forint
- 5. Loyola Café**
www.facebook.com/loyolacafe
10%
- 6. CDFÜ Kultúrpince**
10%
- 7. DezsőBá Falatozója**
www.dezsoba.hu/hu
20%
- 8. Don Leone Étterem**
www.facebook.com/don.leone.etterem
10%

SZÉPSÉGÁPOLÁS

- 9. Lévai Beauty Salon**
10%

SZOLGÁLTATÁS

- 10. Balogh-B. Szabó-Jean-Zalavári és Társai Ügyvédi Iroda**
www.ecovis.hu
Első jogi ügy 7,5%,
továbbiakban 15% kedvezmény
- Vodafone Magyarország**
Flottakedvezmény (részletek a Pázmány Kártya Hírlevélben)

KULTÚRA

- Írók Boltja**
www.irokboltja.hu
10%
- 12. Lira Könyv üzletek**
Lira bolthálózat üzleteiben
www.lira.hu
7%
12/a Fókusz Könyvárúhá
12/b Kodály Zoltán Zeneműbolt
12/c Rózsavölgyi és Társa Zeneműbolt
12/d Lira Könyvesbolt
- 13. Libra Könyvesbolt - Nyelvkönyvbolt**
www.nyelvkonyvbolt.hu
20%
- 14. Katona József Színház**
http://katonajozsefszinhaz.hu/
25% páros jegy vásárláskor

KIKAPCSOLÓDÁS

- Martfű Termál SPA**
www.martfusera.hu
Kizárólag szállásfoglalással együtt érvényes: 5% bármely kedvezményes csomagárból, 20% minden egyéb (csomag által nem tartalmazott) saját szolgáltatásból, 15% apartmanházak árából
- Hotel Kapitány**
www.hotelkapitany.hu
10%
- Pannónia Hotel**
www.pannoniahotel.com/index.php/hu
15%

Pázmány Péter Katolikus Egyetem
Alumni 2017

